

U POZADINI VIJESTI ZDRAVLJE ZNANOST BUDUĆNOSTI MIŠTERIJE

Br. 68 | Kolovoz/Rujan 2012. | 5,5 € | CIJENA 24 KN

HRVATSKO IZDANJE

nexus

magazin

KOLUMNA DAVIDA IČKEA
TOTALITARNO SULJANJE A NE
EUROPSKA UNIJA

GLOBALNO DRUŠTVO
POČINJE MASOVNO

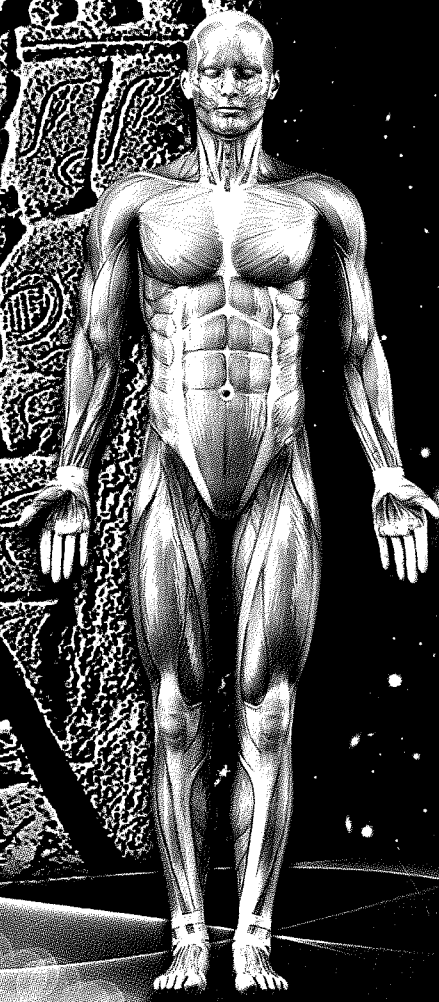
MIKROCIPIRANJE LJUDI

ZNANOST
OTPADNA DNK - PUT DO
PREOBRAZBE

MEDICINA
ZAŠTO JE ŽELUCANA KISELINA
KLJUČNA ZA NAŠE ZDRAVLJE

DOBA TRANSFORMACIJE
MAJANSKI KALENDAR I KRAJ 2012.

DUHOVNOST
APOLONIJE IZ TIJANE -
RAZOTKRIVANJE

ISSN 1334-83

nexus

nakladnik hrvatskog izdanja

TELEDISK d.o.o., Potočnjakova 4
10020 Zagreb, tel.: 01 668 36 30
e-mail: teledisk@zg.t-com.hr
web stranica: www.teledisk.hr

hrvatska redakcija

Urednik: Darko Imenjak
Tekstove u ovom broju preveli:
Goran Čačić, Krešimir Jukić i Tanja Vučinić

izdavač svjetskog izdanja

Nexus Magazine PTY Ltd

glavni urednik

Duncan M. Roads

suradnici u ovom broju

David Icke, Krešimir Mišak, Božidar Kemić, Jonathan
M. Roberts, Elaine Hollingsworth, Brendan D.
Murphy, Hilton Hotema, Belinda Doyle, Ghislaine
Lancôt, William Cooper

karikature

Phil Somerville

naslovna stranica

Jeff Edis, jeff_edis@hotmail.com

glavni ured

PO Box 30, Mapleton, Qld 4560
Australia; tel.: (07) 5442 9280
fax: (07) 5442 9381
e-mail: editor@nexusmagazine.com
website: http://www.nexusmagazine.com

priprema za tisak

VladartDesign (vladartdesign@gmail.com)

tisak

Denona d.o.o. - Zagreb

izjava o namjeri

NEXUS uvida da čovječanstvo prolazi kroz veliku preobrazbu. Imajući to na umu, NEXUS nastoji pružiti "teško dostupne" informacije kako bi time ljudima pomogao da lakše podnesu ove promjene. NEXUS nije povezan s bilo kakvom vjerskom, filozofskom ili političkom ideologijom ili organizacijom. NEXUS izlazi u 9 zemalja svijeta - Australiji, SAD, Japanu, Grčkoj, Italiji, Francuskoj, Njemačkoj, Rusiji i Hrvatskoj. Hrvatska redakcija koristi tekstove izvornika koji se objavljuju na engleskom jeziku, ali zadržava pravo da samostalno kreira sadržaj i izgled magazina.

iz sadržaja

nexus

4 kolumna - i istina će vas osloboditi
**TOTALITARNO ŠULJANJE
A NE EUROPSKA UNIJA**

10 totalitarističko šuljanje,
a ne Europska unija – hrvatska priča
SJENE NEVIDLJIVE RUKE

16 vijesti iz svijeta

24 moderno društvo
**VOJNO-KORPORACIJSKI
TEHNO-RAT PROTIV BIOSFERE**

29 znanost
OTPADNA DNK - PUT DO PREOBRAZBE

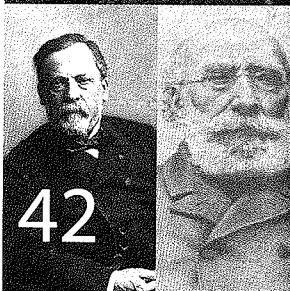
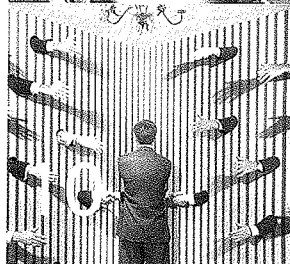
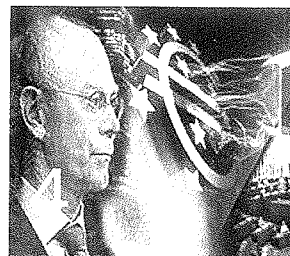
36 zdravlje
**ZAŠTO JE ŽELUČANA KISELINA
KLJUČNA ZA Ljudsko ZDRAVLJE**

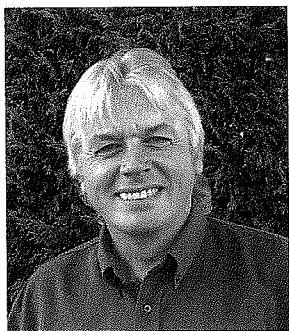
42 medicina
PASTEUR ILI BÉCHAMP?

53 doba transformacije
MAJANSKI KALENDAR I KRAJ 2012.

60 kanaliziranje
APOLONIJE IZ TIJANE - RAZOTKRIVANJE

68 feljton – Vidjeh blijedog konja, 2. dio
**PODZEMNE BAZE, MJ-12, UBOJSTVO
KENNEDYJA I GRAĐEVINE NA MARSU
I MJESECU**

TOTALITARNO ŠULJANJE A NE EUROPSKA UNIJA

PRIMJERI ONOGA ŠTO ZOVEM TOTALITARNIM ŠULJANJEM, A NE EUROPSKOM UNIJOM, NE MOGU BITI OČIGLEDNIJI NEGO ŠTO JESU

Piše: David Icke (bilten od 8. srpnja 2012.)

Primjeri onoga što zovem Totalitarnim šuljanjem (TŠ), a ne Europskom unijom, ne mogu biti očigledniji nego što jesu. Dakle, s tehnikom TŠ-a ne ostvaruje se cilj jednim velikim korakom, nego nizom manjih.

Krenete od točke A, znajući cijelo vrijeme da se krećete prema točki Z. Svjesni ste da će, ako krenete suviše naglo, promjene biti tako velike da bi javnost mogla preispitati događaje i proniknuti u obrazac situacije prema kojoj se krećete. Iz tog razloga, krećete se točno onom brzinom za koju smatrate da se možete provući. Svaki od tih koraka promiče se kao da je potpuno neovisan od ostalih. Cjelokupna svjetska zavjera primjenjuje se preko Totalitarnog šuljanja i onih situacija u kojima se stvaraju i traže „problemi, reakcije i rješenja”. Navedeni procesi potajno stvaraju probleme i dovode do reakcije javnosti da se nešto mora učiniti. Potom se nude rješenja za stvorene probleme koji su upravo zbog toga i bili stvoreni.

Obje tehnike mogli smo vidjeti na djelu tijekom 60 godina 20. stoljeća, jer je toliko vremena trebalo da se „zona slobodne trgovine” pretvori u centralističko dirigitiranu birokratsku superdržavu koja danas nadilazi prijašnje granice fašizma i komunizma. Sami odaberite koja vam je definicija prikladnija, budući da se oba sustava temelje na totalitarnom nadzoru. Samo im je ime drukčije.

PAN EUROPA

Od samoga početka postojao je plan da se stvori Europska unija onakva kakva je danas, a nakon toga se ide dalje. Ali skrivena ruka mora djelovati kradom, sve dok ne dođe do točke s koje više nema povratka. Trenutačno se izravno suočavamo s tim trenutkom jer se u nedavnim

političkim prijedlozima teži prema centraliziranoj moći koja bi trebala odstraniti sve ono što je preostalo od nacionalnih suvereniteta unutar Europske unije. A ostalo je zaista malo.

Plan centraliziranog nadzora fašističko-komunističkih Sjedinjenih Europskih Država datira stoljećima unatrag. Bila je to stara želja Vitezova templara prije no što je bilo tko u javnosti za to mogao znati. Glavni igrači koji stoje iza preuzimanja Europske unije su, gle čuda, dinastija Rothschild i tajno društvo koga još nazivam i rotšildskim cionizmom.

Jedan od njihovih istaknutih ljudi bio je grof Richard N. Coudenhove-Kalergi, austrijski političar koji je 1923. godine napisao knjigu *Pan-Europa*. Naslov u sebi sadrži Pana, rogatog jarčevskog boga Saturna koji objedinjuje sotoniizam, Europu i boginju Babilona.

Znam da bi vam poveznica s 'Panom' mogla zvučati previše nategnuto, ali to vas ne bi začudilo da ste do najsitnijih detalja istraživali načine na koje se po-

svuda primjenjuju simbolične riječi, imena i izrazi.

U toj knjizi grof se zalaže za stvaranje tvorevine koja je danas poznata kao Europska unija. On je otišao tako daleko da je bio i suosnivač Paneuropske unije zajedno s Rothschildima i Habsburgovcima. Otto von Habsburg poslije je postao predsjednik Paneuropske unije.

Na samom početku, obratite pažnju na ime tvorevine koju su nazvali Europskom unijom.

Bilo je to 60 godina prije nego što je to ime počela koristiti današnja superdržava.

Otac grofa bio je bliski prijatelj Theodora Herzla, marionete Rothschilda zaslužnog za osnivanje cionizma (rotšildskog cionizma). Sam grof u svojoj autobiografiji kaže:

Početkom 1924. primili smo poziv baruna Louisa de Rothschilda. Jedan od njegovih prijatelja, Max Warburg iz Hamburga, pročitao je moju knjigu i želio nas je upoznati. Na moje veliko iznenađenje, Warburg nam je spontano ponudio 60.000

maraka u zlatu ako budemo vodili taj pokret sljedećih 30 godina ... Max Warburg bio je jedan od istaknutih i najmudrijih ljudi koje sam imao prilike upoznati. Njegovo je načelo bilo da financira te pokrete. Bio je iskreno zainteresiran za Paneuropsku uniju tijekom cijelog svog života.

Pa naravno da ga je to zanimalo. U planovima globalnog nadzora to je odista ključan segment. Max Warburg (rotsildski cionist) postao je Hitlerov bankar prije odlaska u Ameriku 1938. godine. Bio je i direktor I. G. Farbena, tvorevine koja je Hitlera dovela na vlast i preko koje se moglo upravljati koncentracijskim logorom Auschwitz. Koliko je samo „istaknut i mudar“ taj Warburg morao biti, zar ne?

Njegov brat, Paul Warburg (rotsildski cionist), bio je pokretačka snaga američkih Federalnih rezervi koje su 1913. uzurpirale američku ekonomiju za potrebe Rothschilda i danas je pohlepno proždriu.

Max Warburg bio je priznati financijer Lenjina i Ruske revolucije po nalogu Rothschilda, dok je Paul Warburg bio njihov partner u investicijskoj banci Kuhn, Loeb and Company u New Yorku. Ta je banka također bila ključna u financiranju Lenjina (rotsildskog cionista), Trockoga (rotsildskog cionista) i 'revolucije' koja je naposljetku stvorila podmluku Sovjetski Savez.

Voditelj banke „Kuhn, Loeb“ u to je vrijeme bio Jacob Schiff (rotsildski cionist) čija je obitelj jednom živjela u istoj kući u Frankfurtu u kojoj su živjeli i Rothschildi. Svi ti ljudi, agenti Rothschilda, iz pozadine su upravljali procesima da stvore još jedan Sovjetski Savez koji se zove Europska unija. U priči o EU, Rothschildi se nalaze apsolutno svuda.

DRUŽBA BILDERBERG

Suosnivač Međunarodne Paneuropske unije, uz grofa Coudenhove-Kalergija, bio je i Poljak Joseph Retinger, izučen za jezuitskog svećenika. Predvodio je stvaranje Rothschildove Družbe Bilderberg (Bilderberške skupine). Družba je odvijek predvodila igre oko zajedničkog tržišta, a sada stoji i iza Europske unije. George McGhee, američki veleposlanik u Zapadnoj Njemačkoj i jedan od sudionika sastanaka Družbe Bilderberg, poslije je rekao: „Zajedničko tržište koje je ostvareno Rimskim ugovorom, rođeno je na sastancima Bilderberga.“ Isto se do-

godilo i s uvođenjem eura kao jedinstvene valute, kako kaže i sam predsjedatelj Bilderberga, vikont Etienne Davignon, bliski prijatelj trenutnog predsjednika Europskog vijeća, Hermana Van Rompuya (člana Družbe Bilderberg).

Princ Bernhard, njemački aristokrat i član Hitlerovih postrojbi SS-a, priženio se u nizozemsku kraljevsku obitelj. Bio je prvi predsjedatelj Družbe Bilderberg, službeno osnovane baš u hotelu Bilderberg u Nizozemskoj 1954. godine.

Bernhard i Retinger prvi su predlagali sastanke s europskim ministrima vanjskih poslova (korak u postizanju cilja) iz čega je proizišla carinska unija zemalja Beneluxa (korak u postizanju cilja) u koje spadaju Belgija, Nizozemska i Luksemburg. Osnivač Bilderberga Retinger kasnije je objavio svoju viziju Europe u kojoj će se

IZGOVOR ZAJEDNIČKOG TRŽIŠTA

Zajedno s francuskim političarom i kasnije premijerom, Robertom Schumanom, Monnet je bio ključan u osnivanju Europske zajednice za ugljen i čelik (korak u postizanju cilja) 1952. godine, koja je integrirala i centralizirala nadzor industrija ugljena i čelika u Zapadnoj Njemačkoj, Francuskoj, Italiji, Belgiji, Nizozemskoj i Luksemburgu.

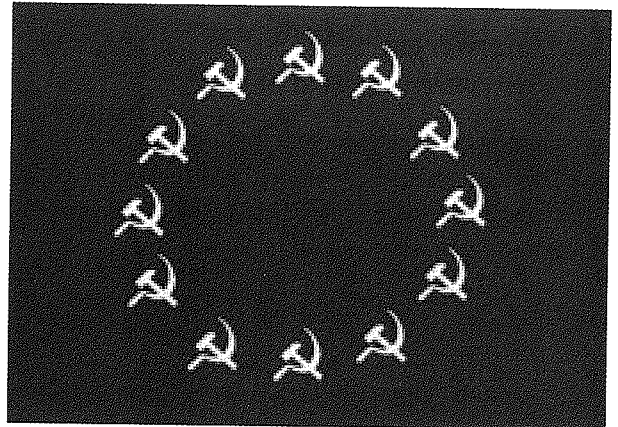
Monnet je bio nagrađen mirovnim nagradom Wateler (mito) u vrijednosti od dva milijuna franaka zbog njegova „međunarodnog duha koga je uspješno iskazao kada je uvjerio industriju ugljena i čelika u neophodnu integraciju“. Tu je nagradu osnovala Zaklada Carnegie koju nadziru Rothschildi. Merry i Serge Bromberger, oboje poklonici Monneta,

Cjelokupna svjetska zavjera primjenjuje se preko Totalitarnog šuljanja i onih situacija u kojima se stvaraju i traže „problemi, reakcije i rješenja“

zemlje „odreći dijela svog suvereniteta“. Svoj je prijedlog izložio u govoru Kraljevskog instituta za međunarodne poslove u Londonu, jedne od satelitskih organizacija koja je s Družbom Bilderberg u mreži Okruglog stola – tajnog društva čije je sjedište u Britaniji. U ostale takve satelitske organizacije spadaju Vijeće za međunarodne odnose i Trilateralna komisija.

Jean Monnet jedan je od članova te scene, prijatelj i suradnik Josepha Retingera. Oba odgovaraju Rothschildima. Monneta će prozvati „ocem Europe“ zbog njegova rada na „Europskom projektu“. Vlastiti je plan opisao u pismu prijatelju od 30. travnja 1952., gdje piše: „Europske nacije bit će vođene prema superdržavi bez razumijevanja njihovih građana što se zapravo događa. To će se moći ostvariti putem uzastopnih koraka od kojih će svaki biti prikriven, kao da ima ekonomsku svrhu, ali će u konačnici nepovratno voditi ka stvaranju federacije.“

A taj se plan provodi još i danas.

opisali su taj tajni plan u svojoj knjizi Jean Monnet i Sjedinjene Europske Države, gdje kažu:

Nadnacionalni autoriteti koji nadziru Europsko vijeće ministara u Bruxellesu i Skupština u Strasbourgu, postepeno će, prema planu, upravljati svim aktivnostima na kontinentu. Svanut će dan kada će vlade biti primorane da priznaju da je integrirana Europa ostvarena činjenica bez njihova prava glasa unutar utvrđenih načela. Od njih će se samo zahtijevati da integriraju sve te autonomne institucije u jedinstvenu federalnu administraciju koja će biti proglašena Sjedinjenim Europskim Državama.

Taj se proces sada ubrzao. Šestero članova Europske zajednice za ugljen i čelik potpisalo je 1957. godine dva Rimska ugovora o stvaranju Europske ekonomske zajednice (EEC) i „zajedničkog tržišta“, zajedno sa stvaranjem Euratoma, Europske zajednice za atomsku energiju (korak u postizanju cilja).

Zajedničko tržište promicano je kao zona slobodne trgovine, što bi trebalo biti dobro za zapošljavanje i ekonomiju. Kao što je Monnet rekao: „To će se moći ostvariti putem uzastopnih koraka od kojih će svaki biti prikriven, kao da ima ekonomsku svrhu, ali će u konačnici nepovratno voditi ka stvaranju federacije.“ Potpora cijelom procesu dolazila je od Rothschilda i krugova iz Sjedinjenih Američkih Država, posebice tijekom pregovora pri stvaranju Rimskih ugovora, što je opet dovelo do stvaranja

su nadzirali pregovore čim bi se pojavile prepreke. Diplomatski aparat Sjedinjenih Država odmah bi bio upozoren, uglavnom preko veleposlanika Brucea ... koji je imao izravan pristup najviših krugovima Ministarstva vanjskih poslova SAD-a ... Ako je Monnet smatrao da neka određena zemlja stvara teškoće pri pregovorima, tada je bilo uobičajeno da predstavnik američke diplomacije u toj zemlji kontaktira Ministarstvo vanjskih poslova kako bi izrazio stajalište američke vlade. Praktično u svim slučajevima, to stajalište se podudaralo s Monnetovim gledištem (gledištem Rothschilda).“ Richard N. Gardner iz Vijeća za međunarodne odnose kasnije je rekao da je plan da se „[suverenitet] razori, korak po korak“. Dakle ne trebamo brinuti jer oko nas nema urota, zar ne? Britanija se priključila „zajedničkom tržištu“ 1973., zahvaljujući vođi Kon-

kao punopravne članice također moraju priključiti i političkoj uniji. Siguran sam da je to prava odluka.“ U isto vrijeme, Heath i ostali britanski političari izjavljivali su da je zajedničko tržište samo zona slobodne trgovine te da ne postoje planovi o političkoj uniji.

O britanskoj integraciji Heath je ‘pregovarao’ s francuskim predsjednikom Georgesom Pompidouom (članom Družbe Bilderberg), bivšim namještenikom Rothschilda. Pristao je da pregazi i uništi britansku industriju.

SVRGAVANJE NACIONALNE EKONOMIJE

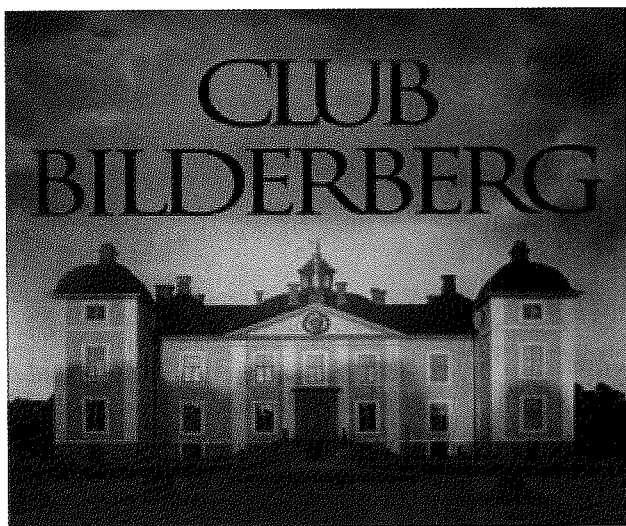
Plan se od početka sastojao od stvaranja centralizirano nadzirane Europe, likvidacije nacionalnih država i stvaranja specijaliziranih regija nove Europe za određena ekonomska područja. Sporazumom iz Maastrichta o Europskoj uniji, iz 1992. godine, nacionalni izbori unutar Europe nazvani su običnim „općinskim izborima“.

Taj posebni plan mogao je prikriveno uništiti industriju koja sada više nije bila povezana sa specijaliziranim državnim područjima. John Davies bio je Heathov ministar vanjskih poslova. Desnoj frakciji Konzervativne stranke pod nazivom Monday Club rekao je da je dogovoreno da će Britanija razoriti vlastitu proizvodnu industriju a da će London postati europsko tržište novca. Međutim, nikada se nije potrudio da to obznani i građanima.

Britanski suverenitet nad teritorijalnim ribarskim vodama Heath je također prepustio Zajedničkoj ribarstvenoj politici Europske unije koja je razorila tu industriju u zemlji okruženoj morem. Dokumenti britanskog kabineta objavljeni 2001. godine otkrivaju kako su vlada i državni službenici pristali prikriti ono što je bilo dogovoreno: „[Ministri smatraju] ... kako je od ključne važnosti da se ne upustimo u objašnjavanje događaja te da ne priznamo kakva katastrofa očekuje britanske ribare koji se u širem kontekstu trebaju smatrati potrošivima.“

Dok se to događalo u pozadini, Heath je napisao: „Vlada je ustrajna da osigura prikladne mjere zaštite za britansku ribarsku industriju.“ Geoffrey Rippon, član Heathovog pregovaračkog tima, rekao je Donjem domu Parlamenta Ujedinjenog Kraljevstva: „Sačuvat ćemo potpunu nadležnost nad našim obalnim vodama.“

George McGhee, američki veleposlanik u Zapadnoj Njemačkoj i jedan od sudionika sastanaka Družbe Bilderberg, poslije je rekao: „Zajedničko tržište koje je ostvareno Rimskim ugovorom, rođeno je na sastancima Bilderberga.“

zajedničkog tržišta. Monnet je to potvrdio u svojoj knjizi *From Marshall Aid to Atlantic Partnership (Od Marshallove pomoći do Atlantskog partnerstva)*. Predgovor su napisali njegov prijatelj Henry Kissinger te predavač s Harvarda, Ernst H. van der Beugel, počasni glavni tajnik Družbe Bilderberg. U predgovoru piše: „Monnet i njegov odbor neslužbeno

zervativne stranke, sotonistu, serijskom ubojici djece i mučitelju (vidi knjigu *Najveća tajna*). Heath (član Družbe Bilderberg) godinama se zalagao da se Britanija priključi tom procesu, a taj je posao i dovršio – kao premijer.

Bio je potrkao lordu Victoru Rothschildu, što je u to vrijeme bio i njegov „opozicijski protivnik“ Harold Wilson (član Družbe Bilderberg) iz Laburi-

stičke strane. Heath je tajno pristao na britansku političku uniju s Europom još 1962. godine kada je bio čuvar državnog pečata u konzervativnoj vladi Harolda Macmillana.

Prema službenim dokumentima, Vijeću ministara Zapadnoeuropske unije Heath je rekao ovo: „... odlučili ste da se države koje se priključe europskim zajednicama

Sir Crispin Tickle, još jedan od Heathovih pregovarača, priznao je da je vlada zataškala potpune posljedice integracije i da je jedno od pravila glasilo da se o tome „ne smije javno govoriti“.

Lagali su od samog početka, i to je ono što ti ljudi rade – lažu. Pogledajte samo Blaira, Camerona, Busha, Obamu, i tako dalje u nedogled. U intervjuu za BBC, Heath je kasnije bio upitan je li cijelo vrijeme znao da se Britanija ustvari priključuje federalnoj europskoj državi. „Naravno da jesam“, odgovorio je.

Jedinstvenim europskim ukazom (korak u postizanju cilja) koji je razorio trgovinske barijere diljem Europe i Sporazumom iz Maastrichta (korak u postizanju cilja), masivno su razorili nacionalni suverenitet. 'Ekonomija' je bila svrgnuta i pripojena Europskoj zajednici (korak u postizanju cilja) prije nego što je bila zamijenjena Europskom unijom (korak u postizanju cilja). Slijedilo je stvaranje Europske centralne banke (korak u postizanju cilja) i jedinstvene valute (korak u postizanju cilja).

Koncept Europe bio je centraliziran s nadzorom Europske centralne banke, regionalne administracije, tržištem rada, prometom i industrijskom politikom. Upravo je to ono što su Hitler i nacisti planirali uraditi s Europom. Čak su i oni svoj plan nazivali Europskom ekonomskom zajednicom (Europäische Wirtschaft = Gemeinschaft).

VARANJE GRAĐANA EUROPE

Politika se zasniva na varanju građana Europe, a odvija se desetljećima, sve dok situacija ne uđe u nepovratnu fazu. U nekoliko situacija ti su građani na referendumima blokirali daljnju centralizaciju moći. Elita ih je jednostavno ignorirala ili ih je prisiljavala na novo glasanje sve dok ne bi uslijedili drukčiji rezultati. Jednom kada su dobili željenu odluku, novih referenduma više nije bilo.

Kada su Francuska i Nizozemska glasale protiv predloženog europskog Ustava s takvom razlikom u postocima koja se vjerojatno ne bi promijenila ni na sljedećem glasanju, europski Ustav birokrati su jednostavno nazvali *Lisabonskim sporazumom*, čiji se tekst sastojao od 98 posto teksta prijašnjeg Ustava.

Tada su rekli da francusko i nizozemsko 'ne', kojim su ljudi glasali protiv Ustava, više ne vrijedi jer je Ustav postao Lisabonski sporazum. Irci su tada glasali protiv sporazuma koji je zahtijevao pozitivne glasove svih zemalja članica.

Tada je njihov imbecilni i jadni premijer Brian Cowen dobio zapovijed od svojih gospodara da organizira drugo glasanje i nekako promijeni ishod. Ubrzo nakon toga, irska je privreda propala i sada tom zemljom uglavnom vladaju Europska središnja banka i Međunarodni monetarni fond (MMF), što su pseudonimi iza kojih stoje Rothschildi.

Lisabonski sporazum, koji je stupio na snagu 2009., dao je snažnu moć biro-

Mreža se zatvara, a možeš i sama u nju ući, reče pauk muhi.

kratskom centru, što je uključivalo novu trajnu poziciju predsjednika Europskog vijeća. Brzina centralizacije i brisanje suvereniteta diljem cijele sfere javne politike ušli su tada u sasvim novu fazu.

Što više centralizirate moć, to više imate moći unutar centra da centralizaciju obavljate još brže.

PLANIRANE KRIZE

Planirana ekonomska implozija Grčke nakon koje su uslijedile krize u Irskoj, Portugalu, Italiji i Španjolskoj, stvorile su velike probleme u potrazi za rješenjem. Predsjednik EU Herman van Rompuy sada predlaže da se ukloni ono što je ostalo od nacionalnih suvereniteta. To je klasičan pristup s problemima, reakcijama i rješenjima, što vodi do sljedećeg

velikog koraka u Totalitarnom šuljanju. Dok društvene institucije propadaju, Totalitarno šuljanje preraslo je u trčanje. Euro, jedinstvena valuta EU, nikada nije bila planirana da predstavlja krajnji ishod. To je samo uvod u planirano stvaranje jedinstvene elektroničke valute, o čemu govorim već gotovo 2 desetljeća. Euro jednostavno predstavlja konja koji se prikrada u cilju da se odstrane sve pojedinačne valute koje su prije postojale – marka, gulden, lira i ostale. Konačni plan je da se na kraju napusti i euro. Proizvodna kriza sadašnji je izgovor za Hermana van Rompuya ili „Rumpyja Pumpyja“, kako ga popularno zovu, da sastavi novi prijedlog daljnje centralizacije EU i njezine integracije s ostala 3 pozicionirana Rothschildova čovjeka – predsjednika Europske centralne banke Marija Draghija, predsjednika Europske

Lisabonski sporazum, koji je stupio na snagu 2009., dao je snažnu moć birokratskom centru. Brzina centralizacije i brisanje suvereniteta diljem cijele sfere javne politike ušli su tada u sasvim novu fazu

komisije Josea Manuela Barrosa i predsjednika Eurogrupe, koja uključuje 17 zemalja, Jean-Claude Junckera.

Činjenica da ova četveročlana banda stoji iza tih planova uopće ne predstavlja iznenađenje:

- Rompuy je postao predsjednik Europskog vijeća s posebnim zadatkom nadzora političke i financijske integracije EU.
- Mario Draghi bivši je potpredsjednik i upravitelj multinacionalne investicijske bankarske tvrtke Goldman Sachs International koja je dio cionističkog carstva Rothschilda. Ta tvrtka predvodila je raspad grčke ekonomije.
- Jose Manuel Barroso bahati je pottrčko koji administrira Europskim projektom i glavni je birokrat Europske komisije.

Britanija je okružena morem, ali ribarska je industrija svejedno propala, zahvaljujući Heathovim dogovorima o ribarskim kvotama EU koje su bile tako osmišljene da je ribarstvo postalo financijski neisplativo.

- Premijer Luksemburga Jean Claude Juncker bio je istaknuti tvorac Sporazuma iz Maastrichta koji uklanja suverenitete država.

Drugim riječima, svi su oni ljudi na visokim položajima postavljeni iznutra, gdje

Već smo dosegli točku da 80 posto zakona primijenjenih u Britaniji dolazi od neizabrane Europske komisije koja se nimalo ne razlikuje od Politbiroa Sovjetskog Saveza, kao što su disidenti iz komunističke ere već naveli

slijede pripremljeni scenarij stvoren u tajnosti. Njihov dokument od 7 stranica procurio je zahvaljujući britanskom listu *Guardian*. U dokumentu se poziva na vješto stvaranje bankarske unije nakon koje bi uslijedila potpuna ekonomska i politička unija kako bi se izašlo ususret izazovima krize. „To će se moći ostvariti putem uzastopnih koraka od kojih će svaki biti prikriven, kao da ima ekonomsku svrhu, ali će u konačnici nepovratno voditi ka stvaranju federacije.”

NOVI SOVJETSKI SAVEZ

Već smo dosegli točku da 80 posto zakona primijenjenih u Britaniji izvire iz neizabrane Europske komisije koja

se nimalo ne razlikuje od Politbiroa Sovjetskog Saveza, kao što su disidenti iz komunističke ere već naveli.

Ovdje govorimo o Sovjetskom Savezu za kojeg je Zapad govorio da je tako loš da se zbog njega poveo Hladni rat s divovskim rastom u nuklearnom naoružanju – kako bi se zaštitila 'sloboda'. Komunistička država pripojila je 15 zemalja, gdje je procjena cjelokupnog broja stanovnika iznosila oko 293 milijuna.

Europska unija je pripojila 27 zemalja, a sebi će ih priključiti još i više, sa stanovništvom koje broji preko 500 milijuna ljudi. Govorimo o Sovjetskom Savezu koji sada ima novo ime. Svoju birokratsku diktaturu pokušava prikriti iza Europskog parla-

menta, gdje leži stvarna moć birokrata.

'Parlament' su smjestili u Strasbourgu u Francuskoj koji je udaljen od stvarnog centra moći u Bruxellesu u Belgiji, gdje je smještena i komisija. Neizabrana komisija predlaže zakone koje donosi preko Barrosa i 27 neizabranih komisio-nara. U teoriji, parlament zajedno s Vijećem Europske unije (gdje sjedi ministar iz svake zemlje članice) odlučuju hoće li prihvatiti ili odbaciti predloženi zakon. U stvarnosti, cijeli proces je postavljen tako da komisija doslovno dobiva ono što želi. Tako je bilo planirano od prvoga dana. Nigel Farage, voditelj Nezavisne stranke Velike Britanije i jedan od predstavnika Skupine za europsku slobodu i demokraciju u Europskom parlamentu,

postao je poznat po svojim govorima protiv EU, o njezinoj nekompetenciji i opsesiji prema centralizaciji moći.

Sjajno je gledati te govore jer on uvijek iznosi dobre argumente. Ipak, on ili nije u stanju uvidjeti cjelokupnu sliku ili je odlučio da to ne navodi u svojim govorima. Naime, očigledna je činjenica da nije nesposobnost ono što je EU ekonomski bacilo na koljena, već primijenjene ekonomske politike. Zemlje suočene s ekonomskog katastrofom moraju izdvajati dotacije za fondove namijenjene drugim zemljama već suočenima s ekonomskom katastrofom.

Kada bi problem ležao samo u nesposobnosti, rješenje bi bilo jednostavnije. Tada bi se usmjerilo na smjenjivanje nestručnih stručnima. Ali, stvari su malo drugačije. Svi su oni veoma stručni i slijede planove proračunate katastrofe. Njihov je cilj stvaranje velikih problema kako bi se tragal za rješenjima. Njima uopće ne smeta ako ih nazivaju nesposobnima

jer to prikriva njihovu hladnu proračunatost.

Vladimir Bukovsky, bivši sovjetski disident, godinama ranije rekao je da je 1992. godine vidio tajne dokumente Politbiroa i Centralnog komitea o Europskoj uniji koji potvrđuju stvarnost 'urote' kojoj je

cilj da Europu pretvori u totalitarnu državu. Bukovsky je opisao EU kao 'čudovište'.

Rekao je da dokument otkriva kako se delegacija Trilateralne komisije (još jedan satelit Okruglog stola), u siječnju 1989. sastala sa sovjetskim predsjednikom Mihailom Gorbačovim. Delegacija se sastojala od istaknutih manipulatora poput Davida Rockefellera (Družba Bilderberg), Henryja Kissingera (Družba Bilderberg) i bivšeg francuskog predsjednika Valeryja Giscarda d'Estainga (Družba Bilderberg).

Razgovor se vodio oko „slobodne trgovine” GATT-a (Opći sporazum o tarifama i trgovini koji je postao Svjetska trgovačka organizacija), Međunarodnog

monetarnog fonda i Svjetske banke. Tada je intervenirao Giscard d'Estaing, koji je Gorbačovu rekao:

Gospodine predsjedniče, ne mogu Vam točno reći kada će se to dogoditi, ali vjerojatno govorimo o sljedećih 15 godina. Europa će postati federalna država i sebe morate pripremiti na to. Trebate surađivati s nama i europskim vođama, a time ćete dopustiti drugim istočnoeuropskim zemljama da s nama surađuju i da postanu dio nas. Morate se pripremiti na to. Tri godine poslije Sporazum iz Maastrichta pretvorio je Europsku zajednicu u Europsku uniju. Europski Ustav, koji je brzo preimenovan u Lisabonski sporazum unatoč opiranju javnosti, sastavio je... Valéry Giscard d'Estaing.

Da nije bilo negativnog ishoda na glasanjima u Francuskoj i Nizozemskoj, Ustav Giscarda d'Estainga pretvorio bi Europu u „federalnu državu” oko 17 godina nakon što je to predvidio u razgovoru s Gorbačovom.

KGB S DIPLOMATSKIM IMUNITETOM

Bivši sovjetski disident Anatolij Golitsyn izjavio je da ga Europski parlament podsjeća na Vrhovnog Sovjeta koji je postavljen da izgleda 'nadmoćno' dok se pravi nadzor nalazi u rukama birokrata Politbiroa. „Kada promotrite vrstu korupcije u EU, uvidjet ćete da je to sasvim ista vrsta sovjetske korupcije koja se širi od vrha prema dnu nasuprot konceptu korupcije od dna prema vrhu.” Golitsyn dodaje:

„Kada pogledate sve strukture i osobine rastućeg europskog čudovišta, zamijetit ćete da sve više i više podsjeća na Sovjetski Savez ... Nema KGB-a, barem za sada, ali veoma pomno pratim strukture poput Europol (Europski policijski ured). To me zaista zabrinjava jer spomenuta organizacija vjerojatno ima veću moć od KGB-a. Imat će diplomatski imunitet. Možete li zamisliti KGB s diplomatskim imunitetom?

Moći će nas zatvarati zbog 32 vrste kriminala – od čega su dva osobito zabrinjavajuća. Jedan nazivaju rasizmom, a drugi ksenofobijom ... Dakle, to je nova vrsta kriminala, na što smo već bili upozoreni. Netko nam je iz britanske vlade rekao da će oni koji budu prigovarali nekontroliranoj imigraciji iz zemalja Trećeg svijeta biti proglašeni rasistima. Oni koji se budu suprotstavljali daljnjoj europskoj integraciji bit će proglašeni ksenofobima.”

Europska unija želi kontrolu svih sudova u svim zemljama u svom rastućem carstvu. Želi nadzirati sve policijske snage i vojsku preko centralnog zapovjedništva. Govorimo o Orwellovoj noćnoj mori koja se rađa ispred naših očiju, a ista se stvar planira uraditi i sa Sjevernom Amerikom, Australijom, Novim Zelandom i širom svijeta dok sve veći broj „zona slobodne trgovine” bude evoluirao u različite unije po predlošku EU.

Imam jedno pitanje za one koji još uvijek ne mogu uvidjeti zavjeru unatoč tome što očiti ne može biti. Zar su svi ti ljudi koji su u radili u tajnosti, lagali i kovali planove više od 90 godina da ostvare Europsku uniju kakvom je vidimo danas, zaista sve to radili neovisno jedni od drugih?

Jesu li svi ti ljudi koje sam spomenuo doista neovisno radili na tome da kroz laži i prevare odlučno izbrišu nacionalne i lokalne suverenitete u svakoj zemlji? Zar ne postoji neka sila poveznica od 1920-ih

Draghija, Joséa Manuela Barrosa i Jean-Claude Junckera?

A to je samo manji dio ljudi koji su uključeni na centralnoj razini. Već desetljećima, u svakoj je zemlji taj proces nužno vodio do sadašnje točke. Vodeći mediji u tim zemljama uglavnom podržavaju taj proces, promovirajući širenje moći unutar EU-a.

Koliko je tisuća političara i birokrata trebalo povući 'prave' poteze oko EU da nas dovedu do ove točke u kojoj smo danas? I zašto to rade dok su na tim položajima danas, a već sutra će biti na nekim drugim?

U ime razuma, zašto bi zemlje poput HRVATSKE i dalje ustrajavale na putu samouništenja preko planiranog priključenja Europskoj uniji, unatoč tome što je toliko očigledno što se zaista događa!?

Zašto? Zato jer postoji koordinirana prikrivena sila zbog koje su ti ljudi danas na položajima moći. Već sutra, ovi agenti i namještenici koji sve to rade zbog nov-

Europska unija želi kontrolu svih sudova u svim zemljama u svom rastućem carstvu. Želi nadzirati sve policijske snage i vojsku preko centralnog zapovjedništva. Govorimo o Orwellovoj noćnoj mori koja se rađa ispred naših očiju

koja spaja grofa Richarda N. Coudenhove-Kalergija, baruna Louisa de Rothschilda, Maxa Warburga, Josepha Retingera, Jana Monnetta, Roberta Schumana, Teda Heatha, Geoffreyja Rippona, sir Crispina Ticklea, Hermana van Rompuya, Marija

ca, bit će negdje drugdje. Oni to rade zbog iluzije moći, a često i zbog straha od onoga što bi bilo ako to ne bi izvršili. Onaj tko se upozna s pričom o Europskoj uniji i još uvijek nastavi negirati zavjeru, po meni je doista izgubljen slučaj.

SJENE NEVIDLJIVE RUKE

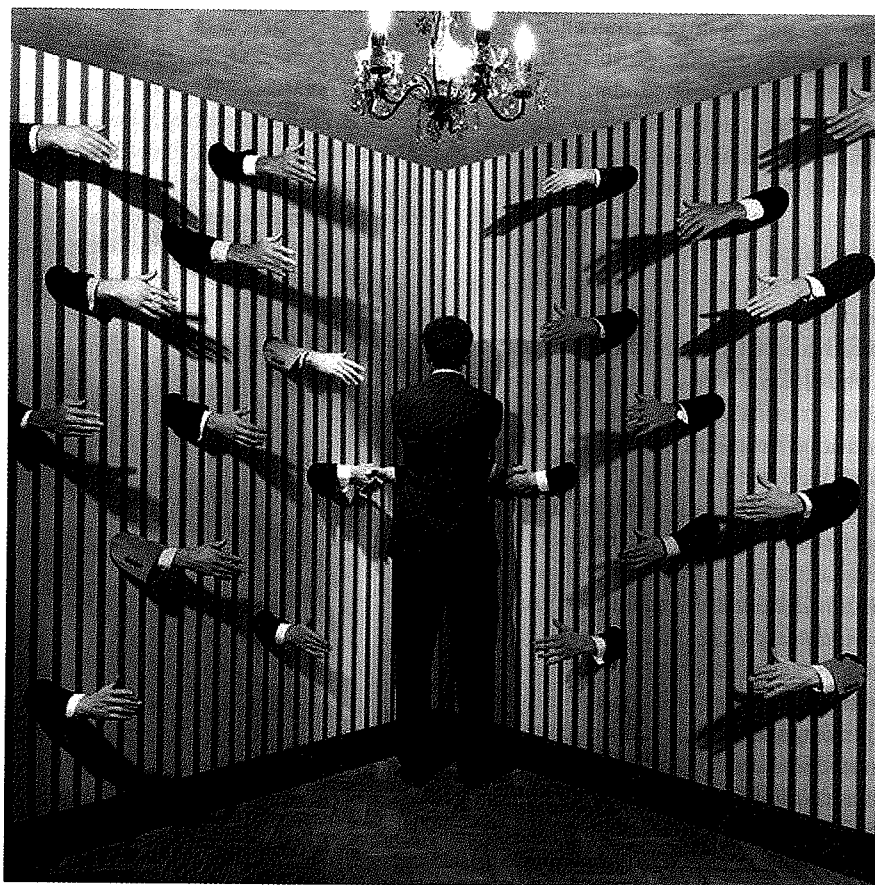
NAKON ŠTO SAM SE NEKOLIKO GODINA INDOKTRINIRAO KNJIGAMA I TEKSTOVIMA KOJI SU ME UVJERILI U KOJOJ MJERI SU CJelokUPNA SLIKA SVIJETA I SVI DOGAĐAJI U NJOJ MANIPULIRANI TE U KOLIKO MJERI MREŽA TAJNIH DRUŠTAVA IZ POZADINE UPRAVLJA DOGAĐAJIMA, NAMETNULO SE LOGIČNO PITANJE – JE LI I KOD NAS ISTI SLUČAJ?

Piše: Krešimir Mišak

Nakon što sam se nekoliko godina indoktrinirao knjigama i tekstovima koji su me uvjerali u kojoj mjeri su cjelokupna slika svijeta i svi događaji u njoj manipulirani te u koliko mjeri mreža tajnih društava iz pozadine upravlja događajima, nametnulo se logično pitanje – je li i kod nas isti slučaj? Postoje li veze između istaknutih pripadnika naše političke vrhuške s tajnim društvima? Na prvi pogled čini se da da, jer djela govore jasnije od riječi. Recimo, kad vidite u kojoj se mjeri neka politička osoba pjenila oko ulaska Hrvatske u EU ili inzistirala na tome – usprkos svim očiglednim činjenicama koje su govorile da to i nije najbolja ideja i usprkos svim anketama koje su pokazivale da to čak nije ni volja građana – morate bar dopustiti mogućnost da se u pozadini inzistiranja kriju neki veći ili dublji interesi. U prilog tome, primjerice, ide vijest iz tjednika Globus, iz srpnju 2012. naslova „Rohatinskog zovu u Goldman Sachs“. U najzloglasniju banku na svijetu, inicijatora namještene svjetske krize, divovskog parazita koji predstavlja jednu od velikih iluminataskih poluga. Tekst je obavještavao da „bivši guverner HNB-a ne treba brinuti za egzistenciju iako je ostao bez posla u HNB.“ Navodno je, pisao je magazin, dobio ponudu za vrlo visoku funkciju u Goldman Sachs, a „govori se da je za njega zainteresiran i JP Morgan, još jedan bankarski div iz Amerike“ i još jedno zloglasno ime koje uvijek ispočetka iskače na iluminataskoj karti. Zaslužena nagrada na pomoći u provođenju iluminatanske agende u Hrvatskoj?

ROTARY I LIONS

Početkom lipnja je *website* 'Dnevno' napravio pokušaj istraživanja u tom smjeru, a rezultate objavio u tekstu pod naslovom „Hrvatski Bilderberg: Popis 100 najmoć-

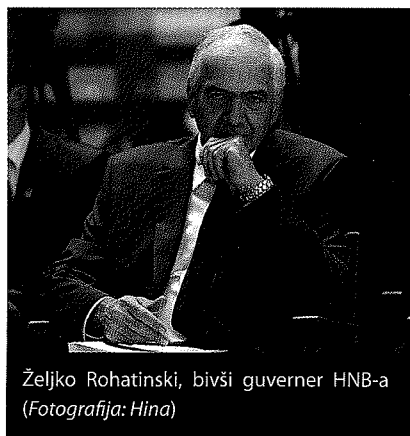

njih ljudi okupljenih u Lions i Rotary klubovima“. Novinari te *web* stranice zaključili su da su „najviši hrvatski dužnosnici, istovremeno, na lokalnoj razini, udruženi u prilično tajnovite međunarodne organizacije čija povijest seže sve do početka 19. stoljeća.“ Zapitali su se: „Što povezuje hrvatske moćnike koji su inače nerijetko sukobljeni kada je riječ o političkim, ekonomskim, društvenim i medijskim problemima? Vjerujete li da u Hrvatskoj postoji organizacija u kojoj su uključeni hrvatski predsjednici, premijeri, ministri, čelnici pravosuđa, mega gospodarstvenici, umjetnički autoriteti i mnogi drugi 'stupovi' ovog društva?“

Dat je i odgovor: Postoji. Bar dvije. Rotary i Lions, koje se predstavljaju kao udruženja koja propagiraju dobročinstvo i humanitarni rad, ali imaju i svrhu spajanja i umrežavanja više klase ili onih koji bi to htjeli biti, ili onih koji misle da bi se time mogli okoristiti. Naravno, uopće ne sumnjam da postoje i članovi tih udruga koji su se tamo našli da bi doista pokušali biti korisni članovi društva kroz humanitarni rad jer sam takve upoznao. No, ipak, činjenica je da nikad nisam čuo da postoje Rotary klub Zaprude ili Lions klub Trešnjevka i da je uglavnom riječ o višim slojevima društva, što god to značilo.

Pokazalo se da su članovi tih udruženja stotine utjecajnih osoba iz Hrvatskog sabora i visoke politike te eksponiranih medijskih i gospodarski važnih ličnosti, a brojna su imena iz aktualnih i bivših vladajućih garnitura. Predsjednik Josipović je počasni član Rotary kluba Zagreb, a Mesić nosi istu počasnu titulu i u Rotaryju i u Lionsu. Ivo Sanader je član Rotary kluba Split, a Jadranka Kosor članica zagrebačkog Lions kluba. Glavni državni odvjetnik Mladen Bajić član je splitskog Rotaryja, kao i bivši saborski zastupnik Jerko Rošino, najbogatiji Dalmatinac Juroslav Buljubašić, košarkaš Željko Jerkov, glavni urednik *Slobodne Dalmacije* Krunoslav Kljaković te mnogi drugi.

Zagrebački gradonačelnik Milan Bandić član je Rotary kluba Kaptol s radijskim tajkunom Jurajom Hrvčićem, direktorom Digitela Rokсандićem, predsjednikom uprave HRT-a Popovcem, direktorom NOVE TV Mavrićem,

Željko Rohatinski, bivši guverner HNB-a
(Fotografija: Hina)

direktorom tvrtke Emporion Vojkovićem. Tu su i tri ministra iz nove vlade: Branko Grčić, potpredsjednik Vlade i ministar regionalnog razvoja i fondova EU; ministar zdravlja Rajko Sotojić; te Radimir Čačić koji je utemeljio varaždinski Rotary klub 1991. godine. Uz tekst je priložen cjeloviti popis kojim dominiraju moćni i utjecajni Hrvati, prepun poznatih novinara, profesora, predsjednika uprava, političara, liječnika, sudaca, direktora zagrebačke i Privredne banke i mnogih drugih.

Rotary i Lions klubovi stari su oko stotinu godina i broje više milijuna članova. Službeni opis rotarijanaca navodi da je to organizacija osoba iz stručnog i poslovnog života koje se posvećuju humanim ciljevima, cijene i promiču visoka etička načela u poslovnom i privatnom

životu te šire dobru volju i razumijevanje u svijetu, a neslužbeni ih opisuje kao regrutacijske centre masonskih loža putem kojih se u državama stvaraju paralelni centri moći.

Rotary i Lions svakako ne spadaju među najmoćnije zakulisne skupine onih grupacija koje se obično naziva Elitom, korporatistima, Novim svjetskim poretom i slično. U njihovoj mreži društava i organizacija najpoznatiji su Bilderberška skupina, Trilateralna komisija, Vijeće za vanjske odnose, a stalno iskaču ista pojedinačna imena glavnih iluminatskih operativaca u rasponu od Rothschilda, Rockefellera do Kissingera i drugih.

PRINCIPI I METODE

Sa sigurnošću ustanoviti postoje li veze između tih istinski moćnih društava s našim 'vođama' skoro je nemoguće, osim ako vam ne uspije biti muha na zidu, i još da se pritom nađete u pravo vrijeme na

da pritom, isprogramirani na određenu sliku, uopće ne znaju čega su dio. I naravno, postoje oni koje se može nazvati „ljudi s misijom”. To su oni koji točno znaju za koga rade i što rade, a mogu biti dublje ili pliće uvučeni u neke interesne grupacije ili društva, ovisno koliko su ih pripustili unutra. No, moje je mišljenje da to nikad nije preduboko, da su takvi poslušnici ipak potpuni marginalci kad je riječ o široj slici nevidljivih svjetskih krugova moći, da sjede u zadnjim redovima, ako ne i pred vratima.

Kad je već nemoguće pronaći takve dokaze, ako ne želimo bauljati u potpunom mraku možemo se jedino osloniti na indicije, poveznice i onaj danas najpouzdaniji način informiranja, usmenu predaju. Drugim riječima, preostaje nasumično pabirčenje s raznih strana, a ponešto se između redova može načuti čak i na mjestu najdaljem od istine, a to su novine.

Kad vidite u kojoj se mjeri neka politička osoba pjenila oko ulaska Hrvatske u EU ili inzistirala na tome, usprkos svim očiglednim činjenicama koje su govorile da to i nije neka ideja i usprkos svim anketama koje su pokazivala da to čak nije ni volja građana, morate bar dopustiti mogućnost da se u pozadini inzistiranja kriju neki veći ili dublji interesi

zidovima pravih prostorija, gdje se vode oni pravi razgovori, bez zapisnika. Osim toga, pripadnici tajnih društava najvjerojatnije nisu sve osobe koje u određenom razdoblju tjeraju vodu na mlin Eliti. Vjerojatno se neke osobe jednostavno ucijeni ili potkupi ili na neki drugi način iskoriste njihove karakterne mane. Neke druge osobe nije potrebno potkupljivati. Dovoljno je naći neku usijanu glavu koja razmišlja na način koji je u određenom trenutku potreban, potom ga instalirati na vlast i pustiti da radi što mu je već u prirodi. Kada ta faza završi, sruši ga se seksualnim ili korupcijskim aferama ili se pripremi teren da izgubi na izborima ili pak oboli i umre od raka ili ga se ukloni na neki deseti način.

Postoje i oni koji nisu korumpirani niti usijane glave, ali su jednostavno 'pragmatični' pa pomažu bujici slijedeći neki svoj karijeristički ili materijalni interes, a

MALTEŠKI VITEZOVI, ROCKEFELLERI I HRVATSKI PREDSJEDNICI

Recimo, kolumnist *Večernjeg lista* Milan Ivkošić napisao je kako „Hrvatskoj nikako da krene, sve je više siromaštva, sve su punije pučke kuhinje, gospodarstvo je sve lošije, nezaposlenih je sve više, dug je inozemstvu sve veći, itd, itd.”, a dok je „hrvatska sve neuspješnija, njezin je predsjednik sve uspješniji (...) U Banja Luci hrvatski predsjednik dobiva priznanje kao osoba godine. U Sarajevu dobiva nagradu 'Sloboda' za doprinos 'miru i suživotu'. U povodu posjeta papi i Vatikanu proglašen je vitezom katoličkog Malteškog reda, a toga je svibanjskog dana u Firenci primio nagradu 'Galileo' za 'zauzimanje za europsku viziju jugoistočne Europe.'"

Već sam zaključio da takvim počastima Kontrolni sustav nagrađuje one

koji marljivo rade na njegovoj sve većoj implantaciji. No, za oko su mi zapeli Malteški vitezovi, kao jedno od najutjecajnijih i najmoćnijih društava iz mreže organizacija koje iz sjene manipuliraju svjetskim događajima. Kakvim li je djelovanjem predsjednik zaslužio priznanje tog društva, koje, iz meni nerazumljivih razloga, ima promatračko mjesto u UN-a, a David Icke piše da su vlasnici MMF-a? Sumnjam da je to zaslužio nečim zbog čega bismo se mi trebali radovati.

Pa onda, jedan zagrebački političar nedavno mi je prepričao razgovor koji je prije dosta godina vodio s Rockefellerom IV. On mu je tada kazao da zna tko će biti novi predsjednik Hrvatske, ali mu se nije mogao sjetiti imena. Naš političar pokušao je pogoditi – je li ovaj, je li onaj,

Činjenica jest da nikad nisam čuo da postoje Rotary klub Zaprude ili Lions klub Trešnjevka i da je uglavnom riječ o višim slojevima društva, što god to značilo

na što je Rockefeller odmahivao glavom. I tek kada ga je upitao za Mesića, rekao je: Da, to je taj. Nakon povratka u zemlju u čudu je čitao da Mesić ima svega dva posto glasova u anketama. No kasnije se dogodilo 'čudo', autsajder je pobijedio na predsjedničkim izborima. Sve je to jedna velika namještaljka.

U jednom tjedniku naišao sam na zanimljive detalje koji možda ukazuju na sjenu nevidljive ruke vezane i za malo davniju povijest. Vidljivo je da iza svih naizgled suprotstavljenih strana strana stoji ista ruka.

TUĐMANOVA PUTOVANJA

U svom političkom tjednom prilogu, Romano Bolković je napisao tekst naslovljen „Tuđman tajno u Švedskoj”, nadnaslova „Zašto u Tuđmanovim biografijama nema detalja odlaska u inozemstvo 1977.” Odmah na početku Bolković piše: „Bilo je to 1992. godine. Časkajući prije emisije s Mikom Tripalom, čuo sam sljedeću anegdotu: Tripalo i Tuđman sjedili su na zadnjem sjedištu automobila pri povrat-

ku iz Slavonskog Broda – radnja se zbiva sedamdesetih – i ničim izazvan Tuđman se okrene Tripalu i prozbori: Zapamtite, za dvadeset se godina ovdje ništa neće događati bez mene.”

Bolković dalje piše da je „jasno da je dr. Franjo Tuđman znao da se dvadesetak godina kasnije ništa u Hrvatskoj neće odvijati bez njegova imprimatura, kad je budući obnovitelj hrvatske državnosti i prvi predsjednik Republike Hrvatske već tada sudjelovao u do te mjere konspirativnim akcijama, da se, čuvši o čemu je riječ, ni najprostodušniji hrvatski nacionalist neće moći ne upitati: I sve to bez znanja Udbe?”

Ovakvi anegdotalni podaci možda su samo vrh ledenog brijega i tek nagovješćuju u kojoj su mjeri, možda, sve svjet-

Stjepan Mesić počasni je član i u Rotaryju i u Lionsu. Ivo Sanader član je Rotary kluba Split (Fotografija: Hina)

ske obavještajne i sigurnosne agencije ispremržene i, kako to neki kažu, ustvari predstavljaju jednu jedinu veliku obavještajnu agenciju, ali toliko segmentiranu da mnogi njeni pripadnici ne mogu vidjeti cijelu sliku.

U svakom slučaju, ovakve priče – a i one koje sam iznio u knjizi *Sve piše u novinama* referirajući se na dokumentarni serijal *Jedinica*, koji je obradio put i djelovanje jedinica službe Državne bezbednosti pod ravnanjem Jovice Stanišića – ukazuju na to da su događaji na području bivše Jugoslavije pripremani i planirani desetljećima unaprijed, sa samih vrhova svjetske vlade u sjeni, tek kao dio njihove globalne šahovske partije. U serijalu *Je-*

dinica prikazano je kako je rat na srpskoj strani pripreman godinama unaprijed, a na jednom mjestu je usput spomenuto i to kako je Jovica Stanišić uoči pada Miloševića otputovao na sastanak u CIA-u, a kad se vratio savjetovao Miloševiću da promijeni politiku.

Logično je da su događaji pripremani i na drugim stranama. Ne samo da je Tuđman 1970-ih ilegalno putovao Europom, piše Bolković, već to do dana današnjega nikoga nije zanimalo.

Očito, to je onaj tajni dio povijesti koji se ne zapisuje. Onaj kojim se bave istraživači urote.

Bolković piše da službene Tuđmanove biografije spominju vraćanje putovnice 1987. i putovanja u Kanadu i SAD, ali niti jedna ne spominje da je Tuđman putovao u inozemstvo i deset godina prije toga. Kako je moguće, pitao se on, da Tuđman, nakon Lepoglave putuje slobodno po Europi dok dobar dio 'proljećara' robija?! Pogotovo s obzirom na činjenicu da je Tuđman nekoliko desetljeća bio susjed čovjeku koji je osiguravao Tita u trenutku smjenjivanja Rankovića, a tu je živio i Josip Manolić, pa se čini nevjerovatnim da bi takvo Tuđmanovo izbjivanje promaklo „barem susjedima, ako već ne sigurnosnim službama, što je manje-više ionako jedno te isto.”

No, Bolković kaže da se nešto o tim putovanjima, ako već ne u službenoj biografiji, ipak moglo pročitati u nekim tekstovima i knjigama, a i njemu su neki dužnosnici pričali o tome u neslužbenim razgovorima. Bolković sumira da je tih putovanja očito bilo više – jer se govori i o jednom u Španjolsku – ali je nepobitno da je 1977. Tuđman ilegalno putovao u Švedsku. Tamo se sastao s nekim hrvatskim emigrantima, ali za ovu priču zanimljivo je da se sreo i s budućim bilderbergovcem Carlom Bildtom. Da bismo duboku upletenost tog čovjeka u strukturu Elite stavili u pravu perspektivu, poslužit će podaci s Wikipedije u kojoj se navodi da je Bildt član korporacije RAND, Družbe Bilderberg (čijim je sastancima od 1992. prisustvovao najmanje deset puta), kao i Rockefellerove Trilateralne komisije. Simpatični striček. WikiLeaks su čak, na osnovu dokumenta, objavili da je Carl Bildt bio „doušnik tajne službe SAD-a, tzv. *informant*, a da ga je na vezi držao strateg republikanaca i Bushov 'Rosenberg' (Hitlerov ideolog), Carl Rove, jedan od arhitekata Novog

svjetskog poretka” i, po svemu sudeći, beskrupulozni tip bez trunčice empatije i morala.

Bolkovićev tekst dalje raspravlja o verzijama sudionika tih događaja i tko je osigurao ta Tuđmanova putovanja, je li iza njih stajala UDBA, je li imao lažne putovnice kao što tvrdi Manolić ili je doista bilo onako kako je Tuđman navodno ispričao Pašaliću: da je granicu prešao u prtljažniku automobila.

Bolković prenosi i verziju Branka Salaja, ministra informiranja početkom 1990-ih, koji se trudi ukloniti konspirativni element iz te priče, tvrdeći da je samo nekoliko ljudi znalo za ta putovanja i da je UDBA bila izigrana. Tvrdi da je Tuđman izabran kao najodlučniji i najhrabriji od „neprijatelja velikosrpske vladavine u nas”, a ni režim ga nije mogao ubiti ili osuditi bez problema. I da se u Švedsku išlo zato jer je ona izabrana kao mjesto stvaranja Hrvatskog saveza. Potom piše da se Tuđman u nazočnosti njega, Salaja, u Stockholmu u predsjedništvu vlade susreo s Bildtom, potom se s njim u pratnji sastao i s drugim ljudima, poput budućeg ministra i veleposlanika u UN-u Pierrea Schorija, a svi su ti sastanci imali hermetično osiguranje... kako se ne bi saznalo da se ti ljudi ilegalno sastaju s nekim iz Jugoslavije.

Jedna osoba kojoj je početkom rata u Hrvatskoj Salaj bio šef u Ministarstvu informiranja i koja mu je bila bliska suradnica – uz to što ga je doživjela kao inteligentnog i uglađenog čovjeka – ispričala mi je kako su sa sastanaka Vlade uvijek pomalo u strahu zvali da pitaju hoće li i ministar informiranja doći na sastanak, pa bi odahnuli ako bi čuli da neće. Navodno je baš on imao veliki autoritet na sastancima Vlade, navodno zato jer je nastupao s argumentima i odlučno, ali činjenica je da su ponekad sastanci izgledali kao da on vodi glavnu riječ. Tako mi je bar opisano, a to se dosta dobro uklapa u priču gdje baš taj čovjek vodi Tuđmana do Carla Bildta. Može bit' i ne mora, vrag će ga znať... zamršen je ovo svijet. Samo razmišljam naglas.

Salaj je, kako prenosi Bolković, rekao da je Tuđmanovu putovnicu krivotvorio Vladimir Pavlinić, bivši urednik *Glasa Koncila*, teolog, filozof, publicist, akademski slikar, informatičar i trogodišnji stanovnik Stare Gradiške, te prenosi njegove riječi: „Da bi priča o Franji Tuđmanu kao eksponentu i lutki zakulisnih

snaga, koje permanentno vladaju ovom zemljom, bila točna, treba po svaku cijenu omalovažiti i popljuvati Pavlinića zbog njegove uloge u švedskom putu.” Salaj ne vidi, piše Bolković, što bi jugoslavenske vlasti ili neki prikriveni centar moći dobio time da Tuđman odglumi „veliku konspirativnu predstavu”, a osim toga teško mu je zamisliti Tuđmana kao „poslušnog trčkarala nekakvih anonimusa”. Sve u svemu, on tvrdi, kaže Bolković, da nikakve urote jugoslavenskih tajnih službi nema te da je zloglasna UDBA grdno izigrana. Napisao je i da mu Salaj, kao uglađen i pristojan sugovornik, vrlo imponira, ali da ima problema s njegovim argumentima iz perspektive o kojoj danas govori povjesničar Dušan Bilandžić: da je raspad Jugoslavije ne samo anticipiran, nego i brižno pripreman.

Vratimo se na trenutak na Salajevu argumente i dojmove. Kao prvo, ako je on bio veza prema budućem bilderbergeru Bildtu i drugim predstavnicima zakulisnih igara, bi li uopće bilo za očekivati da dade drugačiji uvid u te događaje osim onih u kojima se ikakva mo-

diktaturi, stvari uopće nisu nelogične. I doista sadrže dugoročne planove, poput CIA-inog bacanja besplatnog heroina na beogradske ulice početkom 1980-tih, čime su uništene generacije koje bi mogle biti problem u planovima kasnijih događaja, a o čemu se priča u dokumentarnom filmu o beogradskoj rock grupi Ekatarina Velika.

Potom, možda je teško zamisliti Tuđmana kao „poslušno trčkaralo nekakvih anonimusa”, ali postoje dvije stvari koje treba reći u vezi ove tvrdnje. Kao prvo, najmoćniji ljudi na svijetu i jesu uglavnom anonimusi, a ovi koje gledamo u vijestima su njihov paravan i potrošne lutke na koncu. Dakle, oni ni u kom slučaju nisu „nekakvi anonimusi”, kako im se, tim izrazom, pokušava umanjiti značaj. Nadalje, nije potrebno da netko svjesno bude „poslušno trčkaralo”. Dovoljno je da ima određene, za nečije potrebe odgovarajuće karakterne crte ili uvjerenja, i da ga se potom postavi na položaj i pusti da radi što bi sam po sebi i inače radio.

Kada ta faza plana bude završena, a lutka ostane pri nekim svojim idejama, onda ga se iz istih izvora sruši time što se toj

Kakvim li je djelovanjem naš sadašnji predsjednik zaslužio priznanje Malteških vitezova, društva koje, iz meni nerazumljivih razloga, ima promatračko mjesto u UN-a, a David Icke piše da su vlasnici MMF-a? Sumnjam da je to zaslužio nečim zbog čega bismo se mi trebali radovati

gućnost postojanja dugoročnog plana omalovažava? Nadalje, meni je također teško zamisliti što bi jugoslavenske vlasti dobile time da su uključene u „veliku konspirativnu predstavu”, ali nije mi ni najmanje teško zamisliti da mreže moći, koje su u pravoj hijerarhiji svjetske moći daleko više od državnih vlasti bilo koje države, upravljaju događajima i planiraju ih unaprijed.

To je bit urote. Jugoslavija je bila samo jedno polje te šahovske ploče, kao i druge zemlje i događaji u daljoj ili bližoj povijesti i sadašnjosti. Na kraju krajeva, kad se pogleda koliko je danas lakše manipulirati državicama koje su naslijedile Jugoslaviju, i kad se sagleda činjenica da su sve one zajedno skoro 15 puta zaduženije nego što je to bila Jugoslavija, a sve u svjetlu plana Elite prema svjetskoj

osobi kroz 'opozicijske' medije ili nevladine udruge poput Sorosevih uništava reputacija, do te mjere da ljudima ne preostane drugo nego da, u svojoj percepciji, biraju od dva zla manje, pa izaberu suprotnu stranu. U mnogim slučajevima 'smetala' iznenada obole od raka, a među istraživačima tajnih tehnologija ima dosta onih koji ukazuju da mnoge vrlo tajne službe imaju mogućnosti i znanja koja daleko nadilaze ono što je pušteno u javnost, a među njih spadaju i tzv. egzotična oružja i načini razboljevanja ljudi.

Je li Tuđman bio „poslušno trčkaralo”; jesu li to bili Lenjin, Hitler, Angela Merkel, Margaret Thatcher, Obama Barack? Neki jesu, jer su znali tko njima vlada, o kome su financijski ovisni ili tko zna njihove mračne tajne pa ih time ucjenju-

je. Drugi su pak bili ljudi koje se u nekom trenutku pustilo da rade po svome jer je to išlo u korist Plana. Odgovor bi dakle bio – i jesu i nisu, ovisno iz čije se perspektive gleda. Primjerice, ako želite negdje izazvati rat, nered ili nešto slično, ne trebate nužno 'poslušnika'. Dovoljno je omogućiti pristup ključnim položajima vlasti nekoj ratobornoj budali ili psihopatu ili egomanijaku, a on će već sam po sebi napraviti sav posao, niti ne znajući da zapravo radi za nekog drugog. Na kraju svog teksta, dolazeći do godine osnutka HDZ-a, Bolković piše da su „na igralištu Borca sudionici imali više policijskog staža no ona dva kruga policije koja je skup okružila. (želi reći, staža u UDBA-i, op. K.M.) Tuđman ni tada nije izabran nimalo slučajno – Marko Veseli-

To je bit urote. Jugoslavija je bila samo jedno polje te šahovske ploče, kao i druge zemlje i događaji u daljoj ili bližoj povijesti i sadašnjosti

ca poslan je u Panoramu – baš kao što se u skladu s njegovim vlastitim riječima, ništa tih godina nije događalo bez njega ili njegove volje.”

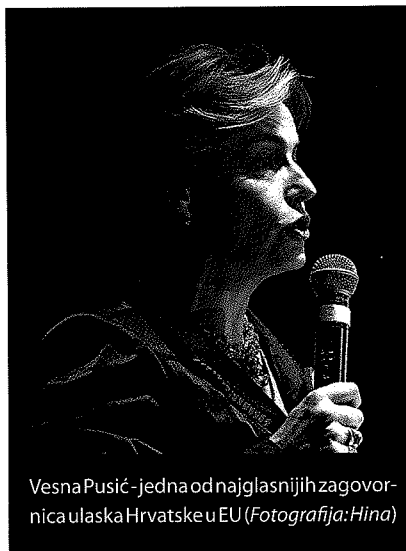
Kako li je to samo znao dr. Franjo Tuđman, pita se Bolković, dvadeset godina prije, u automobilu u kojem se proročanski obratio Tripalu.

KOME SU ODANI PREMIJERI...

Toliko o izabranim predsjednicima Tuđmanu, Mesiću, Josipoviću (sad je već jasno da ih, izvorno, nismo izabrali mi). Kako stoje stvari s premijerima? Opet na raspolaganju imamo samo informacije iz novina u kojima možemo tražiti naznake zanimljivih veza. O aktualnom premijeru jedan je politički tjednik objavio tekst pod naslovom „Milanovićeve bruxelleske godine” iz kojeg je vidljivo u kakvom se političkom okružju više godina kretao i bio odgajan tada mladi Milanović, koji će u politiku, uostalom, i biti regrutiran iz kadrova Ministarstva vanjskih poslova. Iz teksta nema nikakve sumnje da je boravak u Bruxellesu obilježio njegove politički formativne godine.

Uostalom, kad smo već kod Ministarstva vanjskih poslova, iz njega je regrutiran i prethodni premijer, Ivo Sanader.

A prvi 'angažman' Ive Sanadera nakon odlaska iz Banskih dvora krajem 2009. bilo je savjetničko mjesto u upravi zaklade kanadske bogatašice Louise Blouin, jedne od tridesetak najbogatijih žena. Pažnju mi je privukla usputna napomena da u nadzornom odboru njene zaklade sjedi i jedan od glavnih operativaca Elite... glavom i bradom Henry Kissinger. Zanimljiva podudarnost, pomislio sam. Pisalo je i da je Sanader postao sveučilišni profesor na Institutu Harriman na sveučilištu Columbija, jednom od intelektualnih centara Elite.

Vesna Pusić – jedna od najglasnijih zagovornica ulaska Hrvatske u EU (Fotografija: Hina)

...I MINISTRI VANJSKIH POSLOVA

Jedna od najglasnijih zagovornica ulaska Hrvatske u EU bila je Vesna Pusić, u ovom trenutku ministrica vanjskih i europskih poslova (vjerojatno prelazni naziv, koji će u zadnjoj fazi integracije Europe vjerojatno biti tek *Ministarstvo europskih poslova*). Prateći njeno više nego angažirano djelovanje, bilo je teško ne uočiti da iza njega stoji neka skrivena agenda – što se čini izvjesnijim od pretpostavke da je nošena krilima dubokih uvjerenja u neku ideologiju – mada te stvari nekad znaju ići ruku pod ruku.

Zato se nekako nisam iznenadio kad mi jedan upućeni stariji čovjek, pisac i doktor znanosti rekao da je otac Vesne Pusić bio mason. O, to se uklapa jako dobro. Odmah sam se sjetio nečega što mi je već prije skoro deset godina ispri-

čao jedan regionalni hrvatski političar, nazvavši stranku HNS „trgovačkim društvom”. Rekao je da je u vezi Vesne Pusić u njegovom kraju poznata priča o „čovjeku s crnom torbom”. Objasnio mi je da je, kad se vratila u Hrvatsku i počela graditi političku karijeru, Vesna Pusić krenula davati intervjue na lokalnim radio-stanicama. Na mnogima od njih na vlasti su bili hadazeovci koji je nisu htjeli pripustiti u eter. Tada je navodno na scenu stupao čovjek s crnom torbom koji je išao s njom, vadio lovu iz torbe i platio vrijeme u eteru te radio-stanice. Je l' platio ili potplatio, sad ne znam, kao što ne znam niti je li ova priča istinita jer je nisam osobno vidio, ali poslovice kaže: gdje ima dima, ima i vatre, a i moj sugovornik je imao osobinu poznavanja svih mogućih informacija i političkih tračeva.

Zato sam odlučio prošetati internetom. Enciklopedija mi je za početak otkrila podatke poput onoga da je Vesna Pusić od 1989. do 1991. provela istraživanje o upravljačkim stilovima u 18 najuspješnijih industrijskih organizacija u Hrvatskoj, koje je poslužilo kao osnova za analizu upravljačke elite kao potencijalne političke elite u tranzicijskom razdoblju u Hrvatskoj. Zanimljivo, pomislio sam, može zvučiti kao potraga za potencijalnim marionetama.

Rezultati istraživanja objavljeni su u njevoj knjizi *Vladaoci i upravljači*. 1990-ih je bila jedan od osnivača i direktorica Erasmus Gilde, nevladinog, nestranačkog projekta za promicanje kulture i demokracije. Osobno sam davno izgubio vjeru u neovisnost tzv. „nevladinih organizacija”. To najčešće znači da se njima upravlja koncima koji vode sve do iznadvladinih interesnih skupina. O njevoj odanosti nadnacionalnim strukturama svakako svjedoči činjenica da je 2006. godine postala potpredsjednica Europske liberalne reformističke stranke (ELDR).

Na opskurnom internetskom (prema vlastitoj oznaci – desničarskom) glasilu *Ultimatum*, na kojem baš ne vole Vesnu Pusić zbog njene navodne jugoslavenske orijentacije, naziva je se „Soroševkom” i „teoretičarkom jugo-komunizma” te „režimskom intelektualkom” u Jugoslaviji te „suradnicom anglo-saskih službi, koje je pripremaju za preuzimanje vlasti u RH” te „izvršiteljicom američkih naloga za destruiranje hrvatske države i porobljavanje hrvatske nacije”, a navodi se da joj je „američka diploma uz protekciju, mimo

zakona, nostrificirana po munjevitom postupku" te da su je stvorili „špijunske mediji" tj. da se „pojavi 1997. iz američkog političkog laboratorija, stvorena i lansirana za rušenje Hrvatske".

No, što ono bi s pričom o masonima?

Na istoj web lokaciji spominje se da je njen otac Eugen Pusić „Židov i mason" te da je kao sociolog i pravnik djelovao u NDH. Bio je ustaški časnik i sudac ustaškog vojnog (prijekog) suda, a kada su ga partizani htjeli smaknuti spasili su ga Englezi za koje je potajno radio. Prema web stranici *Ultimatum*, Vesna se preko oca Eugena povezala s britanskom obavještajnom službom te dobila kuću u Londonu. Otac Eugen ostvario je zavidnu intelektualnu karijeru i u komunističkoj Jugoslaviji, kao sveučilišni profesor na Pravnom fakultetu u Zagrebu, u životopisima prešućući epizodu od 1941. do 1945. Ocu Vesne Pusić i u Wikipediji piše da je „bivši časnik, sudac za vrijeme NDH i visoki jugoslavenski komunistički dužnosnik, a jedno vrijeme savjetnik glavnog tajnika UN-a", jedne od glavnih iluminatistih ispostava.

Pa tko to može? Nikome ne treba crtati kako su netom poslije 2. svjetskog rata u Jugoslaviji završavali oni koji su imali veze s NDH, a pogotovo ustaše. Poznavateljima zakulisnih tokova povijesti je pak jasno da su tajna društva i obavještajne službe uvijek bile daleko moćnije od navodnih političkih ili državnih moćnika, a koje stoje iza svih 'suprotstavljenih' strana. Iz te perspektive, otac Vesne Pusić svakako bi predstavljao dobar primjer.

Baš kao i stric njene majke, Grga Angjelinović, za koje *Ultimatum* također piše da je bio mason, a Wikipedija nas obavještava da je prvo urednik lista *Hrvatska država* frakcije Stranke prava koja se zalagala za ujedinjenje svih slavenkih naroda, a poslije orjunaš – oznaka za Hrvata, agresivnog jugoslavenskog (ili čak velikosrpskog) nacionalista – tj. pripadnik ORJUNA-e, *Organizacije jugoslavenskih nacionalista*, terorističke nasilničke organizacije osnovane s ciljem borbe protiv snaga koje ugrožavaju novu državu: komunizma i „separatizma", zastupajući ideologiju da svi 'Jugoslaveni' čine jedinstvenu naciju, u kojoj se postupno trebaju izgubiti posebnosti tri postojeća „plemena". Orjuna se od početka služila političkim nasiljem (terorom) protiv političkih protivnika, a po mnogo čemu je imala karakteristike fašističkog pokreta.

Nema sumnje da je taj njen rođak, dr. Grga Angjelinović, dobro odradio posao – bio je ministar u unitarističkoj srpskoj vladi kralja Karađorđevića, poslije uvođenja diktature 1929., izvanredni poslanik u Pragu, poslije u Beču, te šef zagrebačke policije, a odgovoran je za masakr 13 ljudi koji su ubijeni na prosvjedu hrvatskih vojnika protiv ulaska u Jugoslaviju 5. prosinca 1918. na Trgu bana Jelačića u Zagrebu. Pokrenuo je ideju za stvaranje Narodnog vijeća SHS i 1918. postao njegov tajnik pa povjerenik Sekcije za organizaciju i agitaciju, pa povjerenik za javni red i sigurnost u Zagrebu. U toj funkciji organizirao je gušenje pobune 53. i 25. pukovnije u Zagrebu. Više je puta biran za narodnog poslanika u beogradsku Skupštinu, kasnije je jedan od osnivača Jugoslavenske nacionalne stranke, često je mijenjao ministarske ili veleposlaničke dužnosti, a u travnju

Na tom *websiteu* dalje piše da je dobar prijatelj oca Vesne Pusić bio Slavko Goldstein koji je „uveo Vesnu u zloglasno Sorosevo *Otvoreno Društvo* te u protuhrvatski časopis i nakladni zavod *Erasmus* koji je usred rata zahtijevao ostavku izabranog Predsjednika" te da je on „poslao Vesnu na gostovanje i brifiranje u Ameriku".

ZA KRAJ

Saberimo ugrubo indicije veza najutjecajnijih hrvatskih političara koje smo skupili kroz novine, enciklopedije i usmene predaje. Na popisu imamo: Bilderberge i Trilateralnu komisiju (iz priče o Tuđmanu); Malteške vitezove (iz priče o Josipoviću); masone (iz priče o Vesni Pusić); Rockefellerere (iz priče o Mesiću); Kissingera i sveučilište Columbia (iz priče o Sanaderu)...

Saberimo ugrubo indicije veza najutjecajnijih hrvatskih političara koje smo skupili kroz novine, enciklopedije i usmene predaje. Na popisu imamo: Bilderberge i Trilateralnu komisiju, Malteške vitezove, masone, Rockefellerere, Kissingera i sveučilište Columbia

Zoran Milanović (Fotografija: Hina)

1941. bježi u inozemstvo i priključuje se četničkim političkim krugovima. Prof. Danijel Crljen, pripadnik hrvatske emigracije, bio je uvjeren da je Angjelinović bio pripadnik masonske lože koja je zavarala Jugoslaviju.

A čovjek bi na prvi pogled rekao da svi ti domaći političari pripadaju međusobno suprotstavljenim stranama. Umjesto toga, dobivamo pravi popis „Tko je tko" u iluminatskoj mreži nevidljivih centara moći.

OBJAVLJENI NOVI DOSJEI O NLO-ima

NEDAVNO OBJAVLJENI DOKUMENTI NACIONALNOG ARHIVA UJEDINJENOG KRALJEVSTVA OTKRIVAJU ULOGU SLUŽBENIKA UREDA ZA NLO-E MINISTARSTVA OBRANE, NJIHOVA MIŠLJENJA O MOGUĆIM POSJETIMA IZVANZEMALJACA ZEMLJI I NJIHOVA GLEDIŠTA O KORISTENJU IZVANZEMALJSKE TEHNOLOGIJE U VOJNE SVRHE

Objavljeno je 25 dosjea na više od 6.700 stranica koji uključuju politiku o NLO-ima, parlamentarna pitanja, probleme s medijima, javnu korespondenciju i, naravno, izvještaje o viđenjima NLO-a. Ukupno je preko specijalne jedinice ministarstva obrane od 1950. do 2009. primljeno više od 10.000 izvještaja o NLO-ima. «To su vjerojatno najfascinantniji i najbizarniji vladini dosjei koji su ikada objavljeni.», rekao je Nick Pope, službenik Ureda za NLO-e od 1991. do 1994. godine.

«Postoji golemo zanimanje javnosti za NLO-e, u jednom razdoblju ministarstvo obrane dobivalo je više zahtjeva prema Zakonu o slobodi informacija u vezi s NLO-ima nego u vezi s bilo kojom drugom temom.», rekao je Pope. «Dosjei sadrže uobičajenu mješavinu dokumenata o politici, izvještaja o viđenjima, fotografija, skica i radova koji analiziraju kakav stav zauzeti prema tom pitanju u odnosima s parlamentom, medijima i javnošću.»

Prethodne serije dosjea o NLO-ima UK je objavio u ožujku 2011., siječnju 2010., listopadu 2008., svibnju 2008. i svibnju 2007.

Ovi najnoviji dosjei o NLO-ima besplatno su dostupni javnosti mjesec dana na <http://ufos.nationalarchives.gov.uk>.

(Izvor: *HuffingtonPost.com*, 12. srpnja 2012., <http://tinyurl.com/6rv28z5>)

UPRAVLJANJE MISLIMA

PO PRVI PUT ISTRAŽIVAČI SU KORISTILI FMRI KOJI ČITA AKTIVNOST VAŠEG MOZGA U STVARNOM VREMENU KAKO BI NEKOME OMOGUĆILI DA UTJELOVI ROBOTA UDALJENOG STOTINE KILOMETARA ISKLJUČIVO POMOĆU MISLI

«Krajnji cilj je stvoriti surogata, kao u *Avataru*, iako smo još uvijek daleko od

toga.», pojašnjava Abderrahmane Kheddar, direktor Zajedničkog laboratorija za robotiku CNRS-AIST u Nacionalnom institutu za naprednu industrijsku znanost i tehnologiju u Cukubi u Japanu. Član je međunarodnog tima koji se nada da će primjenom takve tehnologije zdravim ljudima i onima koji su «za-robljeni u tijelu» (sindrom *lock-in*) – ne mogu se pomicati, ali su potpuno svjesni – pružiti mogućnost interakcije sa svijetom kroz surogatno tijelo.

Teledirigirani roboti, koje ljudi mogu kontrolirati na daljinu, postoje već desetljećima. Kheddar i njegovi kolege idu korak dalje. «Pravo utjelovljenje mnogo je više od klasične teleprisutnosti i čini da stvar koju utjelovljujete osjećate kao dio sebe.», kaže Kheddar.

(Izvor: *New Scientist*, 12. srpnja 2012.)

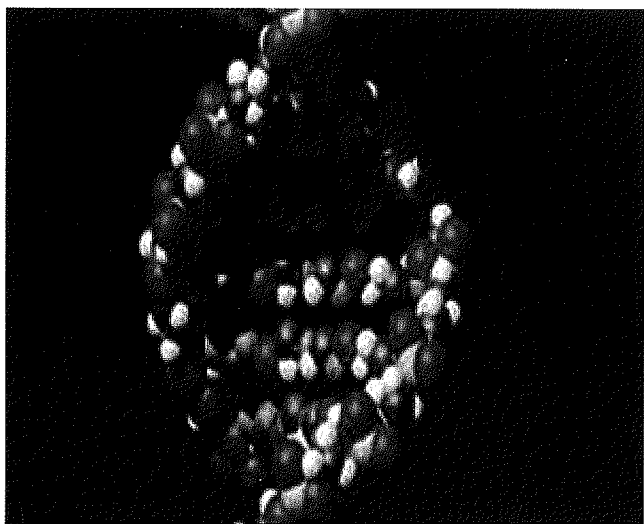
ZEN I SUBLIMINALNE PORUKE

MEDITACIJA POVEĆAVA SPOSOBNOST KORIŠTENJA SKRIVENIH KUTAKA NAŠEG MOZGA KOJI SU OBIČNO IZVAN DOSEGA NAŠE BUDNE SVIJESTI

Tako kažu Madelijn Strick i njezini kolege sa Sveučilišta u Utrechtu u Nizozemskoj koji su testirali djeluje li meditacija na našu sposobnost primanja subliminalnih poruka.

Mozak bilježi subliminalne poruke, ali često ih se ne možemo svjesno sjetiti. Kako bi to istražio, tim je unovačio 34 iskusna zen meditantu i nasumično ih podijelio na meditacijsku i kontrolnu skupinu. Od meditacijske skupine zatraženo je da meditira 20 minuta pod vodstvom profesionalnog zen učitelja. Od kontrolne skupine zatraženo je da se samo opušta 20 minuta.

Dobrovoljcima je potom postavljeno 20 pitanja, od kojih je svako imalo po tri ili četiri točna odgovora. Na primjer, «navedite jedno

godišnje doba». Neposredno prije nego što bi sudionici vidjeli pitanje na ekranu računala jedan potencijalni odgovor – kao što je «proljeće» – bljesnuo bi u subliminalnoj poruci od 16 milisekunda. Meditacijska skupina u prosjeku je dala 6,8 odgovora koji su se podudarali sa subliminalnim riječima, dok je kontrolna skupina dala svega 4,9.

Strick smatra da objašnjenje leži u razlici između onoga čemu mozak posvećuje pažnju i onoga čega smo svjesni. Moguće je da meditant pristupa većem dijelu onoga čemu je mozak posvetio pozornost od nemeditiranja, rekla je.

(Izvor: New Scientist, 7. lipnja 2012.)

NANOUREĐAJI OD DNK

NOVE SPOZNAJE IZ NANOTEHNOLOGIJE

DNK je najbolje poznata po tome što sadrži genetske informacije. Ali u novom polju znanosti poznatom kao DNK nanotehnologija istražuje se mogućnost njene upotrebe kao materijala za gradnju sićušnih struktura koje se mogu programirati za razne namjene. Znanstvenici s Instituta Wyss pri Sveučilištu Harvard razvili su metodu gradnje kompleksnih nanostrukture iz kratkih sintetskih lanaca DNK.

Ti međusobno spojeni «građevni blokovi» DNK zvani jedno-lančane pločice (SST), slični Lego kockama, mogu se programirati da se slože u precizne oblike, uključujući slova i emotikone. Ovo istraživanje ima potporu Ureda za mornarička istraživanja, Nacionalne zaklade za znanost, Nacionalnih instituta za zdravlje i Instituta Wyss.

(Izvor: ScienceDaily, 30. svibnja 2012., <http://tinyurl.com/7xdy9le>)

SMRT OD MEDICINE

BOLNIČKE POGREŠKE U UK-U UBIJU 1000 PACIJENATA MJESEČNO

Svake godine gotovo 12.000 pacijenata nepotrebno umire u bolnicama Nacionalne zdravstvene službe (NHS) zbog osnovnih pogrešaka medicinskog osoblja, zaključak je najveće i najdetaljnije

nije studije o smrti u bolnicama ikada provedene u Ujedinjenom Kraljevstvu.

Istraživači s londonskog Fakulteta za higijenu i tropsku medicinu i njihovi kolege utvrdili su da je došlo do pogreške u njezi 13 posto pacijenata koji su umrli u bolnicama. Pogreška je uzrokovala smrt u 5,2 posto tih slučajeva, što odgovara 11.859 smrti u bolnicama NHS-a, smrti koje su se mogle spriječiti.

Studija se temeljila na analizi 1.000 smrti u 10 NHS-ovih bolnica tijekom 2009. godine. Prema ranijim procjenama do 40.000 smrti godišnje uzrokovano je pogreškama u njezi, ali one su se temeljile na međunarodnim studijama i nisu izravno povezivale greške s uzrocima smrti.

[Napomena urednika: U ovu studiju nisu uključene smrtni slučajevi i oštećenja od negativnih reakcija na lijekove, kirurških pogrešaka ili obolijevanja od nove bolesti ili infekcije itd. Stvarna slika mnogo je ozbiljnija.]

(Izvor: The Independent, 13. srpnja 2012., <http://tinyurl.com/7ydzsc>)

ŠESTO ČULO NA BOJIŠTU

ZNANSTVENICI U SAD-U POČINJU RAZVIJATI TEHNOLOGIJE KOJE BI SVAKOM VOJNIKU DALE TEHNOLOŠKI EKVIVALENT «ŠESTOG ČULA»

Ta nova vojna tehnologija zvana *Sentinel* (engl. *SystEm for Notification of Threats Inspired by Neurally Enabled Learning* = Sustav obavještanja o prijetnjama nadahnut neuralno omogućenim učenjem) promovira se kao prvi «kognitivno-neuralni» binokularni sustav za upozoravanje na opasnosti.

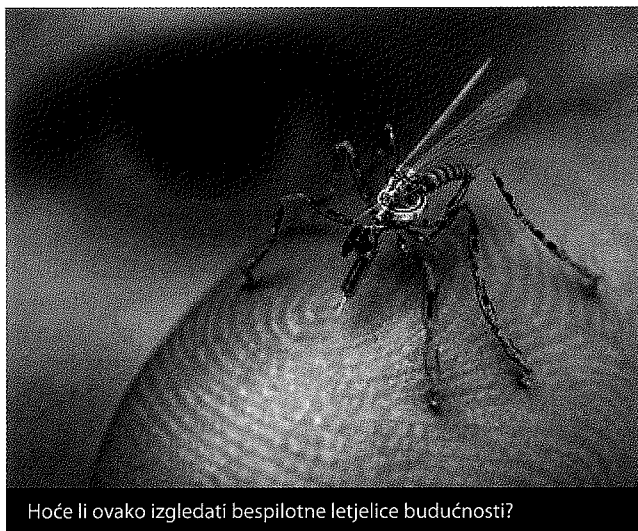
Ti uređaji koriste ono što neuroznanstvenici zovu P300, val moždane aktivnosti koji označava nesvjesno prepoznavanje vizualnog objekta. P300 možemo smatrati biološkom osnovom šestog čula.

(Izvor: BBC.com, 5. srpnja 2012., <http://tinyurl.com/dxag76a>)

POLICIJSKA DRŽAVA

ŠPIJUNSKJE TEHNOLOGIJE I BESPILOTNA LETJELICA U VAŠEM SUSJEDSTVU

Hoće li ovako izgledati bespilotne letjelice budućnosti?

Policijski entuzijazam za vojnim naoružanjem (i žudnja industrije bespilotnih letjelica za novim tržištem) dovode do brzog širenja domaćih policijskih bespilotnih letjelica, koje pogrančni agenti već koriste. AlterNet je sastavio nepotpun popis špijunskih tehnologija i programa za nadzor, vojnih i civilnih, koje se mogu koristiti iz zraka pomoću bespilotnih letjelica koje bi mogle početi letjeti iznad vaših glava u idućih nekoliko godina.

1. Hakiranje bežičnih i telefonskih mreža. Platforma za bežični zračni nadzor (The Wireless Aerial Surveillance Platform, WASP) može probijati Wi-Fi mreže i hakirati mobilne telefone, kaže *Forbes*. Taj špijunski avion, koji su dvojica bivših vojnih analitičara mrežne sigurnosti sklopila od jedne stare vojne bespilotne letjelice, opremljen je sustavom Linux i rječnikom koji mu pomaže generirati riječi za probijanje šifri. Njegove antene oponašaju tornjeve mobilnih mreža, što uređaju omogućava prisluškivanje telefonskih razgovora i pristupanje tekstualnim porukama.

2. Senzor koji vidi kroz odjeću. Njujorška policijska uprava (NYPD), koja nije baš poznata po odmjerenom pristupu primjeni nadzora, nedavno je objavila da usavršava senzor koji pomoću zračenja otkriva oružje skriveno ispod ljudske odjeće. U ovom trenutku senzor može «vidjeti» metalne predmete s udaljenosti od nekoliko metara. Policija pokušava proširiti njegov domet na 25 metara, rekao je glasnogovornik NYPD-a Paul Browne u intervjuu za *New York Times*.

3. Biometrija. Napredak u prepoznavanju lica, skeniranju šarenica i drugim biometrijskim identifikacijskim markerima sve je brži, a policijski odjeli i savezne agencije potiču biometrijsku industriju nudeći otvoreno tržište za njenu robu. To uključuje uređaj MORIS, koji se širi po policijskim upravama u cijeloj zemlji, a policiji omogućuje skeniranje mrežnica i izvođenje algoritama slika koji prepoznaju osobu na osnovu geometrije njenog lica.

4. Analiza videa. Industrija analize videa nastoji razviti sustave koji mogu analizirati i interpretirati podatke. Tako umjesto da daje neobrađeni snimljeni materijal, kamera može sama tražiti zanimljive ljude i objekte. Na primjer, čitači mogu čitati registarske tablice i tražiti ih u bazi podataka, što pomaže u utvrđivanju identiteta i otkrivanju lokacija. Oni se već koriste širom svijeta,

a sofisticiraniji oblici analize videa također su počeli prodirati u velegradska područja.

Američka agencija za napredne vojne istraživačke projekte (DARPA) raspolaže jednim od ambicioznijih projekata. Projekt *Mind's Eye* (Oko uma) pokretao bi kamere s umjetnom inteligencijom koja im omogućuje da odlučuju što će pratiti, vizualnom inteligencijom pomoću koje mogu prepoznati «operativno važnu aktivnost i izvijestiti o toj aktivnosti tako da se vojnici u ratu mogu na vrijeme fokusirati na važne događaje».

5. Tehnologija za opažanje kroz zid (SSTW). Tijekom otprilike jednog desetljeća više ogranaka vojske radilo je na stvaranju senzora koji mogu prodrijeti kroz zidove. DARPA-in projekt *Visibuilding* radi na «novoj opremi za nadzor koja otkriva osobe unutar zgrada, utvrđuje raspored prostorija u građevinama i locira spremišta oružja i utvrđena mjesta unutar građevina», piše na DARPA-inoj internetskoj lokaciji.

Centar za istraživanje, razvoj i izradu komunikacijske elektronike američke vojske (CERDEC) također razvio je tehnologiju koja može opažati kroz zidove.

6. ARGUS-IS. Vojni ARGUS-IS (engl. *Autonomous Real-time Ground Ubiquitous Surveillance-Imaging System* = Autonomni sveprisutni sustav za zemaljski nadzor i snimanje u stvarnom vremenu) koristit će se u jednoj od najmodernijih bespilotnih letjelica američke vojske, A160 Hummingbird, i imat će sposobnost nadziranja 58 kilometara tla s jedne točke. Kako piše magazin *Wired*, senzori mogu u jednom danu snimiti materijal u trajanju od 80 godina, koristeći 65 monitora za praćenje raznih lokacija. Na web-lokaciji DARPA-e piše: «Svakim video prozorom može se elektronički upravljati neovisno o drugima, i svaki prozor može neprekidno snimati isto područje na tlu ili mu se može dodijeliti automatsko praćenje određenog cilja (u vozilu ili izvan njega).» ARGUS-IS može snimati i u infracrvenom spektru.

7. Gorgonin pogled. Gorgonin pogled (*Gorgon Stare*) sličan je ARGUS-IS-u, osim što je nazvan po čudovištu koje može pretvoriti ljude u kamen, umjesto po običnom divu sa 100 svevidećih očiju. Gorgonin pogled ugrađivat će se u bespilotnu letjelicu Reaper i trebao bi prikupljati informacije iz cijelog manjeg grada i slati podatke vojnicima na polju i postajama na tlu na detaljnu analizu.

«Gorgonin pogled promatrat će cijeli grad, pa protivnik neće znati što promatramo, a možemo vidjeti sve!», rekao je jedan general američkog ratnog zrakoplovstva za *Washington Post*.

8. Sustav za nadzor širokog područja iz zraka (WAASS). ARGUS-IS i Gorgonin pogled namijenjeni su za upotrebu u Afganistanu, ali, kako je u siječnju izvijestio *Wired*, ministarstvo domovinske sigurnosti raspituje se o sličnom sustavu koji bi mogao pretraživati golemo područja u SAD-u. Agencija je od industrije zatražila informacije o mogućnosti izrade sustava za nadzor koji radi sljedeće:

«Glavni cilj WAASS-a je pružanje neprekidnog, dugotrajnog nadzora nad urbanim i ruralnim terenom površine barem 16 km². Sustav za nadzor bit će elektro-optički osposobljen za dnevne misije, ali može imati i sposobnost infracrvenog praćenja za dnevne ili noćne operacije. Senzor će biti integriran u leteću

platformu radi prikupljanja podataka. Video podaci prikazivat će se u DHS-ovom operativnom središtu i moći će se forenzički analizirati unutar 36 sati od leta.»

Kako je istaknuo *Wired*ov Spencer Ackerman: «Ako vas to počinje podsjećati na špijunsku opremu koju je vojska koristila u Iraku i Afganistanu, u pravu ste.»

(Izvor: *AlterNet*, 13. ožujka, 10. srpnja 2012., <http://www.alternet.org/story/154534>)

NAJVEĆI FINANCIJSKI SKANDAL U POVIJESTI

NA KRAJU, TAJ SKANDAL MOGAO BI POTPU-
NO UNIŠTITI POVJERENJE U GLOBALNI FI-
NANCIJSKI SUSTAV I POTENCIJALNO BI MO-
GAO DOVESTI DO PROPASTI VIŠE VELIKIH
SVJETSKIH BANAKA

Oduvijek smo znali da su financijska tržišta namještena, ali ovo postaje smiješno. Sada se tvrdi da je 20 velikih banaka godinama sustavno namještalo svjetske kamatne stope. Barclays je već platio stotine milijuna dolara globe zbog manipuliranja LIBOR-om, londonskom međubankovnom ponuđenom stopom. Ali Barclays tvrdi da je to radila i gomila drugih banaka.

Ovo postaje najveći financijski skandal u povijesti. S obje strane Atlantika pokreću se kriminalističke istrage. Ono što će u tim istragama vjerojatno biti otkriveno moglo bi iz temelja uzdrmati financijska tržišta. Na kraju, taj skandal mogao bi potpuno uništiti povjerenje u globalni financijski sustav i potencijalno bi mogao dovesti do propasti više velikih svjetskih banaka. Nikada dosad nismo vidjeli nešto slično tome.

Prema *Washington Postu* [5. srpnja 2012.]: «Najjednostavnije rečeno, LIBOR je prosječna kamatna stopa koju banke u Londonu jedna drugoj naplaćuju za pozajmice. Izračunava je *Thomson Reuters* – roditeljska kompanija novinske agencije *Reuters* – za Britansko udruženje banaka (BBA), strukovno udruženje banaka i kompanija za financijske usluge.»

Ako imate imovinu pod hipotekom, kredit za automobil ili kreditnu karticu postoji velika vjerojatnost da je LIBOR utjecao na vaše osobne financije. LIBOR je faktor u određivanju cijena stotina bilijuna dolara zajmova, vrijednosnih papira i imovine. Slijedi izvadak iz članka Maureen Farrell [*The Buzz*, 4. srpnja 2012.]: «Ti trgovci utjecali su na cijene londonske međubankovne ponuđene stope ili LIBOR-a, mjerila koje diktira cijene vrijednosnih papira vrijednih do 800 bilijuna dolara...»

Većina američkih potrošača čak ni ne zna što je LIBOR, ali on zapravo ima

ključnu ulogu u američkoj ekonomiji, kako je *Washington Post* također objasnio: «U Sjedinjenim Državama dva najveća indeksa za hipotekarne kredite s promjenjivom kamatnom stopom i druge potrošačke kredite su primarna stopa (to jest, stopa koju banke naplaćuju povlaštenim ili 'prvorazrednim' klijentima) i LIBOR, s tim da je ovaj drugi posebno popularan kod rizičnih drugorazrednih (*subprime*) zajmova. Studija koju su izradili Mark Schweitzer i Guhan Venkatu za clevelandski Fed pregledala je podatke iz Ohiaa i utvrdila da je 2008. skoro 60 posto prvorazrednih zajmova s promjenjivom kamatnom stopom i gotovo 100 posto drugorazrednih kao indeks koristilo LIBOR.»

Prema *Daily Mailu* [28. lipnja 2012]: «Stotine bankara s triju kontinenata upleteno je u skandal oko namještanja kamatnih stopa zbog kojeg se generalni direktor Barclaysa Bob Diamond bori da zadrži svoj posao. [Podnio je ostavku 2. srpnja. Ur.]

«Dok je rastao pritisak na najbolje plaćenog britanskog bankarskog direktora da podnese ostavku, članovi parlamenta saznali su da se otvara istraga i protiv niza drugih financijskih institucija širom svijeta.

Vjeruje se da je pod sumnjom barem 20 banaka, a zahtjevi za kriminalističkom istragom rastu.»

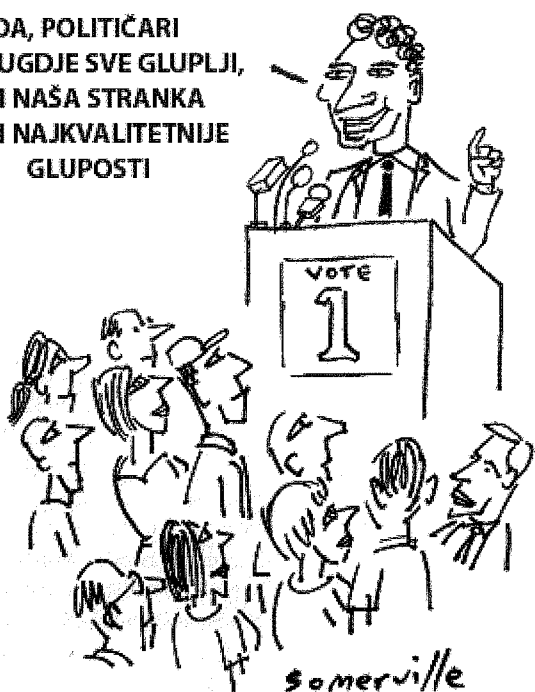
Ovaj skandal stvara vrlo ružnu sliku o svjetskom financijskom sustavu. Povjerenje u svjetska financijska tržišta već je bilo narušeno, a ova nova otkrića neće nimalo pomoći. Osim toga, nesumnjivo ćemo vidjeti ogroman val tužbi koji će proizaći iz ovog skandala. Već same te tužbe gurnut će financijski sustav u glib na barem deset godina ili više. Dakle, ne treba ni reći, ovo je doista krupna stvar.

Prije nego što sve to završi vjerojatno ćemo otkriti da je u to bila umiješana većina važnijih svjetskih banaka. U vrijeme kad je globalni financijski sustav već na rubu velike implozije, to nije dobra vijest.

**«PRETPLATNIČKI PRIMJERAK TISKANIH NOVINA,
POTPUNO NEUPOTRIJEBLJEN, SMOTAN U VALJAK
I JOŠ UVIJEK U ORIGINALNOJ PLASTIČNOJ FOLIJU.»**

**DA, POLITIČARI
SU SVUGDJE SVE GLUPLJI,
ALI NAŠA STRANKA
NUDI NAJKVALITETNIJE
GLUPOSTI**

Taj financijski skandal samo je još jedan razlog za duboku zabrinutost u vezi s drugom polovinom 2012. Kula od karata počinje postaje vrlo nestabilna i nitko ne zna kad će se točno srušiti, ali svatko s imalo pameti može vidjeti da se stvari progresivno pogoršavaju.

(Izvor: Michael Snyder, *The Economic Collapse* blog, 6. srpnja 2012., <http://tinyurl.com/d9ackm8>)

NOVI MOLEKULARNI SKENERI UGROŽAVAJU PRIVATNOST

**TAKO NE SAMO ŠTO ĆE VLASTI BITI U STANJU
SKENIRATI SVAKOGA, NEGO ĆE TO MOĆI
RADITI BILO GDJE: U PODZEMNOJ ŽE-
LJEZNICI, NA SEMAFORIMA, NA SPORT-
SKIM DOGAĐAJIMA. POTENCIJALNA
RAZINA ZADIRANJA U PRIVATNOST
OVE TEHNOLOGIJE IDE MNOGO DALJE
OD PREGLEDA TIJELA, PRISLUŠKIVANJA
RAZGOVORA I PRAĆENJA GPS-OM**

Unutar jedne do dvije godine američko ministarstvo domovinske sigurnosti moći će trenutno znati sve o vašem tijelu, odjeći i prtljazi pomoću novih, skrivenih, laserskih molekularnih skenera koji vas mogu pretražiti s udaljenosti od 50 metara.

Na temelju tragova droge ili baruta na vašoj odjeći i onoga što ste jeli za doručak pa do razine adrenalina

u vašem tijelu, agenti će moći dobiti bilo koju informaciju, a da vas ni ne dodirnu. I to bez vašeg znanja.

Ta tehnologija toliko je nevjerovatno djelotvorna da je u studenom 2011. njene izumitelje unajmila kompanija *In-Q-Tel* za rad s ministarstvom domovinske sigurnosti. *In-Q-Tel* je «u veljači 1999. osnovala grupa privatnih građana na zahtjev direktora CIA-e i uz podršku Kongresa».

Prema *In-Q-Telu*, oni su most između Agencije i novih tehnoloških kompanija.

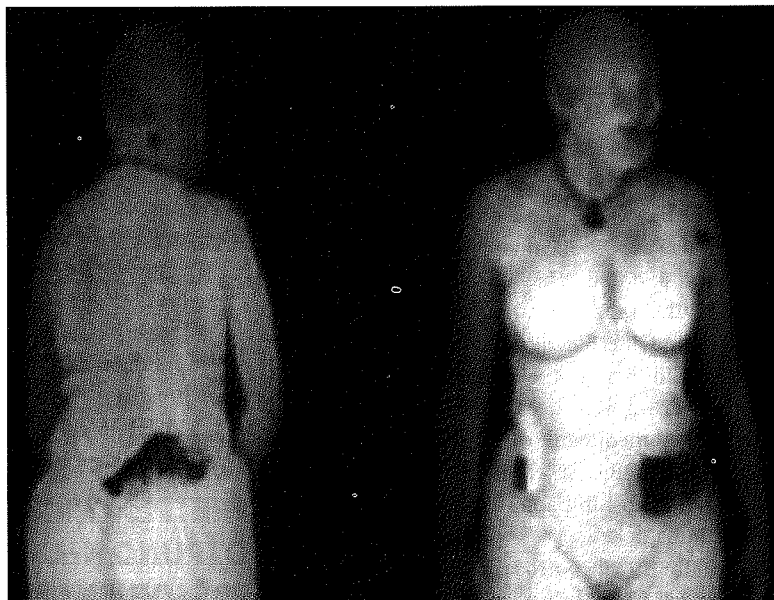
In-Q-Tel planira postaviti te skenere za molekularnu razinu u zračne luke i na granične prijelaze širom Sjedinjenih Država. Službeni razlog za njihovo postavljanje je mogućnost brzog otkrivanja eksploziva, opasnih kemikalija ili biološkog oružja na daljinu.

Taj uređaj je 10 milijuna puta brži – i milijun puta osjetljiviji – od bilo kojeg trenutno dostupnog sustava, što znači da se može sustavno koristiti na svakom tko prolazi kroz aerodromsko osiguranje, ne samo na sumnjivim ljudima ili na slučajno odabranom uzorku.

Uređaj može «nanjušiti» mnogo više od eksploziva, kemikalija i biološkog oružja. *Genia Photonics*, kompanija čiji je to izum, kaže da je njihova tehnologija laserskog skeniranja u stanju «prodrijeti kroz odjeću i mnoge druge organske materijale i ponuditi spektroskopske informacije, posebno za materijale koji utječu na sigurnost kao što su eksplozivi i farmakološke tvari.» Kompaniju *Genia Photonics* 2009. u Montrealu su osnovali doktori znanosti specijalizirani za lasere i optička vlakna. Trenutno ima 30 patenata na te tehnologije, s tvrdnjama o nevjerovatnim biomedicinskim industrijskim primjenama: od identifikacije individualnih stanica raka skeniranjem pacijenta u stvarnom vremenu, do otkrivanja tragova štetnih kemikalija u osjetljivim proizvodnim procesima.

Tako ne samo što će vlasti biti u stanju skenirati svakoga, nego će to moći raditi bilo gdje: u podzemnoj željeznici, na semaforima, na sportskim događajima. Potencijalna razina zadiranja u privatnost ove tehnologije ide mnogo dalje od pregleda tijela, prisluškivanja razgovora i praćenja GPS-om.

(Izvor: *Gizmodo*, 10 srpnja 2012., <http://tinyurl.com/6tqowgs>)

Skeniranje EPC oznaka na trapericama

Ulaz na glazbeni festival Coachella gdje je čipirano više od 30.000 posjetilaca

POČINJE MASOVNO MIKROČIPIRANJE LJUDI

NAJNOVIJOM RFID-TEHNOLOGIJOM VIŠE SE NE PRATI SAMO DISTRIBUCIJA ROBA, VEĆ SE KORISTI I ZA MASOVNI NADZOR LJUDI

Piše: mag. Božidar Kemić; kolovoz 2012.

U zadnje vrijeme, koraci prema globalnoj policijskoj naddržavi žustriji su no ikad prije. Potvrđuju to napori biotehnoloških korporacija da svijetu pod svaku cijenu nametnu GMO-'hranu' kao standard, ali i kroz 'pogodnosti' koje donose najnovije tehnološke metode praćenja svega živog i neživog.

Među svojim brojnim medijskim istupima, američka aktivistica Katherine Albrecht također je gostovala u poznatoj američkoj radijskoj emisiji *Coast to Coast* (18. srpnja 2012.) u kojoj je govorila o zloupotrebama najnovijih RFID-tehnologija kojima se ne prati samo distribucija roba, već se koriste i za masovni nadzor ljudi. Izrazila je i zabrinutost glede privatnosti koja se tiče politike Googlea, posebno njegove usluge Gmaila, gdje si Google „daje za pravo da čita sve e-mailove koje

šaljete i primete". Također valja imati na umu da su predstavnici Googlea prisutni na sastancima Bilderberške skupine, a tu je i povezanost Googlea s NSA-om. Već su te činjenice dovoljan razlog da e-mailove s osjetljivim podacima i privatnim informacijama ne šaljete i ne primete putem 'slobodne' Gmail pošte.

Google si daje pravo da informacije prikupljene putem Gmaila i pretraživača Google koristi za određivanje osobnih interesa i odnosa korisnika s njegovim korespondentima i da na osnovi toga stvara ciljane poruke i reklame. Savršen alat za subliminalnu agresiju.

RFID-IDENTIFIKACIJA

RFID (engl. *Radio Frequency Identification*) je kratica za tehnologije koje koriste elektromagnetske (radio) valove za auto-

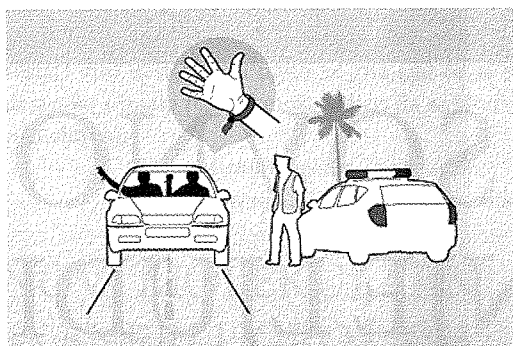
matko identificiranje stvari i živih bića. Postoji više metoda za prepoznavanje objekata, a najčešće se koristi spremanje identifikacijskog serijskog broja ili neke druge informacije na mikročip koji zajedno s antenom čini RFID transponder. Transponder (od engl. riječi **transmitter** + **transponder**) jest uređaj koji nakon primitka određenog signala emitira svoj signal i komunicira s čitačem putem radio-signala, jednosmjerno ili dvosmjerno, a čitač je povezan s računalom ili računalnom mrežom na kojoj se nalazi baza podataka. Jednostavna identifikacijska oznaka pohranjena na transponderu u ovoj je bazi povezana s informacijama o označenom objektu (npr. proizvodu). Bogata raznolikost RFID-ova omogućuje jako veliku raznolikost mogućih primjena. RFID-ovi su se tako počeli ugrađivati u sve živo

i neživo što okružuje ljude, uključujući i same ljude: u donje rublje, cipele, automobile, javna prijevozna sredstva, kućne ljubimce i ljude. Fleksibilnost i sveprisutnost RFID-ova otvara put mnogim mogućim zloupotrebama.

Preteča RFID-ova su britanski IFF sustavi (*Identification Friend and Foe*) iz 1939., koji su se koristili za identificiranje zrakoplova. SSR sustavi (*Secondary Surveillance Radar*) temeljeni na ovoj tehnologiji danas se koriste u civilnom zrakoplovstvu. Godine 1946. ruski izumitelj Léon Theremin za sovjetsku je vladu konstruirao špijunski

(za identifikaciju vozila, naplatu pristojbi, usmjeravanje i nadgledanje vozila), bankarstvu (elektronička čekovna knjižica i kreditna kartica), osiguranju (identifikacija osoba, automatizirana vrata, nadgledanje) i medicini (identifikacija, povijest pacijenata). Ukratko, još jedan korak bliže totalnom globalnom tehnološkom policijskom nadzoru. Godine 1973. po prvi put je demonstriran suvremeni reflektivni (*backscatter*) RFID u znanstvenom laboratoriju u Los Alamosu (Novi Meksiko u SAD-u; mjesto gdje je nastala prva atomska bomba).

Google si daje pravo da informacije prikupljene putem Gmaila i pretraživača Google koristi za određivanje osobnih interesa i odnosa korisnika s njegovim korespondentima i da na osnovi toga stvara ciljane poruke i reklame. Savršen alat za subliminalnu agresiju

Uputa organizatora festivala Coachella o tome kako se treba nositi čipirana narukvica

uređaj koji je pomoću pasivne elektromagnetske indukcije mogao odašiljati signal sa zvučnim zapisom. Iako je to bio pasivni prislušni uređaj, tehnološki predstavlja prethodnika sadašnjih RFID-ova.

Otac sadašnjih RFID-ova zapravo je švedski elektroinženjer Harry Stockman, koji je 1940. emigrirao u SAD, doktorirao na Harvardu i 1948. postavio temelje razvoja RFID sustava te predvidio strategiju istraživanja i razvoja ove tehnologije. Važno je istaknuti da je tome prethodio rad za Američko zrakoplovstvo. Zbog nesuglasica s vojnim establišmentom napustio je rad za vojsku i kasnije radio za elektronske kompanije.

Izumitelj Mario Cardullo je 1973. patentirao prvi suvremeni RFID. Izvorni poslovni plan iznesen ulagačima 1969. godine najavio je uporabu uređaja u transportu

Kod RFID-ova se koriste frekvencije u rasponu od 125 kHz do 2,45 GHz. Zanimljivo je da je približno 2 GHz procesna frekvencija sadašnjih stolnih računala, kao i radio-frekvencija treće generacije mobitela. Da li je ovo slučajno, ili je dio šireg plana prema globalnoj tehnosferi...? Za usporedbu, mikrovalne pećnice rade na 2,5 GHz, radarski sustavi za vojne i civilne namjene djeluju na frekvencijama od 0,5 do 10 GHz, a na još višim frekvencijama djeluju antenski tanjuri

za mikrovalne komunikacije. Iako radiozračenje ima niže frekvencije od vidljive svjetlosti i daleko manje od rentgenskog zračenja koje može izravno oštetiti biološka tkiva i molekule (te izazvati prekid kemijske veze DNK, a time izazvati mutacije) ono ni izbliza nije bezazleno kao što bi se isprva moglo misliti – prvenstveno zbog kumulativnih i kvantno-rezonantnih učinaka na biomolekule. Tako je Keith Johnson, umirovljeni toksikološki patolog, ukazao da je već istraživanje iz 1996., provedeno u Dow Chemical Co., pokazalo da transponderi sa svojim zračenjem mogu uzrokovati pojavu tumora kod pokusnih životinja. (vidi http://www.washingtonpost.com/wpdyn/content/article/2007/09/08/AR2007090800997_pf.html i <http://www.antichips.com/cancer/index.html>)

PRIVATNOST I PRAĆENJE

Upotreba RFID-ova opravdava se ubrzavanjem i povećanjem efikasnosti proizvodnje, olakšavanjem praćenja tijekom transporta, uklanjanjem potrebe za inventurama skladišta i trgovina, nadzorom nad kućnim ljubimcima i pacijentima u bolnicama te ubrzavanjem svih djelatnosti kod kojih je potrebna identifikacija, kao što su naplata roba i usluga ili kontrola pristupa. Međutim, sve te 'pogodnosti' višestruko nadmašuju moguće zloupotrebe koje su, izgleda, glavni cilj globalnih kontrolora. Što se više informacija bude pohranilo u sveprisutne transpondere, to će njihove korisnike biti lakše pratiti, prisluškiati, analizirati ili napasti na neki drugi način. Među brojnim primjerima pokušaja zloupotreba RFID-ova, Katherine Albrecht je izdvojila dva nedavna masovna slučaja u Americi. Trgovački mega-lanac Macy's namjerava vrlo agresivno uvesti RFID u širokim, nacionalnim, razmjerima. To čak niti ne skrivaju, što se vidi iz izjave njihovog glavnog administrativnog službenika Tima Colea: „Smatramo da je sada pravo vrijeme da agresivnije širimo RFID.” Za početak, namjeravaju staviti jedinstvene RFID-brojeve u 300.000 pari cipela. Taj broj bi naknadno mogli očitavati uređaji poput „jedinice za praćenje osoba” koju je predložila tvrtka IBM, a ušao bi u planirani „internet predmeta” – sustav u kojem bi svakom pojedinom proizvodu bio dodijeljen jedinstveni broj u bazi podataka. Katherine to smatra invazijom na privatnost, a od glasnogovornika Macy's-a Jima Sluzewskog primila je odgovor na to pitanje. Pravdaju se „da pasivni RFID koriste za potrebe inventure”. Nisu je uspjeli uvjeriti, pa ona i dalje smatra da je to „invazivna tehnologija za praćenje kojoj nije mjesto u cipelama i odjeći. Potrošače poziva: „Recimo kompanij Macy's i g. Coleu da sada NIJE dobro vrijeme da se proširi RFID. Nikada nije dobro vrijeme da se RFID-uređaji za praćenje i nadzor šire po cipelama i odjeći.”

Drugi šokantan primjer je čipiranje više od 30.000 posjetilaca trodnevnog glazbenog festivala Coachella koji se svake godine održava u Kaliforniji. Od njih se, uglavnom mladih ljudi, zahtijevalo da na desnoj ruci nose narukvicu za koju, izgleda, uglavnom nisu bili ni svjesni da predstavlja RFID-tehnologiju za praćenje. Bez nje nisu mogli ući na koncert i morali su je nositi čitavo vrijeme. U krugu od oko 2 km policija je postavila kontrolne pun-

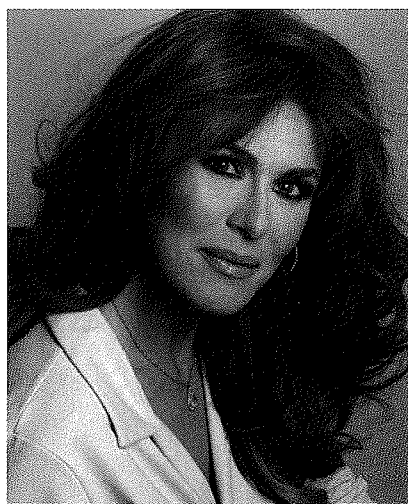
ktove. Svi automobili bili su zaustavljani, a od prolaznika se tražilo da pokažu desnu ruku s tehno- 'nakitom' kako bi mogli krenuti dalje. Mladima je bilo zabavnije skenirati desnu ruku uređajima za očitavanje nego pokazivati ulaznice ili plaćati ulaz. Zanimljivo je da se na *web* stranici festivala (<http://www.coachella.com/festival-passes/about-wristbands>) inzistira (i ističe velikim slovima) da se narukvica treba nositi na desnoj ruci: „Prije dolaska u Indio svatko u vašem vozilu mora imati narukvicu propisno stavljenu na svoje DESNO zapešće...”

Katherine upućuje na neodoljivu paralelu s proročanstvom iz biblijske knjige Otkrivenja (13,16-18) gdje se kaže da je 'zvijer' prisiljavala sve ljude, „male i velike, bogate i siromašne ... da prime žig na svoju desnicu ... i da nitko ne može kupovati ni prodavati, osim onoga tko ima žig – ime zvijeri ili broj njezinog imena.” Katherine smatra da je ovo što se događa sa zloupotrebom RFID-ova, korak bliže ka ispunjenju tog apokaliptičnog proročanstva. Smatra da izgradnja tehnosfere koja nastoji istisnuti biosferu, posebno interneta kao njenog 'živčanog' sustava za apsolutni nadzor informacija, predstavlja svojevrsnu izgradnju tijela apokaliptičke 'zvijeri' (svjetskog kontrolnog sustava). Sama riječ 'Mreža' asocira na sredstvo za hvatanje, zarobljavanje.

Ono što se događa na festivalu Coachella postaje standard za sve glazbene festivale i koncerte. Što ljudi manje znaju o pozadini nove tehnološke 'pogodnosti' bit će spremniji naivno je prihvatiti i smatrati nečim 'normalnim'. Zanimljivo je da se u američkim školama takve stvari isprobavaju na djeci i zajednicama koje ne govore engleski, u kojima se zbog samih društvenih uvjeta ne očekuje značajniji mogući otpor. Stvar se uvodi lagano, korak po korak, do sveopćeg prihvatanja 'standarda'. Katherine nagađa „da ćemo do kraja godine vidjeti kako više od milijun ljudi stavlja RFID-čip na svoju desnu ruku kako bi pristupili glazbenim događanjima”.

Katherine upozorava i na posljedice ovako masovne upotrebe elektromagnetskih RFID-naprava po ljudsko zdravlje jer se njihovim uvođenjem povećava elektromagnetsko zagađenje i dodatno zbunjuje metabolizam čovjeka i, potencijalno, mijenja struktura DNK. Kao da nisu dovoljni razorni učinci mobilne telefonije na biosferu (s dokazanim rasturanjem pčelinjih zajednica

kao glavnih oprašivača, ključnih za opstanak planetarne flore i nas samih), već se ionako ozbiljno narušena ravnoteža nastoji još dodatno opteretiti a čovjeka još više udaljiti od njegove povezanosti s prirodom i njegovom duhovnom Biti.

Dr. Katherine Albrecht je stručnjak za privatnost potrošača te je osnivačica i direktorica CASPIAN-a (engl. kratica za „Potrošači protiv numeriranja i invazije supermarketa na privatnost”), američke organizacije potrošača, nastale 1999. s ciljem educiranja građanstva o nadziranju

intervjua putem radija, televizije i tiska diljem svijeta.

Diplomirala je poslovnu administraciju, smjer Međunarodna trgovina, a na Harvardu je magistrirala iz obrazovnih tehnologija. Na Harvardu trenutno dovršava doktorat iz obrazovanja, s istraživanjem na polju obrazovanja potrošača, privatnosti i psihologije.

Autorica je ili suautorica šest knjiga i dokumentaraca, uključujući bestseller *Špijunski čipovi: kako glavne korporacije i vlada planiraju pratiti svaki vaš pokret pomoću RFID-a*.

Uspješna je aktivistica po pitanju prava privatnosti potrošača, a tajna njene uspješnosti sastoji se u kombiniranju temeljitog akademskog istraživanja, vještine PR-a i društvenog bavljenja važnim pitanjima privatnosti i temeljnih sloboda. Kao što je prokomentirano u londonskom listu *The Times*, Katherine vodi skupinu aktivista „koji su se suprotstavili nekima od najvećih svjetskih korporacija i očito ih prisilili na ponižavajući uzmak.” Te korporacije morale su odustati od invazivnih planova oko praćenja i nadziranja javnosti. Još od 2003. Katherine predvodi svjetski pokret protiv RFID-praćenja i tehnologije implantata, putem bojkota, razotkrivanja i uličnih prosvjeda.

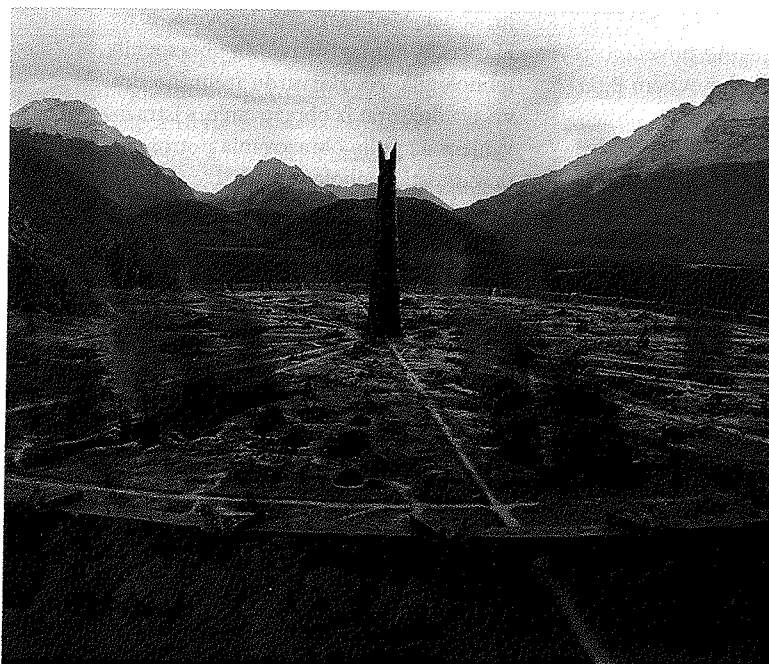
Stvar se uvodi lagano, korak po korak, do sveopćeg prihvatanja 'standarda'. Katherine nagađa „da ćemo do kraja godine vidjeti kako više od milijun ljudi stavlja RFID-čip na svoju desnu ruku kako bi pristupili glazbenim događanjima”

kupaca. Katherine javno i otvoreno govori o ugrožavanju privatnosti potrošača te o posljedicama zloupotrebe novih tehnologija po građanske slobode.

Svjedočila je o implikacijama RFID-tehnologije pred Federalnom komisijom za trgovinu, državnim zakonodavstvima Kalifornije, Washingtona, Arizone, New Hampshirea, Massachusettsa, Delawarea i Michigana, zatim pred bankom Federalnih rezervi, Europskom komisijom, Kraljevskim društvom u Londonu, Međunarodnom konferencijom za zaštitu podataka i povjerenicima za privatnost, Međunarodnom skupinom za praćenje građanskih sloboda i kanadskim Povjerenikom za privatnost. Dala je preko tisuću

Upućena je u niz predmeta kao što su RFID, REAL ID, ljudski implantati s mikročipovima, nadziranje od strane Vlade, zadiranje u temeljne slobode, praćenje životinja i hrane i prikupljanje podataka u trgovinama. Katherine koristi argumente iz filozofije i povijesti kako bi objasnila zašto su danas ta pitanja toliko važna. Ljude poziva da se zauzmu za pravu stvar, na sadašnjoj povijesnoj prekretnici između slobode i kontrole.

Web stranice preko kojih Katherine informira javnost o RFID-u i mikročipiranju su <http://www.spychips.com/> i <http://www.antichips.com/>. Njena osobna *web* stranica je <http://www.katherinealbrecht.com/>.

Scena iz filma Gospodar prstenova

Hirošima, nakon eksplozije atomske bombe

VOJNO-KORPORACIJSKI TEHNO-RAT PROTIV BIOSFERE

ČOVJEK SVE VIŠE GOMILA UMJETNE TVOREVINE U SVOM ŽIVOTNOM PROSTORU KOJIMA ISTISKUJE I UGROŽAVA PRIRODNI SVIJET – BIOSFERU. U TIJEKU JE TOTALNI RAT TEHNOSFERE PROTIV BIOSFERE – KAO DA TEHNOSFERA 'BORGovski' NASTOJI ASIMILIRATI SVE ŽIVO

Piše: mag. Božidar Kemić, srpanj 2012.

Od vremena prvih poznatih civilizacija, kada se stanovništvo počelo koncentrirati u gradska naselja i kada se pojavilo prvo organizirano iskorištavanje zemlje za opskrbu sve većeg broja gradskog stanovništva, čovjek je u sve većem sukobu s prirodnim okolišem i lokalnom ravnotežom u biosferi. Biosferu čini planetarno bogatstvo ekosustava sa živim bićima koja su međusobno ovisna. Čovjek se sa svojim sposobnostima izdvojio iz tog prirodnog poretka i postao opasnost za vlastiti biološki opstanak. Razorni učinak civilizacije na biosferu nije nešto novo. Još su antičke civilizacije iscrpljivanjem zemlje i krčenjem šuma zbog zemljoradnje i stvaranja novih naselja uzrokovala erozije tla velikih razmjera što su postupno opustjele velika područja. Dogodilo se to u Mezopotamiji, na Bliskom istoku, ali i u antičkoj Grčkoj. Može se reći da je s pojavom sve naprednijih tehnologija taj razorni učinak čovjeka bio sve

intenzivniji. Čovjek je sve više gomilao umjetne tvorevine u svom životnom prostoru kojima je sve više istiskivao i ugrožavao prirodni svijet – biosferu. Nastajala su oruđa, oružja, strojevi i, relativno odnedavno, veliki tehnološki sustavi koji su korijenito promijenili lice Zemlje. Počeo je totalni rat tehnosfere protiv biosfere – kao da tehnosfera 'borgovski' nastoji asimilirati sve živo. U tom pogledu posebno je znakovita tvrdnja čuvenog pisca J.R.R. Tolkiena (iz jednog njegovog pisma) da su iz Prvog svjetskog rata kao jedini pobjednici izašli strojevi. Posljednjih desetljeća svjedoci smo razornosti tog smrtonosnog pohoda: ekološke katastrofe i tehn-trendovi koji se nameću čovječanstvu. Postavlja se logično pitanje zašto su se ti destruktivni trendovi toliko intenzivirali i kome (čemu) je u interesu da čitavu biosferu dovede na rub uništenja? Fenomeni i trendovi tehnosfere imaju duboke implikacije ne samo na

živi svijet već i na način međuljudske komunikacije, na srozavanje doživljaja čovjekove povezanosti s biosferom i svemirom, te u konačnici na duhovni život i povezanost s Izvorom života u svemiru. Tehnosfera postaje medij kontrole uma. Čovjek je doveden u stanje sve veće opsjednutosti i opijenosti tehnologijom, o čemu svjedoči i nedavna euforija oko navodnog otkrića 'Božje čestice' u CERN-u, gdje se lijepo vidjelo da je u prvom planu tehnološka izvedba cjelokupnog projekta i tehnološka i financijska 'korist' koja iz njega proizlazi. Sve tehnološke civilizacije i kulture propale su nakon relativno kratkotrajnih ciklusa uspona i dominacije, dok su 'primitivne' kulture koje su uspostavile sklad s biosferom sve njih nadživjele i održale se tisućama godina. Sada su i one na prekretnici i pred izumiranjem, u velikoj mjeri zbog korporacijske pohlepe i plana za globalni svjetski poredak.

KORIJENI SUVREMENE ZLOUPORABE ZNANJA I TEHNOLOGIJE

Najveće zloporabe znanja i umijeća izrade tehnoloških sredstava nesumnjivo se zbiva u sferi ratovanja. U tom pogledu veći koraci prema destruktivnosti tehnike u službi izrade oružja pojavili su se već u renesansi. To je vrijeme kad se u sve većoj mjeri počela javljati težnja za stjecanjem znanja u službi stjecanja moći. Pohlepa za novootkrivenim teritorijima koja je uslijedila nakon Columbovog otkrića još više je pojačala tu ambiciju. Znanje i tehnološki prodori proizašli iz njega postali su moćno sredstvo u kolonijalnim nadmetanjima. Javljaju se prve moćne kompanije, preteče sadašnjih korporacija, koje u punoj mjeri koriste tehnološke pogodnosti, ne obazirući se na posljedice po cjelokupni život na Zemlji. Destruktivnost materijalnih tehnologija proizašla je iz zle namjere, mračne faustovske težnje, da se znanje upregne kao tehnološka moć kojom se mogu ostvariti željeni ciljevi, bez obzira na dugoročne i dalekosežne posljedice. Tolkien je to vrlo lijepo obrazložio (u svom pismu izdavaču Miltonu Waldmanu):

"Kako bilo, sve te stvari [mitološki motivi koji se, temeljno, tiču odnosa 'podkreacije' i Prvobitne stvarnosti] uglavnom se bave Padom, Smrtnošću i Strojem... Smrtnošću, posebno zato što ona utječe na umjetnost i kreativnu (ili, rekao bih, pod-kreativnu) želju...

Ta želja se odmah vjenča sa strastvenom ljubavlju prema realnom prvobitnom svijetu i zato biva ispunjena osjećajem smrtnosti, ipak nezadovoljena ... Ona ima razne prilike za 'Pad'.

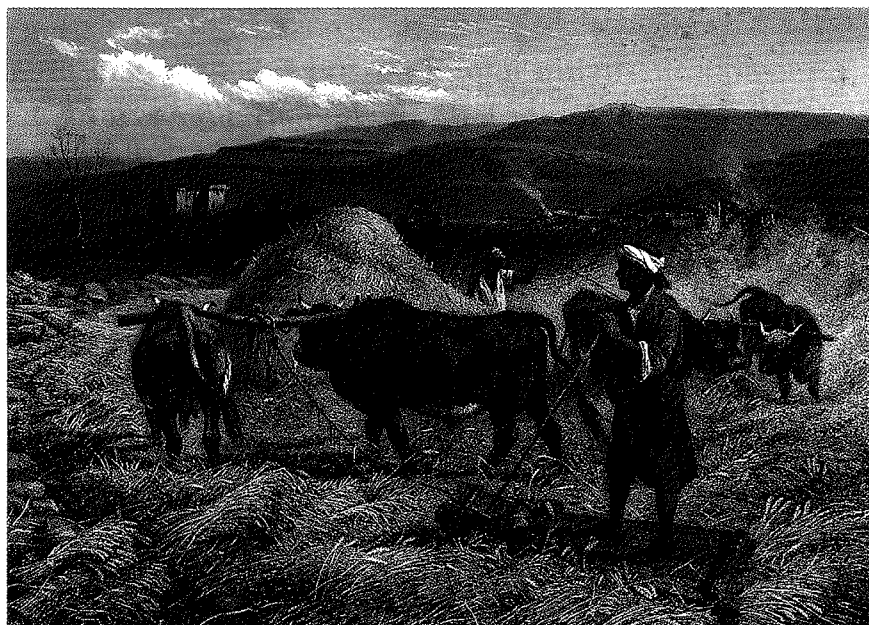
Može postati posesivna, prijanjajući uz stvari kao 'njene vlastite', pod-stvori-telj želi biti Gospodin i Bog svoje privatne kreacije. On će se pobuniti protiv zakona Stvoritelja – naročito protiv smrtnosti. Obje te stvari (same ili zajedno) vodit će prema želji za Moći kako bi volja bila što brže učinkovita, - vodeći tako do Stroja (ili Magije). Pod ovim posljednjim smatram svako korištenje vanjskih planova ili naprava (uređaja) umjesto razvijanja urođenih unutarnjih moći ili talenata, ili čak korištenje tih talenata s iskvarenim motivom dominiranja: [bilo to] buldožiranje stvar-

nog svijeta [bilo] prisiljavanje drugih volja. Mašina je naš najočitiji suvremeni oblik, iako bliže povezan s Magijom nego što se to obično prepoznaje."

Prekretnica se dogodila nakon prosvjetiteljstva i krvavih revolucija kad se otvoreno počela nametati ideja čovjeka kao apsolutnog gospodara nad svim planetarnim resursima, s napuhavanjem ega, promicanjem materijalističkog svjetonazora i srozavanjem duhovnosti. U toj novonastaloj klimi pojavila se u 19. stoljeću masovna industrija i masovno izrabljivanje ljudi za stvaranje materijalne moći i dominacije. No, pojavila se i težnja prema stvaranju 'znanosti' kojoj je primarni cilj tehnološka korist u punoj mjeri upregnuta za potrebe industrije (korporatizam) i stvaranje sve moćnijih oružja (militarizam). U tom pogledu ključnu ulogu imala je pojava pozitivističke filozofije s kraja 19. stoljeća, koja je svoj pohod počela s pojavom

Bečkog kruga, skupine 'znanstvenika' i 'filozofa' koji su promicali takve scientističke agende i nastojali iz znanosti protjerati svaku metafiziku i etičku diskusiju. Pokazalo se da je dio njih, koji su uslijed nacističkih progona prije i tijekom Drugog svjetskog rata emigrirali na Zapad, bio odgovoran za kreiranje znanstvene politike na najprestižnijim američkim sveučilištima, prvenstveno na Harvardu. Ta politika stvorila je osnovu za kreiranje akademskog života i klime znanstvenog istraživanja po mjeri vojno-korporacijskog kompleksa. Iz te mračne agende nastalo je nuklearno oružje, industrija otrova svih mogućih vrsta (u sprezi s farmaceutskim i biotehnološkim korporacijama, te moćnim naftnim lobijima), tehnološka podrška projektu SDI (*Star Wars*) počevši od 1980-tih, pri kraju Hladnog rata, te razorni pohod bio-tehnologija (GMO). Prirodne znanosti, što su nekada postojale u vidu cjelovite filozofije prirode, nerazdvo-

Sve tehnološke civilizacije i kulture propale su nakon relativno kratkotrajnih ciklusa uspona i dominacije, dok su 'primitivne' kulture koje su uspostavile sklad s biosferom sve njih nadživjele i održale se tisućama godina

Razorni učinak civilizacije na biosferu nije nešto novo. Još su antičke civilizacije iscrpljivanjem zemlje i krčenjem šuma zbog zemljoradnje i stvaranja novih naselja uzrokovale erozije tla velikih razmjera što su postupno opustjele velika područja. Dogodilo se to u Mezopotamiji, na Bliskom istoku, ali i u antičkoj Grčkoj

jive od filozofskih i metafizičkih pitanja, svedene su tako gotovo isključivo na tehnološke discipline unutar jedne ograničene i ograničavajuće oficijelne paradigme.

SMRTONOSNI POHOD VOJNO-KORPORACIJSKOG TEHNO-KOMPLEKSA

S pravom se može reći da planet Zemlja već desetljećima prolazi kroz ekološki Armagedon – konačni rat kojim joj se nastoji izbrisati biosfera čiji je čovječanstvo integralni dio. Ovdje

Sigurno najveće nuklearne civilne katastrofe prije Fukushima bili su incident u nuklearnom reaktoru kod Otoka Tri Milje u Pennsylvaniji (SAD) 1979. i katastrofa u Černobilu (Ukrajina) iz 1986. Iako se za ratna nuklearna razaranja Hirošime i Nagasakija misli da su najveća vojna nuklearna razaranja, manje je poznato da je američka vojska odgovorna za tragične posljedice po stanovništvo Marshallskih otoka u Pacifiku, zbog testiranja hidrogenske bombe u atolu Bikini 1. ožujka 1952. Naime, kod testiranja Castle Bravo

troškova te otoke se prije eksplozije nije evakuiralo, a mnogi stanovnici Marshallskih otoka su od tada patili od radioaktivnih opekotina i trovanja. Bili su pogođeni i japanski ribari čija djeca i unučad su se rađala s degeneracijama. Unatoč tome, oni su primili malu ili nikakvu odštetu od savezne vlade. Osobna svjedočenja ljudi sa Rongelapa mogu se pogledati i poslušati u dokumentarcu *Djeca Armagedona*. Osim ljudskih žrtava u ovom slučaju zaboravlja se da je veliki dio tamošnjeg ekosustava bio kontaminiran na dulje razdoblje tako da više nije sigurno ribariti u tom području, da ne govorimo o uništenju lokalne flore i faune u području neposredno zahvaćenom eksplozijom.

Od naftnih katastrofa, prije one posljednji u Meksičkom zaljevu, sigurno su najtragičnija bila curenja nafte iz tankera Exxon Valdez iz 1989. i curenje iz istraživačke bušotine Ixtoc I u Meksičkom zaljevu 1979. U incidentu Ixtoc I sustav kontrole tlaka je zakačio i nafta je svom silinom provalila u more. Za incident je bila odgovorna državna meksička kompanija Pemex. U početku je iz bušotine otjecalo 5000 m³ nafte na dan.

Od naftnih katastrofa izazvanih ratom tu su curenja nafte i paljenja naftnih izvora u Kuvajtu te curenja nafte u Iraku i Perzijskom zaljevu tijekom Zaljevskog rata.

Do sada se pojavio niz pokušaja da se načini ljestvica najrazornijih tehnološki katastrofa koje su izazvale korporacije, militaristi i vlade. Te ljestvice se manje-više podudaraju i one, osim Fukushima i BP-katastrofe u Meksičkom zaljevu, uključuju sljedeće četiri velike nesreće: smrtonosni smog u Londonu iz 1952., provala nafte iz Ixtoca (Meksiko, 1979.), plinski masakr u Bhopalu (Indija, 1984.) i Černobilska katastrofa (Ukrajina, 1986.).

Od spomenutih slučajeva posebno intrigira londonsko trovanje. Ono se dogodilo u prosincu 1952. Gusti smog poklopio je London poput okrenutog tanjura. Ispušni plinovi iz tvornica, automobila i ugljenih peći bili su zarobljeni stvarajući neprozirnu, gustu maglu koja je stvorila zamračenje. Unutar mjesec dana umrlo je 4000 ljudi zbog posljedica udisanja otrovnih plinova. Smrt još 8000 ljudi

S pravom se može reći da planet Zemlja već desetljećima prolazi kroz ekološki Armagedon – konačni rat kojim joj se nastoji izbrisati biosfera čiji je čovječanstvo integralni dio

Sigurno najizravniji napad na živi svijet Planeta predstavlja biotehnologija koja se zloupotrebljava u okviru plana apsolutne kontrole bioloških planetarnih resursa. Te tehnologije zadiru u sam informacijski kod biosfere

imamo premalo prostora čak i za kraći osvrt na veće i najveće ekološke katastrofe i incidente koje su zadesile svijet tijekom 20. i 21. stoljeća.

Još nam je u svježem sjećanju nuklearna katastrofa u Fukushimi u Japanu, po nekim pokazateljima najgora nuklearna nesreća te vrste, čije stvarne posljedice će se tek vidjeti. U svježem sjećanju nam je i naftna katastrofa u Meksičkom zaljevu uzrokovana neodgovornošću korporacijskih tehnokrata britanske kompanije BP. I u ovom slučaju pune posljedice na živi svijet i ekosustav tek će se vidjeti.

prve prenosive hidrogenske bombe, pogrešni izračun u dizajniranju bombe uzrokovao je dvostruko jaču eksploziju od predviđene. Ukupna snaga eksplozije bila je 15 megatona TNT-a. 10 megatona dolazilo je od uranske fisijske bombe-upaljača čijom eksplozijom se oslobodilo mnoštvo prljavih i opasnih nusprodukata koji su se raspršili okolnim teritorijem.

Zbog veće snage od predviđene i zbog nepredviđene promjene smjera vjetrova radioaktivne padaline proširile su se istočno do naseljenih atola Rongelap i Rongerik. Zbog velikih financijskih

NUKLEARNE KATASTROFE KOJE SU NAM JOŠ U SJEĆANJU – Černobil, Fukushima, Meksički zaljev

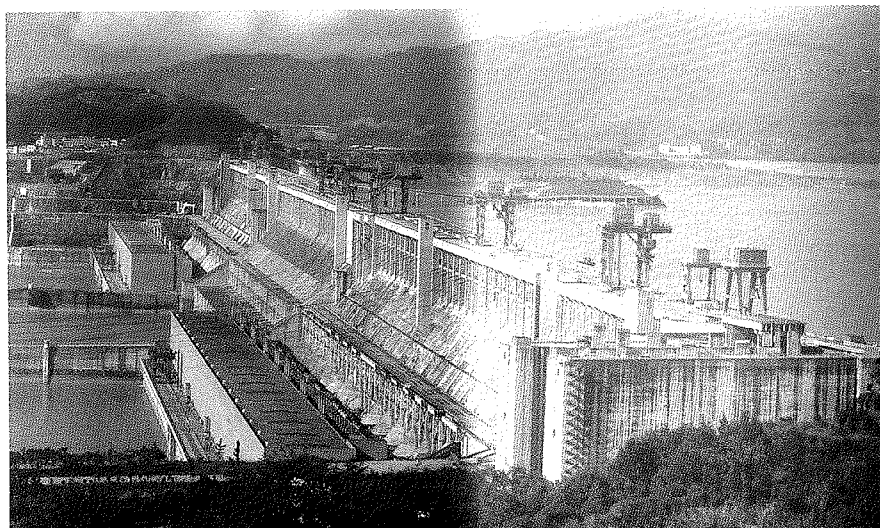
pripisuje se posljedicama izloženosti smogu. Stradali su uglavnom djeca, stariji i ljudi s respiratornim i srčanim bolestima. Te iste godine, u kolovozu, britanska vojska eksperimentirala je s takozvanim "sijanjem oblaka" u sklopu *Operacije Kumulus*. Radi se o svojevrsnoj preteči današnjih *chemtrailova*, gdje se iz zrakoplova koji su letjeli iznad oblaka ispuštala smjesa suhog leda, soli i srebrnog jodida kako bi se izazvala umjetna kondenzacija oblaka. Dana 15. kolovoza kiša je provalila već unutar 30 minuta i unutar tjedan dana prerasla u pravi potop. Krajem kolovoza Sjeverni Devon koji se nalazio blizu područja eksperimenta imao je 250 puta više oborina od uobičajenih! U tim poplavama poginulo je 35 Britanaca. Unatoč tome, Kinezi još i sada koriste slične metode za kontrolu vremena. Postavlja se zanimljivo pitanje: da li su britanski vojni eksperimenti s vremenom na neki način povezani s tragedijom koja je četiri mjeseca poslije zahvatila London? Da li je ona možda proizašla iz još jednog vojnog eksperimenta? Izgleda kao da se već gotovo jedno stoljeće kompanije/korporacije i mi-

litaristički establišment natječu, uz blagoslov korumpiranih vlada, tko će od njih osmisлити smrtonosnije i po biosferu razornije tehnologije i oružja. Započelo je s kemijskim hazardnim tvarima, zatim se pojavila nuklearna fizika pa se prešlo na radioaktivna sredstva, da bismo u posljednje vrijeme svjedočili sofisticiranim i još razornijim elektromagnetskim sustavima i oružjima koji su proizašli iz vremena hladnoratovskih nadmetanja. Tu se prvenstveno misli na sustave poput HAARP-a koji su višenamjenski i potencijalno mogu služiti kao psihotroničko 'neletalno' oružje za kontrolu uma i paraliziranje protivnika na daljinu, ali i za modificiranje meteoroloških prilika i izazivanje tektonskih poremećaja.

Sigurno najizravniji napad na živi svijet Planeta predstavlja biotehnologija koja se zloupotrebljava u okviru plana apsolutne kontrole bioloških planetarnih resursa. Te tehnologije zadiru u sam informacijski kod biosfere – univerzalnu nasljednu informaciju ukodiranu u biomolekule DNK. Opaki biohazardni igrači stavili su se u poziciju

planetarnih bogova koji nastoje reprogramirati sam kod života.

U naše vrijeme centri moći koji stoje iza korumpiranih vlada i vojno-korporativnog i međunarodnog bankarskog kompleksa žele ići do kraja i putem tih novih tehnologija razvijenih u militarističkim projektima (koji uključuju dizajniranje sustava poput HAARP-a i, moguće, s njima vezane projekte zaprašivanja *chemtrailovima*) postići potpunu kontrolu nad svim procesima u biosferi i u našim mozgovima. To je svojevrsno reprogramiranje biosfere i zamjenjivanje tehnosferom u kojoj "oni" ("težno-masoni", kako ih je nazvao jedan moj prijatelj) žele figurirati kao apsolutni planetarni gospodari. Forsiranje GMO-a također je dio te korporacijsko-militarističke agende. Intenzivno se s tim krenulo 1980-tih, s pojavom nove informatičke infrastrukture i SDI-a (projekt *Star Wars*), a puni zamah ostvaren je početkom 2000-tih (kad je HAARP postigao punu operabilnost i kad je internet postao globalni informacijsko-telekomunikacijski medij). U tom kontekstu ne začuđuje nedavna optužba iranskog premijera koji

O razmjerima destruktivne politike svjedoči brana Tri tjesnaca na rijeci Jangce, zbog koje su iselili oko 1,5 milijuna seoskog stanovništva i iz korijena izmijenili dinamiku Jangcea

je Ameriku okrivio za izazivanje suša na jugu Irana korištenjem naprednih oružja za kontrolu vremena.

ZEMLJA U PREVIRANJU I KOZMIČKA KONVERGENCIJA

U agendi svjetske kontrole, u 19. stoljeću - 'stoljeću ideologija' - ideologije svih mogućih predznaka zahuktale su

tome u punoj mjeri svjedoči primjer današnje Kine čiji kontrolori službeno slijede komunističku ideologiju, a u gospodarskoj politici pretvorili su Kinu u jednu svjetsku mega-korporaciju i manufakturu svjetskog ekološkog zagađenja. O razmjerima njihove destruktivne politike svjedoči brana

Nasuprot agendama čiji korijeni sežu do 19. stoljeća pa i dalje, agendama koje su dovele do totalnog rata protiv biosfere, pojavili su se – kao protuteža – znakovi duhovnog buđenja, posebno kroz učestale susrete Zapada s mudrošću i duhovnim tradicijama Istoka

se kao moćno sredstvo manipulacije masa unutar nacionalnih država.

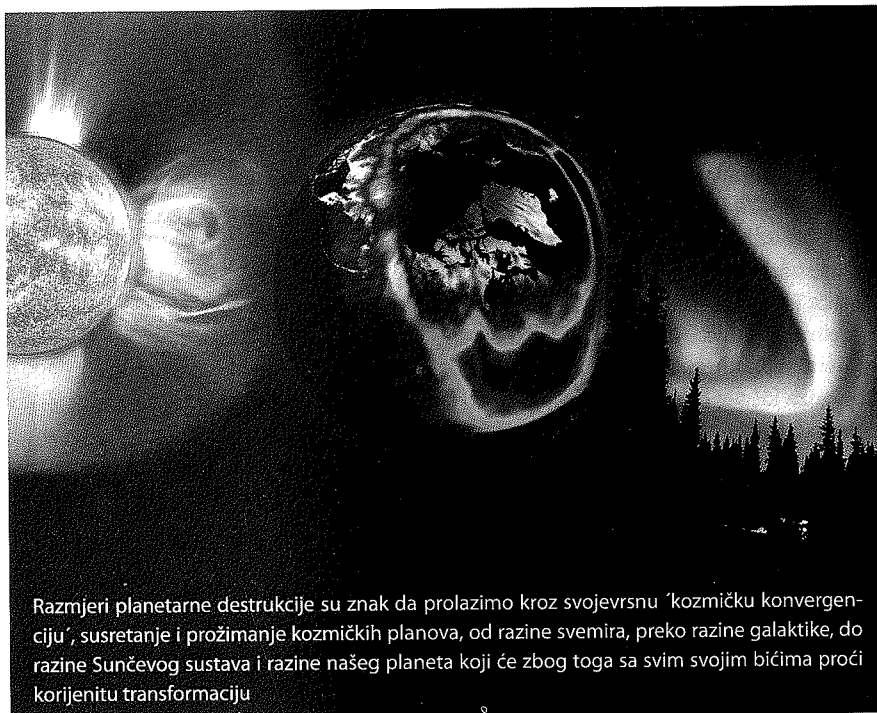
U 20. stoljeću – najmračnijem stoljeću pisane ljudske povijesti - te iste ideologije izživjele su se kroz krvave svjetske i lokalne ratove. Sve one su bile destruktivne po planetarnu biosferu jer su se temeljile na egoizmu i materijalizmu, niječući temeljnu, istinsku ljudsku slobodu i duhovnu prirodu čovjeka. O

Tri tjesnaca na rijeci Jangce, zbog koje su iselili oko 1,5 milijuna seoskog stanovništva i iz korijena izmijenili dinamiku Jangcea. Ti kontrolori sigurno ne drže do bogate holističke starokineske mudrosne tradicije što je poznavala i

poštovala čovjekovu povezanost s prirodom i svemirom kao i čovjekovu odgovornost za prirodni okoliš.

Razmjeri planetarne destrukcije su znak da prolazimo kroz svojevrsnu 'kozmičku konvergenciju', susretanje i prožimanje kozmičkih planova, od razine svemira, preko razine galaktike, do razine Sunčevog sustava i razine našeg planeta koji će zbog toga sa svim svojim bićima proći korijenitu transformaciju. Ta je transformacija već u tijeku: kaotične promjene i traume u svijetu i biosferi su poput porođajnih muka nastanka novog svijeta. One su i znak otpora starog sustava koji bezuspješno pokušava održati staro stanje. Drugim riječima, tehnosfera će pretrpjeti kolaps, a biosfera će prijeći u viši stupanj razvoja.

Nasuprot agendama čiji korijeni sežu do 19. stoljeća pa i dalje, agendama koje su dovele do totalnog rata protiv biosfere, pojavili su se – kao protuteža – znakovi duhovnog buđenja, posebno kroz učestale susrete Zapada s mudrošću i duhovnim tradicijama Istoka, pojavom teozofskog i antropozofskog pokreta, Jungovom psihologijom i nizom inicijativa prema cjelovitoj sintezi duhovne

Razmjeri planetarne destrukcije su znak da prolazimo kroz svojevrsnu 'kozmičku konvergenciju', susretanje i prožimanje kozmičkih planova, od razine svemira, preko razine galaktike, do razine Sunčevog sustava i razine našeg planeta koji će zbog toga sa svim svojim bićima proći korijenitu transformaciju

i mudrosne baštine čovječanstva. Svjedoči smo sumraka jedne destruktivne paradigme i - vjerujem i nadam se - sudionici nastanka nove, paradigme okrenute ka održivom, novom svijetu.

OTPADNA DNK - PUT DO PREOBRAZBE

NE SAMO DA NIJE NEKODIRAJUĆA NI BESKORISNA, TAKOZVANA **Brendan D. Murphy © 2012.**

'OTPADNA' DNK MOŽE ULAZITI U INTERAKCIJU S ENERGIJOM NUL- **<http://www.brendanmurphy.com>**
TE TOČKE I S MORFIČKIM POLJEM, DJELUJUĆI NA NAŠU SVIJEST I REAGIRAJUĆI NA PROMJENE
U STANJIMA NAŠEG UMA. ODGOVORNA JE ČAK I ZA POJAVU JEZIKA

Ono što danas nije šire poznato o vezi uma i tijela je to da se od ranih 1940-ih razvija realni mikrobiološki okvir za razumijevanje moći sugestije, namjere i vjerovanja. U ovom kratkom eseju temeljenom na mojoj skorašnjoj knjizi pod naslovom *The Grand Illusion: A Synthesis of Science and Spirituality* (Velika iluzija: Sinteza znanosti i duhovnosti) u dva sveska, pozabavit ćemo se nekima od tih istraživanja koja se odnose na ranije neobjašnjive 'spontane' promjene genoma živućih ljudi – te fiziološkim i psihoduhovnim preobrazbama koje ih često prate.

www.teledisk.hr

KADA NEŠTO NE RAZUMIJE- MO, TO NEŠTO NAZIVAMO 'OTPADOM'

Kao što većina čitalaca NEXUS-a vjerojatno zna, golema većina 'teksta' naše DNK ne koristi se u kodiranju proteina i enzima – ne može se kodirati – a znanstvenici općenito nemaju pojma o njegovoj svrsi. Tako su ga u početku, u svojoj beskrajnoj mudrosti, nazvali „otpadna DNK”. Koliko naše otpadne DNK otpada na otpad? Oko 95-98 posto. Složit ćete se da je to podosta smeća na koga se Priroda oslanja (neke znanstvene pro-

cjene sežu čak do 99 posto). Budući da taj golemi dio DNK nije odgovoran za stvaranje našeg osnovnog fizičkog oblika, konvencionalnom mentalnom sklopu njegova svrha ostaje zagonetnom. Velik dio naše otpadne DNK načinjen je od pokretnih genetskih elemenata (transpozona i retrotranspozona) ili „skočne DNK”, koja može preinačivati i aktivirati – ili deaktivirati – određene genetske kodove. Skočna DNK navodno čini i do polovice ukupnih DNK nukleotida.¹ Drugi značajni dio genomskih područja koji ne kodiraju proteine sastoji se od promjenjivog broja tandemskih nizova

ponavljanja koji su poznati pod nazivom „satelitska DKN”. Mikrobiolog William Brown smatra da satelitska DKN, kroz određene konformacijske rasporede, ulazi u interakcije s takozvanim „morfičkim poljem”; razne konformacije imaju specifične rezonancije s morfičkim poljem i stoga se mogu podešavati na različite informacijske programe. S obzirom da je satelitska DKN kod svake osobe vrlo specifična, svatko od nas podešava se na zaseban i jedinstven morfogenetski obrazac.² Lako je moguće da obje DKN, i skočna i satelitska, ulaze u

interakciju s morfičkim poljem, reagirajući na promjene u čovjekovom stanju svijesti. Sposobnost satelitske DKN da širi broj ponavljajućih nizova znači povećanje kapaciteta DKN za nošenje informacija. Kao fraktalna antena, DKN ulazi u interakciju s poljem vakuum/etera/nulte točke, služeći kao pretvarač energije nulte točke koja je u interakciji s našom sviješću. Veća interakcija između naše DKN i torzijskih i/ili skalarnih sila u vakuumu mogla bi odgovarati proširenoj svijesti, dok bi manja međusobna aktivnost rezultirala suženom svjesno-

ljajućih nizova bez nekog vidljivog značenja, pa čak i palindrome, riječi ili rečenice koje se mogu čitati u oba smjera⁵. Dakle, čini se da je ljudski jezik nastao iz gramatičkih i sintaktičkih struktura unutar naše vlastite DKN – ni manje ni više nego onog masivnog ‘otpadnog’ dijela! – i zato je besmislena tvrdnja da je postojala neka vrsta linearnog napredovanja od primitivnog oblika predlingvističke komunikacije u životinjskom svijetu do ljudskog jezika.⁶ To je, ustvari, bio kvantni skok pravo iz etera/vakuuma (ili onoga što ćemo ovdje također zvati „vremenom-prostorom”).

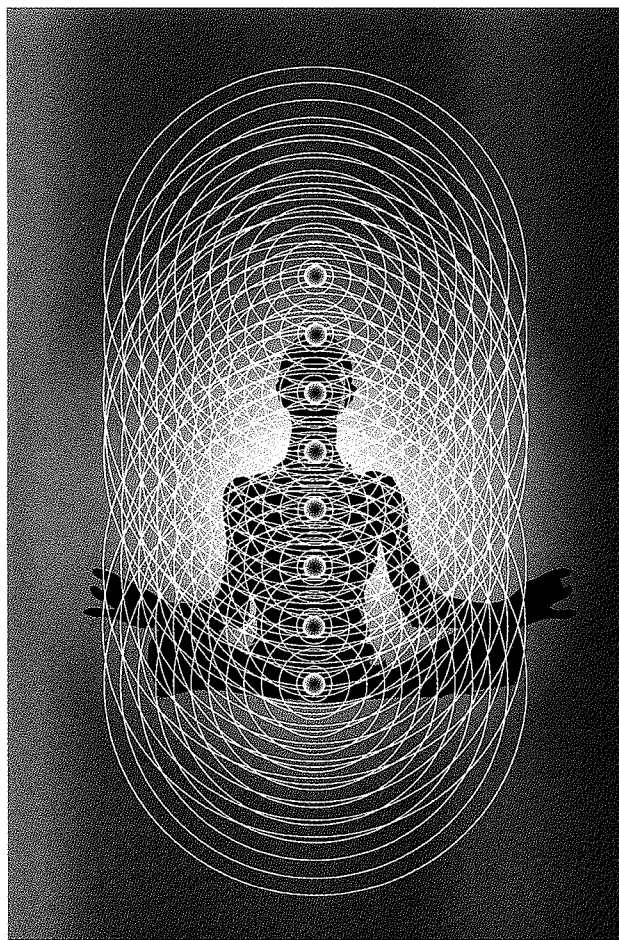
Pionirsko istraživanje DKN od strane Garjajevljeve skupine objašnjava moć hipnoze (a potencijalno i većine drugih parapsiholoških pojava, ili ‘hiperkomunikacije’). Prema jednoj od osnovnih pretpostavki Garjajevljevog tima, „genom ima sposobnost kvazisvijesti, tako da DKN ‘riječi’ stvaraju i pomažu u prepoznavanju semantički smislenih izraza.”⁷

Budući da su strukture DKN baznih parova i jezika tako slične, vlastitu genetiku jednostavno možemo mijenjati riječima i rečenicama, kao što je eksperimentalno dokazano. „Ako se koriste odgovarajuće frekvencije, [živa DKN] uvijek će reagirati na jezikom modulirane laserske zrake, pa čak i na radio-valove. Time se konačno i znanstveno objašnjava zašto afirmacije, autogeni trening, hipnoza i slično mogu imati tako snažne učinke na ljude i njihovo tijelo.”⁸

Jedan od poznatijih slučajeva hipnotički izazvane genetske promjene zabilježen je 1951. godine u bolnici Queen Victoria u Zapadnom Sussexu, u Engleskoj. Ta je promjena pridonijela izlječenju jednog tinejdžera od Brocqove bolesti. Njegova je koža bila suha i otvrdnula, kao u nekakvog gmaza, a uz to je i lako pucala i krvarila. Pomoću hipnotičke sugestije, anesteziolog i hipnotičar dr. Albert A. Mason izlječio je tu bolest u roku od par tjedana – što je u to doba bilo ravno čudu, s obzirom da je Brocqova bolest genetski poremećaj. Izlječenje takve bolesti znači da je Mason praktički reprogramirao dječakove gene (tadašnji su znanstvenici ‘znali’ da je to nemoguće). Dječakova otvrdnula koža naprosto je otpala, otkrivši meko, zdravo meso koje je takvim i ostalo.

Danas znamo da korištenjem odgovarajućih svjetlosnih i zvučnih frekvencija

Čini se da je ljudski jezik nastao iz gramatičkih i sintaktičkih struktura unutar naše vlastite DKN – ni manje ni više nego onog masivnog ‘otpadnog’ dijela!

Promijenjeni nacrt ljudske bioenergije bazirane na oktavama, pet mjeseci nakon Osnaživanja (Potencijacije). Prema ovom modelu, deveti izmješteni vrtlog iznad osmog vrtloga/čakre iznad glave u ovoj se fazi spustio i ‘zabrtvio’ odljev energije u drugom centru, što se u ezoteriji naziva ‘fragmentarnim tijelom’. Rezultat je uravnotežena oktava osam vrtloga/čakri. (Slika dobivena ljubaznošću Sola Luckmana, iz knjige *Conscious Healing*, 2006., 1. izdanje, str. 61)

šću. Tako bi „određeni modularni raspoređi DKN pridonosili budnoj svjesnosti.”³

Tijekom 1990-ih, tim ruskih jezikoslovaca pod vodstvom dr. Petra Garjajeva ustanovio je da genetski kod u ‘otpadnoj’ DKN slijedi ujednačena gramatička i upotrebna pravila... praktički istovjetna pravilima ljudskog jezika.

Pokazalo se da je ‘otpad’ bio krcat nago vještajima o inteligenciji, svrsi i značenju (fundamentalistički darvinizam zabranjuje takvo viđenje).

Ovo pionirsko istraživanje uslijedilo je nakon otkrića dr. Jeffa Delrowa iz 1990. o tome da četiri nukleotida (A, T, G i C) DKN neprestano oblikuju fraktalne strukture blisko povezane s ljudskim obrascima govora.⁴ Unutar nekodirajućih DKN segmenata znanstvenici su pronašli velik broj „beskonačno ponav-

– kao i riječi – možemo aktivirati neke segmente naše pokretne DNK i ponovo kodirati određene dijelove genoma, čime omogućavamo fizičku preobrazbu na najosnovnijoj biološkoj razini.

DNK, CRVOTOČINE I TORZIJSKA POLJA

Tijekom 1984.-85., Garjajev je došao do neobičnog otkrića. Ustanovio je da DNK uzorak *in vitro* u epruveti ima sposobnost da privlači i iskorištava koherentno lasersko svjetlo, tjerajući ga da se zavojito kreće duž spirale DNK heliksa. Već je samo to iskustvo bilo neočekivano (i kadro da mijenja paradigme), no to nije bilo sve. Nakon što su uzorak DNK i svi uređaji maknuti, *fotoni su se nastavili spiralno kretati, kao da je DNK još uvijek ondje*. To je nazvano „efektom fantomske DNK”, što znači da je iz etera/vakuuma pobuđena neka ‘nova’ struktura skalarnog/torzijskog polja i da ona usmjerava svjetlo čak i kada DNK tamo nema! Primijećeno je da taj učinak traje i do mjesec dana, što pokazuje da takva struktura novog polja posjeduje izvanrednu postojanost i stabilnost. Čak i nakon rastjerivanja ‘fantoma’ pomoću plinovitog dušika, on se vraća u roku od 5-8 minuta (poznato je da su torzijska polja stabilna i postojana. Garjajev *et al.* također navode da su „u tim eksperimentima zabilježeni zvučni valovi koje su odašiljale molekule DNK”,⁹ pokazujući da DNK ne samo da upija i odašilje svjetlo (kao što je nepobitno dokazano) nego i radio-frekvencije i fotone.

Naša DNK upreže i zvuk i svjetlo u svoje djelovanje iz trenutka u trenutak, ali, što je još značajnije, ona „probija rupe” u prostoru-vremenu, otvarajući prozor vremenu-prostoru/domeni vremena. Ili, drugim riječima, naša DNK stvara „magnetizirane crvotočine” u tkivu prostora – „...tunelske veze između posve različitih područja u svemiru kroz koje se mogu prenositi informacije izvan prostora i vremena. DNK privlači te djeliće informacija i proslijeđuje ih našoj svijesti.”¹⁰ Ovaj proces većina nas zna kao intuiciju ili paranormalni uvid. Na sličnim bi principima trebalo djelovati i standardno ljudsko pamćenje, budući da dostupni podaci pokazuju da naša sjećanja nisu pohranjena u mozgu nego u strukturama polja koje okružuje naše tijelo te, u konačnici, u samom vakuumu/eteru.

Razni istraživači nagađaju da energija koja zauzima vrijeme-prostor/eter, a koja je odgovorna za te pojave, savija ili spiralno pomiče torzijsku energiju. Gore spomenute „magnetizirane crvotočine” mogle bi se nazvati i „torzijskim poljima” ili ‘vrtlozima’. Torzijsko polje je samoodržavajući vrtlog u eteru/vakuumu/vremenu-prostoru koji nije elektromagnetski – premda može izazivati EM (elektromagnetske) učinke, kao što je svjetlo.

Svojom vrtnjom vrtlog može pobuditi fotone ili virtualne fotone iz tkiva prostora/etera – a statična torzijska polja mogu uprezati i pohranjivati svjetlo unutar njih (kao što vidimo kod efekta fantomske DNK).

Sol Luckman, otkrivač metode ‘regenetike’, smatra da je *chi/prana/orgon* zapravo na svjetlosti temeljen učinak torzijskih polja. U knjizi *Conscious Healing (Svjesno iscjeljivanje)*, torzijsku energiju opisuje kao: „...univerzalnu kreativnu svijest ili podprostornu energiju (Eter) koja prolazi kroz iskustvo vremena ... Torzijska energija u obliku ‘životnog vala’ ... koja ulazi u interakciju s po-

ja), 1. svezak (TGI 1). Ruski znanstvenici navodno su napisali tisuće referata o tome samo 1990-ih a, u novije vrijeme, nagrađivani fizičar Nassim Haramein, zajedno sa svojom kolegicom dr. Elizabeth A. Rauscher, preinačio je Einsteinove jednadžbe o polju unijevši učinak zakretnog momenta i Coriolisov učinak.

TORZIJSKA POLJA, MENTALNA NAMJERA I ISCJELJIVANJE

Ako je naša ‘duša’ zapravo torzijsko polje ili vrtlog u tkivu prostora (ili struktura višestrukih vrtloga, kako ju opisuju vidovnjaci i okultisti) tada naša svijest, po definiciji, mora preživjeti i nakon smrti našeg fizičkog tijela: ona je postojala u eteru/vakuumu prije negoli smo uopće zadobili tijelo.

Zanimljivo, u istraživanjima znanstvenika Gennadyja Shipova i Burkharda Heima „ustanovljeno je da nam torzijski generatori omogućuju ne samo da ponovimo sve ‘fenomene’ koje demonstriraju takozvani „duhovni mediji”, već su takvi generatori sposobni ostvariti učinke koje nikada nije ostvario nijedan „duhovni medij”.¹⁵

Budući da su strukture DNK baznih parova i jezika tako slične, vlastitu genetiku jednostavno možemo mijenjati riječima i rečenicama, kao što je eksperimentalno dokazano

tencijalnim DNK transpozonomima te ih mijenja, pokretačka je sila iza evolucije ljudske svijesti i fiziologije.”¹²

Prvo istraživanje kojemu se općenito pripisuje otkriće ove „pete sile” – torzije – jest ono koje je krajem 1800-ih izvršio ruski profesor N. P. Miškin.¹³ Einsteinov kolega dr. Elie Cartan prvi je (1913.) skovao izraz ‘torzija’ glede vijugavog gibanja ove sile kroz tkivo prostora-vremena – ali njegov važan rad praktički su pokopali golem uspjeh i širenje Einsteinovih teorija. Tijekom 1950-ih – u istom desetljeću u kojem su dr. James Watson i Francis Crick otkrili spiralnu strukturu DNK – avangardni ruski znanstvenik dr. Nikolaj Kozirev (1908.-1983.) nepobitno je dokazao postojanje te energije, pokazavši da, poput vremena (i ne različito od DNK), ona teče u svetoj geometrijskoj spirali,¹⁴ kao što detaljnije opisujem u knjizi *The Grand Illusion (Velika iluzi-*

Postojanjem ove ‘transcendentne’ sile koja nije sputana granicama našeg prostora-vremena (i koja, u obliku torzijskih valova, djeluje milijarde puta brže od brzine svjetlosti) mogu se objasniti dobro dokumentirani fenomen „gledanja na daljinu” (engl. *remote viewing*), utvrđen u mnogim istraživanjima, i lokalniji psihokinetički efekti kraćeg dometa. (Mnogo iscrpniji prikaz takvih interakcija uma i materije imate u TGI 1.)

Stanični biolog dr. Glen Rein eksperimentirajući je otkrio da ljutnja, strah i slične emocije imaju moć sužavanja molekule DNK, tako što je zbijaju. S druge strane, emocije poput radosti, zahvalnosti i ljubavi opuštaju ili ‘dekomprimiraju’ njima izloženu DNK. Ovaj učinak se postizao na uzorcima udaljenim i do pola milje (oko 800 m) od ‘pošiljaoca’ emocije.¹⁶ Godinama

ranije u Rusiji, eksperimenti s ljudskim subjektima glede utjecaja na daljinu navijestili su Reinove rezultate i dokazali da se čovjekovom namjerom na daljinu mogu poticati fiziološke i svjesne procese u udaljenom ljudskom subjektu te odašiljati telepatske poruke.¹⁷

Sukladno tome, u drugom nizu Reinovih eksperimenata, osobe skladnih elektrokardiograma mogle su izazivati napetost ili opuštenost DNK uzoraka po volji, dok osobe neskladnih elektro-

ZVUČI KAO AKTIVACIJA DNK

Nedavno smo ušli u ono što je Larry Dossey, dr. med., nazvao medicinom „III. doba”. Medicina III. doba bavi se prevlašću bioenergetske svijesti u domeni zvuka (vrijeme-prostor/eter) kod iscjeljivanja i preobrazbe, dok je epigenetika „II. doba” uglavnom bila ograničena na svjetlosnu domenu našeg prostora-vremena, a medicina „I. doba” kratkovidno se bazirala isključivo na tjelesno-kemijskim čimbenicima – što je bio vjetar u leđa farmaceutske industriji.²⁰

Ako je naša 'duša' zapravo torzijsko polje ili vrtlog u tkivu prostora ... tada naša svijest, po definiciji, mora preživjeti smrt našeg fizičkog tijela: ona je postojala u eteru/vakuumu prije negoli smo uopće zadobili tijelo

kardiograma to nisu mogle. Nadalje, u tim se eksperimentima pokazalo da puko osjećanje na ljubavi temeljenih emocija nije dovoljno da bi se utjecalo na uzorke DNK: *trebala je biti prisutna namjera da se oni promijene*.¹⁸ Dakle, Reinova istraživanja povezuju torzijsku energiju sa životvornim emocijama – naročito s bezuvjetnom ljubavlju koja pospešuje našu pojedinačnu ali i kolektivnu evoluciju. „Jedino emocije temeljene na ljubavi potiču DNK da se opusti, a glasnička RNK tada može pristupiti kodovima za iscjeljenje.” Negativna emocionalna stanja zbijaju spiralu DNK, „i značajno ograničavaju pristup genetskim informacijama neophodnim za iscjeljivanje, kao i za razvoj.”¹⁹

Kao što je pokazala Garjajevljeva skupina, zvuk i svjetlo mogu se iskoristiti za preinaku genetskog koda. Ta skupina znanstvenika išla je čak dotle da je uspijevala pretvarati embrije žabe u embrije daždvenjaka, tako što su elektronički bilježili informacijske uzorke DNK jedne biološke vrste da bi ih potom prenosili na druge biološke vrste.²¹ Tako nastali daždvenjaci čak su se mogli pariti i rađati male daždvenjake (detalnije o Garjajevljevim eksperimentima i drugim zapanjujućim otkrićima možete pročitati u izvrstnoj knjizi Davida Wilcocka *U potrazi za izvornim poljem*, nedavno objavljenoj u izdanju Telediska; op. ur). Specifične zvučne frekvencije: u njima počiva snaga Luckmanove metode ak-

tivacije DNK. Neki od vas možda znaju da je naša matematički strukturirana DNK 'ugodena' na drevnu ljestvicu *solfeggija*; s njome je u rezonanciji. Prema matematičarima Marku Rodinu i Victoru Showellu, na toj je ljestvici sazdan čitav svemir. Len Horowitz, dr. med., kaže da „kreacionistička dinamika materije ima svoj izvor u čistom akustičkom duhu”²², što je živopisno prikazano (analoški) u radu pokojnog dr. Hansa Jennyja. Izlažući masu čvrstih čestica na metalnoj ploči određenim frekvencijama, Jenny je postigao to da su se čestice spontano razmještale u specifične geometrijske oblike. Ili su, pak, vibracije tih slobodnih čestica stavljenih u tekućinu stvarale 'umetnute' geometrijske figure – konkretno, Platonova kruta tijela.²³ Odatle i Horowitzova tvrdnja o tome da materiju stvaraju 'zvučne' frekvencije u 'duhovnoj' sferi. S obzirom da je stvarnost temeljno tlo koje je holografsko, ona fraktalno sabire očitovani svemir na samo-stvarajući način, pri kojem se geometrijski oblici mogu nalaziti jedan unutar drugoga.

Pomoću obične glazbene viljuške za *solfeggio*, ugođene na 528 Hertza, uz odgovarajuće tehnike pojanja samoglasnika (kako je opisano u Luckmanovoj knjizi *Potentiate Your DNA*), mogu se aktivirati neki od naših pokretnih genetskih elemenata kako bi iskoristili veće količine torzijske energije u vremenu-prostoru/eteru. (Kod metode 'regenitike', aktivacija potencijalne DNK događa se postupno dok prolazimo kroz različite stadije Osnaživanja, Izražavanja, Razjašnjenja i Transcendencije. Kod osnaživanja (ili potencijacije) – prve faze tehnike regenitike – konkretno se koristi nota 'mi' od 528 Hz pomoću koje molekularni biolozi ispravljaju genetske poremećaje²⁴, a znana je i kao „Hertz ljubavi”. Rezultat ovog cjelovitog procesa (metode regenitike) – koji se odvija tijekom najmanje 27 mjeseci – jest blago i postupno buđenje kundalinija te iscjeljivanje fizičkog, mentalnog, emocionalnog i duhovnog tijela/sloja psihe (vidi sliku 1). Alergije nestaju, stare povrede zacjeljuju, tijelo se detoksificira, emocionalni teret se čisti, a razvija se osjećaj mira i dobrobiti. Neki ljudi mogu čak početi osjećati svoju iskonsku međupovezanost sa svime stvorenim.

Što se mene tiče, neposredno nakon mog Osnaživanja,²⁵ primijetio sam suptilne promjene kod mojih „rotacijskih manšeta“. U roku od nekoliko tjedana, njihovo se je stanje vidno poboljšalo.

Sedam mjeseci kasnije, u njima nisam osjećao gotovo nikakvu bol, a noću sam mogao ležati na boku i spavati bez neugode – što mi nije uspijevalo u prethodnih 12 godina, ma kako pozitivan i ma koliko odlučan bio da ih sam iscijelim. Uvjeran sam da se ne radi o placebo efektu. Prije negoli sam se latio vlatitog Osnaživanja, čak mi je i pomicanje ruku ispred grudi uzrokovalo oštre, probadajuće boli u ramenima – ali više ne. Dok tipkam, u meni se odvija proces detoksifikacije (uglavnom kroz sinuse), a moja alergija na neke namirnice pokazuje znakove polaganog nestajanja.

I dok DNK djeluje poput glazbene viljuške i rezonira s frekvencijom *sol-feggija*, 'greške' u zvučnim nacrtima torzijskog polja (u vremenu-prostoru) – u sferi našeg biološkog ustroja – zapravo se ispravljaju. Na biološkoj razini, skočna DNK se mijenja i preinačuje genetske kodove nabolje, a ranije uspavani kodoni se uključuju i poboljšavaju mehanizme iscjeljivanja.

Istraživač svijesti Stephen Linsteadt navodi da na toj frekvenciji od 528 Hz

„nakupljene molekule vode koje okružuju i podupiru strukturu DNK tvore savršeni šesterostrani heksagon“²⁶ – što znači da vršenjem svog vlastitog Osnaživanja stvarate vlastite unutrašnje kimatičke efekte!

„U teoriji“, piše Horowitz, „faznim sinkroniziranjem vašeg tijela na frekvenciju od 528 Hz vašoj se DNK šalje najmoćnija iscjeljujuća energija u svemiru“. Slijed aminokiselina u DNK, koji vibrira u glikoproteinskoj matriци strukturirane vode, itekako ovisi o frekvenciji od 528 Hz, ne samo u vezi svoje fizičke strukture nego i svojih bioelektričkih i bioakustičkih funkcija.²⁷

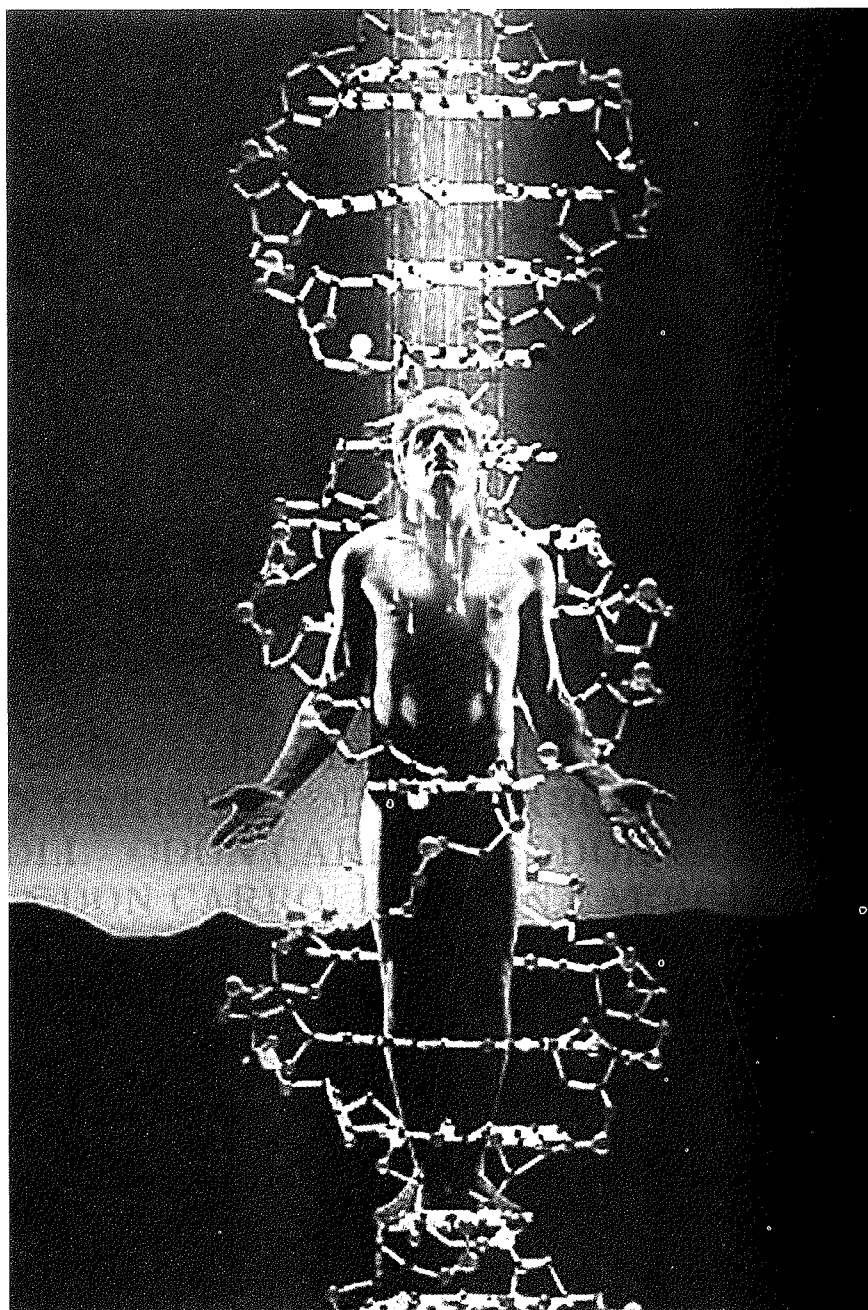
NOVA VRSTA ČOVJEKA?

Mikrobiolog dr. Colm Kelleher godinama proučava 'otpadnu' DNK. On tvrdi da su transpozoni (geni koji razdvajaju druge gene; *op. prev.*) znani kao motori evolucije, te objašnjava da najuvjerljiviji mehanizam pokretanja ubrzane promjene velikih razmjera u fizičkoj strukturi – čak i pojave nove biološke vrste – jest „istodobna bujica transpozicije“. On pretpostavlja da bi slični mehanizmi također mogli biti uključeni u iskustvo podizanja *kundalinija*.²⁸

Nakon aktivacije DNK i kundalinija javljaju se elementi slični onima kod iskustva bliske smrti (IBS)

Kundalini – stvarnu fizičku energiju, kao što pokazujem u TGI 1 – oduvijek su visoko cijenili mistici i vidovite osobe zbog njegove sposobnosti da probudi višu svijest te oživi i obnovi fizičko tijelo. On poboljšava bioenergetski sustav. Smatra se da je glavna funkcija kundalinija u okultnom razvoju to da prolazi i budi eteričke čakre te one počnu donositi astralna iskustva u fizičku svijest.²⁹ Osnaživanje čakri na eteričkoj razini prirodno će imati pozitivne fizičke nuspojave, jer eterično tijelo je energetski dvojniki fizičkog i zapravo se smatra da i sâm ima 'fizičku' gustoću (za razliku od astralnih/mentalnih/duhovnih energija).

U knjizi *Physics of the Soul* (Fizika duše), fizičar Amit Goswami navodi

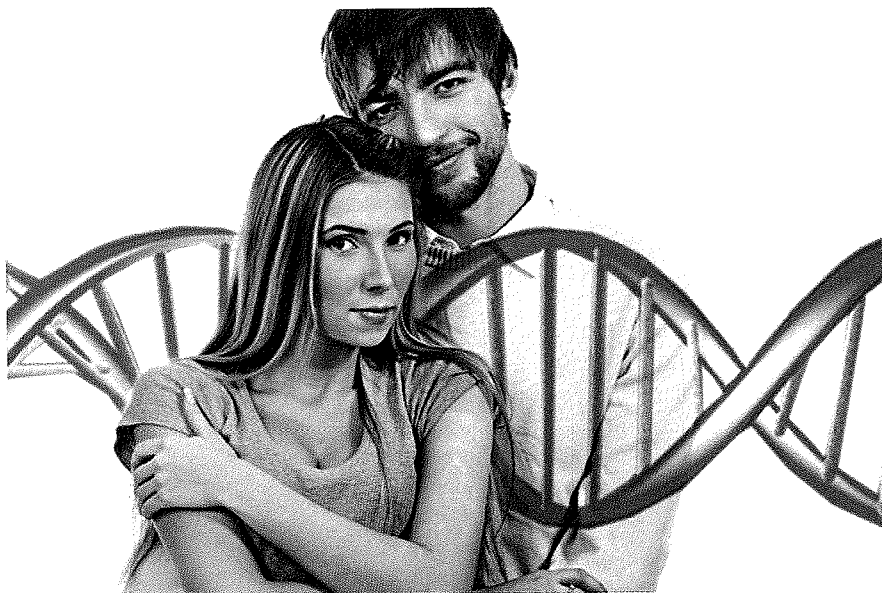
kako se čini da kundalini aktivira uspavane sposobnosti svijesti da stvara nove postavke vitalnog (eteričkog) tijela na fizičkom tijelu. „Za to postoje i dokazi. Ljudi kod kojih se kundalini podignuo, i valjano je integriran, prolaze kroz neobične tjelesne promjene (na primjer, razvoj kvržica na tijelu koje tvore sliku zmije).³⁰ Osobe kod kojih se počinje uzdizati kundalini često opisuju nevjerojatno bijelo svjetlo koja obavija njihovu svijest – dok se plazmi nalik kundalini podiže uz kralježnicu i eksplodira u čeonoj i krunskoj (tjemenoj) čakri. U tom trenutku, čest rezultat je stanje širećeg

Još 1990-ih, dr. Kenneth Ring je iznio pretpostavku da IBS-ovci *zaista* prolaze kroz buđenje kundalinija te je podastro vrlo impresivne dokaze u prilog te ideje u knjizi *The Omega Project*. (Ove teme potanko obrađujem u *TGI 2*). Mogli bismo nagađati može li IBS također spontano pospješiti 'brtvljenje', da to tako nazovemo, „fragmentarnog tijela” (energetskog poremećaja u drugoj čakri), otkrivajući ljudima njihovu pravu prirodu kao besmrtnog 'duha' ili beskrajne svijesti i sastavnog dijela kozmosa, te iscjeljujući njihovu „separacijsku svijest” – kao i druge osobne probleme u vezi samopreziranja, kriv-

her predviđa da bi ljudi koji su prošli kroz IBS ili su duže vremena meditirali „trebali imati višu transkripcijsku razinu ove transpozonske 'kazete'”.³⁴ Čini se da dostupne analize slučajeva IBS-a potvrđuju njegovu tvrdnju. Po svemu sudeći, mnogi IBS-ovci predstavljaju jednu novu vrstu ljudskih bića: koja ne samo što je metafizički svjesnija od 'prosječne' osobe nego je i 'uključenija' u genetskom i parānormalnom smislu. Sveukupno uzevši, čini se da IBS-ovci pokazuju neobično visoku razinu intuitivne aktivacije, kao kod pojedinaca s probuđenim kundalinijem.

Sveukupno uzevši, čini se da IBS-ovci pokazuju neobično visoku razinu intuitivne aktivacije, kao kod pojedinaca s probuđenim kundalinijem

blaženstva. Svaki istraživač ovakvih tema treba imati na umu da se nakon aktivacije DNK i kundalinija javljaju elementi slični onima kod iskustva bliske smrti (IBS). Osim biofizičkih promjena (efekt vidljiv kod svih skupina), mnogi pojedinci koji su prošli kroz iskustvo bliske smrti (IBS-ovci) rekli su da doživljavaju: veći osjećaj povezanosti sa svim stvarima, više razine empatije, smanjenje suparništva i sebičnosti, nestanak straha od smrti te veći osjećaj mira i zadovoljstva. Spontano izlječenje ili nestanak teških bolesti i alergija spada u kategoriju biofizičke preobrazbe koja je povezana s buđenjem kundalinija, kao i s aktivacijom DNK. Na primjer, prije svog 90-minutnog IBS-a, Mellen-Thomas Benedict imao je neoperabilni tumor na mozgu. Nakon IBS-a, njegovog raka naprosto više nije bilo: nestao je.³¹ Osim toga, IBS-ovci često ustanove da nakon IBS-a njihove paranormalne sposobnosti uđu u „petu brzinu” – sviđalo se to njima ili ne! Dr. Cherie Sutherland iznosi analize slučajeva 50 australskih IBS-ovaca, od kojih je barem jedan rekao da je poslije IBS-a postao tako vidoovit da je razabirao unutarnje monologe ljudi oko sebe – *sasvim nenamjerno*.

nje i slično. Nedvojbeno je da iskustvo dolaska u dodir s kozmičkom ljubavlju, suosjećanjem i potpunim, bezuvjetnim prihvaćanjem djeluje iznimno iscjeljujuće na mnoge IBS-ovce. Zato možda i ne iznenađuje da su mnogi od njih primijetili kako spontano razvijaju snažne sposobnosti iscjeljivanja – u tolikoj mjeri da se odriču svoje karijere i postaju energetski iscjelitelji! Ovo ukazuje na aktivaciju ranije neaktivnih dijelova DNK (kodona) uključenih u prenošenje i djelovanje elektromagnetske energije i torzijskih sila. Godine 1996. Kelleher je klonirao pojas ljudske DNK iz aktiviranih ljudskih limfocita te je ustanovio da se sastoji od tendernog niza slijedova transpozona „razmještenih poput kuglica na uzici”. Bila je to savršena struktura koju je zamislio za postizanje „specijacijske promjene većih razmjera”. Kelle-

ZAKLJUČCI

Zahvaljujući inovativnom radu istraživača na toliko raznolikim poljima kao što su proučavanje IBS-a, psihijatrija, molekularna biologija, hipnoza, kineziologija, okultizam i ostalo, moguće je da smo identificirali četiri glavna načina aktivacije naše latentne skočne DNK u svrhu postizanja dramatične osobne preobrazbe, a to su: hipnoza, aktivacija DNK pomoću frekvencija *solfeggija*, buđenje kundalinija i iskustva bliska smrti (IBS).

Uz iščezavanje naopake darvinovske „prevlasti DNK”, mi možemo i moramo napustiti istrošenu ideju da je naše genetsko nasljeđe gotova stvar koju nikako ne možemo promijeniti, kao što, recimo, ne možemo promijeniti ni Zemljinu putanju oko Sunca.

Ovdje razmotreni pravci istraživanja otkrivaju da korištenjem zvuka i jezi-

ka da bismo svjesno mijenjali naš genetski izražaj na kontrolirani način, možemo mijenjati i našu svijest – i obratno. Doista smo sposobni mijenjati našu svijest i, potom, promijeniti genetski izražaj (trajno, čini se). Čovjeka se više ne može svoditi na nemodno, malo, darvinovsko „računalo od mesa“, prepušteno na milost i nemilost „prirodnog odabira“.

Bogu hvala za 'otpad' kojeg Priroda nije bacila u smeće!

O AUTORU

Brendan D. Murphy, nadobudni australijski autor u usponu, napisao je nebeletristički 'ep' u kojem prožima znanost i metafiziku, pod nazivom *The Grand Illusion: A Synthesis of Science and Spirituality* (svezak 1 i 2), i suradnik je nekoliko popularnih alternativnih časopisa i web stranica. Dok je adresa <http://brendanmurphy.com> još u fazi izgradnje, čitaocima NEXUS-a toplo pozivamo da posjete stranicu obožavatelja knjige *The Grand Illusion* (TGI) na Facebooku, gdje mogu pročitati više članaka, informacija i besplatnih izvadaka iz knjige (kao i aktualnosti u vezi Brendanovih neobičnih glazbenih sklonosti). Posjetite adresu <http://www.facebook.com/TheGrandIllusion.Books>.

BILJEŠKE

1. Gage, F. H. i A. R. Muotri, „What Makes Each Brain Unique“, *Scientific American*, ožujak 2012.
2. Brown, W., „Morphic Resonance and Quantum Biology“, *NEXUS* 2012.; 19 (2).
3. *ibid.*
4. Luckman, S., *Potentiate Your DNA*, Crow Rising Transformational Media, SAD, 2010.-11., str. 116.
5. Narby, J., *The Cosmic Serpent: DNA and the Origins of Knowledge*, Phoenix/Orion Books, London, 1999., str. 100.
6. Pinchbeck, D., 2012.: *The Return of Quetzalcoatl*, Jeremy P. Tarcher/Penguin, 2006., str. 174.
7. Miller, Richard Alan, Iona Miller i Burt Webb, „Quantum Bioholography: A Review of the Field from 1973.-2002.“, 2002., <http://tinyurl.com/7nb72tf>.
8. Fosar, G. i F. Bludorf, „Spiritual Science: DNA is influenced by words and frequencies“, <http://tinyurl.com/85npnb2>.
9. Garjajev, P. P., M. J. Friedman i E. A. Leonova-Garjajeva, „Principles of Lin-

guistic-Wave Genetics“, *DNA Decipher Journal* 2011., siječanj; 1 (1):11-24.

10. Grazyna Fosar i Franz Bludorf, iz njihove knjige *Vernetzte Intelligenz*, citirano na adresi <http://tinyurl.com/qf78vw>.

11. Iscrpnije razmatranje torzije i njenog odnosa prema paranormalnim pojavama imate u TGI 1.

12. Luckman, S., *Conscious Healing*, Booklocker Publishing, Bangor, Maine, 2006., 1. izdanje, str. 219.

13. Yurth, D. G., „Torsion Field Mechanics: Verification of Non-Local Field Effects in Human Biology“, 5. prosinca 2000., <http://tinyurl.com/6u8f690>.

14. Luckman, *Conscious Healing*, op. cit., str. 52. Vidi također M. D. Jones, *PSIence*, New Page Books, New Jersey, 2006., str. 183-86.

15. Nowak, A. M., „Torsion Fields – Theory of Physical Vacuum – Shipov and Heim“, tinyurl.com/yek8qcx.

16. Rein, G. i R. McCraty, „Local and Non-Local Effects of Coherent Heart Frequencies on Conformational Changes of DNA“, *Institute of Hear-*

24. Luckman, *Conscious Healing*, op. cit., str. 122.

25. Vidi moj članak „Diary of a DNA Potentiator“ u časopisu *New Dawn*, br. 133,

srpanj-kolovoz 2012., i proširenu, ažuriranu verziju na mojoj web stranici <http://www.brendandmurphy.com>.

26. Linsteadt, S., „Frequency Fields at the Cellular Level“, <http://tinyurl.com/82lsf5f>.

27. Horowitz, op. cit.

28. Grosso, M., *Experiencing the Next World Now*, Paraview/Pocket Books, New York, 2004, str. 163.

29. Vidi A. E. Powell, *The Etheric Double*, Treća knjiga, San Diego, CA, 2007., 13. poglavlje, (prvi put objavljeno 1925.).

30. Goswami, A., *Physics of the Soul*, Hampton Roads Publishing Co., Charlottesville, VA, 2001., str. 246.

31. Vidi P. M. H. Atwater, *The Big Book of Near-Death Experiences*, Hampton Roads Publishing Co., Charlottesville, VA, 2007., str. 36-7.

Uz iščezavanje naopake darvinovske „prevlasti DNK“, mi možemo i moramo napustiti istrošenu ideju da je naše genetsko nasljeđe gotova stvar koju nikako ne možemo promijeniti

tMath, 1. siječnja 2001., <http://tinyurl.com/6m9h94r>.

17. Vidi S. Ostrander i L. Schroeder, *Psychic Discoveries Behind the Iron Curtain*, Bantam, 1971., 2. izdanje.

18. Rein, G., „Effect of Conscious Intention on Human DNA“, *Proceedings of the International Forum on New Science*, Denver, Colorado, listopad 1996., <http://tinyurl.com/79mw5c7>.

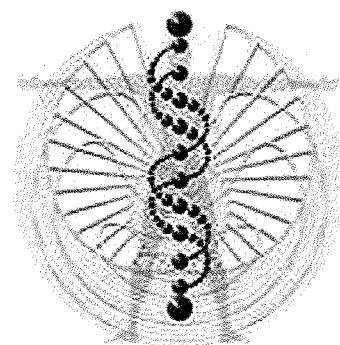
19. Luckman, *Potentiate Your DNA*, op. cit., str. 92.

20. *ibid.*

21. Fosar i Bludorf, *Vernetzte Intelligenz*, op. cit., citirano na adresi <http://tinyurl.com/qf78vw>.

22. Horowitz, L. G., „Why Some People Just Can't Get Along“, *Veritas* 2011.-12.; 2(6), <http://www.theveritasmagazine.com>.

23. Detaljnije o tome imate u 6. poglavlju moje skorašnje knjige *The Grand Illusion: A Synthesis of Science and Spirituality*, 1. svezak, (Balboa Press).

32. Sutherland, C., *Transformed by the Light: Life after near-death experiences*, Bantam Books, 1992.

33. Ring, K., *The Omega Project: Near-Death Experiences, UFO Encounters, and*

Mind at Large, William Morrow & Co., New York, 1992.

34. Grosso, op. cit., str. 163-4.

Do nedostatka želučane kiseline dovode vrlo različite stvari – neumoljivi stres s kojim većina nas živi, loša prehrana, antibiotici, pušenje ili izloženost nepušača duhanskom dimu, obilno konzumiranje žitarica, starija životna dob, posebno lužnata prehrana...

ZAŠTO JE ŽELUČANA KISELINA KLJUČNA ZA LJUDSKO ZDRAVLJE

ZABORAVITE MUDRO SMIŠLJENE REKLAME – VAMA JE POTREBNA KISELINA, A NE ANTACID!

Piše: Elaine Hollingsworth (uređeno 3. poglavlje njezine knjige *Preuzmite kontrolu nad svojim zdravljem*)

Pobornici zdravoga života već desetljećima tvrde: «Ono si što jedeš». Problem je u tome što oni nisu u pravu! Vi niste ono što jedete, vi ste ono što apsorbirate, no ni najbolji program prehrane na svijetu neće vam pomoći održati zdravlje ukoliko nedostaje jedan važan sastojak – želučana kiselina. Dobro ste pročitali

- kiselina. U ovom slučaju, radi se o solnoj kiselini (HCl). Vaše tijelo ne može apsorbirati hranjive sastojke nužne za održavanje zdravlja ako je ovaj ključni dio vašeg probavnog sustava uništen antacidima, ili ako od rođenja imate premalo želučane kiseline, ili ukoliko ste oštetili želudac konzumiranjem loše

hrane, pića i duhana, ili pak stresovima i antibioticima.

Padnete li pod utjecaj reklama farmaceutskih kompanija prijevarom ste navedeni na uvjerenje da je «prekomjernu kiselinu» potrebno neutralizirati. Ovo je bezočna laž koja služi sebičnim interesima! Laž 'teška' sedam milijardi

američkih dolara, da budemo precizni, budući da je to iznos koji kompanije za proizvodnju lijekova zarade svake godine od prodaje izuzetno štetnih antacida i lijekova za smanjivanje želučane kiseline. Njihovi profiti iz godine u godinu vrtoglavo rastu jer su lijekovi za probleme sa želucom i gornjim dijelom probavnog sustava najprodavaniji lijekovi u Sjedinjenim Američkim Državama.

Stručni časopis *Orthopaedic Surgeon* piše: «Antacidi, lijekovi koje velik broj ljudi često koristi, toliko su opasni da bi bili povučeni s tržišta kad farmaceutski karteli ne bi bili toliko jaki. Već se desetljećima zna da oni iz kostiju izvlače između 130 i 300mg kalcija svaki put kad ih se uzme. Sadrže aluminij, a pridonose i nastanku Alzheimerove bolesti.»

Priroda nije stavila kiselinu u naš želudac da bi farmaceutske kompanije mogle zarađivati milijarde dolara na njezinom smanjivanju. Priroda ju je tu smjestila s razlogom, zato što je apsolutno neophodna za zdravlje. Naša je želučana kiselina do te mjere jaka da u roku jednog sata i najjači odrezak može pretvoriti u mesnu juhu. Zamislite što se s ovim odreskom događa kad padne na želudac u kojem manjka kiselina; rezultat toga je slaba probava, loša apsorpcija, a ponekad i neugodni te socijalno neprihvatljivi simptomi poput nadimanja, žgaravice, plinova i podrigivanja. Ne događa se to zbog previše kiseline već zbog njezinog nedostatka, a kako nas vrlo malo znakova na to upozorava, slaba apsorpcija može biti prisutna dugi niz godina i polako iscrpljivati organizam. Posljedica toga bit će krhke kosti, degenerativne bolesti, akutne i kronične infekcije prouzročene klicama koje normalna želučana kiselina lako ubija, te rak.

Da, čak i rak, a razmislite li o tome, shvatit ćete da je logično. Kad vaš želudac ima normalnu razinu kiseline on je u stanju uništiti nadiruće mikroorganizme i razgraditi opasne dodatke hrani. Međutim, nedostaje li vašem želucu ovaj vitalni element, aditivi se mogu pretvoriti u nitrozamine koji uzrokuju rak.

HIPOKLORHIDRIA (MANJAK ŽELUČANE KISELINE)

Moj prvi susret sa želučanom kiselinom poučio me lekciji koju nikad neću zaboraviti jer mi je spasila život. Tijekom šezdesetih godina živjela sam u Europi i nakon šest mjeseci neumjerenog nat-

pavanja tjesteninom u Italiji počela sam se osjećati iscrpljeno. Dovukla sam se do Londona i srušila. Pozvali su liječnika koji mi je nakon mjerenja pulsa rekao da on iznosi deset otkucaja! Zatim me upitao za najbližu rodbinu nakon čega sam shvatila da sam u velikoj nevolji. Obavila sam pretrage, a dijagnoza je bila smrtonosna anemija. Zatim sam dva mjeseca morala primati injekcije B-complexa i željeza, te jesti puno crvenog mesa, ali nije došlo ni do kakvog poboljšanja.

TEST ZA KISELINU

Sustav pH vrijednosti je skala za mjerenje kiselosti ili alkalnosti određenog okruženja (u ovom slučaju, želuca). Skala ima raspon od nula do 14. Sedam je neutralno. Ispod sedam je kiselo. Iznad sedam je alkalno. Normalna razina kiseline u želuci je između dva i tri.

Padnete li pod utjecaj reklama farmaceutskih kompanija prijevarom ste navedeni na uvjerenje da je «prekomjernu kiselinu» potrebno neutralizirati. Ovo je bezočna laž koja služi sebičnim interesima! Laž 'teška' sedam milijardi američkih dolara, da budemo precizni, budući da je to iznos koji kompanije za proizvodnju lijekova zarade svake godine od prodaje izuzetno štetnih antacida i lijekova za smanjivanje želučane kiseline

Naposljetku, vjerojatno zato što se bojao da ću mu umrijeti na rukama, moj me liječnik odveo specijalistu u Harley Street (bila sam preslaba da sama dođem do tamo ali, možete li zamisliti doktora koji bi to danas bio spreman učiniti?). Prvo što me je taj specijalist stare škole zapitao bilo je: «Jeste li probali sa solnom kiselinom?».

su jasne znakove potrebe za dodatnom kiselinom, a taj me je čovjek mogao spasiti višegodišnjih problema koji su kulimirali bliskim susretom sa smrću. Danas doslovno svi liječnici čine istu pogrešku.

Specijalist iz Harley Streeta odmah je shvatio o čemu se radi. Prepisao mi je snažan oblik kapi solne kiseline. Njih

JOŠ NEŠTO O GASTROEZOFAGEALNOJ REFLUKSNOJ BOLESTI

Patite li od ovog problema, nemojte ga nazivati «loša probava zbog kiseline». Pravilno bi ga bilo zvati «lošom probavom zbog manjka kiseline».

O čemu se radi: ukoliko kod jela imate manjak solne kiseline, vaš će želudac duže zadržavati hranu, a sva prisutna količina solne kiseline s njom će se pomiješati. Želudac će početi s radom ali, zbog nedovoljne količine kiseline, umjesto da se njegov sadržaj isprazni u tanko crijevo, jedan dio hrane vratit će se natrag u ezofagus. Zatim ćete

- obzirom da površina vašeg grla nije zaštićena od kiseline istim mukoznim tkivom kakvo ima želudac - osjetiti pečenje u grlu. Odatle i naziv «žgaravica». Liječite li ga antacidima peckanje će prestati, ali će se ovaj problem ustaliti sve dok ne postanete kandidat za operaciju. Da biste to izbjegli, pružite svom želucu ono što mu je očajnički potrebno – solnu kiselinu s pepsinom, acidofil i probavne enzime. Ali, nemojte to činiti sve dok se temeljito ne upoznate s kontraindikacijama (čirevi, nesteroidni protuupalni lijekovi), a razmislite i o smanjenju unosa šećera i žitarica koji su vjerojatno prvobitni uzročnici problema.

se mora razrjeđivati i lijevati kroz staklenu cjevčicu da bi se izbjeglo oštećenje zubne cakline. Otopinu je trebalo piti prije svakog obroka, a nakon dva tjedna osjećala sam se jako dobro. Otad stalno uzimam solnu kiselinu.

Od tog je događaja proteklo više od četrdeset godina, a solna kiselina je već dugo vremena naširoko dostupna u ljekarnama i dućanima zdrave hrane u kapsulama i tabletama. Većina ih sadrži pepsin koji je također potreban za pravilnu probavu. Nažalost, nije lako pronaći medicinskog stručnjaka koji razumije našu očajničku potrebu za ovom pogrešno shvaćenom kiselinom.

Godine 1970. jedan liječnik naprednih pogleda, moj prijatelj iz Los Angelesa, rekao mi je da je solna kiselina u želucu toliko dragocjena da bi zakonom trebalo zabraniti svaki pripravak koji je neutralizira ili smanjuje. Rekao mi je i nešto što se pokazalo izuzetno dragocjenim i što sve do danas savjetujem ljude. U to vrijeme liječnici često puta ne bi htjeli prepisati solnu kiselinu bez da prvo pacijentu gurnu cijev u nos, a nakon toga u želudac kako bi u njemu provjerili razinu kiseline. Kad sam se, čuvši ovo, užasnula on se nasmijao i rekao mi da to nije nužno, te da je najlakši način za utvrđivanje potrebe za njezinim dodatnim uzimanjem taj da se za vrijeme obroka uzme jedna tableta solne kiseline. Ukoliko vam nije potrebna, osjetit ćete lagano peckanje u želucu koje se lako može ublažiti pijenjem veće količine vode.

Danas ima i drugih testova. Jedna od mogućnosti je analiza minerala u kosi kojim se mjere makro i minerali u trgovinama. Ako nedostaje pet ili više minerala, naročito onih za koje se zna da

Obratite pozornost na košaricu prosječnog kupca u samoposluživanju – kod većine ona je pretrpana zastrašujućim smećem, opasnim proizvodima od soje i najgorim vrstama masnoća

se slabo apsorbiraju kod niske razine kiseline (a to su: kalcij, cink i željezo), to ukazuje na nisku razinu želučane kiseline. Drugi test sastoji se od kemijske analize stolice da bi se pronašle neprobavljene bjelančevine. Dobar iridolog također može dijagnosticirati manjak želučane kiseline.

Neki liječnici preporučaju kapsule Heidelberg. To je sićušni pH senzor i radio prijenosnik sabijen na veličinu velike kapsule vitamina. Potrebno ga je progutati, privezanog na dugački konac, a kad su rezultati radiosignalom preneseni do prijemnika, ukloniti iz želuca. Ovo je skupa i prilično neatraktivna

metoda, a ne uzima u obzir niti promjene pH vrijednosti u želucu koje se događaju iz sata u sat, i koje mogu varirati iz dana u dan. Skupo, a vjerojatno i beskorisno.

Zatim postoji i metoda «pokušaj i ako te ne počne peći, potrebna ti je». Ona je brza i jeftina, a rezultati su trenutačni. Dakako, nije znanstvena, iako mi je gore spomenuti doktor rekao da je precizna i sigurna po zdravlje.

Upozorenje: Ovaj test ne smije provoditi nitko tko ima čir na želucu, ili tko koristi bilo koju vrstu protuupalnih lijekova uključujući aspirin, ibuprofen (npr. Advil, Motrin), kortikosteroide (npr. Prednisone), indocin i butazolidin. Isto se odnosi i na sve nesteroidne protuupalne lijekove.

Pametni ljudi će ionako odbiti uzimati nesteroidne protuupalne lijekove, uzevši u obzir da je prema izvješću dr. Josepha Mercole objavljenom na njegovoj web-stranici www.mercola.com, «1993. godine od 140.000 prijema u bolnicu zbog osteoartritisa, 25.000 smrtnih slučajeva izravno bilo pripisano visokoj dozi ili dugotrajnoj upotrebi nesteroidnih protuupalnih lijekova.»

Uzimate li bilo kakve lijekove, prije eksperimenta sa solnom kiselinom posavjetujte se sa svojim liječnikom. Danas se prepisuje vrlo veliki broj opasnih lijekova, a neprestano na tržište izlaze novi, pa sam možda ispustila neke koje je opasno uzimati zajedno sa solnom kiselinom. Molim vas da zapamtite da uzimanje bilo kojeg protuupalnog lijeka može izazvati krvarenje u želucu i čir, a njihovo kombiniranje sa solnom kiselinom povećava ovaj rizik.

Oni sretnici koji imaju jaku adrenalnu funkciju vjerojatno neće trebati dodat-

no uzimati solnu kiselinu. Oni koji koriste hidrokortizone, čak i u malim dozama, ne smiju uzimati solnu kiselinu. Tijekom svih ovih godina bavljenja prirodnim liječenjem nisam sreća nikoga tko nije imao koristi od dodatnog uzimanja solne kiseline. Do njezina nedostatka dovode vrlo različite stvari – neumoljivi stres s kojim većina nas živi, loša prehrana, antibiotici, pušenje ili izloženost nepušača duhanskom dimu, obilno konzumiranje žitarica, starija životna dob, posebno lužnata prehrana, itd. Unatoč tomu, većina ljudi nije svjesna problema sa želučanom kiselinom sve dok reklame na televiziji ne počnu s dernjavom o «prekomjernoj kiselini». Kontrola doziranja solne kiseline može biti varljiva. Rezultati su, naravno, dobar vodič, iako ih se ne smatra znanstvenima. Radi li se o nadimanju, plinovima i tome slično ovi bi se problemi ubrzo trebali ublažiti. Ukoliko na bljedim, mekanim noktima imate uzdužne linije, dodatnim uzimanjem solne kiseline linije bi s vremenom trebale nestati, a nokti bi morali očvrstnuti i poprimiti roza boju. Kosa koja beživotno visi te problemi s kožom također bi se s vremenom trebali poboljšati, kao i opće stanje organizma.

U slučajevima dugotrajne smanjene proizvodnje želučane kiseline zdravlje možda neće biti moguće vratiti pukim ubacivanjem nekoliko tableta u usta. U tim će slučajevima biti potrebno da iskusni medicinski stručnjak obavi određeno ispitivanje: imate li premalo bakra, a previše cinka? Postoji li još neka neravnoteža u vašem tijelu? Je li vam razina B vitamina i/ili enzima očajno niska? Kod nerješivih slučajeva od velike pomoći bit će tri članka nutricionistice Judy Kitchen pod naslovom *Hipoklorhidrija: pregled*, objavljena u časopisu *Townsend Letter for Doctors and Patients* od listopada, studenog i prosinca 2001., a koje je moguće naručiti preko web-stranice www.townsendletter.com. Uvijek je dobro znati zašto vaše tijelo samo ne proizvodi dovoljno kiseline. Jednom kada to otkrijete, možete poduzeti potrebne korake za ispravljanje bilo koje neravnoteže. Proteklih sam se desetljeća osjećala kao usamljeni glas u pustinji. Ali sad su konačno dr. Jonathan Wright i dr. sci. Lane Lenard, dva ugledna američka liječnika, napisali vrhunsku knjigu *Zašto*

je želučana kiselina dobra za vas koja bi trebala stajati na stolu svakog doktora koji vodi računa o zdravlju svojih pacijenata. Toplo ju preporučam onima koji misle da možda imaju «višak kiseline» pa piju tablete ne bi li ju smanjili. Knjiga do u potankosti opisuje što treba učiniti kako bi se izliječio želudac od oštećenja koja su prouzročili užasni lijekovi za smanjenje kiseline. Jednom kad ste ga izliječili, možete uzeti ono što vam je za potpuno ozdravljenje i obnovu apsorpcije hranjivih sastojaka koji su vam očajnički potrebni doista potrebno – solnu kiselinu.

ZASTRAŠUJUĆE SMEĆE

Mnogi su ljudi rođeni s niskom razinom želučane kiseline ili se još u djetinjstvu sretnu s tim problemom.

Kad vaš želudac ima normalnu razinu kiseline on je u stanju uništiti nadiruće mikroorganizme i razgraditi opasne dodatke hrani. Međutim, nedostaje li vašem želucu ovaj vitalni element, aditivi se mogu pretvoriti u nitrozamine koji uzrokuju rak

Dakako, u savršenom svijetu djeca bi imala dovoljnu količinu solne kiseline. No, obratite pozornost na košaricu prosječnog kupca u samoposluživanju – kod većine ona je pretrpana zastrašujućim smećem, opasnim proizvodima od soje i najgorim vrstama masnoća. Ne treba nas nimalo čuditi da naša djeca imaju lošu probavu, što je posljedica nedostatka želučane kiseline, kao i brojne druge bolesti koje su posljedica zapanjujuće nezdravog smeća koje njihova jedna mala tijela moraju probaviti! Nikakvo čudo da boluju od astme, raznih vrsta upornih infekcija, anemije, crijevnih nametnika, celijakije i ozbiljnih problema s kožom. Doktor Wright i Lenard u svojoj knjizi govore kako su se djeca koja su dovedena u njihovu kliniku Tahoma u Kentu, država Washington, uspijevala izliječiti od ovih strašnih stanja upravo poboljšanjem prehrane i uzimanjem dodatne solne kiseline.

Jedna mi je izbezumljena majka rekla da je njezin četverogodišnji sin patio od dijareje od rođenja i da mu crijeva nikad nisu normalno radila. Nitko od

cijelog niza liječnika koji su pregledali dječaka i dali mu lijekove nije mu bio u stanju pomoći, pa su joj naposljetku predložili da posjeti specijalista koji će obaviti pregled pomoću kamere koja se uvodi kroz anus. Nakon ovog pregleda neumitno bi slijedila bolna i nepotrebna operacija koja bi dovela do daljnjih oštećenja. Kad sam je upitala za ostale simptome koje dječak ima, odgovorila mi je da je anemičan i da ima giardiu. Odmah mi je bilo jasno u čemu je problem – nedostatak solne kiseline.

Teško je shvatiti kako su liječnici mogli previdjeti ono što bi svaki student prve godine medicine trebao znati! Prvo na što treba posumnjati kad je dijagnosticirana anemija jest razina kiseline; prva stvar koju treba provjeri-

ti kad postoji sumnja na nametnike je, pogadate – solna kiselina. Obzirom na činjenicu da nisam liječnica i ne mogu na sebe preuzeti odgovornost prepisivanja lijekova, posebno ne djeci, majci sam predložila jedan tradicionalni, sigurni lijek – žlicu jabučnog octa razrijeđenog u čaši vode pola sata prije jela. Lijek se pokazao djelotvornim, a dječak se sad po prvi puta u životu osjeća dobro. Da nije bilo tog jabučnog octa, ovom je bespomoćnom djetetu mogla biti nanesena nepopravljiva šteta bespotrebnim medicinskim zahvatima. Kasnije, kad je majka rekla liječniku da je njezin sin sada dobro zahvaljujući navedenom lijeku, on je odgovorio: «Ah, nemojte biti smiješni!». (Nemojte davati solnu kiselinu djetetu koje je premaleno da bi vam moglo reći osjeća li od nje toplinu u trbuhu).

Jednom drugom prilikom nazvao me rudar iz zapadne Australije da mi zahvali za ovaj lijek o kojem je čitao u petom izdanju ove knjige. Rekao mi je da se 20 godina žalio doktorima na svoje smetnje koje je osjećao nakon jela, no niti jedan mu nije nimalo pomogao.

Posljednji među njima rekao mu je da mora biti sretan što je još uopće živ! Kako živi u udaljenom kraju nije mogao doći do dućana pa je probao s običnim octom i prvi puta u 20 godina njegovi su simptomi nestali! Slične se priče vrlo često čuju, no ja ljudima uspijevam pomoći ne zato što sam genij, već zato što liječnici često ignoriraju prirodu i zdravi razum.

JABUČNI OCAT

U slučaju kad uzimanje dodatne solne kiseline nije moguće, često puta će žlica jabučnog octa razrijeđena u čaši vode - pola sata prije obroka - ublaži-

nom kapsulom betaine solne kiseline s pepsinom, i to nakon nekoliko prvih zalogaja hrane. Ukoliko ne dođe do problema, povećajte dozu na dvije kapsule u početnom dijelu obroka. Zatim, ne pojavi li se pečenje u želucu, nakon nekoliko dana povećajte količinu raspoređivši kapsule tijekom čitavog obroka. Količina solne kiseline koja se nalazi u tabletama varira od zemlje do zemlje. Ispravno doziranje, razumije se, ovisi o količini koju sadrži svaka pojedina tableta. U Australiji je dozvoljena količina kiseline po svakoj pojedinoj tableti smiješno niska - svega 600mg. Prema dr. Wrightu, odra-

fekciju urinarnog trakta moraju znati da prevelika količina solne kiseline može dovesti do iritacije mokraćnog mjehura.

Je li vas vaš kardiolog upozorio da je, kao što piše Jonathan V. Wright u knjizi *Izliječite svoje srce i arterije*, «Niska proizvodnja solne kiseline i pepsina u želucu povezana s otvrdnućem arterija, visokim kolesterolom, povišenom razinom triglicerida, visokim krvnim tlakom te čak i s pretilošću - što sve može izazvati probleme s vašim srcem?» Vjerojatno nije. On i njegovi kolege previše su zauzeti izdavanjem recepata za statinske lijekove i izvođenjem bypassa da bi razmišljali o ovako jednostavnim i jeftinim lijekovima.

A vaš internist? Je li vam spomenuo da je gotovo epidemijska najezda parazita velikim dijelom posljedica lijekova koji sprječavaju stvaranje kiseline? Ako nije, informirajte se sami i obratite pažnju na ono što doktori Wright i Lenard kažu u svojoj odličnoj knjizi - da nas niska želučana kiselina čini lakim plijenom «... salmonele, kolere, dizenterije, trbušnog tifusa i tuberkuloze, a da ne spominjemo kako je to plodno tlo za žgaravicu, dijareju, zatvor, nadimanje, vjetrove i ostale uobičajene simptome dispepsije».

Prema riječima ovih liječnika revolucionara «... nedvojbeno je da potiskivanje kiseline potiče prekomjerno razmnožavanje bakterija, a ono opet potiče stvaranje kancerogenih nitrosaminskih spojeva. Nema sumnje također da lijekovi koji smanjuju kiselinu ubrzavaju razvoj i ozbiljnost atrofiskog gastritisa kod ljudi s *H. pylori* infekcijama, a atrofijski gastritis predstavlja glavni faktor rizika za nastanak karcinoma želuca.» Odnosno, raka.

A što je s onima koji govore: «Da, ali ja imam refluks i/ili gastroezofagealnu refluksnu bolest i moram uzimati lijekove za smanjenje kiseline?». Na to odgovaram: «Pogrešno!». Premda lijekovi za smanjenje kiseline mogu ublažiti simptome, oni su poput nadolijevanja ulja na vatru i na kraju će dovesti do teških oboljenja.

Refluks (vraćanje kiseline u ezofagus) i/ili još ozbiljniju gastroezofagealnu refluksnu bolest ne izaziva previše kiseline, već premalo. I, ukoliko vam je vaš liječnik prepisao bilo koji od inhibitora protonske pumpe ili H2 bloka-

Godine 1970. jedan liječnik naprednih pogleda, moj prijatelj iz Los Angelesa, rekao mi je da je solna kiselina u želucu toliko dragocjena da bi zakonom trebalo zabraniti svaki pripravak koji je neutralizira ili smanjuje

U slučaju kad uzimanje dodatne solne kiseline nije moguće, često puta će žlica jabučnog octa razrijeđena u čaši vode - pola sata prije obroka - ublažiti neke ili čak sve simptome

ti neke ili čak sve simptome. Riječima liječnika Wright i Lenard: «Ovo potvrđuje i uobičajena praksa u nekim kulturama gdje se za želučane probleme uzima limunov sok ili ocat. Nažalost, premda će se smetnje vjerojatno ublažiti, stvarna probava hranjivih tvari i njihova asimilacija neće se niti približno poboljšati kao kod uzimanja dodatne solne kiseline.»

Ovo je odličan način za donošenje zaključka je li vam potrebna solna kiselina. Preporučam vam da s limunovim sokom budete oprezni jer može oštetiti zubnu caklinu. Osim toga, i limunov sok i ocat mogu pogoršati stanje s candidom albicans. I Judy Kitchen i doktori Wright i Lenard preporučaju da se započne s jed-

slima je potrebno «... barem 40 do 90 granula», a svaka granula sadrži samo 65mg betaine solne kiseline. Drugim riječima, da biste dobili količinu od 40 do 90 granula, trebali biste uzeti između četiri i deset tableta od 600mg. Zato je prije pronalaženja doze koja vam odgovara potrebno razborito eksperimentirati. Ako vam je, na primjer, za osjećaj topline potrebno pet kapsula, vratite se na četiri kapsule za sve obroke koji su približno jednake veličine. Na kraju krajeva, kad se želudac počne «popravlјati», bit će ih potrebno sve manje. Za održavanje prave doze preporuča se daljnje testiranje. Ukoliko ne možete nabaviti kapsule, na tržištu su dostupne tablete. Oni koji imaju in-

tora kao što su Prilosec, Prevacid, Zantac, Pepcid i Tagamet, oni vas vjerojatno neće ubiti odmah ali vas molim da imate na umu kako je Propulsid činio upravo to, sve dok njegova prodaja nije zabranjena.

Štoviše, ako se vaš liječnik odlučio za opciju potiskivanja kiseline, umjesto da vam kaže kako ćete na prirodan način izliječiti svoj želudac, morate potražiti doktora kojeg farmaceutski konglomerati nisu bespovratno indoktrinirali. Liječnik vas je dužan upozoriti da se ovi lijekovi ubrajaju među najsmrtonosnije lijekove koje možete uzeti. Prilosec, na primjer, sve vrijeme doslovce uklanja kiselinu iz želuca. To znači da ne dolazi do nužno potrebne asimilacije i da ćete doslovno umrijeti od iscrpljenosti organizma.

Ako vam je liječnik savjetovao da zbog ovog lako izlječivog stanja odete na operaciju, razmislite o tome što je dr. Joseph Mercola rekao u *Men's Journalu* u broju od prosinca 2002.: «Kirurška opcija ne bi uopće smjela doći u obzir u tretiranju ovog čisto fiziološkog problema, a buduće će generacije shvatiti razinu naivnosti našeg sadašnjeg medicinskog sustava koji kirurgijom pokušava riješiti problem koji je prije svega biokemijske prirode.»

U Zdravstvenom centru Hipokrat imali smo prilike vidjeti nevjerovatne oporavke od ovog stanja, i to isključivo uz provedbu naše dijete za čišćenje organizma od otrova. Uopće nije upitno da

uzrok ovog stanja leži u lošoj prehrani. Zato ga dobra prehrana liječi. Istina je upravo tako jednostavna i očigledna ali, iz nekog razloga, nije pronašla

U nekim kulturama za želučane probleme se uzima limunov sok

put do kirurške ordinacije prosječnog liječnika. Evo što sami možete učiniti za ublažavanje ovog stanja:

- Prestanite trovati svoje tijelo lošom hranom
- Izbacite šećer
- Dok se ne izliječite, uklonite iz prehrane sve žitarice
- Pijte acidofil
- Uzimajte probavne enzime
- Uzimajte vitamin D (naročito riblje ulje koje se preporuča u Izvorima)
- Pijte puno čiste vode

- Izbjegavajte stres koliko god je to moguće
- Jednom kad ste izliječili želudac, počnite uzimati solnu kiselinu prema gore spomenutim uputama

Međutim, morate biti svjesni da samodijagnostika nije mudar izbor. Potreban vam je liječnik koji se dobro razumije u gastroenterologiju. Da, znam da to nije lako, ali mora postojati netko tko vam može pomoći. Mi smo počeli sa sastavljanjem Registra, zato nam, molim vas, javite ukoliko saznate za dobrog doktora kojeg možemo preporučiti drugima. Ne pođe li vam to za rukom, knjiga dr. Wrighta i Lenarda *Zašto je želučana kiselina dobra za vas*, vrhunski je vodič za samostalno vraćanje zdravlja.

Oni među vama koji se pitaju kako je moguće da liječnici, kako se čini, ne znaju za ovaj jednostavan lijek, neka razmisle o sljedećem.

Farmaceutska industrija:

- Zarađuje više od sedam milijardi dolara godišnje od prodaje antacida i lijekova za sprječavanje stvaranja kiseline
- Financira i kontrolira medicinske fakultete
- Drži omču oko vrata agencija za kontrolu lijekova poput Ureda za kontrolu hrane i lijekova Sjedinjenih Američkih Država.

Je li potrebno išta dodati?

VAŽNO UPOZORENJE DODATNO UZIMANJE KISELINE

Tijekom godina moja knjiga *Preuzmite kontrolu nad svojim zdravljem* je dospjela do velikog broja ljudi, a ja sam primila na stotine komentara onih čiji su se probavni i ostali zdravstveni problemi značajno popravili uzimanjem solne kiseline, HCL kako se to preporuča u poglavlju o želučanoj kiselini.

Međutim, jedna žena mi je rekla da nije dobila 'signal pečenja' premda je uzela 12 kapsula. Jako sam se zabrinula i savjetovala joj da više ne uzme niti jednu kapsulu prije nego što otkrije zašto tolika kiselina ne stvara nikakav vidljivi učinak u njezinom želucu.

Poslije nešto kopanja po literaturi otkrila sam da neosjećanje velike količine dodatno uzete kiseline može biti posljedica blokade živca u kičmenom stupu. Srećom, za utvrđivanje postojanja takve blokade u kičmi postoji jednostavan test: uzmite u apoteci bočicu tableta *nikotinske kiseline* (**ne** samo Niacina ili Niacinimida).

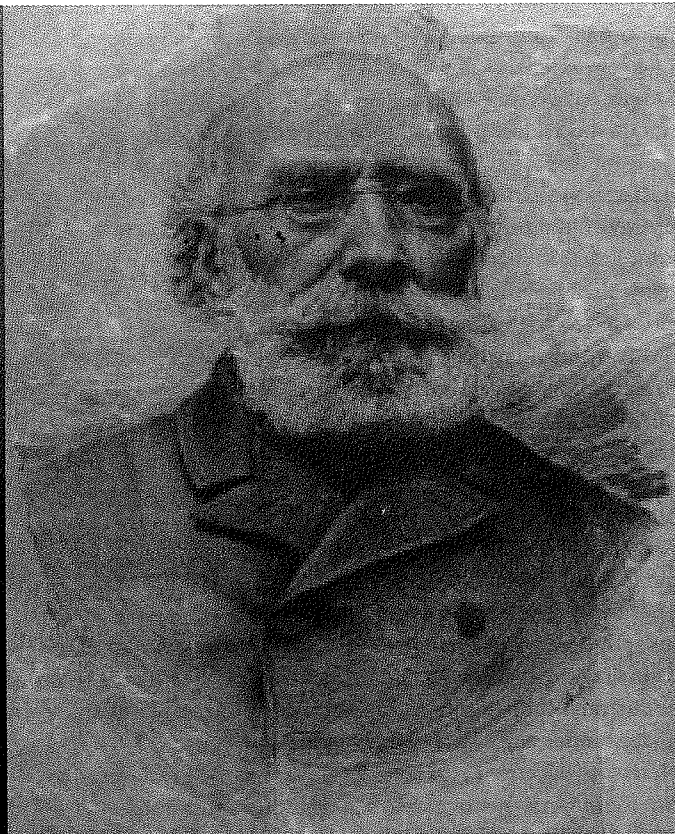
Zatim, igrajte na sigurno i odmah po ustajanju uzmite samo pola tablete prije jela. Ako ovo ne izazove očekivano 'nija-cinsko crvenilo' na koži, uzmite cijelu tabletu. Kad se crvenilo počne pojavljivati, pogledajte širi li se i prema prstima na rukama i nogama. Ako ne, postoji vjerojatnost da imate blokadu živca u kičmi i da vam treba tretman kvalificiranog osteopata ili kiropraktičara. Dr. John Whitman Ray, poznat po *tjelesnoj elektronici*, kaže da najprije treba namjestiti prvi cervikalni kralježak.

Kod nekih ljudi količina želučane kiseline je tako niska da kad prvi put uzmu solnu kiselinu moraju uzeti mnogo kapsula prije nego počnu osjećati lagano peckanje u želucu. Moj prijedlog je da, ako sedam kapsula ne proizvede učinak pečenja, **ne uzimate dalje solnu kiselinu bez nikotinskog testa.**

To nije nešto s čim bi se smjelo poigravati, a nutricionist koji razumije našu očajničku potrebu za kiselim okruženjem u probavnom sustavu bio bi vam od velike pomoći. Također, knjiga dr. Jonathana Wrighta i Lane Lenarda *Želučana kiselina je dobra za vas* dragocjena je pomoć svakome s probavnim problemima.

Louis Pasteur

Antoine Béchamp

PASTEUR ILI BÉCHAMP?

KOD PASTEURA I BÉCHAMPA NE RADI SE SAMO O DVIJE RAZLIČITE TEORIJE NEGO I O DVA RAZLIČITA SUSTAVA VRIJEDNOSTI. ONI SU TIPIČNI PRIMJERI DVIJU OSNOVNIH OPCIIJA NAŠEG POSTOJANJA NA ZEMLJI

Piše: Ghislaine Lanctôt (iz knjige *Medicinska mafija*)

DVA ČOVJEKA

Godine 1850. dva čovjeka izvršila su velik utjecaj na medicinu, u dijagonalno suprotnim smjerovima. Obajica su se bavila opsežnim biološkim istraživanjem.

Jedan od njih dospio je na novinske naslovnice... **PASTEUR**. Njegovo ime poznato je širom svijeta. On je simbol pobjede nad klicama. 'Pasterizacija' mlijeka i sira izraz je koji svakodnevno koristimo. Mnoge bolnice i institucije nose njegovo ime. Slavan je.

Kao skoro sveta legenda u povijesti znanosti, Pasteur je idol znanstvene medicine. UNESCO je 1995-u proglasio „Pasteurovom godinom“. Tom posvetom

obilježena je stogodišnjica smrti tog velikog znanstvenika i štovanog dobročinitelja čovječanstva.

Istovremeno, New York Times objavio je članak pod naslovom „Pasteurova prevara“. Nakon što je detaljno pregledao Pasteurove laboratorijske bilješke, povjesničar znanosti po imenu Gerald Geison objavio je da je Pasteur lagao o svojim istraživanjima cjepiva. Osim toga, ukrao je ideje od konkurenta i počinio razne prevare.

Pasteurov kip podignut je u Parizu nakon njegove smrti od novčanih priloga prikupljenih iz cijelog svijeta. Prikazan je kao spasitelj čovječanstva.

S druge strane, BÉCHAMP je radio u anonimnosti, ne opterećujući se mnogo

svojom reputacijom. U to vrijeme nije bio poznat. Nije ni danas. Ni njegovo ime ni njegovo djelo. Nijedna škola ne nosi njegovo ime. Pa ipak, imao je izvanredan mikroskop koji mu je omogućio da identificira izvanredno mala tjelešca, još manja od stanica. Poznata su kao *mikrozimi* i predstavljaju sam temelj života. Nalaze se u ljudima, životinjama, insektima, biljkama i mikroorganizmima. Kod ljudi, njihov oblik mijenja se ovisno o čovjekovom stanju zdravlja. Poprimaju različite oblike, ovisno o općem stanju stanice u kojoj žive i kojom se hrane. Kad postoji neravnoteža u normalnom funkcioniranju mikrozima, slijedi bolest. Kad je stanje zdravlja loše (neishranjenost, opijenost, fizički ili mentalni stres),

mikrozimi se preobražavaju u patološke klice koje se bore protiv neravnoteže izazvane lošim zdravstvenim stanjem.

DVIJE TEORIJE

Kao što možemo vidjeti, u srži medicinske teorije postoje dva dijametralno suprotna stava. Razlikuju se kao vatra i voda.

• **PRVA TEORIJA**, koju brani medicina bolesti, tvrdi da pojavu bolesti uzrokuje **jedan jedinstven** uzročnik. Taj je uzročnik **vanjski neprijatelj** organizma. Napada nas i ugrožava naše zdravlje.

Klica uzrokuje bolest.

To je **TEORIJA O KLICAMA**. Ta klica ima samo jedan oblik. I uvijek je jednaka. Otuda potječe naziv **monomorfizam** klice, gdje *mono* znači 'jedan', a *morfizam* znači 'oblik'. Kao posljedica toga, istu bolest uvijek uzrokuje isti vanjski uzročnik. I taj vanjski uzročnik uvijek ima isti oblik.

Stoga, ova teorija, u slučaju bolesti, zagarantira istraživanje vanjskog uzročnika (neprijatelja) i vođenje **totalnog rata** protiv njega. Eliminirajte klicu i bolest nestaje.

• **DRUGA TEORIJA**, koju brani medicina zdravlja, tvrdi da sâm organizam, **unutar stanice**, stvara **različite** uzročnike koji izazivaju bolesti. Uzročnik je unutarnji prijatelj organizma. On nastoji ponovno uspostaviti ravnotežu našeg ekološkog sustava. Ako se njegov prirodni okoliš poremeti, on postaje morbidan (abnormalan, nezdrav) i javlja se bolest. Ako se ponovno uspostavi njegov prirodni okoliš, on se vraća u svoje normalno stanje i bolest automatski nestaje.

Bolest uzrokuje klicu.

To je **STANIČNA TEORIJA**. Klica može imati mnogo oblika, ovisno o zdravstvenom stanju organizma. Otuda potječe naziv **polimorfizam** klice, gdje *poli* znači 'mnogo', a *morfizam* znači 'oblika'. Kao posljedica toga, bolest uzrokuju unutarnji uzročnici različitih oblika, koji postaju agresivni u određenim stanjima lošeg zdravlja.

Stoga ova teorija, u slučaju bolesti, nastoji obnoviti dobro zdravlje svim mogućim sredstvima kako bi se unutarnji uzročnik (prijatelj) vratio u svoje normalno stanje. Ponovno uspostavlja ravnotežu i održava **mir** između različitih elemenata organizma. Zdravlje je prevencija bolesti. Ojačajte zdravlje osobe, i bolest nestaje.

DVA SUSTAVA VRIJEDNOSTI

Kod Pasteura i Béchampa ne radi se samo o dvije različite teorije nego i o dva različita sustava vrijednosti. Oni su tipični primjeri dviju osnovnih opcija našeg postojanja na Zemlji:

- vanjska materija ili unutarnji duh
- neprijateljska klica ili prijateljski mikrozim
- vanjska vlast ili unutarnja vlast
- rat ili mir

Tko je bio u pravu? Ethyl Douglas Hume postavila je to pitanje i provela detaljnu studiju o toj dvojici. Godinama je pregledavala arhive i prikupljala informacije. Onda je 1947. objavila svoj izvještaj u knjizi pod naslovom *Béchamp or Pasteur? – a lost chapter in the history of biology (Béchamp ili Pasteur? – izgubljeno poglavlje u povijesti biologije)*. U njoj nas vodi natrag u vrijeme te dvojice muškaraca i ide dalje...

Pasteurova prevara

Oko 1850-ih znanstvenici su nagađali o porijeklu i prirodi žive tvari i razmišljali zašto se mlijeko ukiseli, meso istruli, a vino fermentira. Odakle potječe ta pojava?

Pasteur je bio ambiciozan, oportunist. Također je bio genijalni samoreklamer. Prvo je plagirao, a onda vulgarizirao Béchampov rad. Ukrao je ideju o djelovanju malih organizama ali je otkrio samo mali dio Béchampovih otkrića

Većina njih mislila je da 'stvar' – živa tvar – koja uzrokuje te pojave potječe niotkud. U to vrijeme bila je vrlo popularna teorija o „spontanom nastanku”. Znanstvenici koji su podržavali tu teoriju bili su poznati kao 'spontepatisti'. Kemičar Pasteur bio je jedan od njih.

Istovremeno, još jedan kemičar bio je pognut nad svojim mikroskopom, proučavajući živu krv. Dokazao je da fermentaciju provode mali organizmi, zvani mikrozimi, koji se nalaze unutar stanice kao i izvan tijela. Taj čovjek bio je kemičar, liječnik, prirodoslovac i biolog. To je bio Béchamp.

Pasteur je bio ambiciozan, oportunist. Također je bio genijalni samoreklamer. Prvo je plagirao, a onda vulgarizirao Béchampov rad. Ukrao je ideju o dje-

lovanju malih organizama ali je otkrio samo mali dio Béchampovih otkrića. Pasteur je objavio da ti mali organizmi potječu samo izvana. Zaboravio je spomenuti da, nakon što postanu izložene zraku, klice i drugi bolesni (abnormalni) mikrozimi vrlo brzo gube svoju virulenciju. A ta prevara traje sve do danas.

Pasteur je na svojoj smrtnoj postelji navodno izjavio: „*Claude Bernard (biolog) bio je u pravu. KLICA JE NEVAŽNA, SREDINA JE SVE.*” Nažalost, u to vrijeme kraj njega nije bilo novinara da zabilježi njegove riječi! I tako se pasterovska dogma održala do današnjeg dana.

Cjepivo protiv bjesnoće

Za Pasteurovu slavu posebno je zaslužio njegovo cjepivo protiv bjesnoće. Povijest nas želi uvjeriti da nas je Pasteur oslobodio te strašne bolesti. Ipak, znamo dvije stvari.

1. Čudesno izlječenje malog Josepha Meistera, kojeg je 'spasilo' Pasteurovo cjepivo, nije imalo nikakve veze s čudima. Kasnije se otkrilo da **nitko nije umro**, ni pas koji je navodno bio zaražen, ni njegov ugrizeni gospodar. Ljudi koji su bili ugrizeni i nisu primili cjepivo, nisu umrli. Oni koji nisu bili ugrizeni, ali su primili

cjepivo, umrli su od paralize, a ne od spazama koji su simptom bjesnoće.

2. **Bjesnoća, kako se čini, ne postoji.** Po svemu sudeći, radi se o izmišljenoj bolesti. Dr. Millicent Morden prikupio je izjave veterinarima i uzgajivača pasa u knjižici pod naslovom *Fraud of Rabies (Bjesnoća je prevara)*, koju distribuirala Kalifornijska liga za zaštitu životinja i protiv vivisekcije. Prema njihovim tvrdnjama, bjesnoća se sastoji od akutnog histeričnog živčanog sloma. To stanje pogoršava i samo spominjanje riječi bjesnoća, koja svima tjera strah u kosti, a posebno bolesnima. Osim toga, te 'pobješnjele' životinje često trpe glad i nezadovoljstvo. Međutim, sigurno je to da Pasteurovo cjepivo protiv bjesnoće izaziva stanje delirija koje je poznato kao „Korsakovljeva

psihoza", čak do dvadeset (20) godina nakon primanja cjepiva.

Pasterizacija mlijeka

Pasteur je također bio slavan po pasterizaciji mlijeka. Ona se sastoji od zagrijavanja mlijeka do visokih temperatura kako bi se ubile patogene bakterije koje uzrokuju bolest te usporio razvoj drugih bakterija. Pa ipak, znamo da:

1. **Temperatura nije dovoljno visoka.** Potrebne su mnogo više temperature da bi se ubile bakterije koje uzrokuju tifus, *E. coli* i bacil tuberkuloze. Neke epide-
mije salmonele navodno su bile izazvane pasteriziranim mlijekom. Ali vrlo visoke temperature uništavaju – mlijeko.
2. **Temperatura je previsoka.** Takva temperatura uništava mliječnu kiselinu koja sprečava kvarenje izazvano bakte-

pasterizirano. No, premda sve ovo znaju, vlasti i dalje pasteriziraju i mlijeko i sir.

Ozračivanje hrane

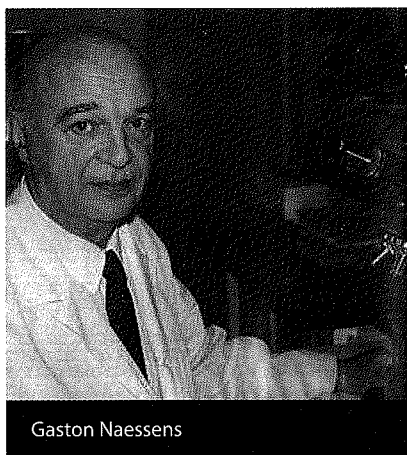
Najnoviji veliki napad vlasti na našu hranu i naše zdravlje, usprkos raširenim javnim prosvjedima, predstavlja dozvola za ozračivanje hrane. Radi se o ažuriranoj verziji pasterizacije, ovaj put rendgenskim zrakama. Ono uništava same klice, izvor života. Jedete li ozračenu hranu, jedete **SMRT!**

ALI NE I DVIJE ISTINE

Te dvije teorije dijametralno su suprotne. Za Pasteura, klica izaziva bolest. Za Béchampa, bolest stvara klicu.

Tko je u pravu? Samo jedan. Drugi je u krivu, jer ne mogu postojati dvije istine.

Pasterizacija uništava prirodna germicidna svojstva mlijeka, to jest, njegovu sposobnost uništavanja klica u mlijeku. Kao rezultat toga, bakterije se razmnožavaju mnogo brže u pasteriziranom mlijeku nego u nepasteriziranom mlijeku

Gaston Naessens

rijama. Pasterizacija uništava prirodna germicidna svojstva mlijeka, to jest, njegovu sposobnost uništavanja klica u mlijeku. Kao rezultat toga, bakterije se razmnožavaju mnogo brže u pasteriziranom mlijeku nego u nepasteriziranom mlijeku. Osim toga, pasterizacija ima znatan utjecaj na hranjivu vrijednost mlijeka. Ona uništava enzime, čija je glavna uloga oslobađanje hranjivih tvari iz hrane koju jedemo. Na primjer, skoro 50% kalcija koji se nalazi u mlijeku naše tijelo ne može iskoristiti ako je mlijeko

Istina je uvijek na istom mjestu – U ZDRAVOM RAZUMU. Bez obzira na ljepotu neke teorije, treba je prilagoditi stvarnosti. I ta stvarnost nas treba voditi. Potrebno je samo vidjeti kamo nas teorija vodi kako bismo utvrdili je li točna ili pogrešna. Rezultati ne lažu. Ako su točni, to je dovoljno da dr. ZDRAV RAZUM, a to smo MI, stvori mišljenje.

- Rezultati primjene **Pasteurove teorije su katastrofalni.** Rak je i dalje u nezaustavljivom porastu. Ubija sve više i više ljudi. AIDS se širi posvuda. Neprestano se javljaju nove autoimune bolesti. Z razne bolesti neobuzdano haraju. Naše zdravlje i novac nestaju nam pred očima. Pasteurova teorija vodi do rata i svih oblika sakaćenja. Amputacija, spaljivanje i trovanja praćenih povraćanjem, infekcijama, slabošću, gubitkom kose, novim bolestima, mutacijama i ekološkom neravnotežom... NERED, BOLEST, SMRT.

- Rezultati primjene **Béchampove teorije čudesni su.** Dolazi do obnove općeg zdravlja ljudi i jačanja njihovog imunološkog sustava. Njihovi mikrozimi vra-

ćaju se u svoj prirodni habitat te u normalno stanje suradnje s organizmom. Vraća se zdravlje. Bilo da se radi o raku, AIDS-u, zaraznim ili autoimunim bolestima, sve se može izliječiti jednostavno ponovnim uspostavljanjem ravnoteže u samoj srži organizma. Béchampova teorija osigurava mir kroz ponovnu uspostavu unutarnje vlasti i harmonije u organizmu... **RED, ZDRAVLJE, ŽIVOT.**

Ne trebaju nam akademske titule ili diplome da donesemo odluku. Dr. ZDRAV RAZUM zna da dobra teorija daje dobre rezultate. Ali **VELIKA** dr. DOGMA slijepo se pokorava zakonima, usprkos dokazima. Ona nastavlja voditi rat bez predaha.

Čemu ta ubitačna nepopustljivost?

Radi eksploatacije i dominacije. Odluku da se nastavi s pasterizacijom medicine donio je sveti WHO (Svjetska zdravstvena organizacija) na globalnoj razini. Kako bi dominirao, mora održavati pokornost.

Primjena Pasteurove teorije podržava medicinu bolesti i u nama stvara osjećaje

- bespomoćnosti prema vanjskim silama,
- ovisnosti o vanjskim vlastima,
- da smo žrtve drugih ljudi i događaja.

BOLEST DONOSI VELIKU KORIST NJIMA

„Dobila sam prehladu. Žrtva sam virusa. Treba mi lijek.”

„Sama sam sebi izazvala prehladu. Sama sam odgovorna. Moram brinuti o sebi.”

ZDRAVLJE DONOSI KORIST SVIMA NAMA

Primjena Béchampove teorije uvodi medicinu zdravlja i u nama stvara osjećaje

- unutarnje moći,
- suvereniteta (*mi* smo vlast koja nas može izliječiti),
- odgovornosti (kontrole) za ono što nam se događa.

OD BÉCHAMPA DO NAESSENSA

Béchamp je imao mnogo sljedbenika. Povijest će zapamtiti one koji su pokušavali javno promovirati njegovu teoriju. Svi su bili osuđeni na šutnju, bilo uvjeravanjem ili silom. A budući da se alternativne medicine temelje na Béchampovoj teoriji o stanici, i one su eliminirane, a oni koji se njima bave izopćeni su.

Već 150 godina vlasti uspješno nameću pasterizaciju medicine. Protivno svakom zdravom razumu, pa čak i samoj prirodi. Ali priroda će uvijek imati zadnju riječ. I jao onome tko to zaboravi! Tijekom mojih istraživanja stalno sam nailazila na jedno ime. To ime je GASTON NAESSENS. Uskoro sam saznala da je on jedan od najbojkotiranijih znanstvenika našeg vremena. Zato sam zaključila da je sigurno jedan od najboljih. Jednostavno zato jer... što je netko uspješniji, vlasti ga više bojkotiraju. Naessens je izumio izvanredno precizan **mikroskop** koji mu je omogućio da jasno vidi ne samo male čestice, mikroizme koje je opisao Béchamp, nego i razne oblike koje oni mogu poprimiti. Prema oblicima koje vidi, u stanju je izvesti zaključke o određenim bolestima. U stanju je **procijeniti** stanje stanice i ispraviti njene nedostatke kako bi osigurao da se bolest ne pojavi. TO JE PRAVA PREVENCIJA. Za slučajeve kod kojih je bolest već prisutna, izumio je **lijek** koji može obnoviti zdravlje imunološkog sustava, omogućiti klicama da se vrate u normalno stanje i pacijentu da opet bude zdrav. Nije nikakvo čudo da ga vlasti bojkotiraju!

Pravi odgovor: Teorija o somatidima

Na vječno pitanje, „Odakle potječe materija?“, odgovor je: iz somatida, Béchampovog mikroizma.

SOMATID je najmanja čestica žive materije. Ona je temelj žive materije. Nalazi se u svemu, bilo da se radi o životinjama, biljkama ili ljudima. Može imati oblik spore, bakterije, bacila ili bilo čega drugog. Somatid je preteča DNK, a time i gena. Ako mu se kapsula ošteti ili uklopi, postaje virus.

Somatid živi sam od sebe. **On jest život.** Somatid je **besmrtan**. Praktično je neuništiv. Ne može ga se uništiti ni na koji način, bilo fizički ili kemijski. Nakon naše smrti pretvara se u bakterije i osigurava razgradnju našeg tijela i njegovih sastavnih elemenata. Točnije, kisika, vodika i ugljika. Nakon što završe sa svojim poslom, bakterije ponovno postanu somatidi i vrate se u prirodu.

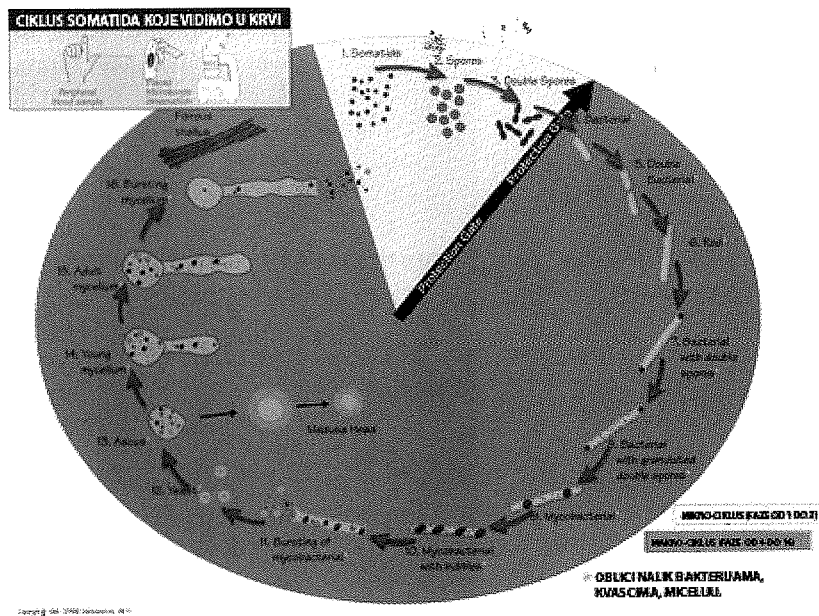
Somatid je kondenzator energije. Kondenzira kozmičku energiju (univerzalnu, iz božanskog izvora) i predaje je materiji. **On je veza između duha (kozmosa) i materije.** Nije li to definicija DUŠE?

Pravi dijagnostički test: Somatoskop

Somatoskop je mikroskop koji omogućuje BILO KOME da vidi somatide i njihove razne oblike. Koristi se za promatranje svježe krvi. *One koja je živa.* Važno je razumjeti da svi mikroskopi s visokim povećanjem – elektronski mikroskopi – proučavaju obojenu krv. Ali, to je mrtva krv. Zato nisu u stanju vidjeti kako se somatidi kreću. Zahvaljujući

vlastitog zdravlja. Danas imamo tu mogućnost. A to je svjetlosnim godinama daleko od onoga što se danas radi. Nismo uključeni. Ne sudjelujemo. Stanje našeg zdravlja procjenjuje posrednik. Strojevi nam prikazuju brojke, o kojima nas obavještava anonimni glas preko telefona.

S mogućnošću koju pruža somatoskop sami postajemo svoj liječnik. Postaje-

Béchamp je imao mnogo sljedbenika. Povijest će zapamtiti one koji su pokušavali javno promovirati njegovu teoriju. Svi su bili osuđeni na šutnju, bilo uvjeravanjem ili silom. A budući da se alternativne medicine temelje na Béchampovoj teoriji o stanici, i one su eliminirane

svom slavlom mikroskopu, Naessens je uspio opisati čitav ciklus somatida:

- u zdravoj sredini: somatidska spora, dvostruka spora, zatim povratak u somatid. Ciklus od tri oblika.

- u sredini koja je slabog zdravlja: somatid se ne vraća u oblik somatida nakon faze dvostruke spore. Ulazi u ciklus od šesnaest različitih oblika.

Što to znači u praksi?

To znači da svatko može sjediti kraj svog liječnika i promatrati svoju živu krv pod somatoskopom ili na priključenom monitoru. **Svaka osoba može vlastitim očima vidjeti stanje svog imunološkog sustava i utvrditi stanje**

mo svjesni vlastitog zdravlja i preuzimamo kontrolu nad njim. Možemo ga vidjeti. Možemo ga procijeniti. Možemo ga mijenjati. Možemo pratiti njegov razvoj. Svaki liječnik koji se zna služiti mikroskopom u stanju je vidjeti somatide u akciji. Jedino treba nabaviti kondenzator, razvijen upravo za tu namjenu i napravljen tako da se može priključiti na obične mikroskope. Ne može biti jednostavnije.

Prava prevencija:

Poboljšanje zdravlja

Promatrajući našu krv pod somatoskopom, možemo doći do jednog od tri moguća zaključka:

1. naši su somatidi u vrlo dobrom stanju = dobro zdravlje.
2. na našim somatidima vidljive su određene anomalije = loše zdravlje
3. naši somatidi imaju razne oblike = razvila se bolest

Za više informacija, posjetite www.cer-be.com

U drugoj fazi, bolest se još nije razvila. Ispravimo li uzroke našeg lošeg zdravstvenog stanja, spriječit ćemo je i neće se pojaviti. **To je prava prevencija!** Uzmimo kao primjer rak. Jednu ili dvije godine prije nego što se pojavi tumor, kod somatida se počnu javlja-

izazvati rak, u stanju smo ga i ukloniti. To je samoliječenje. Potrebno je istražiti i utvrditi razloge lošeg zdravlja. Uz pomoć liječnika, analizirat ćemo različite aspekte našeg života na fizičkoj, emocionalnoj, mentalnoj i duhovnoj razini. Ispravit ćemo one koji su manjkavi ili nedovoljni. Čineći to, sve ćemo ih poboljšati. Samoliječenje je ispravljanje uzroka bolesti.

Za taj dubinski proces može biti potrebno određeno vrijeme. Kroz to vrijeme možemo obnoviti naše zdravstveno stanje i ponovno uspostaviti jak imunološki sustav. U tu svrhu Natussens je usavršio lijek pod nazivom

toskopom. Vrlo brzo nakon trojednog tretmana (za rak) već se može vidjeti da su se somatidi praktično vratili u svoj normalni oblik. Tako smo u stanju redovno pratiti evoluciju našeg zdravstvenog stanja, tijekom i nakon tretmana.

IZABRATI IZMEĐU PASTEURA I BÉCHAMPA

Kao ljudska bića, imamo moć izbora. To je ono po čemu se razlikujemo od životinja. Mogućnost izbora temeljno je pravo svih nas. To je također dužnost. Ako ne koristimo naše pravo izbora, izabrali smo ne birati. Izabrali smo da vlasti biraju za nas.

Nemojmo izgubiti iz vida činjenicu da je izbor vlasti motiviran:

- profitima multinacionalnih kompanija
- prinosima investicijskih portfelja financijera
- smanjenjem svjetske populacije
- eliminacijom onih koji se ne pokoravaju
- eliminacijom svih nepoželjnih (grupa ili rasa).

Izabrati znači danas donijeti odluku:

- hoćemo li ostaviti kontrolu nad našim zdravljem u rukama VELIKE dr. DOGME
- ili ćemo povratiti kontrolu nad našim zdravljem i vjerovati dr. ZDRAVOM RAZUMU, kojeg svi imamo.

Izbor između Pasteura i Béchampa mnogo je više od izbora načina liječenja. To je izbor načina života.

S mogućnošću koju pruža somatoskop sami postajemo svoj liječnik. Postajemo svjesni vlastitog zdravlja i preuzimamo kontrolu nad njim. Možemo ga vidjeti. Možemo ga procijeniti. Možemo ga mijenjati

ti anomalije, bez stalnog mijenjanja oblika. Tumor se još nije pojavio. To je **predkancerozni stadij**.

Ako obnovimo naše zdravlje u tom trenutku, tumor se neće pojaviti.

Ako to ne učinimo, tumor će se pojaviti. To je **kancerozni stadij**. Somatid je ušao u svoj ciklus od 16 različitih oblika. Bolest se razvila. Ali to nije smrtna presuda.

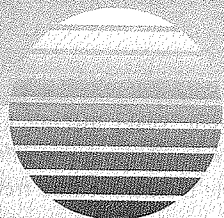
Pravi tretman: 714-X

Nakon što se razvije rak, još nije sve izgubljeno. Ako smo u stanju kod sebe

714-X. Ubrizgava se u limfnu žlijezdu, i možemo naučiti kako da si ga dajemo sami.

Nema nuspojava. 714-X ne liječi bolest, bilo da se radi o raku ili nekoj drugoj. Izliječiti se možemo jedino sami. Ali popravljajući naše zdravstveno stanje. Poboljšava nam apetit. I povratit ćemo izgublenu snagu i energiju. Zahvaljujući tome, u stanju smo ispraviti uzroke naše bolesti i izliječiti se. Ako to ne učinimo, bolest će ostati.

Učinci 714-X na nečije zdravstveno stanje lako se mogu vidjeti pod soma-

ŽIVOT

www.zivot-ili-cijepljenje.hr

ILI CIJEPLJENJE

KAO PRVA HRVATSKA UDRUGA U OVOJ DOMENI PREUZELI SMO NA SEBE ODGOVORNOST INFORMIRANJA JAVNOSTI O ŠTETNOSTI CJEPIVA. ODNOSNO CIJEPLJENJA.

SVOJU MISIJU PROŠIRUJEMO ZALAGANJEM ZA PROMJENU ZAKONSKE REGULATIVE KOJA UVJETUJE OBAVEZNO CIJEPLJENJE.

POZIVAMO VAS DA POSJETITE NAŠE WEB-STRANICE I PRIDRUŽITE NAM SE U OSTVARENJU NAŠIH CILJEVA.

DEVOLUCIJA, A NE EVOLUCIJA

SVE ČINJENICE O ŽIVLJENJU, ZAKON O VITALNOJ PRILAGODBI, DOKAZI KOJI SE NALAZE U DREV-NIM SPISIMA, SVE TO, BEZ IZNIMKE, DOKAZUJE DA JE MODERNI ČOVJEK REZULTAT SILAZNE EVO-LUCIJE – DEVOLUCIJE

Piše: Hilton Hotema (iz njegove knjige *Čovjekova viša svjest*)

TJELESNO SAVRŠENSTVO

Tjelesno savršenstvo bila bi tjelesna besmrtnost; a Herbert Spencer ovako je formulirao zakon tjelesne besmrtnosti:

«Savršeno podudaranje bilo bi savršen život. Kada ne bi bilo promjena u okolišu osim onih na koje se organizam kroz promjene prilagodio, i kada djelotvornost njegove prilagodbe nikada ne bi podbacila, postojala bi vječna egzistencija i vječno znanje.» (Prva načela).

Bretarijanstvo je tjelesno savršenstvo. Čovjek je fizički stvoren kao savršeni bretarijanac. Bog je u njegove nosnice udahnuo Dah života, i čovjek je postao živo biće (Postanak 2:7). Ništa nije nedostajalo, i ništa drugo nije bilo potrebno.

Dah života pružio je sve što je potrebno za život. Bretarijancu je za održavanje njegovog tijela potreban samo zrak i ništa drugo.

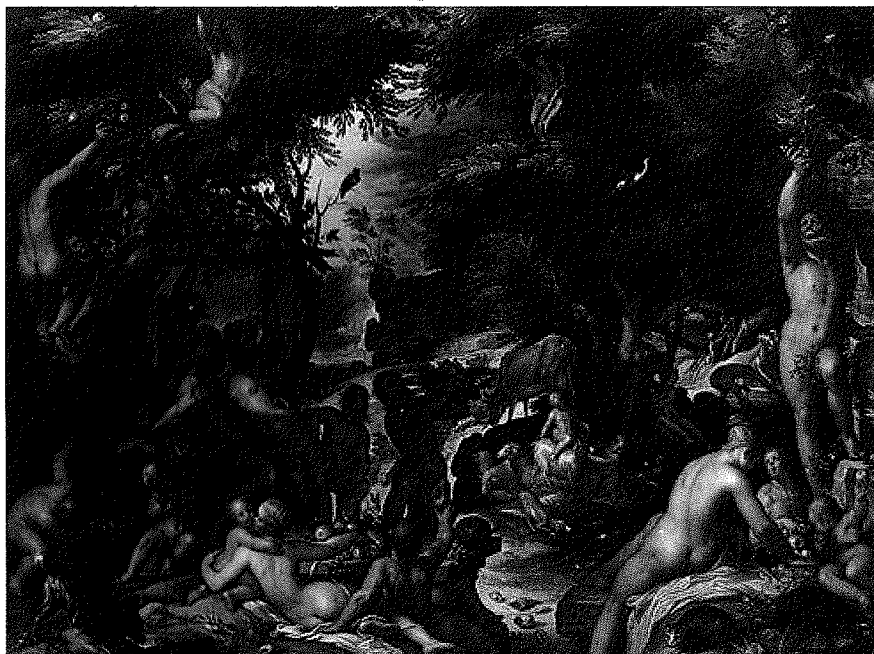
U tom stanju tjelesnog savršenstva čovjek nema drugih potreba. Što je čovjeku manje potrebno, to je on sličniji bogovima koji ništa ne koriste i besmrtni su – rekli su drevni učitelji.

Siromaštvo, potreba i bolest čovjekovo su djelo. Oni su produkt njegovih navika koje odgovaraju njegovim željama. Umnažajući svoje potrebe, čovjek povećava svoj teret.

Što je čovjeku manje potrebno, to je potpuniji. Oslobođenjem od svih potreba stječe savršenstvo. Što ima više potreba, manje je potpun i udaljeniji je od savršenstva. Mijenjajući sebe, mijenja svoj svijet.

DAH ŽIVOTA

«Svako živo biće mora udisati zrak kako bi živjelo. Drvo diše kroz svoje listove. Listovi su u tom smislu pluća drveta. Kukci dišu kroz sićušne otvore na njihovim tijelima. Žabe djelomično dišu

zrak preko kože. Riba dišu apsorbirajući kisik iz vode dok ona prelazi preko njihovih škrga. Čovjek diše kroz plućne mjehuriće.» – Frederick M. Rossiter, dr. med., B.S., L.C.R.P., London.

«Gotovo nitko ne razumije tu znanost (o disanju), koju bi svi trebali poznavati i primjenjivati. Zrak je to što obnavlja našu krv i donosi život u sve naše organe. Zrak je to što nam pomaže u održavanju ravnoteže i održavanju naših fizičkih i psihičkih funkcija u dobrom stanju... Većina ljudi koristi samo trećinu, četvrtinu ili čak petinu ukupne površine pluća.» – Profesor Edmond Szekely.

Suvremeni čovjek degenerirani je potomak bretarijanca. Tijekom milijuna godina čovjekovog života na Zemlji njegov okoliš i mnoge navike koje je stekao prisilili su njegovo tijelo da se, kako bi preživjelo, u skladu sa zakonom o vitalnom prilagođavanju prilagodi mnogim lošim uvjetima i štetnim tvarima koji su tijelu strani i škodljivog karaktera.

STUPNJEVI DEGENERACIJE

Sve činjenice o življenju, zakon o vitalnoj prilagodbi, dokazi koji se nalaze u drevnim spisima, sve to, bez iznimke, dokazuje da je moderni čovjek rezultat silazne evolucije – devolucije.

Malobrojni preostali dokazi iz daleke prošlosti pokazuju da se suvremeni čovjek postupno spustio kroz pet stupnjeva:

1. Bretarijanstvo
2. Likvidarijanstvo
3. Frutarijanstvo
4. Vegetarijanstvo
5. Mesožderstvo

Bretarijanske su one biljke ili životinje koje niti jedu niti piju, i žive isključivo od tvari koje se nalaze u zraku. Takvih biljaka i životinja ima iznenađujuće mnogo.

Španjolska mahovina koja visi s drveća u Floridi dobiva sve potrebne tvari iz zraka, i raste vrlo brzo. Veliki kaktusi iz suhih, golih pustinja u jugozapadnom

dijelu SAD-a dobivaju sve potrebne tvari iz zraka, a korijenje im služi kao sidro koje drži biljke na mjestu i upotpunjava životni krug.

MAGNETIZAM

U našem djelu «MIT O PREHRANI» ustvrdili smo da u tlu na kojem raste divovsko stablo nijedan kemičar ne može pronaći pepeo, minerale, ugljik, drvo i klorofil koje sadrže deblo i listovi stabla. K tomu, stablo ne troši tlo na kojem raste. Kad bi bilo tako, kao dokaz tog trošenja tlo oko svakog stabla trebalo bi biti uleknuto. Veliko stablo teško je nekoliko tona, i još uvijek ga okružuje tlo koje se tamo nalazilo kad je bilo mala klica. Čini se da korijenje

Bretarijanske su one biljke ili životinje koje niti jedu niti piju, i žive isključivo od tvari koje se nalaze u zraku. Takvih biljaka i životinja ima iznenađujuće mnogo

služi samo kao sidro koje drži stablo na mjestu i upotpunjava elektromagnetski životni krug.

Ako kukuruz ili pšenicu posadimo u vlažnu piljevinu oko magnetna ili magnetita, to će poticati rast bez dodavanja drugih elemenata.

Čini se da ne postoji nikakav pravi odnos između elemenata u tlu i biljke. Analiza pokazuje da biljke sadrže elemente koji u tlu ne postoje. Stvaraju ih kozmičke zrake. Općenito se smatra da usjevi troše tlo na kojem rastu. Jean Van Helmost nije vjerovao u to. U 17. stoljeću izvagao je tlo koje je stavio u posudu i posadio u njega stablo. Nakon četiri godine stablo je bilo visoko 180 cm i teško nekoliko kilograma. Ali tlo u posudi bilo je jednako teško. Stablo je naraslo zahvaljujući elementima koje su pružile kozmičke zrake.

Kad su u pitanju biljke, veza s tlom mora postojati kako bi se upotpunio životni krug. Uzemljenje je neophodno kako bi se upotpunio strujni krug u električnim uređajima.

Na određenim područjima stabla ne rastu, i slabo rastu na onom što zovemo

siromašno tlo. Stanje im se poboljšava uz dodatak odgovarajućeg gnojiva.

Da bi krug bio djelotvoran, odgovarajući minerali moraju biti prisutni u tlu, a također treba biti prisutna i vlaga. Minerali nisu potrebni stablu. Potrebni su kako bi osigurali nužne uvjete za odgovarajuće elektromagnetsko djelovanje.

Poznato vam je kako rade automobilske akumulatori. Kad akumulator oslabi i potroši se, treba ga napuniti. Proces punjenja ne ubacuje struju u akumulator. Samo mijenja kemijski sastav akumulatorske tekućine.

Sve životinje koje hiberniraju potpuni su bretarijanci tijekom tjedana koje zimi provedu spavajući.

Čovjek koji posti i tijekom svog posta pije samo vodu jednostavno je bretarijanstvu dodao likvidarijanstvo. To je put povratka tjelesnom savršenstvu. U našem djelu «MIT O PREHRANI» naveli smo slučajev osobe koje navodno žive bez hrane: gđu. Marthu Nasch koja sedam godina nije ništa pojela; Teresu Neumann, njemačkog mistika, koja četrdeset godina nije uzela ni hranu ni piće.

U tisku je 3. svibnja 1936. spomenut slučaj Srimati Giri Bala Devi iz Patrasayara u Bankuri u Indiji, sestre odvjetnika Babua Lambadara Deya, koja 56 godina nije uzela ni hranu ni vodu. U članku piše:

«Ne uzima ništa, čak ni kap vode. Uvijek je živahna i izgleda poput djeteta. Ne izbacuje stolicu ni mokraću. Obavlja kućanske poslove poput svake druge žene.»

U članku je pisalo da je ta žena imala 68 godina, pa ipak «izgleda poput djeteta». Čini se da se približila Zakonu o trajnoj mladosti i vječnom tjelesnom postojanju.

Jedan fiziolog tvrdi da od onoga što čovjek pojede samo plinoviti i tekući elementi mogu ući i ulaze u njegovu krv. Sve ostalo samo je otpad koji prođe kroz crijeva kao izmet, opterećujući i slabeći želudac i crijeva, zbog čega opstipacija pogađa praktično cijelu naciju.

Vrlo je malo ljudi koji ne pate od problema s želucem i crijevima, a tržišta su preplavljena beskorisnim i štetnim sredstvima za pomoć kod tog poremećaja.

OD DUHOVNE MOGUĆNOSTI DO TJELESNE STVARNOSTI

Drevni mistici tvrde da je u tjelesnom savršenstvu čovjek bio bez ikakvih potreba i želja. Potrebe njegovog tijela u potpunosti je ispunjavao čisti zrak njegovog savršenog okoliša.

To savršeno stanje prethodilo je njegovom ulasku u tjelesno postojanje.

Kozmičko savršenstvo

njegovog okoliša omogućilo je njegovu evoluciju od duhovne mogućnosti do tjelesne stvarnosti.

Dokazana je činjenica da nešto ne može nastati iz ničega. Čovjek ne bi mogao postati tjelesno biće da nije postojao kao duhovna mogućnost. Svemu što slijedi nešto je moralo prethoditi, svaka posljedica mora imati uzrok. Uzrok, bio on prvi, posljednji, ili bilo koji u lancu uzroka, mora po svemu odgovarati posljedici.

Rijeka se ne može uzdići iznad svog izvora. Kad bi se potočić mogao uspeti i za prst više od svog dostatnog razloga, nema razloga zašto se ne bi mogao uspeti na vrh planine i «jačati zbog snage vlastitog intenziteta», kao što se kaže za bolest.

Nijedna posljedica ne može stvoriti vlastiti uzrok. Svemir ne bi mogao stvoriti sam sebe, što je ekvivalentno priznanju da nijedan njegov dio ne bi mogao stvoriti sam sebe.

Univerzalno postojanje je vječno postojanje. Ono što izgleda kao fizički svijet koji zovemo priroda, materijalizacija je duhovnih mogućnosti. Da čovjek nije duhovno postojao, nikada ne bi postao fizička stvarnost; i njegovo pojavljivanje u obliku fizičkog entiteta konačni je dokaz savršenosti njegovog okoliša u vrijeme njegovog fizičkog postanka.

Taj okoliš morao je posjedovati savršene moći i uvjete koji su razvili čovjeka, ne iz čovjekolikog majmuna, nego iz duhovne mogućnosti u fizičku stvarnost. Ispunjavao je svaku potrebu, svaki zahtjev, svaki uvjet njegovog fizičkog postojanja. Da je bilo što nedostajalo, to bi bilo kobno.

KAKO POBOLJŠATI FIZIČKOG ČOVJEKA

Napredni znanstvenici ističu da čovjek prilikom svog fizičkog postanka nije mogao imati neispunjenih potreba; u suprotnom bi fizičko postojanje bilo nemoguće. Oni pokazuju da je jedini način da se poboljša fizički čovjek taj da se smanje njegove potrebe i olakša njegov ekonomski teret.

Ali fizičku znanost ne zanima nijedan smjer koji čovjeka uzdiže na višu razinu. Jer ne smije se učiniti, ne smije se dopustiti ništa što bi narušilo ili poremetilo nepromjenjivi društveni poredak civilizacije.

Taj poredak rezultat je višestoljetnog planiranja i spletkarenja. On ovisi i održava se zahvaljujući čovjekovim potrebama i željama te konstantnim naporima koji se ulažu u njihovo poticanje i jačanje. Obrazovanje je u potpunosti usmjereno u tom pravcu. Svaki ogranak i odjel civilizacije vodi sve dalje od savršenstva. Udaljavanje od savršenstva započinje s djetetom u školi i nastavlja se kroz čitav život.

TAKO ZVANO CIVILIZIRANO GLEDIŠTE

Dana 12. siječnja 1951. Frank W. Abrams, predsjednik uprave kompanije *Standard Oil* iz New Jersey, održao je govor pred Nacionalnim građanskim odborom za javne škole. Njegov govor objavili su mnogi mediji. Među ostalim, rekao je:

«Nema sumnje da govoreći o obrazovanju govorimo o nečemu što je

od temeljne važnosti za poslovanje.... Samo kad je u pitanju održavanje i širenje njegovih tržišta, poslovnom svijetu barem je jednako u interesu kao drugima stvaranje obrazovanog, produktivnog i tolerantnog društva.... Postoji jasna

Teresa Neumann

Drevni mistici tvrde da je u tjelesnom savršenstvu čovjek bio bez ikakvih potreba i želja. Potrebe njegovog tijela u potpunosti je ispunjavao čisti zrak njegovog savršenog okoliša

korelacija između obrazovanja i potrošnje roba. Obrazovanje je učinilo više za stvaranje tržišta od bilo koje druge sile u Americi.»

To je ortodoksno gledište, i prema tom gledištu svrha obrazovanja je održavanje i širenje poslovnih tržišta te stvaranje potražnje za robama. U tu svrhu godišnje se potroše milijarde dolara na obrazovanje američke djece.

Stalni pozivi komercijalizma na povećanje potrošnje, stvaranje novih tržišta i novih potražnji potiče proizvodnju roba, zapošljava nove robove plaće i povećava ekonomski teret.

ZAŠTO SE SUZBIJA ISTINA

Umijeće življenja prema znanstvenim načelima toliko se olako shvaća da mu nitko ne poklanja pozornost. Onoga koji je toliko ispred većine da se suprotstavlja društvenom obrascu odmah se ušutkava, blati i likvidira. I tisak objavljuje krupne

naslove koji objavljuju da je otkriven i uhićen neprijatelj društvenog napretka. Zavedeno mnoštvo im vjeruje.

Nečije učenje može biti u skladu s Božjim životnim planom, zakonom savršenstva i znanošću kozmičke ekonomije. Ali to učenje ne slaže se s umjetnim svijetom civilizacije i ne podupire njegov društveni uzorak, pa ga stoga ne može prihvatiti ni podržati nijedna institucija i nijedan oblik vlade. Mora ga se suzbiti «*za dobrobit naroda*».

Recite nam koliko će dugo čovjekove umjetne potrebe i neprirodne želje donositi novac komercijalizmu i reći ćemo vam dokad će čovjek ostati u svom sadašnjem stanju degeneracije i ekonomskog ropstva.

EKONOMSKA SLOBODA

Zanimljivo je i važno spomenuti da kako se čovjek vraća izvornom savršenstvu, njegove potrebe smanjuju se, a njegovi ekonomski tereti rastu. Tako saznajemo što su ti tereti i odakle potječu. Vidimo ih kao proizvod čovjekovih stvorenih

potreba i neprirodnih želja koje savršeni čovjek nije imao. Čovjek ih je stvorio, on ih može i uništiti.

Tek kad je čovjek počeo stvarati navike i prihvaćati običaje koji stvaraju potrebe počeo je propadati i degenerirati. Bio je zaveden, kao što je i danas, iluzijom napretka dok je stvarao nove navike koje su povećavale njegove potrebe. Mislio je, kao što misli i danas, da je svaki novi izum znak napretka. Istovremeno je i njega i liječnike zbunjivala činjenica da mu se zdravlje pogoršava, a životni vijek skraćuje.

Ekonomska sloboda prvi je korak natrag prema čovjekovom visokom položaju izvornog savršenstva. Svaka životinja u svom prirodnom stanju ima ekonomsku slobodu. Čovjek je jedini ekonomski rob na Zemlji. Učinio je sebe takvim kroz svoje neprirodne potrebe i stečene želje. Kad je čovjek potpuno slobodan od svake potrebe, kad ne ovisi ni o čemu, njegov um i osjetila pod njegovom su

kontrolom. Oslobođen je posljedica djelovanja, koje su spine i lanci što vežu one koji su robovi potrebe i želje.

PROCES STARENJA

«Kroz starost tijela koje ne stari; kroz smrt tijela, koje nije ubijeno. To si Ti, slobodan od grijeha, slobodan od starosti, od smrti i tuge, od gladi i žeđi.»
– Čandogja Upanišada

Ljudi žele izgledati mlađe i živjeti duže. O tome kako postići taj cilj napisane su mnoge knjige, a njihovi autori umrli su

dva mjeseca, ali starenje njenog tijela dokazuje štetne učinke umjetnog načina života. Iz bolnica je izbačeno sve što je prirodno, a zakonima koji upravljaju prirodnim fenomenima na tim se mjestima ne posvećuje nimalo pažnje. Što se jela tiče, Abbe N. De Montaucon De Villars tvrdi da su drevni učitelji jeli samo iz zadovoljstva, a nikada iz potrebe (Compte De Gabalis, str. 63).

Kažu da u doba bretarijanstva čovjekovo tijelo, u svom savršenstvu, nije trebalo onu vrstu stimulacije koju sada pruža fizička hrana.

Ekonomska sloboda prvi je korak natrag prema čovjekovom visokom položaju izvornog savršenstva. Svaka životinja u svom prirodnom stanju ima ekonomsku slobodu. Čovjek je jedini ekonomski rob na Zemlji. Učinio je sebe takvim kroz svoje neprirodne potrebe i stečene želje

relativno mladi, dokazujući da su bili nekompetentni učitelji.

Zašto čovjek stari? Ako okretanje Zemlje oko njene osi ne uzrokuje «starost», što je onda uzrokuje?

Neobična priča o starosti pojavila se u tisku 19. srpnja 1952. U članku objavljenom u novinama iz Chicaga pisalo je:

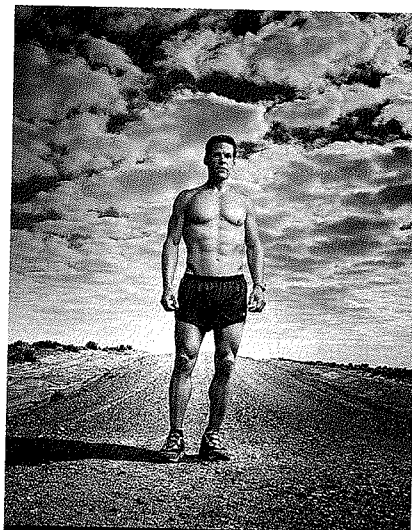
«Djevojčica stara četiri godine i teška samo tri i pol kilograma umire od starosti u Bolnici za istraživanje i obrazovanje Sveučilišta u Illinoisu.

Dijete je žrtva progerije ili preuranjene senilnosti. Liječnici u bolnici rekli su da se radi o jednoj od najrjeđih bolesti. Uzrok je nepoznat i nema lijeka.

Dijete po imenu Linda primljeno je u bolnicu 28. siječnja 1948. u dobi od dva mjeseca, i otada je cijelo vrijeme tamo. Glasnogovornik bolnice rekao je da je Linda smežurana i naborana, proćelava i tanke kose, duga svega šezdeset centimetara. Nosi haljine i obuću za lutke.»

Ništa se ne događa slučajno. Možda ponekad ne razumijemo kako djeluje zakon jer je naš pogled na život vrlo ograničen. Kad bi naše misli prodirale ispod površine, nalazili bismo uzrok svake posljedice.

Nije nam rečeno zašto je dijete bilo primljeno u bolnicu kad su mu bila samo

Čovjek mora polako smanjivati količinu dnevno pojedene hrane kako bi tijelu dao dovoljno vremena da upozna nove uvjete i prilagodi se savršenom fizičkom stanju iz davnih vremena, kada je zrak koji je udisao pružao svu stimulaciju koja je bila potrebna tijelu

Naš fundamentalni koncept o čovjeku trebao bi biti da je on, kakvog ga poznajemo, degenerirani predstavnik izvornog čovjeka. Njegov okoliš, uvelike izmijenjen nagore uvjetima koje zovemo civilizacija, i njegove navike i običaji, većinom loši, prisilili su tijelo da izmijeni svoje funkcije kako bi preživjelo. U suprotnom bi nestalo.

Tijekom dugih vjekova funkcije tijela promijenile su se kroz konstantno prilagođavanje i razvile su ovisnost o određenim vrstama stimulacije iz čovjekovog okoliša i njegovih navika jedenja i pijenja koje su bile strane tijelu u njegovom izvornom stanju, kada je stimulaciju potrebnu za aktiviranje svojih stanica dobivao izvorno iz zraka, kozmičkog spremnika svih stvari.

Siromaštvo i oskudica stanja su koja je stvorio čovjekov umjetan način života. Što manje trebamo to smo potpuniji, a savršenstvo postizemo samo kad smo oslobođeni svih potreba. Što više potreba imamo, manje smo potpuni i udaljeniji smo od savršenstva.

STANJA UMJETNOG ŽIVOTA

Svakodnevno iskustvo dokazuje da se tijelo i dalje prilagođava čovjekovim dodatnim greškama kao što su pušenje, pijenje i jedenje određenih stvari. Neki nikako ne mogu pušiti, dok drugi ne podnose određene namirnice u kojima neki, kako se čini, uživaju. Tako je tijelo, kroz stoljeća konzumiranja hrane, bilo prisiljeno prilagoditi se stranim tvarima koje čovjek unosi u sebe, ili umrijeti.

Umjesto da brzo umre od posljedica čovjekovih grešaka, tijelo se mijenja i tone u degeneraciju. Naši organi uvijek se prilagođavaju novonastaloj situaciji, na način da čovjeku pruže što je moguće dulju životnu dob. Funkcionalni procesi uvijek teže tome da vode prema najdužem preživljavanju čovjeka. Ta neobična funkcija, taj budni automatizam s njegovim specifičnim značajkama, čini ljudsko postojanje mogućim. Zove se adaptacija (Carrel, str. 192).

Takozvana hrana strana je tijelu. Ništa od nje ne ulazi u izgradnju i sastav tijela. Kad bi čovjekovo tijelo bilo izgrađeno od onoga što pojede, proces fizičkog preobražaja s vremenom bi izmijenio tijelo tako da bi ono doslovno fizički podsjećalo na ono što čovjek jede.

Kad bi čovjek bio ono što jede, kad bi tijelo bilo izgrađeno od hrane koju čovjek konzumira, jedenje svinjetine s vremenom bi ga fizički preobrazilo u svinju.

Tijelo je bilo prisiljeno prilagoditi se onome što čovjek jede kako bi preživjelo. Moralo je birati između prilagodbe i smrti. Prilagodba je postala toliko potpuna da se sada čini da čovjek «umre od gladi» kad mu se uskrati stimulacija koju pruža hrana.

POVRATAK MORA BITI SPOR I POSTUPAN

Povratak ili preobražaj u bretarijanstvo, u kojem hrana više nije nužna za stimulaciju tijela, mora biti spor i postupan. Čovjek mora polako smanjivati količinu dnevno pojedene hrane kako bi tijelu dao dovoljno vremena da upozna nove uvjete i prilagodi se savršenom fizičkom stanju iz davnih vremena, kada je zrak koji je udisao pružao svu stimulaciju koja je bila potrebna tijelu. Također moramo izbjegavati zagađeni zrak civilizacije ili ćemo umrijeti.

Neki znanstvenici tvrde da čovjek živi na Zemlji šest do osam milijuna godina i iznijeli su određene dokaze koji to potvrđuju. Dr. W. C. Pei, istraživač s Kineskog nacionalnog geološkog

120.960.000 godina. Hinduistički spisi kažu da je čovjek bio na Zemlji 4.000.000 godina kad se dogodio Veliki potop. Autor djela Sree Hrishna kaže:

«Tim ljudima (Zlatnog doba) nije bilo potrebno mnogo materijalne hrane; jeli su vrlo malo, pretežno voće, i pili vodu – i to između dugih intervala.»

Neki fiziolozi smatraju da su bile potrebne tri četvrtine čovjekovog vremena na Zemlji da od bretarijanstva postane izjelica, što se dogodilo mijenjanjem funkcija i potreba tijela kako se ono prilagođavalo novim uvjetima i običajima s kojima je dolazilo u dodir.

To bi stanje bretarijanstva smjestilo u tako daleku i mračnu prošlost da o

tijelo može postupno obnoviti svoju ravnotežu do fiziološke normalnosti.»

Ugledni njemački liječnik Mayer izjavio je:

«Post je najdjelotvornije poznato sredstvo za uklanjanje bolesti» (The Wonder Cure)

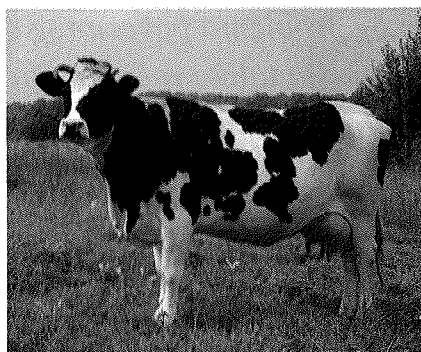
Dr. Densmore je napisao:

«Otkrivamo važan uzrok kojem se može pripisati većina slučajeva dugovječnosti – umjerenost u količini pojedene hrane» (str. 295).

Dr. Evans je rekao:

«Među primjerima dugovječnosti imamo stare Brite, koji bi, prema Plutarhu, počeli starjeti tek s 210 godina. Njihova prehrana sastojala se gotovo isključivo od žirova, bobica i vode.»

Dr. Carlson i dr. Kunde sa Sveučilišta u Chicagu otkrili su da je post od 15 dana

Takozvana hrana strana je tijelu. Ništa od nje ne ulazi u izgradnju i sastav tijela. Kad bi čovjekovo tijelo bilo izgrađeno od onoga što pojede, proces fizičkog preobražaja s vremenom bi izmijenio tijelo tako da bi ono doslovno fizički podsjećalo na ono što čovjek jede

Kada prestane jesti, bolestan čovjek automatski i spontano počinje vraćati svoju ravnotežu. Kao čarolijom, poremećaji nestaju i vraća se zdravlje

instituta, iskopao je «Ostatke pekinskog čovjeka u blizini Peipina 1929.», i to otkriće, po znanstvenom tumačenju, pomiče vrijeme pojavljivanja čovjeka na Zemlji pedeset milijuna godina u prošlost.

DREVNOST ČOVJEKA

U svojoj knjizi pod naslovom «Sree Krishna» Premanand Bharati tvrdi da je ovo 28. božanski ciklus i da su već prošla njegova prva tri dijela, tj. Zlatno doba, Srebrno doba i Bakreno doba. Sada smo na početku četvrtog dijela, Doba Kali ili Željeznog (mračnog) doba.

Božanski ciklus sastoji se od 12.000 božanskih godina, od kojih je svaka duga 360 ljudskih godina. Tako nam 12.000 božanskih godina pomnoženih s 360 daju 4.320.000 ljudskih godina, koliko traje božanski ciklus. Kako je ovo 28. božanski ciklus, to je ukupno

njemu ne bi bilo moguće naći mnogo dokaza, osim onoga što danas možemo naučiti od čovjeka koji posti. Kada čovjek ne dobiva hranu odmah mu se počne vraćati zdravlje, čak su na njemu vidljivi znakovi pomlađivanja.

Profesor Morgulis napisao je:

«Post pojačava istančanost osjetila, i na kraju svog uzdržavanja od hrane u razdoblju od 31 dana profesor Levanzin mogao je vidjeti dvostruko dalje nego što je mogao prije posta.»

Bernarr Macfadden, poznati zagovornik tjelesne kulture, napisao je:

«Uvijek sam tvrdio da se postom tijelo može oživjeti i pomladiti na svaki način, mentalno, fizički itd.»

Dr. Moeller je rekao:

«Post je jedina prirodna evolucijska metoda kojom, kroz sustavno čišćenje,

obnovio tkiva čovjeka starog 40 godina do fiziološkog stanja mladića od 17 godina. Čini se da to zadivljujuće otkriće objašnjava tvrdnje iz Biblije:

«Onda zasja njegovo tijelo više nego u mladosti; i on se povrati u dane mladenačke snage (Job 33:25). Da se obnovi mladost tvoja kao u orla» (Ps. 103:5).

To su dodatni dokazi štete koju tijelu nanosi hrana. *Jedimo malo jednostavne hrane i živjet ćemo duže i izgledati mlađe.*

Kada prestane jesti, bolestan čovjek automatski i spontano počinje vraćati svoju ravnotežu. Kao čarolijom, poremećaji nestaju i vraća se zdravlje. Iz tog razloga u svijetu medicine mnogi se boje posta i oštro ga osuđuju. Istina o postu neke bi ljude mogla ostaviti bez posla. U tisku je 26. veljače

1948. objavljeno da bolesti liječnicima u SAD-u dnevno donose 1.500.000 dolara.

KAKO PREOKRENUTI PROCES FIZIČKOG STARENJA

Okretanje Zemlje oko njene osi nema utjecaja na ljudsko tijelo. To što ljudi izgledaju starije kako vrijeme prolazi posljedica je fizičkog prilagođavanja na štetne uvjete i pokazuje potpuniju prilagodbu tijela lošim navikama i štetnom okolišu.

Lijekovi, cjepiva, serumi i tonici nisu rješenje. Pružite tijelu bolje uvjete života i fiziološki proces degeneracije promijenit će se u regeneraciju, fizičko starenje će se preokrenuti.

Na to da je navika jedenja štetna ukazuje i činjenica da golema većina ljudi pati od nekog problema povezanog s želucem i crijevima, dok je opstipacija toliko raširena da je zovu nacionalnim poremećajem. Ne bi smjelo biti tako ako je jedenje prirodno za čovjeka

Sve što tijelu šteti čini ga starijim. Ako hrana šteti tijelu, stari tijelo. Zbog bolesti tijelo počinje starjeti u djetinjstvu jer je bolest posljedica štete na tijelu. Lijekovi, serumi, tople i hladne kupke koji se koriste kod bolesti postaraju tijelo jer mu štete.

Zagađen zrak, loša voda, tvrda voda, klorirana voda, duhan, alkohol, težak fizički rad, preveliko izlaganje jakom ljetnom suncu, razni oblici razuzdanog života – sve to stari tijelo, i ono se oporavlja kad se prekine s takvim običajem ili navikom. Uklonite UZROK i pronašli ste LIJEK. Nije potrebna medicinska knjižnica da se nauči jednostavan zakon uzroka i posljedice. Ni pod kojim okolnostima čovjek ne može prestati disati i živjeti. Svako živo biće mora imati zraka ili će umrijeti. Zaustaviti disanje znači prekinuti život. Sljedeća je voda. Čovjek može biti bez vode nekoliko dana i preživjeti. Ako je zrak vrlo vlažan, može duže preživjeti bez vode nego u suhoj atmosferi.

Kada dožive brodolom na moru i nemaju pitke vode, ljudi mogu zadovoljiti potrebe tijela uranjanjem tijela u morsku vodu. Sol se filtrira dok se voda apsorbira kroz kožu.

Nitko se ne može previše nadisati svježeg zraka niti previše napiti kvalitetne vode. Ali čovjek se lako može prejesti najbolje hrane i rezultat je uvijek loš.

Nijedna navika u vezi s prehranom nije štetnija za tijelo i ne ubrzava starenje više od soljenja hrane. Svatko tko tvrdi da je tijelu potrebna obična kuhinjska sol trebao bi pokušati piti morsku vodu kad je žedan.

ZATVOR – NACIONALNI POREMEĆAJ

Na to da je navika jedenja štetna ukazuje i činjenica da golema većina ljudi pati od nekog problema povezanog s želucem i crijevima, dok je opstipacija toliko raširena da je zovu nacionalnim

poremećajem. Ne bi smjelo biti tako ako je jedenje prirodno za čovjeka.

Ako hrana nije strana tijelu ne bi trebala smetati takozvanim prehranbenim organima, probavnom traktu i njegovim pomoćnim organima.

Kad bi hrana bila nužna za održavanje tijela onda bi podvrgavanje pacijenata postu bilo opasno i ne bi moglo biti «liječ za sve», kao što se čini da je.

Znamo da se tijelo prilagođava raznim zlostavljanjima i navikava se na razne nove uvjete. Tako se može prilagoditi i hranjenju. Ali čovjek nema pojma da se sve takve prilagodbe mogu javiti samo uz cijenu slabljenja vitalnih funkcija, što mora biti štetno ako potraje duže vrijeme

ili se često ponavlja. To je ono što tijelo trpi zbog jedenja.

Iako dokazi pokazuju da jedenje nije prirodno, tijelo je kao stroj toliko savršeno da može podnositi takvo zlostavljanje i preživjeti jedno stoljeće ili duže, pod uvjetom da količina pojedene hrane nije prevelika.

Ta činjenica vidljiva je iz slučaja Ludovica Cornara, koji je u dobi od 40 godina bio potpuno fizički propao i njegovi liječnici rekli su mu da neće još dugo živjeti. Prevario ih je tako što se okrenuo prirodi i obnovio zdravlje u tolikoj mjeri da je poživio 103 godine.

Cornaro je otkrio da je jednostavna prehrana koja se sastoji od 340 grama krute hrane i 450 ml svježih voćnih sokova za njega bolja od uobičajene. Na njegov 78. rođendan prijatelji su ga nagovorili da poveća svoje obroke. Nevoljko je pristao na povećanje od samo 57 grama iste hrane. Nakon dvanaest dana razbolio se i dobio groznicu i bolove u desnoj strani tijela. Odmah se vratio na svoju količinu od 340 grama, ali je bolovao još 35 dana. To je bila njegova jedina bolest u 63 godine njegove skromne prehrane.

Jedan slučaj dovoljan je da pokaže što je moguće u milijunima drugih slučajeva. Cornaro je na sebi dokazao vrijednost skromne prehrane, suprotno medicinskom savjetu da čovjek mora biti «dobro uhranjen».

Konzumiranje velikih količina hrane kako bi se izgradila «otpornost tijela na bolesti» ima suprotan učinak.

Vidno starenje, starost, stanje onemoćalosti koje se javlja s

godinama, rezultat su prilagođavanja tijela štetnim navikama i nepovoljnim uvjetima okoliša. Nijedan lovac nikada nije pronašao divlju životinju na kojoj su bili vidljivi znaci starosti.

Osigurajte bolje uvjete života, odbacite loše navike, preselite se u sredinu s čistim zrakom, pazite da vam je dom uvijek dobro prozračen, suzdržavajte se od spolnih odnosa i privid «starenja» usporit će se i s vremenom preokrenuti do točke u kojoj je tijelo bilo kada je njegova ravnoteža počela pokazivati znakove poremećenosti. Za to treba vremena, jer se proces «starenja» prvo mora u potpunosti zaustaviti da bi moglo započeti poboljšanje.

MAJANSKI KALENDAR I KRAJ 2012.

ZAVRŠETAK PETOG VELIKOG CIKLUSA MAJANSKOG KALENDARA DUGOG RAČUNANJA VREMENA POKLAPA SE SA SOLSTICIJEM NA DAN 21. PROSINCA 2012. U 11.11 H PO SVJETSKOM VREMENU (GMT) TE S KRAJNJOM TOČKOM VREMENSKOG VALA NULA FILOZOFA TERENCEA MCKENNE. JE LI ČOVJEČANSTVO NA PRAGU NOVOG EVOLUCIJSKOG CIKLUSA?

Piše: Belinda Doyle © 2012.

Ustajte, svi ustajte, nijedna skupina ne smije zaostati; zajedno ćemo ponovo vidjeti mjesto odakle smo došli.

– majansko proročanstvo

Utipkate li riječi „Majanski kalendar” u internetsku tražilicu, za taj drevni ‘instrument’ dobit ćete milijune referenci. On je tema bezbroj medijskih izvještaja, velikog hollywoodskog filmskog hita i mnogih nagađanja. Odakle sva ta pozornost? Ovaj članak istražuje povijest tog kalendara, značaj njegova završnog datuma, 2012. godinu, i njegovu povezanost s fenomenom vremenskog termina koji označava 11 sati i 11 minuta te s kineskim *Ji Džingom*.

KRAJ SVIJETA ILI NOVI POČETAK?

Drevni narod Maja dominirao je Srednjom Amerikom, uskom kopnenom masom koja leži između Sjeverne i Južne Amerike, od oko 2000. g. pr. Kr. do 900. godine. Tijekom svog klasičnog razdoblja, od 250. do 900. godine, razvili su prostrano carstvo gradova. Izgradili su impresivne palače, vjerske hramove i stepenaste piramide. Maje su izradili veličanstvene rezbarije i keramiku kao i sofisticirane matematičke sustave, a osmislili su i jedini poznati posve razvijeni pisani jezik predkolumbijskih Amerika.

Maje su bili i revnosni astronomi. Osobito ih je zanimalo planet Venera. Ne koristeći teleskop te vođeni samo golim okom, Maje su bili u stanju mjeriti lunarni mjesec, predviđati pomrčine i utvrditi Venerine obrtaje. Sastavili su nevjerojatno precizne zapise zvijezda i Sunca, a s time u skladu poravnali su mnoge svoje obredne piramide. Još i danas, u dane proljetnog i jesenskog solsticija, tisuće ljudi okuplja se podno piramide El Castillo u Chichen Itzi da bi promatrali kako Sunce baca sjenu iznad ruba piramide. Nekoliko trenutaka sjena stvara iluziju zmije koja gmiže dolje na Zemlju. Davnašnja fascinacija Maja astronomijom također je

dovela do razvoja njihovih sada znamenitih kalendara.

I dok je Gregorijanski solarni kalendar kojeg danas koristimo prvenstveno stvoren u poljoprivredne svrhe, kalendar Maja temeljeni su na vrlo različitom nizu principa. Maje su vjerovali da su ciklusi solarnog sustava povezani s našom kolektivnom svijesću, a duhovne elemente unosili su u mnoge svoje kalendare.

Najvažniji majanski kalendar je sveti Tzolkin (ili „brojanje dana“), 260-dnevni kalendar koji kombinira ciklus od 20 naziva dana s ciklusom od 13 brojeva, čime se dobiva 260 dana, svaki s vlastitim nizom značajki. Osobnost pojedinca navodno se može unaprijed odrediti prema Tzolkinovom danu na koji je rođen.

Maje su potom kombinirali dva ciklusa

Lawrence E. Joseph, autor knjige *Apocalypse 2012*, kaže da „kakva god energija obično strujala ka Zemlji iz sredine Mliječne staze, njen će tok zaista biti ‘narušen’ 12. 12. 2012. u 11.11 h po svjetskom vremenu (GMT-u), po prvi put u 26.000 godina.”

Tzolkinova kalendara s trećim ciklusom, znam kao Haab', stvarajući jedan duži vremenski ciklus. Svaki Haab' ciklus sastoji se od 365 dana i sadrži 18 mjeseci od po 20 dana, kao i jedan 'nesretni' mjesec od pet dana.

Kombiniran s Tzolkinovim kalendarom, jedan puni ciklus ili kalendar niza trajao bi 52 godine ili 18.980 dana. Međutim, Majama je trebalo više od 52 godine da zabilježe povijesne događaje, pa su izumili kalendar Dugog računanja vremena. U zadnje vrijeme postao je poznat upravo taj sustav Dugog računanja, kojeg se jednostavno naziva „Majanskim kalendarom”. Svoj kalendar Dugog računanja vremena Maje su razvili oko 355. g. pr. Kr.; no, početni datum tog kalendara (0.0.0.0.0.) nije započeo 355. g. pr. Kr. Iz nepoznatih razloga, svoje Dugo računanje Maje su datirale više od 3000 godina unatrag. Proučavaoci Maja op-

ćenito se slažu da njegov početni datum odgovara gregorijanskom datumu 11. kolovoza 3114. g. pr. Kr. Majanski kalendar Dugog računanja vremena sadrži sljedeće jedinice:

1 dan	= 1 k'in
20 dana (20 k'ina)	= 1 uinal
360 dana (18 uinala)	= 1 tun
7200 dana (20 tuna)	= 1 k'atun
144.000 dana (20 k'atuna)	= 1 b'ak'tun
13 b'ak'tuna	= 1 Veliki ciklus

Svaki Veliki ciklus (ili 13 b'ak'tuna) traje otprilike 5126 godina. Stručnjaci za Maje izračunali su da sadašnji Veliki ciklus, koji je počeo na dan 0.0.0.0.0., odnosno 11. kolovoza 3114. g. pr. Kr.,

završava na dan 13.0.0.0.0. ili 21. prosinca 2012.

Australski znanstvenik i stručnjak dr. Karl S. Kruszelnicki kaže da pri čitanju znanstvenog simbola 0.0.0.0.0. u kalendaru Dugog računanja ne trebamo ići dalje od brojača kilometara u automobilu. Dok se vozimo, krajnji desni razdjelnik brojača kilometara pokazuje brojeve od 0 do 9 kilometara; zatim se taj razdjelnik vraća na 0 kada dosegne 10, a broj 1 prebacuje se na mjesto pored njega, označavajući 10 kilometara. Na sličan se način čitaju datumi zabilježeni u kalendaru Dugog računanja vremena.¹ Kalendar broji dane (ili k'ine), a kada dosegne 19 (0.0.0.0.19) prebacuje se

na 0, dok se segment slijeva (uinal) prebacuje na 1 (0.0.0.1.0). Kada segment uinala dosegne 17 (0.0.0.17.0), prebacuje se na 0 jer 18 uinala = 1 tun (0.0.1.0.0). Dakle, 1. siječnja 2009. bio bi prikazan kao 12.19.15.17.10 – odnosno, to bi iznosilo 11 b'ak'tuna, 19 k'atuna, 15 tuna, 17 uinala i 10 k'ina. Na dan 21. prosinca 2012., datum prema Majanskom kalendaru Dugog računanja pokazivat će 13.0.0.0.0. – to jest 13 b'ak'tuna.

Što sve to znači? 21. prosinca 2012. 'završava' sadašnji ciklus Majanskog kalendara. Što završetak tog kalendara znači za današnje čovječanstvo još uvijek ne znamo. Na dan 31. prosinca svake godine, kada završava naš Gregorijanski kalendar, mi jednostavno prelazimo na 1. siječnja i započinjemo novu godinu. Osim nekoliko milijuna mamurluka diljem svijeta, kraj Gregorijanskog kalendara ne označava ništa posebno.

Međutim, Majanski kalendar je drugačiji. Prema Popol Vuhu, majanskoj priči o stvaranju svijeta, završetak svakog Velikog ciklusa odgovara ciklusu stvaranja i preobrazbe na Zemlji.

Popol Vuh govori o četiri prethodna doba na Zemlji i sugerira da trenutno živimo u petom. K'iche' Maje su predskazali da će završetak petog Velikog ciklusa uključivati gibanje, vibraciju i potrese, dok su Tz'utujil Maje upozoravali da čovjek treba proći kroz svjetsnu evoluciju da bi moglo doći do drugog stvaranja ili šestog ciklusa. Prema Institutu za proučavanje Maja na Floridi u SAD-u, narodi Zuni i Navajo također vjeruju da živimo u petom dobu i da nam se primiče šesto.

Završni datum Majanskog kalendara značajan je i zato što se podudara sa solsticijem. Dana 21. prosinca 2012. na sjevernoj hemisferi imat ćemo zimski solsticij, dok će na južnoj polutki biti ljetni solsticij. Toga dana Sunce je u svojem najjužnijem položaju – najkraći dan na sjevernoj polutki i najduži dan godine na južnoj polutki. Prema UTC-u (svjetskom, griničkom vremenu) prosinački solsticij 2012. treba nastupiti u 11.11 h na dan 21. prosinca. Taj konkretan dan, sat i minute nastupit će u različito vrijeme, ovisno o vašoj lokaciji u svijetu, prema sljedećoj tabeli za preračunavanje vremena:

**PRERAČUNATO SVJETSKO VRIJEME
ZA PROSINAČKI SOLSTICIJ 2012.**

Lokacija	Datum	11.11 h po svjetskom vremenu
Los Angeles	Petak, 21. 12.	3.11 h
Gvatemala	Petak, 21. 12.	5.11 h
New York	Petak, 21. 12.	6.11 h
London	Petak, 21. 12.	11.11 h
Pariz	Petak, 21. 12.	12.11 h
Moskva	Petak, 21. 12.	3.11 h
Perth	Petak, 21. 12.	7.11 h
Tokio	Petak, 21. 12.	8.11 h
Sydney	Petak, 21. 12.	10.11 h
Auckland	Subota, 21. 12.	12.11 h

Nezavisni istraživač John Major Jenkins posvetio je velik dio svog života proučavanju drevnih Maja te njihove kozmologije i filozofije. Napisao je brojne knjige, uključujući i *Galactic Alignment and Maya Cosmogenesis 2012* (Galaktičko poravnanje i majanska kozmogenez 2012.). Prema Jenkinsu, u vrijeme prosinačkog solsticija 2012. Sunce će biti u konjunkciji s galaktičkim ekvatorom i ekliptikom u Strijelcu. Tako će Sunce doći u središte Mliječne staze, što je pojava koju on naziva Galaktičkim poravnanjem. Jenkins također smatra da bi Sunce u prosinačkom solsticiju moglo dosegnuti područje Mliječne staze koju astronomi nazivaju „nuklearnom izbočinom”. To je područje tamnog rascjepa Mliječne staze, za kojeg su K'ich' Maje koristili naziv *Xibalba be* – cesta ka Podzemnom svijetu ili mjesto straha. Godine 2002. John Major Jenkins gostovao je kao predavač na seminaru pod nazivom „Vrijeme globalne promjene” u Louisvilleu u državi Kentucky, SAD. Prisutnima je rekao:

„Mnogi majanski spomenici prikazuju svjetovne povijesne događaje, ali na

nekima od spomenika Dugog računanja označen je datum 13.0.0.0.0.

Ti se spomenici nazivaju spomenicima Stvaranja, a govore o početku i svršetku vremena, jer vrijeme se smatra cikličkim fenomenom. Taj datum u kalendaru Dugog računanja vremena odgovara početnom datumu (3114. g. pr. Kr.), ali i završnom (kraju ciklusa u 2012-oj godini).

A hijeroglifi govore otprilike ovo: 'Tog datuma pojavit će se jedna slika'. Zatim tu sliku morate potražiti na hijeroglifima, a to je zapravo ona koju označa-

Majanska proročanstva najavljuju vrijeme promjena. Popol Vuh, Knjiga savjeta, kaže: „Vrijeme je za zoru; neka dođe zora, da se dovrši zadatak.”

va izraz *halaj koh*. Ovo je vrlo složena stvar u koju, da bismo je doista razumjeli, moramo zaći mnogo dublje ali, ukratko, povezana je s položajem Sunca u sredini križa koji se manifestira na kraju vremena.”²

John Major Jenkins odavno vjeruje da su Maje, razvijajući svoj kalendar Dugog računanja vremena, konkretno ukazivali na poravnanje Sunca s galaktičkim ekvatorom. Pretpostavio je da su Maje zacijelo bili upoznati s onime što je u astronomskim krugovima znano kao „precesija ekvinocija” jer upravo ta precesija uzrokuje pojavu poravnanja. Precesiju ekvinocija uzrokuje polaganu kolebanje Zemlje na njenoj osi. Zbog tog kolebanja, položaj ekvinocija i solsticija svakih se 71,5 godinu pomiče za jedan stupanj, a 21. prosinca 2012. to će rezultirati Sunčevim poravnanjem sa središnjim područjem Mliječne staze.

Kakav će učinak taj događaj imati na naš planet nije poznato. Lawrence E. Joseph, autor knjige *Apocalypse 2012*, kaže da „kakva god energija obično strujala ka Zemlji iz sredine Mliječne staze, njen će tok zaista biti 'narušen' 12. 12. 2012. u 11.11 h po svjetskom vremenu (GMT-u), po prvi put u 26.000 godina.”³

POMAK U SVIJESTI?

Treba napomenuti da u pretpostavku o tome kako Majanski kalendar ukazuje na precesiju ekvinocija ne vjeruju baš svi koji se time bave. Švedski istraživač Karl Johan Calleman proučava Majanski ka-

Prema Callemanu, trenutno se odvija svjesna evolucija ka prosvjetljenju, a time bi moglo doći i do ostvarenja onoga što on naziva „ne-dualnom kozmičkom svijesću”; odnosno, više neće postajati podjele na „bogate i siromašne”, „istok i zapad” te na „mene i tebe”

lendar već više od 25 godina. Callemanova istraživanja uglavnom su fokusirana na duhovne aspekte tog kalendara, a njegova saznanja objavljena su u brojnim člancima i knjigama, uključujući knjigu *Majanski kalendar i transformacija svijesti* (2004.).

Calleman smatra da je Majanski kalendar povezan s devet ciklusa stvaranja, koji predstavljaju devet razina svijesti ili „Podzemnih svjetova”.

On je zaključio da deveterokratne majanske piramide – uključujući Hram zapisa u Palenqueu, Piramidu jaguara u Tikalu i Piramidu Kukulkana u Chichen Itzi – pokazuju kako je svaka razina svijesti izgrađena na temelju prethodne razine. On također vjeruje da je trajanje sva-

Calleman smatra da je konačna univerzalna razina svijesti pokrenuta početkom 2011. i da bi mogla označavati kraj svijeta – kakvog poznajemo.

Prema Callemanu, trenutno se odvija svjesna evolucija ka prosvjetljenju, a time bi moglo doći i do ostvarenja onoga što on naziva „ne-dualnom kozmičkom svijesću”; odnosno, više neće postajati podjele na „bogate i siromašne”, „istok i zapad” te na „mene i tebe”, a uskoro bi na

raniji materijalistički svjetonazor gubi svaki značaj.”⁴

PORUKE DANAŠNJIH MAJA

Premda su drevni Maje opstojali više od 2000 godina, propast te nekoć izvanredne civilizacije još uvijek je obavijena misterijom. Godine 800., majansko stanovništvo brojalo je i do 20 milijuna ljudi; međutim, 900. godine južni Maje počeli su napuštati svoje gradove, što su ubrzo učinili i sjeverni Maje. Nitko zapravo ne zna što je izazvalo odlazak i kasniji nestanak majanske civilizacije. Neki znanstvenici pretpostavljaju da je to stanovništvo bilo izloženo 200-godišnjoj suši, dok drugi iznose teorije o tome da su za njihov odlazak sa scene odgovorni bolesti, prenapučenost i napadi izvana.

Procjenjuje se da u Srednjoj Americi danas obitava šest milijuna potomaka Maja. Jedan takav potomak je don Alejandro Cirilo Pérez Oxlay. On je visoki svećenik 13. generacije K'iche' Maja i izravni nasljednik drevnog majanskog svećenstva. Njegovo majansko ime je Wakatel Utiw, ili Lutajuć Vuk. Don Alejandro je vođa Nacionalnog majanskog vijeća starješina Gvatemale te osnivač i „veliki starješina” Kontinentalnog vijeća starješina i duhovnih vodiča triju Amerika. Mnogo je godina proveo putujući svijetom, prenoseći dvije jednostavne poruke: da se trebamo brinuti o svome planetu, i da hitno trebamo promijeniti način na koji živimo. Don Alejandro je predvidio da bi se prosinac 2012. mogao podudarati s planetarnom preobrazbom.

„Na pragu smo svršetka još jednog razdoblja Sunca, razdoblja koje traje 5200 godina a završava s nekoliko sati tame. Nakon tog razdoblja tame dolazi

Mnogo je godina [don Alejandro] proveo putujući svijetom, prenoseći dvije jednostavne poruke: da se trebamo brinuti o svome planetu, i da hitno trebamo promijeniti način na koji živimo

kog Podzemnog svijeta 20 puta kraće od prethodnog, čime se može objasniti zašto imamo dojam da se vrijeme na Zemlji ubrzava.

Prema Callemanu, devet razina svijesti započelo je Velikim praskom i stvaranjem staničnih struktura prije 16,4 milijardi godina. U drugom ciklusu pojavile su se životinje. Nakon toga je uslijedio treći ciklus koji je bio obilježen razvojem primata i uporabom oruđa. Tijekom četvrtog Podzemnog svijeta počelo se razvijati plemensko ustrojstvo, dok je peti Podzemni svijet bio obilježen pojavom govornog jezika. Šesti Podzemni svijet podudarao se s početkom sadašnjeg Velikog ciklusa prije gotovo 5126 godina, a započeo je razvojem pisanog jezika, patrijarhalne civilizacije i prava (zakona). Sedma razina započela je 1775., otprilike u vrijeme Industrijskog doba, dok je osmi Podzemni svijet otpočeo krajem 1999. a obilježen je razvojem interneta i svjetske komunikacijske infrastrukture.

Zemlji moglo započeti novo doba razumijevanja. Kako Calleman kaže:

„Kad govorimo o Majanskom kalendaru, on nije samo sustav koji označava prolazak vremena, već predstavlja nešto mnogo dublje. Iznad svega, Majanski kalendar je proročanski kalendar koji nam može pomoći da shvatimo prošlost i predvidimo budućnost. To je kalendar doba koji pokazuje kako gibanje Nebesa i Podzemnih svjetova uvjetuje ljudsku svijest, pa tako i okvir našeg razmišljanja i djelovanja unutar datog doba. Majanski kalendar daje precizan raspored Kozmičkog plana i razvijanja svih stvari koje nastaju. O tome sada imamo obilje empirijskih dokaza koji bacaju novo svjetlo na davnašnja pitanja čovječanstva.

Stvari postoje iz nekog razloga. Razlog je taj da se uklapaju u božanski kozmički plan. Onima koji se ozbiljno upuste u proučavanje Majanskog kalendara ovo ubrzo postaje očigledno, a

novo razdoblje Sunca; šesto po redu. U svakom razdoblju Sunca dolazi do prilagodbe odnosnog planeta, što donosi promjene u vremenskim uvjetima te u društvenom i političkom životu.

Svijet se preobražava, a mi ulazimo u razdoblje razumijevanja i skladnog suživota gdje vlada društvena pravda i jednakost za sve. To je nov način života. S novim društvenim poretom stiže i vrijeme slobode gdje se možemo kretati poput oblaka, bez ograničenja, bez granica. Putovat ćemo poput ptica, bez potrebe za putovnicama. Putovat ćemo kao rijeke, i svi ćemo se kretati prema istoj točki... istom cilju. Majanska proročanstva najavljuju vrijeme promjena. Pop Wuj (Popol Vuh), Knjiga savjeta, kaže: „Vrijeme je za zoru; neka dođe zora, da se dovrši zadatak.”⁵

Profesor Gaspar Pedro González je majanski romanopisac, pjesnik i slikar iz regije Q'anjob'al u Gvatemali. Glede 2012., profesor González kaže:

„Iz perspektive suvremenih Maja, 2012. godina predstavlja vrlo važan trenutak u povijesti čovječanstva, s obzirom da je vrijeme varijabla koja uvelike utječe na život planeta i svega što na njemu postoji. Postojanje ljudskih bića nije plod slučaja niti sreće. Ona su dio plana za izvršenje misije u ovom dijelu svemira. Svijet još uvijek nije posve dovršen, u smislu svog stvaranja i savršenosti; ljudski stvor ima određenu ulogu u svijetu i njegovu očuvanju. Moglo bi se reći da život na ovom planetu ovisi o ljudskim bićima i onome što čine tijekom svog postojanja.”⁶

POVEZNICA S 11.11 H

Premda je bilo nekih proturječja oko završetka Majanskog kalendara, većina analitičara smatra da Majanski kalendar Dugog računanja vremena završava 21. prosinca 2012. i da ukazuje na prosinački solsticij koji pada na taj dan. Svake godine vrijeme nastupanja prosinakog solsticija se mijenja, a astronomi su predviđali da će se 21. prosinca 2012. dogoditi u 11.11 h po svjetskom vremenu (GMT).

Tijekom prošlog stoljeća sve je više ljudi govorilo da osjećaju snažnu povezanost s vremenskim kodom 11.11 h. Milijuni sada vjeruju da je to vrijeme velikog značaja, a, kako se 2012. približava, sve više njih pretpostavlja da bi to nekako

moglo biti povezano s velikim ciklusom Majanskog kalendara Dugog računanja vremena.

No, što točno predstavlja taj fenomen 11.11 h? Prema Georgeu Barnardu, terapeutu i autoru knjige *The Search for 11:11 (Potraga za 11.11)*, u svemiru postoji jedna skupina planetarnih pomagača znanih pod nazivom „međudimenzionalna bića”. Tih bića ima točno 1111, a ‘signal’ 11.11 njihov je način korištenja naše urođene sposobnosti za prepoznavanje obrazaca, u nastojanju da nam kažu da su ovdje. Barnard kaže da su milijuni ljudi počeli reagirati na signale u vezi 11.11 te da vide spomenute brojeve i da s njima osjećaju nekakvu duboku povezanost. Tek nakon daljnjeg istraživanja utvrde da nisu jedini, i da postoji čitava mreža njihovih istomišljenika. Barnard piše:⁷

„Na našem planetu je započelo novo doba „Duhovnog uzdizanja”. Sada je ovdje doslovno milijarde Nebeskih bića, i sva su ona posebno obučena da pomažu

tako; trebali smo biti sposobni vidjeti ih, a na ‘normalnim’ svjetovima oni i jesu vidljivi.”

Informacije o postojanju „međudimenzionalnih bića” također se mogu pronaći u *Knjizi Urantije* koja je prvi put objavljena 1955. Urantija je ime koje je planetu Zemlji dao autor te knjige, samo što nitko ne zna kako se taj autor zapravo zove. Prema predaji, ranih 1900-tih američki liječnik po imenu William S. Sadler zamoljen je da pomogne jednom susjedu. Ustanovilo se da je susjed u stanju transa i da priopćava informacije koje navodno potječu od nekih duhovnih bića. Informacije su isprva prenošene verbalno, a kasnije kao niz ‘poglavljaja’. Sveukupno 196 poglavljaja naposljetku je objavljeno kao cjelina pod nazivom *Knjiga Urantije (The Urantia Book)*. Poglavljaja sadržana unutar *Knjige Urantije* bave se stvaranjem, svemirom, poviješću našeg planeta te Isusovim životom i učenjima. U 7. poglavlju (8.10, 8.11) o potonjem piše:

Prema Georgeu Barnardu, terapeutu i autoru knjige The Search for 11:11 (Potraga za 11.11), u svemiru postoji jedna skupina planetarnih pomagača znanih pod nazivom „međudimenzionalna bića”. Tih bića ima točno 1111, a ‘signal’ 11.11 njihov je način korištenja naše urođene sposobnosti za prepoznavanje obrazaca

pri promjeni pravca ovog planeta. Još mnogo više tih divnih Duhovnih čuvara sada je spremno da pomognu svakomu tko zatraži njihovu pomoći. U počast stoljećima staroj službi koju vrši izvornih 1111 nebeskih pomagača, zadržali su uobičajeni signal: 11.11. Kažu da je gotovo 100 milijuna ljudi dobilo takve signale, a pogled bačen na internet govori da se zaista događa nešto veliko.”

George Barnard tvrdi da komunicira s „međudimenzionalnim bićima” već više od 60 godina:

„... ona žive u ravni između nas i sljedeće razine na koju odlazimo nakon smrti. Kao nama najbliži duhovni entiteti, oni su ustvari materijalna stvorenja ali izgrađeni od materijala koji je većini nas nevidljiv. Nije bilo predviđeno da bude

„Međudimenzionalna bića ‘ uvelike se razlikuju u svojim sposobnostima uspostave kontakta sa serafima iznad sebe i sa svojim ljudskim srodnicima ispod sebe. Takvim bićima izuzetno je teško uspostaviti izravan kontakt s materijalnim posrednicima. Mnogo su bliže anđeoskoj vrsti bića i stoga im se obično daje u zadatak da rade s duhovnim silama na ovom planetu i da im pomažu. Djeluju kao pratioci i vodiči nebeskih i ostalih posjetilaca, dok se sekundarna stvorenja gotovo isključivo bave pomaganjem materijalnih bića te ravni.

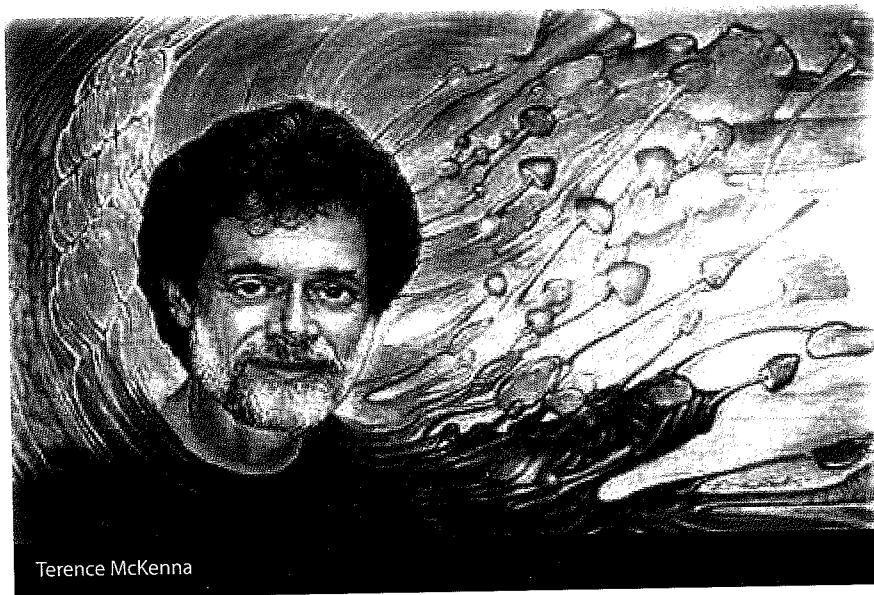
Ovih 1111 lojalnih sekundarnih pomagača obavljaju važne misije na Zemlji. U usporedbi s njihovim glavnim suradnicima, oni su nadasve materijalni. Egzistiraju tik izvan dosega vida smrtnika i posjeduju dovoljno mogućnosti prilagodbe da mogu uspostavljati, po volji,

fizički kontakt s onime što ljudi nazivaju 'materijalnim stvarima'. Ta jedinstvena stvorenja imaju sasvim konkretne moći nad stvarima u vremenu i prostoru, ne isključujući životinje ove ravni."⁸

Uri Geller, jedan od najhvaljenijih svjetskih mistifikatora, još jedan je od onih što vjeruju u fenomen 11.11. Neobične podudarnost oko 11.11 Geller je počeo doživljavati u dobi od oko 40 godina, a u zadnjih 20 godina proveo je mnogo vremena istražujući značenje u pozadini 11.11. Tomu je posvetio čak i cijeli jedan

promislite o onome što radite, ma što to bilo, i da sagledate širu sliku. Očekuje se prijelaz. Možete ući u širu stvarnost ako želite, možete se moliti ili meditirati i 'zasijati' svoju budućnost, a Nevidljivo također može zasijati vas. Možete potražiti pomoć u nekom konkretnom području vašeg života ili naprosto možete tiho slušati i dobiti otkrivenje. Pojava 11.11 uvijek je blagotvoran čin Božanske intervencije koji vam govori da je vrijeme da dobro pogledate oko sebe i vidite što se stvarno događa. Vrijeme je da probijemo velove iluzije koje nas

Ako je 11.11 doista neka vrsta pred-kodiranog okidača skrivenog unutar našeg podsvjesnog uma, tada bismo, kada Majanski kalendar Dugog računanja vremena završi – u 11.11 h po svjetskom vremenu (GMT) na dan 21. prosinca 2012. – mogli steknuti bolje razumijevanje njegova značaja

Terence McKenna

segment svoje web stranice (<http://www.urigeller.com>). Evo što Uri Geller ima za reći o 11.11:

„11.11 je pred-kodirani okidač umetnut u naše stanične banke sjećanja prije našeg silaska u materiju koja, kada se aktivira, ukazuje da se bliži naše vrijeme svršetka. To se odnosi na kraj dualnosti. Kada vam se ukaže 11.11, to je vaš poziv na buđenje. Između vas i nevidljivog otvara se izravni kanal. Kada se to dogodi, tada je vrijeme da na trenutak

drže vezane uz nestvarni svijet. Izabrali ste, zato što ste spremni da zakoračite u Obuhvatniju stvarnost. Da vodite druge ka novom načinu življenja, ka Obuhvatnijoj ljubavi. Da iz dualnosti uzadete u Jednotu.

11.11 je most ka našoj životnosti i jednoći. To je naš put prema nepoznatom koje je pozitivno i onkraj nas.”⁹

Ako je 11.11 doista neka vrsta pred-kodiranog okidača skrivenog unutar našeg podsvjesnog uma, tada bismo, kada

Majanski kalendar Dugog računanja vremena završi – u 11.11 h po svjetskom vremenu (GMT) na dan 21. prosinca 2012. – mogli steknuti bolje razumijevanje njegova značaja. Sve veći broj onih koji proučavaju 11.11 zasigurno vjeruje da bi to moglo biti povezano s prosinačkim solsticijem i krajem majanskog Velikog ciklusa. Naprosto ćemo morati pričekati i vidjeti.

VEZA S JI DŽINGOM

Drevni kineski tekst *Ji Džing* često se naziva *Knjigom promjena*. Taj tekst iznosi brojne koncepte, uključujući neminovnost promjene, razvoj događaja kao jedan proces, i dinamičnu ravnotežu koja postoji između suprotnosti – *yina* i *yan-ga* iz kineske kozmologije.

Smatra se da je *Ji Džing* nastao prije nekih 5000 godina. Sastoji se od niza predviđanja predstavljenih skupom od 64 linijskih rasporeda pod nazivom heksagrami. U zapadnom svijetu danas se naširoko koristi kao sredstvo proricanja: tri novčića se bacaju šest puta, čime se dobiva jedan od ova 64 heksagrama, što se potom tumači prema *Ji Džingu*.

Mnoge znanstvenike, uključujući slavnog švicarskog psihologa Carla Junga, očarao je sadržaj *Ji Džinga*. *Ji Džing* je igrao značajnu ulogu u razvoju Jungove teorije sinkroniciteta, koja objašnjava simptomatične podudarnosti koje se zbivaju u životu: kada npr. o nekome razmišljate i taj netko vas odjednom nazove, kad imate financijskih problema ali nekako pronalazite novac za plaćanje režija, ili kada pjevušite neku pjesmu a zatim upalite radio i otkrijete da se ta pjesma emitira upravo u tom trenutku.

VREMENSKI VAL NULA?

Kineska *Knjiga promjena* također ima istaknuto mjesto u radu pisca i filozofa Terencea McKenna koji je iznio pretpostavku da je *Ji Džing* izvorno možda bio zamišljen kao kalendar. McKenna je primijetio vezu između brojačnih nizova unutar *Ji Džinga* i raznih astronomskih ciklusa. Na primjer, broj 6 (broj linija u svakom od heksagrama) pomnožen sa 64 (ukupni broj heksagrama) daje 384, broj dana u 13 lunarnih mjeseci.

Kroz svoja tumačenja *Ji Džinga*, Terence McKenna je razradio takozvanu teoriju noviteta (u ovom slučaju riječ 'novitet' odnosi se na nešto neobično ili novo). McKenna je osmislio vremenski val za

izračunavanje plime i oseke noviteta u povijesti svemira te je predvidio da će se razdoblje najvećeg noviteta, ili 'novonastalosti' ostvariti 2012. godine.

U svibnju 1977. Terence McKenna je gostovao u američkoj razgovornoj emisiji *Coast to Coast AM* koju je vodio Art Bell. Donosimo izvadak iz transkripta intervjua:

„Art Bell (A.B.): Kada radite projekcije prema 2012-oj, koji su razmjeri veličina ili razlika prisutni kod tog datuma? Možete li nam dati približnu sliku veličina u tom smislu?

Terence McKenna (T.M.): U čitavom ciklusu postoji samo jedna točka u kojoj razina navika pada na nulu; to praktički znači da novitet postaje beskrajn. A taj trenutak nastupa na dan solsticija 2012. Sada dolazimo do zanimljivih stvari... Na internetu ima nekih ljudi, takozvanih singularista, inače pragmatičnih inženjerskih tipova, koji uzimaju stope otpuštanja energije i stope pohrane energije, i sve to prikazuju na krivuljama grafikona. Primijetili su da će negdje između 2008. i 2020. sve stvarati beskrajne količine energije... beskrajne količine podataka guramo u beskrajno male prostore; drugim riječima, imamo situaciju gdje ćemo, zbog ubrzanja ugrađenog u odvijanje tog procesa noviteta, prevaliti veću udaljenost između ovog trenutka i 2012. negoli smo prešli između Velikog praska i dolaska ovamo.

To, na neki način, objašnjava ono što se događa tj. da se ne radi o religiji staroga stila, niti o sterilnom stanju nepomične znanosti, već se radi o tome da svemir u biti razvija nekakav proces samo-metamorfoze, a ljudska bića nagovješćuju da smo prešli određenu granicu i da ulazimo u neku novu eru, novu epohu još većeg ubrzanja ka tom procesu samo-otkrivanja. O tome delirčno govore sve religije, to je ono što pokušava izraziti svaki ulični prorok, a osobno smatram da je to nešto stvarno. Mislim da imamo mnogo 'smetnji na vezama' jer ljudi to mogu spoznavati jedino preko slika koje poznaju... Kao što je rekao Marshall McLuhan: vozimo se u budućnost gledajući u retrovizor, i to otprilike opisuje ovu situaciju. No, nazvao bih to 'transcendentalnim objektom na kraju vremena', a vjerujem da će se religijsko, odnosno kršćansko otkrivenje ispuniti na način

koji nitko od nas nije ni slutio, jer priroda ima tu glad za novitetom i ubrzanim kretanjem prema novitetu.

A.B.: Zato bih ponovo pitao što zapravo mislite da će se dogoditi u tom vremenskom isječku o kojem ovdje govorimo... u 2012-oj?

T. M.: Pa, o tome sam dosta razmišljao i mislim da ima tvrdih i mekših scenarija, ali primijetio sam da ono što vremenski val, čini se, najkoherentije uspijeva pratiti jest tehnologija. Izgleda da je tehnologija tu vrlo bitna; to je preobrazba ljudskog odnosa prema svijetu preko oruđa i instrumenata. Također mislim da je putovanje vremenom ono čime bi se ostvario čitav taj scenarij bez potrebe da se u sve to upliće Svemogućić Bog. Mislim da se krećemo prema... ako pogledamo biologiju tijekom velikih vremenskih razdoblja... stotina milijuna godina... to je svojevrsna pobjeda nad dimenzionalnošću...¹⁰

Sredinom 1999., Terenceu McKennu dijagnosticiran je agresivni oblik raka mozga te je umro u travnju 2000. Krajem 1990-ih izrađen je softver pomoću kojega se može istražiti i procjenjivati teorija *Vremenskog vala nula* Terencea McKenne.

U listopadu 2008., dramatičan pad vremenskog vala poklopio se sa slobodnim padom svjetskih burzi i s početkom onoga što će postati svjetska financijska kriza. Ako je vremenski val točan, McKenninu nultu točku trebali bismo dosegnuti 21. prosinca 2012.

O AUTORICI

Belinda Doyle je diplomirala na australskoj Akademiji za film, televiziju i radio 1987. godine. Nagrađivana je novinarka s više od 20 godina iskustva u medijskoj industriji. Belinda je vodila informativne programe u Sydneyju i Perthu, a bila je i suvoditeljica brojnih uspješnih jutarnjih radijskih emisija. Uvelike je doprinijela uspostavi prve australske 24-satne informativne službe, ABC NewsRadio, koju je pokrenula 1994. iz zgrade parlamenta u Canberri.

Belindin članak „The Future of Thought Communication” objavljen je u australskom izdanju NEXUS-a, br. 18/02 (veljača-ožujak 2011.).

Belindu Doyle možete kontaktirati preko e-maila: whentomorrowcomes@live.com.

BILJEŠKE

Svi navodi korišteni su uz dopuštenje spomenutih autora.

1. Dr. Karl S. Kruszelnicki, dr. Karl's Great Moments in Science, „Mayan apocalypse, 2012”, ABC Science, 15. travnja 2008., <http://tinyurl.com/7y589fh>.
2. Navod Johna Majora Jenkinsa, ažuriran od strane Jenkinsa, objavljen na <http://tinyurl.com/7dclrb3>.
3. Lawrence E. Joseph, Apocalypse 2012: An Optimist Investigates the End of Civilization, HarperCollins, 2007., str. 36-37, <http://tinyurl.com/7t4yyc8>.
4. Navod Carla Johana Callemanna objavljen na <http://tinyurl.com/7agefn9>.
5. Alejandro Cirilo Pérez Oxlaz, obraćanje Alvaru Colomu, siječanj 2008., <http://tinyurl.com/7yaynkx>.
6. Navod prof. Gaspara P. Gonzáleza objavljen na <http://tinyurl.com/7t92trn>.
7. Autoričina prepiska s Georgeom Barnardom, 11:11 Progress Group (<http://www.1111angels.net>), 16. rujna 2009.
8. U ovom članku koriste se navodi iz engleskog prijevoda knjige The Urantia Book u izdanju Urantia Foundation © 2012 Urantia Foundation, 533 Diversey

McKenna je osmislio vremenski val za izračunavanje plime i oseke noviteta u povijesti svemira te je predvidio da će se razdoblje najvećeg noviteta, ili 'novonastalosti' ostvariti 2012. godine

Parkway, Chicago, Illinois 60614, USA; +1 (773) 525 3319; <http://www.urantia.org>; sva prava pridržana. Gledišta iznešena u ovom tekstu su gledišta autorice i ne predstavljaju nužno gledišta zaklade Urantia Foundation ili s njome povezanih društava. 77. poglavlje objavljeno na <http://tinyurl.com/7pulext>.

9. Navod Urija Gellera objavljen na <http://tinyurl.com/767kd27>.

10. Intervju s Terenceom McKennom, radijska emisija Coast to Coast AM © urednika i voditelja Arta Bella, 22. svibnja 1997., Premiere Radio Networks, Inc.; transkript objavljen na <http://tinyurl.com/7a9knh8>.

APOLONIJE IZ TIJANE - RAZOTKRIVANJE

JONATHAN M. ROBERTS, AMERIČKI ODVJETNIK, NOVINAR I PISAC, PRISUSTVOVAO JE 25. SVIBNJA 1881. GODINE SEANSI MEDIJA KROZ KOJEG JE NAVODNO PROGOVORIO DUH APOLONIJA IZ TIJANE. ŠOKIRANI ROBERTS ODLUČIO JE PROVJERITI INFORMACIJE DOBIVENE KANALIZIRANJEM MEDIJA I KORISTEĆI SVE DO DANAS SAČUVANE PISANE IZVORE REKONSTRUIRAO ŽIVOT I ULOGU OVOG VELIKOG MISTIKA I FILOZOFA

Piše: Jonathan M. Roberts (iz knjige *Razotkrivena antika*)

UVOD

Iz predgovora urednika knjige *Antiquity Unveiled (Razotkrivena antika)*

G. Jonathan M. Roberts, rođen 1821. u Montgomeryu, Pennsylvania, bio je obrazovan i sposoban čovjek. Diplomirao je pravo i nekoliko je godina radio kao odvjetnik. Nakon Građanskog rata postao je aktivni republikanac i držao je govore tijekom nekoliko kampanja. Oko 1873. postao je uvjeren u istinitost spiritalizma primivši poruke od svoga oca, koji je za života bio član Senata.

Godine 1878. prihvatio se uredničkog pera i pokrenuo tjedni časopis *Mind and Matter (Um i materija)* posvećen spiritalizmu, te je stekao zaslužen ugled kao novinar i pisac. Bio je veliki istraživač drevne povijesti religija, potaknut otkrivenjima koja je primio od drevnih i modernih duhova.

Premda je g. Roberts bio načitan čovjek velike inteligencije, čuo je tek za mali broj autora ovih poruka prije nego što su mu se predstavili kroz medija. Zbog toga je bio veoma iznenađen takvim zapanjujućim povijesnim razotkrivanjima, i bio je prisiljen neprestano se služiti enciklopedijama, biografijama, rječnicima itd. kako bi utvrdio njihov identitet i dobio što je moguće više potvrda istinitosti njihovih tvrdnji.

Na mnogim seansama uz g. Robertsa bile su prisutne i druge osobe, pa ne manjka dokaza da su ove poruke bile primljene putem medija i pažljivo zapisane. Tijekom seansi duhovima su postavljana mnoga pitanja potaknuta njihovim riječima. Na njih su odgovarali spremno i s lakoćom koja je dokazivala njihovu sposobnost da razjasne bilo koju točku teme o kojoj se raspravljalo. Da se medij samo pretvarao, umjesto što je bio pasivni instrument pod kontrolom duhova, pitanja bi ostala neodgovorena.

Dana 26. ožujka 1880. g. Roberts je preko medija primio poruke od Potamona, osnivača eklekticizma, što je bio početak ove serije. Nakon toga uslijedili su drugi koji su govorili o istoj temi, sve dok serija nije bila dovršena 1886. Sve poruke bile su objavljene u tjednom časopisu onako kako su primljene. U malo prostora sadrže golemu količinu znanja o religijskoj povijesti ljudskog roda koja prije tih događaja nije bila poznata svijetu. Ta otkrivenja, koja su od tolike važnosti za svakog čovjeka, sada predstavljamo našim čitaocima.

PORUKA APOLONIJA

Apolonije Tijanski (ili Apolonije iz Tijane), koji je Isus Nazarećanin, sv. Pavao i Ivan Patmoski iz kršćanskih svetih spisa, vraća se na Zemlju kao duh i objašnjava misterije koji skrivaju teološku obmanu kršćanske hijerarhije

Prije nego što prijeđemo na ovu krajnje zanimljivu temu, potrebno je obavijestiti čitaoca da je prije dolje navedenog datuma g. Roberts imao redovne tjedne seanse s medijem kroz koji su primljene ove poruke, ali u vezi sa seansom koja je održana 25. svibnja 1881., Roberts je u svoje bilješke zapisao sljedeće: „Budući da mi je bilo rečeno tko će se sljedeći manifestirati kroz medija, kad je došao taj trenutak prolazili su me srsi od silnog čuđenja i divljenja, i sam zrak u skromnom stanu u kojem smo sjedili doimao se ispunjenim moćnom duhovnom silom kad je najavljeno ime Apolonija Tijanskog, i kad nas je po prvi put pozdravio veliki kapadokijski mudrac i filozof, kao i najveći učitelj i dobročinitelj koji je i kada osvojio ljubav, divljenje

bio pozdravljen dolazak Isusa Nazarećanina. A posebno pazite na ovo što ću sada reći: Proučite li djelo Flavija Josipa *Židovski rat*, vidjet ćete da je u vezi s opsadom Jeruzalema dano određeno proročanstvo, odnosno da je navodno Isus iz Nazareta izrekao riječi koje su se kasnije obistinile. Ono o čemu govorim pronaći ćete u Mateju, 23. poglavlje, 35. stih, gdje piše da je takozvani Isus tvrdio da je taj naraštaj kriv za svu krv koja je bila prolijevana od Abela do Zaharije, sina Barahijina, koji je ubijen između Hrama i žrtvenika točno trideset i četiri godine nakon navodne Isusove smrti. I vidjet ćete da se to proročanstvo tada obistinilo, dok je Isus navodno rekao da se obistinilo za njegova vremena. Tu imate primjer neistinitosti kršćanskih evanđelja. Sve sam to saznao upravo u vrijeme dok je Flavije Josip pisao povijest Židovskog rata, dok sam bio u istom stanju kao ovaj medij koji sada sjedi pred vama, jer me car Vespazijan unajmio i koristio kao svog orakula.

Nikada tijekom mog smrtnog života nisam želio biti obožavan nakon smrti

Nikada tijekom mog smrtnog života nisam želio biti obožavan nakon smrti – nikada, kao smrtnik, nisam naučavao takvu doktrinu. Ali nakon smrti počeli su me štovati kao boga (Apolonije; kanalizirana poruka)

i štovanje civiliziranog svijeta – Apolonije, Duhom pomazani Krist Orijenta.” Ovo je bila njegova poruka:

„Neka naš pozdrav budu želje za opstanak istine i njeno pokoravanje praznovjerja. Prema kršćanskom kalendaru, rođen sam 16. dana veljače, ljeta Gospodnjeg 2., kao dijete imućnih roditelja. Do moje 26. godine učio sam o općoj filozofiji i literaturi, a nakon toga sam šest godina proveo kod Euksena iz Herakleje, učeći pitagorejsku filozofiju. Nakon što sam usvojio sve što sam mogao iz učenja tog filozofa, otišao sam u Antiohiju, i odatle u Jeruzalem. Zbog nekih čudesnih fizičkih manifestacija moći duha ostvarenih kroz moje, tada još mlade, medijske sposobnosti, za koje su ljudi iz Jeruzalema bili čuli, moj ulazak u taj grad bio je pozdravljen hosanama i pjesmama u slavu onoga koji je došao u ime Gospodina, kao što je navodno

– nikada, kao smrtnik, nisam naučavao takvu doktrinu. Ali nakon smrti počeli su me štovati kao boga. Fraot iz Taksile u Indiji, točnije između Babilona i Indije, koji je u to doba bio satrap, poklonio mi je devet poslanica. Te poslanice sadržavale su sve što obuhvaćaju današnje poslanice za koje se tvrdi da ih je napisao sv. Pavao. A iz onoga što sam naučio kao duh zaključujem da sam i Isus i sv. Pavao iz kršćanskog Svetog pisma. To možda godi mojoj taštini, ali ruši moju sreću. Moja je dužnost, ovdje, da ispovjedim sve čega se mogu sjetiti, kako bi se razišla duhovna tama i kroz nju probila svjetlost istine.

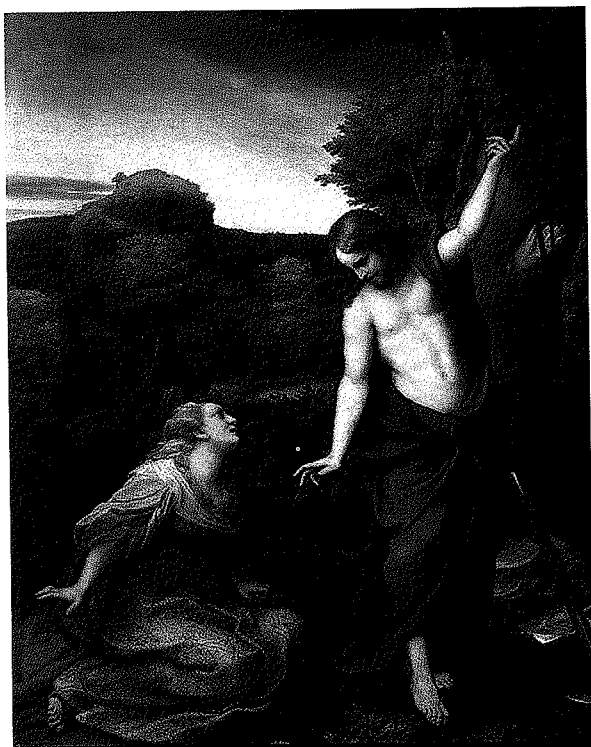
O jednome posebno želim govoriti, a to je vrhunac duhovne moći na Zemlji. Svi materijalisti tvrde da je nemoguće vratiti u život ono što je mrtvo. U vezi s time, a na temelju mog znanja, tvrdim da ako ste do te mjere razvili vaše smrtno tijelo, ne u onome što se zove moralna čisto-

ća nego u svetoj ljubavi punoj vjere, sa srcem koje kuca za čovječanstvo, ako takva osoba može doći u dodir sa svježim, mladim tijelom iz kojega je izbačen duh prije nego što je mogao završiti svoju zadaću, i uzme to tijelo za ruku i moćnom voljom zaustavi taj duh... može ga prisiliti na povratak u tijelo koje je nekada nastanjivao kako bi ispunio svoju zadaću. Da bi se to postiglo potrebne su tri stvari: prvo, savršeno zdrav organizam. To ne znači da on mora biti jak i moćan – već samo organizam u kojem je duh veći od tijela – taj rezultat daje višak duha. [Ovdje je duh koji kontrolira medija natjerao tijelo medija da se uspravi i, ispruživši ruke cijelom dužinom nadesno i nalijevo, kaže:] „Duh koji vam se

obraća nije ograničen na oblik koji vidite pred vama. On ne samo što ispunjava fizički organizam koji vidite, nego se proteže i daleko izvan njega. U vrijeme kad sam živio u smrtnom obliku staro je umiralo, a novo se rađalo. Pod time mislim da su praznovjerja, bogovi i sve takve ideje nestajali, a čovjek je tragao, kao što traga i danas, za nečim praktičnijim i korisnijim.

Ono što sam postigao nisam postigao zahvaljujući nekim kvalitetama koje bi bile drugačije ili bolje nego kod bilo kojeg drugog čovjeka, nego zahvaljujući duhovnoj moći u meni i sa mnom. Tu činjenicu želim posebno naglasiti. Najsenzitivniji smrtnici iz bilo kojeg doba ili generacije, koji žive najbliže potpunom

Najsenzitivniji smrtnici iz bilo kojeg doba ili generacije, koji žive najbliže potpunom skladu s prirodnim božanskim zakonom istine, dobit će dijete koje može postati takozvani Spasitelj te generacije. Ti muškarci i žene koji iznose najviše i najkorisnije istine drugim smrtnicima Spasitelji su svoga vremena (Apolonije; kanalizirana poruka)

Uzdržavao se od hrane životinjskog porijekla, vina i žena – živio je od voća i povrća – odjeven samo u najprostiju lanenu odjeću – hodao je bos i nepokriven glave – i nije šišao kosu ni brijavao bradu (Izvor: Penny Cyclopaedia objavljena u Londonu 1834.)

skladu s prirodnim božanskim zakonom istine, dobit će dijete koje može postati takozvani Spasitelj te generacije. Ti muškarci i žene koji iznose najviše i najkorisnije istine drugim smrtnicima Spasitelji su svoga vremena.

Nadalje, želim reći da sam se svojevremeno povukao u mirovinu, jer me nitko nije izopćivao ni protje-rivao zbog bilo čega što sam učinio, rekao ili napisao, na isti otok na koji je navodno otišao sv. Ivan Patmoski, autor Otkrivenja, 69. i 70. po Kr. Tamo sam zapisao ono što mi je došlo u stanju transa, ne znajući što pišem, a priča je bila skoro identična onoj koja se pripisuje takozvanom sv. Ivanu Patmoskom. Ta priča nije bila ništa više od pokušaja duhovnog svijeta da kroz

jedan smrtni organizam iznese istinu o duhovnom svijetu u vremenu i generaciji koji nisu bili dovoljno zreli da to prihvate. Naime, u izabrani medij bio je previše usađen misticizam Judeje i susjednih zemalja da bi bio prikladan za tu svrhu.

Ono što je vama u današnje vrijeme poznato kao Antinicejska knjižnica sadržavalo je dokumente, od kojih neki još uvijek postoje, čije bi prevođenje zasigurno predstavljalo težak zadatak za današnje prevodioce. Neka prouče spomenute rukopise, ako se usuđuju, i otkrit će da je ono što se danas objavljuje u mnogim detaljima pogrešno. Previše su se držali onoga što su preveli njihovi preci a da sami nisu prevodili.

Sada i ovdje objavljujem da sam sva kršćanska evanđelja propovijedao ja... propovijedao sam ih u Jeruzalemu... propovijedao sam ih u Efezu... propovijedao sam ih u Ateni... propovijedao sam ih u Filipima... propovijedao sam ih u Rimu... propovijedao sam ih u Antiohiji... propovijedao sam ih u Aleksandriji... propovijedao sam ih u Babilonu. U svim tim zemljama propovijedao sam, a određenim postupcima i kvalitetama koje su se razvile u meni, liječio sam bolesne, vraćao sam vid slijepima, a na način koji sam ovdje izložio, čak sam i mrtve vraćao u život. Pokušat ću jednostavnije objasniti to vraćanje iz mrtvih. Ako se radi o djetetu, mladiću ili djevojci čije je tijelo krepko, puno životne snage i savršenosti, i čiji se duh odvojio od njega, u tom slučaju onaj čija je moć golema i čija je želja nesalomljiva, dok je tijelo još toplo, može učiniti da se duh vrati u tijelo i nastavi boraviti u tom organizmu. Znam da se na taj način mrtvi mogu vratiti u život. Dok sam živio na zemlji, svi filozofi koji su učili ljude da očekuju izbavljenje, prema još starijim autoritetima, naučavali su da se takvo izbavljenje ima dogoditi u ono vrijeme. Iz onoga što sam uspio naučiti kao duh, ja sam bio osoba koju su duhovi bili namijenili za ispunjenje te zadaće. Ne tvrdim da sam vještiji od bilo koga, samo kažem da je moje smrtno tijelo sadržavalo više duha od prosječnih ljudi, pa čak i najnaprednijih među njima, u vrijeme dok sam živio u smrtnom tijelu.

Moja povijest, kako je poznajete vi moderni ljudi iz zapisa Damisa i drugih nakon njega, točna je u pogledu glavnih događaja u mom životu, ali u pogledu

glamura, romantike i zagonetnosti priče, nema nikakve veze sa mnom. Ovo posljednje bilo je djelo mojih učenika i sljedbenika nakon moje smrti, i oni su to širili.

Još jedna stvar i završit ću sa svojim javljanjem. Radi se o sljedećem. Skoro svaka slika koju u moderno vrijeme prepoznaju kao Isusa, identična je portretu Apolonija iz Tijane naslikanom za Vespazijanove vladavine. Taj car tražio je moje savjete. Bio sam orakul u njegovom logoru. Pomoću mene spašen je život Flavija Josipa." [Ovdje smo ga upitali kako to da Flavije Josip nije spomenuo tu činjenicu u svom *Židovskom ratu*. Odgovorio je sljedeće:] „Židovska hijerarhija u to vrijeme užasavala se i osjećala je odbojnost čak i prema njihovim najboljim prijateljima koji nisu bili njihove vjere, a kako je Josip bio farizej iz najstrože sekte, imao je posebno jake predrasude prema nevjernicima poput mene. Time ne želim reći da su farizeji bili loši ljudi nego da su bili toliko predani svojoj religiji da su bili krajnje nesnošljivi i ispunjeni predrasudama prema drugačijima od sebe.

Moje je mišljenje, iz svega što sam mogao saznati kao duh, da su sva kršćanska evanđelja bila posuđena, i da zapravo vode porijeklo, iz knjiga koje sam donio iz Indije i dijelom dobio od Fraota, koji je bio kralj Taksile. Mislim da su te knjige koristili platonisti, eklektici i gnostici iz Aleksandrije, oko stotinu i pedeset godina kasnije. Umro sam 99. godine u Efezu, u dobi od 97 ili 98 godina, iako su neki produžili razdoblje mog zemaljskog života na 150 godina. Izvornike četiriju evanđelja dobio sam od izvjesnog Hirma Ermandija iz Taksile, koji me odveo u Dalju Indiju. Bili su napisani pismom koje donekle sliči kineskom, na tankom, čvrstom papiru. Govorili su o četiri faze Buddhinog života. Prvi o njegovu utjelovljenju i rođenju, drugi o njegovu djetinjstvu i mladosti, treći o njegovu zrelom dobu, a četvrti o njegovoj starosti i smrti. Te knjige nabavio sam u Singapuru, na krajnjoj točki Indije, na tjesnacu između Indije i Sumatre." [Ovdje smo mu spomenuli činjenicu da smo tjedan dana ranije primili poruku od duha koji je tvrdio da je Ulfilas, kršćanski biskup Gota, koji je rekao da je iz samaritanskih rukopisa preveo na gotski jezik poslanice i evanđelja o kojima on, Apolonije, govori; i da je rukopise koje je preveo

napisao on sam, na temelju izvornika koje je dobio u Singapuru u Indiji. Na to je on odgovorio:] „Izvjesni Hegesip prepisao je moje prijevode i preinačene verzije izvornika na samaritanskom jeziku, a Ulfilas je prepisao Hegesipove rukopise. Ja sam pisao na hebrejsko-samaritanskom jeziku, koji je bio jezik moje zemlje.”

POTRAGA ZA POVIJESNIM APOLONIJEM

(iz poglavlja *Apolonije knjige Razotkrivena antika*)

Ovdje je kontrola medija potpuno oslabila. Pozdravivši nas brzo i krajnje ljubazno napustio je medija koji je bio iscrpljeniji negoli smo ga ikada dotad vidjeli na bilo kojoj seansi. Nikakva daljnja kontrola medija više nije bila moguća, i tako je završio razgovor s duhom koji će zasigurno obilježiti novu eru u ljudskom napretku, nikada nadmašenu, a možda ni dosegnutu, po važnosti i interesu za sve klase ljudske vrste. Objavit ćemo činjenice o Apoloniju koje brojni autoriteti

Smatramo da možemo sa sigurnošću uzeti kao istinite i dokazane sljedeće povijesne tvrdnje u vezi s Apolonijem. Rođen je kao dijete imućnih roditelja u Tijani u Kapadokiji, točno u razdoblju kad je kršćanski Isus navodno rođen u Betlehemu

smatraju povijesno potvrđenima. Voljeli bismo dodati mnogo toga što je rezultat naših istraživanja, ali ograničit ćemo se uglavnom na trenutnu povijest njegova života i rada. Kao najbolji sažeti prikaz Apolonijevog života koji smo mogli naći izabrali smo onaj iz *Penny Cyclopaedia* objavljene u Londonu 1834.:

„Smatramo da možemo sa sigurnošću uzeti kao istinite i dokazane sljedeće povijesne tvrdnje u vezi s Apolonijem. Rođen je kao dijete imućnih roditelja u Tijani u Kapadokiji, točno u razdoblju kad je kršćanski Isus navodno rođen u Betlehemu. Kad mu je bilo dvanaest godina poslali su ga u Tarz u Ciliciji, navodno mjesto rođenja sv. Pavla. Kako mu se nisu sviđale prostačke navike stanovnika toga grada, uz dozvolu svoga oca povukao se u Egej, grad nedaleko od Tarza, do odrasle dobi. Tamo je pro-

učio sve filozofske sustave i usavršio se u retorici i općoj književnosti. Tamo se nastanio u Eskulapovom hramu, glasovitom po čudesnim izlječenjima. Svećenici tog hrama inicirali su ga u njihove misterije, a vršio je iscjeljenja koja su zapanjila ne samo narod nego čak i te učitelje umijeća liječenja. Tamo je na kraju odlučio prihvatiti Pitagorinu filozofiju i odlučno je provodio naporu disciplinu koju je zagovarao taj samoski mudrac. Izvršio je strašni zadatak petogodišnje šutnje, koji je podnio u dobrom raspoloženju i bez ikakvih znakova negodovanja. Uzdržavao se od hrane životinjskog porijekla, vina i žena – živio je od voća i povrća – odjeven samo u najprostiju lanenu odjeću – hodao je bos i nepokriven glave – i nije šišao kosu ni brijač bradu. Posebno se isticao po svojoj ljepoti, po svom prijateljskom ponašanju, po svojoj ljubavi i dobroti prema svima, i po svojoj uvijek staloženoj čudi. U tom pogledu bio je utjelovljenje imaginarnih osobina kršćanskog Isusa, i nesumnjivo je da slike takozvanog Nazarećanina, koje danas

toliko obožavaju neupućeni ispovjedao ci kršćanske religije, zapravo prikazuju njega. Odlučno predan traganju za znanjem i poučavanju filozofiji, razdijelio je svoju veliku očevinu siromašnim rođacima i otišao u Antiohiju, koja je u to vrijeme bila središte učenja, ali nešto manje poznata od Atene ili Aleksandrije. Tamo je započeo svoju veliku misiju predajući filozofiju svojim učenicima i narodu. Ušao je u hram Apolona i Dafne u Antiohiji i naučio misterije njegova svećenstva. Filostrat je ovako opisao Apolonijev način govora:

‘Apolonije je koristio stil govora koji nije bio uzvišen ni prepun pjesničkih fraza, ni previše profinjen, ni previše duhovit; jer sve što je prelazilo antičku umjerenost smatrao je neskladnim i neugodnim. Nije inzistirao na pedantnoj formalnosti svojih rasprava i nije koristio zamršene rečenice; također nije bio

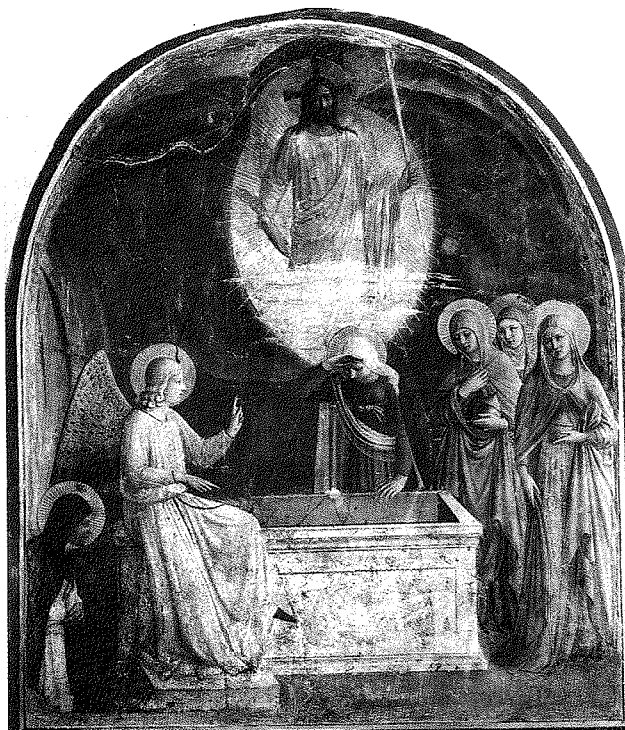
ironičan, i ni na koji način nije prozivao bilo koga među svojim slušateljima. Govorio je kao s tronošca, točnije: 'Znam da' i 'Čini mi se', i 'Koja je svrha toga?' i, 'Morate znati'. Rečenice su mu bile kratke i odlučne – a njegove riječi autoritativne i prilagođene smislu, i samo njihovo izgovaranje zvučalo je kao da ih odobrava kraljevsko žezlo. Kad ga je jednom prilikom pronicljiv sugovornik upitao zašto ne predlaže kojoj se strani treba prikl-

Odlučno predan traganju za znanjem i poučavanju filozofiji, razdijelio je svoju veliku očevidnu siromašnim rođacima i otišao u Antiohiju. Tamo je započeo svoju veliku misiju predajući filozofiju svojim učenicima i narodu

niti u raspravi, odgovorio je: 'Kad sam bio mladić držao sam se tog običaja, ali to više nije nužno jer sada moja dužnost nije da istražujem nego da podučavam o rezultatima mojih istraživanja.' Kad ga je isti logičar upitao kako bi mudar čovjek trebao govoriti, rekao je: *kao zakonodavac*, jer je zadaća zakonodavca da naređuje mnoštvu da čini ono za što je sam uvjeren da treba činiti. Tako se ponašao u Antiohiji, i obratio je mnoge koji su se upoznali s njegovim znanjem."

Kad se sjetimo da nam je ovaj opis načina na koji je govorio Apolonije ostavio Damis, prijatelj, učenik i drug kapadokijskog mudraca, dugo prije negoli je netko čuo ili znao za Isusa Krista ili kršćansko Sveto pismo, nije li izvanredno očito da je izvorni autor tog Svetog pisma bio sam Apolonije? Ako su stil i gledišta identični, onda je učeni Apolonije izvorni autor učenja koja se pripisuju Isusu Kristu; i sve izmjene, izbacivanja i umetanja od strane kršćanske hijerarhije nisu bila u stanju uništiti ili čak samo nesavršeno prikriti taj identitet. Citirajući Cudwortha, dr. Lardner, u *Vjerodostojnosti evanđeoske povijesti* (*The Credibility of the Gospel History*) kaže:

„Cudworth, u svom *Intelektualnom sustavu* (*Intellectual System*), kaže: 'Vrlo je vjerojatno, ako ne i neupitno, da je Apolonije Tijanski, ubrzo nakon objavljivanja evanđelja svijetu, bio osoba koju su izabrale i kojoj su pomagale sile kraljevstva tame u izvođenju nekih izvanrednih stvari, samo s ciljem da se umanje čuda našeg Spasitelja Isusa Krista, i kako bi se poganstvo moglo bolje suprotstaviti napadima kršćanstva'.

Svi materijalisti tvrde da je nemoguće vratiti u život ono što je mrtvo. U vezi s time, a na temelju mog znanja, tvrdim da ako ste do te mjere razvili vaše smrtno tijelo, ne u onome što se zove moralna čistoća nego u svetoj ljubavi punoj vjere, sa srcem koje kuca za čovječanstvo, ako takva osoba može doći u dodir sa svježim, mladim tijelom iz kojega je izbačen duh prije nego što je mogao završiti svoju zadaću, i uzme to tijelo za ruku i moćnom voljom zaustavi taj duh... može ga prisiliti na povratak u tijelo koje je nekada nastanjivao kako bi ispunio svoju zadaću

Tako smatra Cudworth, a pretpostavljam da to mišljenje dijele mnogi učeni ljudi novijeg vremena; ali s njima se ja ne mogu složiti."

Nakon toga citira Hueta, kako slijedi:

„On [Filostrat] nastoji", kaže Huet, „i smatra svojim glavnim zadatkom, ometi napredak kršćanske religije stvaranjem lika čovjeka ogromnog znanja, svetosti i čudesnih moći. Zato je oblikovao Apolonija prema primjeru Kri-

sta, i mnoge stvari iz života našeg Gospodina prilagodio je Apoloniju."

Tako vidimo da je vrlo učen i pobožan kršćanin Huet bio prisiljen priznati zajednički identitet Apolonija i Isusa – prvoga je opisao Filostrat prema Damiškim sjećanjima, zapisanim u prvom stoljeću; a nitko ne zna tko je i kada dao opis ovoga drugoga, koji se danas nalazi u onome što se zove *Novi zavjet*, ali to sigurno nije bilo prije početka trećeg stoljeća takozvane kršćanske ere. Budući da su kršćanski pisci bili prisiljeni priznati identičnost priča o Apoloniju i Isusu, jedino pitanje koje još treba riješiti je tko je bio izvorni autor takozvanih kršćanskih učenja? Ako to dosad već nije u potpunosti učinjeno, preostaje nam još vrlo malo da do kraja pokažemo da je taj autor bio Apolonije iz Tijane, a ne Isus Nazarećanin ili Pavao Tarski, kao što pogrešno tvrde kršćanski pisci. Nakon što je iznio mnoge razloge za svoje zaključke, dr. Lardner, od kojeg nema većeg kršćanskog autoriteta, kaže:

„Očigledno je, dakle, da je Filostrat uspoređivao Apo-

lonija i Pitagoru; ali ne smatram da je pokušavao od njega napraviti suparnika Isusa Krista. Filostrat nijednom nije spomenuo našeg Spasitelja, ili njegove sljedbenike kršćane, ni u ovom dugom djelu, ni u *Životima sofista*, ako je ono njegovo, kao što pretpostavljaju neki upućeni učeni ljudi; niti igdje ima bilo kakvog nagovještaja da se Apolonije bilo gdje u svojim dalekim putovanjima susreo s bilo kojim Isusovim sljedbenikom. Nema čak ni bilo kakvog nejasnog ili općenitog opisa bilo kojih ljudi koje

je susreo, a za koje bi se moglo naslutiti da su bili kršćani bilo koje vrste, bilo katolici ili heretici. Zbog toga smatram: da je Filostrat pisao s negativnim stavom prema Isusu, iskoristio bi neku priliku da opiše i omalovaži njegove sljedbenike, kao neprijatelje bogova i mrzitelje misterija i svetkovina, i drugačije od svih ostalih ljudi.”

Treba imati na umu da je Filostrat živio i opisao Apolonijev život za vrijeme vladavine Septimija Severa, otprilike početkom trećeg stoljeća. U to vrijeme nikako nije mogao postojati nijedan opis Isusovog života iz Svetog pisma, koji su toliko slični zgodama i događajima koje je on opisao u vezi s Apolonijem. Da su postojale takve osobe kao što su Isus Krist, njegovi apostoli i njihovi kršćanski sljedbenici, u vrijeme kad je Apolonije živio i djelovao širom tadašnjeg civiliziranog svijeta, Damis, koji ga je pratio tijekom velikog dijela tog razdoblja i zapisivao sve što je bilo vrijedno posebne pažnje, svakako bi na neki način spomenuo takve ljude, bilo u pozitivnom ili negativnom svjetlu. To što to nije učinio samo je po sebi dovoljan dokaz da ni Isus Krist ni njegovi apostoli ni kršćanska religija nisu postojali prije ili tijekom tog razdoblja, koje je bilo jedino vrijeme u kojem su mogli imati stvaran život. U svakom slučaju, ništa ne može biti sigurnije od zaključka dr. Lardnera da Filostrat nije napisao *Život Apolonija iz Tijane* kako bi omalovažio kršćansku religiju.

Dr. Lardner nije spreman dati to fatalno priznanje da su kršćani plagirali Apolonijev život i djela; ali daje jednako fatalno priznanje u drugom smjeru. Ne slažući se s Cudworthom, Huetom i ostalima koji smatraju da je Filostrat napisao *Život Apolonija iz Tijane* s ciljem suprotstavljanja kršćanstvu, dr. Lardner kaže:

„Uz dužno poštovanje, ne smatram da je Apolonije bio čovjek od tolike važnosti kao što se ovdje pretpostavlja jer čini se da ga nijedan protivnik kršćana, ni Cel-sus ni Porfirije, ni bilo tko drugi prije Hijerokla, na početku četvrtog stoljeća, pod Dioklecijanovim progonom, nikada nije spomenuo niti u jednoj od njihovih rasprava. Također mi nije poznato da ga je spomenuo ijedan kršćanski autor iz prva dva stoljeća. Kad sam se prvi put susreo s Cudworthovim zapažanjima

[gore spomenutim] bio sam vrlo iznenađen, s obzirom na šutnju cijelog ranoantičkog svijeta. Kad bi ta zapažanja bila točna, očekivao bih da će se Apolonije često spominjati u povijesti sv. Ivana i drugih Kristovih apostola; ali nema ga nigdje. U tom vremenskom razdoblju imali smo razne učene ljude, od kojih su neki poznati po brojnoj literaturi, koliko i bilo koji ljudi koji su ikada živjeli; na primjer Justin, Tatian, Bardesan Sirijac, Klement Aleksandrijski, Irenej, Julije Afrički, Tertulijan, Minucije Feliks; a mogli bismo spomenuti i Klementa Rimskog, Ignacija ili Polikarpa, ili priče o njihovim životima. Od svakoga od njih sačuvana su neka djela; živjeli su u prva dva stoljeća ili početkom trećeg; ali Apolonija nikada nisu ni spomenuli.”

Sasvim istinito, dr. Lardner; a zašto nisu? Ta potpuna tišina od strane tih autora iz prvog i drugog stoljeća u vezi s tako istaknutim filozofom i učiteljem kao što je bio Apolonije iz Tijane može se objasniti samo jednom teorijom, a ta

je nigdje ne spominje u knjigama *Novoga zavjeta*, ako izuzmemo nekoliko stihova iz Prve poslanice Korinćanima, koji kažu, „Jer kad neki kažu: ‘Ja sam Pavlov’, ‘A ja Apolonov’, niste li odveć ljudi? Ta tko je Apolon? Tko je Pavao? Poslužitelji po kojima povjerovaste – kako već komu Gospodin daje. Ja zasadih, Apolon zali, ali Bog daje rasti.” U vrlo starom rukopisu ove poslanice, zvanom Codex Beza, koji je u jednom francuskom samostanu pronašao jedan hugenotski vojnik, ime nije Apolon, nego Apolonije. Ali čak se i taj jasni trag o Apolonijevom identitetu kod kršćanskog sv. Pavla pokušalo izbrisati time što je Apolon zamijenio Apolonija, kako je izvorno pisalo. To smišljeno izbjegavanje svakog spomena Apolonija u kršćanskom Svetom pismu jasan je dokaz da bi njegovo priznanje, na bilo koji način, od strane kršćanskih autora bilo pogubno za njihov plan obmane i prevare. Čudimo se što nisu bili dovoljno prepređeni da izbrišu i to jedno spominjanje Apolonijevih propovijedi i

Treba imati na umu da je Filostrat živio i opisao Apolonijev život za vrijeme vladavine Septimija Severa, otprilike početkom trećeg stoljeća. U to vrijeme nikako nije mogao postojati nijedan opis Isusovog života iz Svetog pisma, koji su toliko slični zgodama i događajima koje je on opisao u vezi s Apolonijem

će pokazati da je bilo nužno potpuno ignorirati Apolonija i njegova filozofska i religijska učenja kako bi se kršćanska religija mogla probiti i uzurpirati polje kojim je on tako veličanstveno vladao. Od svih autora koje je imenovao dr. Lardner, do našeg vremena nisu se sačuvala sva djela nijednog od njih. Pored toga, fragmentirani ostaci radova iz prvih triju stoljeća koji su stigli do nas morali su proći kroz ruke Euzebija, pape Silvestra I i njihovih pomoćnika i nasljednika, koji su od početka četvrtog stoljeća pa sve do vremena kad je vještina tiskanja to prekinula, tako marljivo ubacivali lažne umetke, krnjili i uništavali sve tragove dokaza u njihovom dohvatu koji su pokazivali pravo porijeklo i prirodu kršćanske religije. Dr. Lardneru je trebalo u puno većoj mjeri privući pažnju to što se Apoloni-

učenja, i priznanje da su njegova učenja bila savršeno u skladu s učenjima koja se pripisuju sv. Pavlu. Stara izreka kaže da lažovi trebaju imati dobro pamćenje. To nikada nije bilo očiglednije nego u propustu da izbacе to izdajničko priznanje iz Prve poslanice Korinćanima. Tamo stoji i tamo će stajati, zahvaljujući umijeću tiskanja, da opovrgava te kršćanske neprijatelje istine, i ukazuje na prevaru koju zagovaraju. Dr. Lardner u nastavku kaže:

„Prvi kršćanski pisac koji ga spominje”, (Apolonija) „koliko se mogu sjetiti, bio je Origen, u svojim knjigama protiv Celza, napisanim nedugo nakon sredine trećeg stoljeća. Kada kaže: ‘Onaj koji želi znati ima li magija ikakvu moć nad filozofima, treba pročitati memoare Meragena, u vezi s Apolonijem iz Tijane,

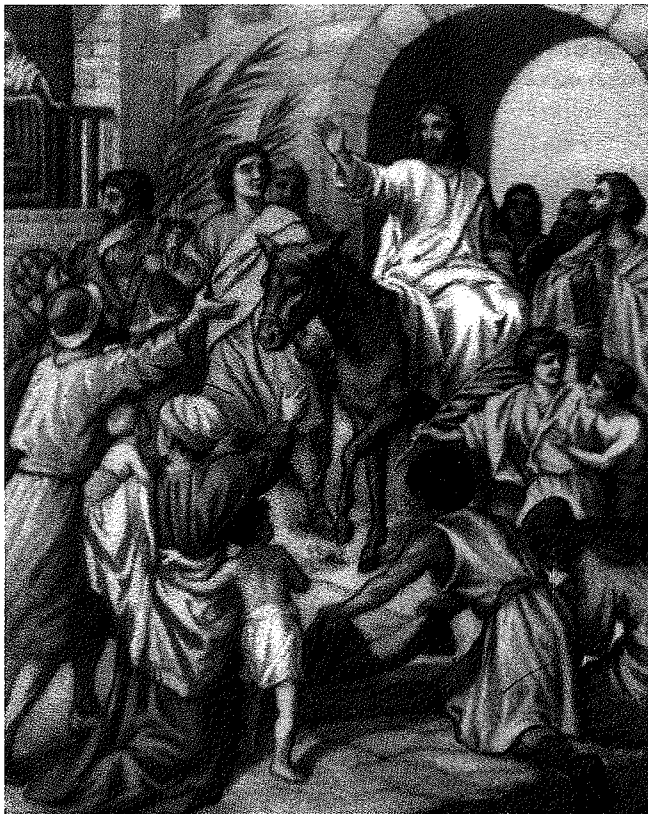
koji je bio i čarobnjak i filozof. U njima Meragen, koji nije bio kršćanin nego filozof, kaže da su neki filozofi, i to ne beznačajni, bili zadivljeni Apolonijevim čarobnjačkim vještinama i da su dolazili k njemu kao čarobnjaku. Pretpostavljam da misli, između ostalih, na Eufrata i na stanovitog epikurejca. Ali na temelju našeg iskustva možemo potvrditi da oni koji štiju Boga iznad svega kroz Isusa Krista, i žive u skladu s evanđeljem, i

To što ti učeni teolozi izbjegavaju svako spominjanje Apolonijevih filozofskih i vjerskih učenja pokazuje, bolje od ičega drugog, da su svjesni da je Apolonije zapravo bio Isus, Pavao i Ivan Novog zavjeta

mole se kao što treba danju i noću, nemaju razloga da se imalo boje magije.' Tako je Origen odgovorio na neke Celzove tvrdnje; ali čini se da Celzo uopće nije spomenuo ni Apolonija ni njegovog povjesničara. Apolonija je spomenuo Lucijan, ali to što je rekao o njemu baš i nije pozitivno. Spominje ga i Apulej, koji je bio Lucijanov suvremenik; a također u današnje vrijeme ne postoje djela nijednog starijeg autora u kojima bi se on spominjao; to valja smatrati potvrdom njegove velike opskurnosti, sve dok ga nije predstavio Filostrat. Nakon tog vremena Apolonija spominju mnogi; poput Arnobija i Laktancija, te Euzebija, koji su morali reagirati na Hijerokla, čija se cijela knjiga protiv kršćana temeljila na Filostratovim memoarima. Kasnije ga spominju Augustin i drugi kršćanski autori. Nekoliko puta spominju ga autori *Života sv. Augustina*, koji je djelovao u vrijeme Dioklecijana ili nedugo nakon toga, i Dion Kasije, te Eunapije, koji hvali Filostratovu povijest, ali kaže da ju je umjesto *Život Apolonija* mogao nazvati *Putovanja Boga među ljudima*."

Ovdje ne smijemo smetnuti s uma da su Celzova djela odavna izgubljena ili uništena; ne zna se ništa o tome kakva su

bila, osim iz onoga što je Origen pisao o njima. Je li Celzo spominjao Apolonija ili ne nije važno. Celzo nije pisao sve do skoro jednog stoljeća nakon Apolonijeve smrti, i možda se nikada nije susreo s memoarima Damisa ili Meragena u vezi s Apolonijem. To što su ga spominjali Lucijan i Apulej, koji su pisali u vrijeme dok je Apolonije još bio živ ili nedugo nakon toga, dovoljno je da potvrdi njegovo povijesno postojanje. Da

Zbog njegovog velikog ugleda kao spiritističkog medija i učitelja, koji je stekao u Antiohiji, određeni Židovi koji su saznali za njegovu nadarenost kao medija, i za izvanredne manifestacije duhovne moći koje se javljaju kroz njega, nagovorili su ga da ode u Jeruzalem. Jeruzalem je, kako nam kaže, posjetio kad su mu bile točno trideset i tri godine

Filostrat tada nije došao u posjed memoara Damisa, Meragena i Maksima iz Egide, povijest Apolonijeva života i rada bila bi suzbijena, nesumnjivo pod utjecajem grčkog i rimskog svećenstva. Želja obrazovane carice Julije Domne da nauči Apolonijevu povijest pokazuje da je imao određenu slavu kao istaknuti filozof još početkom trećeg stoljeća, kad je Filostrat napisao svoj *Apolonijev život*. Kao što je priznao dr. Lardner, kroz cijelo treće stoljeće često su se spominjali njegovo ime i njegova učenja. Ali tek kad je Hijeroklo početkom četvrtog stoljeća hrabro optužio kršćansko svećenstvo za

njihovo plagiranje Apolonijevih učenja i rada, potonji su odlučili svim sredstvima zataškati veliku istinu koju je Hijeroklo objavio takvom silnom snagom. Istina je da nitko ne zna što je točno Hijeroklo napisao, jer se Euzebije, koji si je dao u zadatak da uništi Hijeroklovo svjedočenje, dobro potrudio da uništi rad svog opasnog neprijatelja, i da umjesto njega iznese vlastitu verziju događaja. Do današnjeg vremena sačuvao se Euzebijev odgovor Hijeroklu. Zašto se također nije sačuvala Hijeroklova optužba kršćanskog svećenstva? Neka na to odgovori svećenstvo.

APOLONIJE U JERUZALEMU

Prijevod Filostratovog *Života Apolonija iz Tijane* na moderne europske jezike izazvao je takvu konsternaciju da su kršćani, i katolici i protestanti, odbacili takt i zaglibili u močvari iz koje im je bio glavni cilj pobjeći. Pokazat ćemo da se ni dr. Parker ni Huet ni dr. Lardner nisu udostojili primijetiti stvarne i nepobitne činjenice povezane s Apolonijevim životom i radom, nego su svu svoju ingeni-

oznost potrošili na obračun s fikcijom ili pretjeranim opisima koji su bili tako uobičajena pratnja starih povijesnih priča, u kojima se redovno miješaju čude sa s dokazano autentičnim događajima, i koje predstavljaju temelj i objekt svih drevnih povijesnih zapisa. To što ti učeni teolozi izbjegavaju svako spominjanje Apolonijevih filozofskih i vjerskih učenja pokazuje, bolje od ičega drugog, da su svjesni da je Apolonije zapravo bio Isus, Pavao i Ivan Novog zavjeta.

Pokazali smo da je Apolonije nekoliko godina naučavao i propovijedao u Antiohiji, i da je mnoge koji su se prvi

put sreli s njegovim znanjem obratio na vjeru u njegovu doktrinu. Zbog njegovog velikog ugleda kao spiritističkog medija i učitelja, koji je stekao u Anti-hiji, određeni Židovi koji su saznali za njegovu nadarenost kao medija, i za izvanredne manifestacije duhovne moći koje se javljaju kroz njega, nagovorili su ga da ode u Jeruzalem. Jeruzalem je, kako nam kaže, posjetio kad su mu bile točno trideset i tri godine, što je upravo ono doba u kojem je Isus navodno započeo svoju božansku misiju. Kaže nam da ga je narod pozdravljao prilikom ulaska u taj grad, i tvrdi se da je Isusov ulazak bio pozdravljen hosanama i pjesmama u slavu onoga koji je došao u ime Gospodina. To se, nesumnjivo, odnosi na sljedeći dio iz Mateja (21:9), „A mnoštvo što je išlo pred njim i za njim klicalo je: ‘Hosana Sinu Davidovu!’ ‘Blagoslovljen je onaj koji dolazi u ime Gospodinovo!’ ‘Hosana u visini!’ Kad je ušao u Jeruzalem, cijeli se grad uskomešao, govoreći: ‘Tko je to? A mnoštvo je odgovorilo, ‘To je Isus, prorok iz Nazareta u Galileji.’” Istina je da Apolonije ne kaže ništa o svojim iskustvima u rukama židovskog svećenstva, i možemo samo zaključiti da su s njim postupali na manje ugodan

način nego mnoštvo. Istina je da ne postoji nijedan povijesni zapis u kojem se spominje taj Apolonijev posjet Jeruzalemu, i zato možemo opravdano zaključiti da je autor Evanđelja po Mateju, nakon što je iskoristio takav povijesni rukopis da od Apolonija ukrade njegovu zasluženu slavu zamijenivši ga mitskim Isusom, pažljivo uništio povijesni original. To što se Apolonije nikada nije vratio u Jeruzalem, sve dok to nije učinio trideset i dvije godine kasnije kao orakul u Vespazijanovu logoru prilikom pada Jeruzalema, navodi na zaključak da je, prilikom njegova prvog posjeta, židovsko svećenstvo s njime postupalo tako da se nije želio ponovno naći pod njihovom vlašću. Kao čvrst dokaz ispravnosti tog nagađanja, vrijedi spomenuti da je Judeja bila jedina civilizirana zemlja koju Apolonije nije posjetio i u kojoj ga nisu bratski dočekali svi svećenički redovi. To što Damis nije zabilježio taj Apolonijev posjet Jeruzalemu moglo bi se razumno objasniti činjenicom da se posjet dogodio prije nego što je Damis počeo pisati svoje memoare, i vrlo je vjerojatno da se Apolonije previše gnušao uskogrudne nesnošljivosti židovske hijerarhije da to ispriča Damisu. Apoloni-

je nam nije rekao što je uslijedilo nakon što ga je radosno dočekao jeruzalemski narod. Pisci koji su iskoristili taj događaj za veličanje njihovog mitskog bogočovjeka, u vezi s time kažu: „U hramu su k njemu došli slijepi i hromi i on ih je ozdravio. A kad su svećenički glavari i pismoznanci vidjeli divna čuda što ih je činio i djecu što kliču u hramu, govoreći: ‘Hosana Sinu Davidovu!’ razgnjevali su se i rekli mu: ‘Čuješ li ti što ovi govore?’ A Isus im reče, ‘Da. Niste li nikada čitali: ‘Iz usta djece i dojenčadi pripratio si sebi hvalu?’ Tada ih ostavi, pođe iz grada u Betaniju te ondje prenoći.” Koliko je od toga uzeto iz povijesnih memoara o Apoloniju ne možemo sa sigurnošću znati, ali ništa nije temeljitije potvrđeno od činjenice da je Apolonije bio čudesan iscjeliteljski medij – da je vraćao vid slijepima, snagu hromima, zdravlje bolesnima, život naizgled mrtvima, i da je proricao s točnošću koja je zapanjivala tadašnji civilizirani svijet. Vrlo je vjerojatno, ako ne i sigurno, da je sve to radio i u Jeruzalemu. I tako, kroz povratak Apolonijevog duha, imamo ponovno oživljeno poglavlje povijesti za koje su pisci kršćanskih spisa mislili da su ga iz nje zauvijek izbrisali.

ODSTRANJIVANJE NEGATIVNIH IMPLANATA

MOĆNI PROCES ČIŠĆENJA NEGATIVNIH IMPLANATA,
ETERIČNIH PARAZITA, NEGATIVNIH ENTITETA...

Negativni implantati su eterični uređaji ili entiteti koji su ugrađeni čovjeku u jedno od njegovih tijela od strane tamnih, odnosno negativnih bića/sila u svrhu izvlačenja energije, tj. kontrole mentalnih i emocionalnih reakcija implantirane osobe.

Na ovom planetu svi ljudi, uključujući i duhovno usmjerene, imaju negativne implante i sve ostale vrste psihičkog smeća. Izuzetak su zaista vrlo rijetki pojedinci koji su u tom smislu čisti.

Ovaj moćan proces je najefikasnija metoda čišćenja negativnih implanata, eteričnih parazita, negativnih entiteta, astralnih entiteta, neinkarniranih duhova, duhovnih oružja, uroka i sl.

KREŠO LUŠIČIĆ

ekspert na području psihičkog čišćenja i zaštite

099 36 919 63

www.kresolusicic.com

PROJEKT AŠTAR KOMANDE

A·M·O·R·C

**SPOZNATI
SMISAO ŽIVOTA**

**I STVARANJA
OBLIKOVATI VLASTITI ŽIVOT**

**TRADICIONALNIM PUTEM INICIJACIJE
RUŽE I KRIŽA**

**A.M.O.R.C. - mistično filozofska, nekonfesionalna
i politički nevezana internacionalna organizacija
predaje učenja za kućni studij i širi Svjetlo na putu
"Spoznaj samog sebe"**

A.M.O.R.C. 10000 ZAGREB, Razvorska 4

tel/fax: (01) 3648 - 749

mobitel: 098 - 647 - 074

e-mail: amorc-zg@zg.t-com.hr

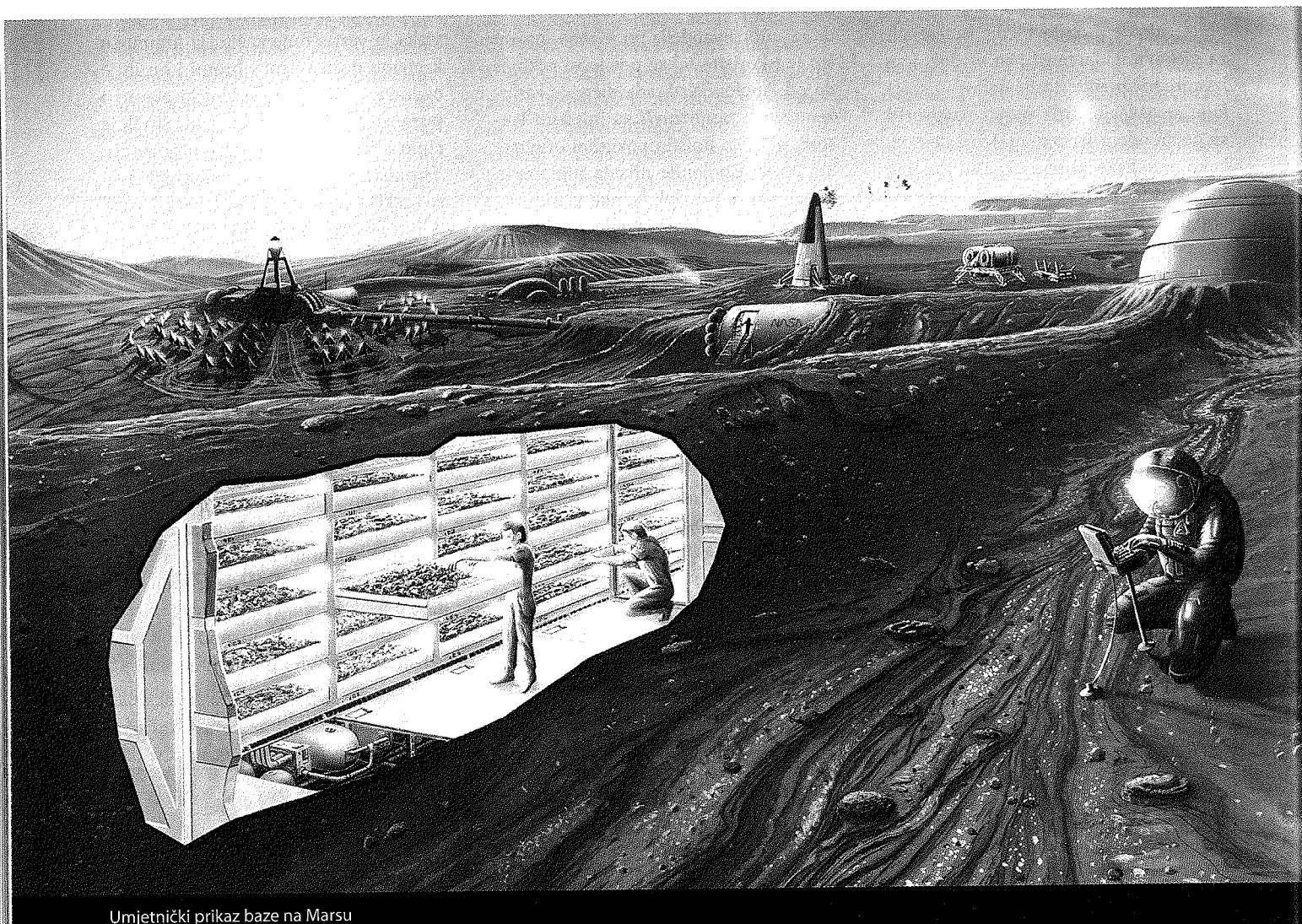
www.amorc.hr www.amorc.org

Pošaljite mi, molim vas, besplatnu pisanu informaciju na sljedeću adresu:

IME I PREZIME: _____

ULICA I BROJ: _____

POŠTANSKI BROJ I MJESTO: _____

Umjetnički prikaz baze na Marsu

PODZEMNE BAZE, MJ-12, UBOJSTVO KENNEDYJA I GRAĐEVINE NA MARSU I MJESECU

KNJIGA *VIDJEH BLIJEDOGA KONJA* WILLIAMA COOPERA NAJPRODAVANIJJA JE AVANGARDNA KNJIGA SVIH VREMENA. ČITAJU JE I USMENOM PREDAJOM PROMIČU LJUDI SVIH RASA, RELIGIJA I NACIJA. U OVOM BROJU SAZNAJEMO KAKO SVJETSKA ELITA UISTINU VJERUJE U EKOLOŠKU KATAKLIZMU I KAKVA SU RJEŠENJA OSMISLILI

Piše: Milton William Cooper (uređeni izvadak iz knjige

Vidjeh blijedog konja; Behold a Pale Horse, 1991.)

Vojni ured Bijele kuće organizirao je i vodio tajni fond od više milijuna dolara. Fond je bio korišten za gradnju preko 75 podzemnih objekata na velikoj dubini. Predsjednicima koji su postavljali pitanja rečeno je da se novac koristi za gradnju dubokih podzemnih skloni-

šta za predsjednika u slučaju rata. Samo ih je nekoliko izgrađeno za predsjednika. Kroz taj ured milijuni dolara bili su kanalizirani do Majesty Twelve i potom do izvođača. Koristio se za gradnju vrlo tajnih baza za izvanzemaljce, kao i vrlo tajnih DUMB-ova (Deep Underground

Military Bases = Duboka podzemna vojna baza), koji su objavljeni javnosti putem Alternative 2. Predsjednik Johnson iskoristio je fond za izgradnju kino-dvorane i asfaltiranje ceste na svom ranču. Nije imao pojma koja je njegova prava svrha.

Predsjednik Eisenhower je 1957. osnovao tajni fond Bijele kuće za gradnju podzemnih objekata. Sredstva su dobivana od Kongresa pod izlikom „gradnje i održavanja Predsjedničkih skloništa: tajnih lokacija na koje se može odvesti predsjednika u slučaju vojnog napada.” Ta su mjesta doslovno rupe u zemlji, na dovoljnoj dubini da podnesu nuklearni udar, a opremljena su najmodernijom komunikacijskom opremom. Sredstvima iz tog fonda do danas je izgrađeno preko 75 takvih objekata širom zemlje. Komisija za atomsku energiju izgradila je barem još 22 podzemna objekta.

Lokacije i sve što ima veze s tim objektima smatra se i tretira kao „vrlo tajno”. Novac je bio i još je uvijek pod kontrolom Vojnog ureda Bijele kuće, a prao se i pere se kroz tako zamršenu mrežu da ga čak ni najvještiji špijun ili knjigovođa ne mogu pratiti. Godine 1980. samo su malobrojni na početku i na kraju te mreže znali čemu služi novac. Na početku su bili zastupnik Teksasa George Mahon, predsjednik Odbora za dodjelu sredstava Zastupničkog doma i njegovog Pododbora za obranu; i zastupnik Floride Robert Sikes, predsjednik Pododbora za gradnju vojnih objekata. Danas se priča da je predsjednik Zastupničkog doma Jim Wright kontrolirao novac u Kongresu i da je uklonjen u borbi za prevlast. Na kraju linije bili su predsjednik, MJ-12, direktor Vojnog ureda i zapovjednik u Navy Yardu u Washingtonu.

Novac je odobravao Odbor za proračunsku raspodjelu koji ga je doznačavao Ministarstvu obrane kao vrlo tajnu stavku u Programu izgradnje vojnih objekata. Međutim, Kopnena vojska nije ga smjela trošiti i zapravo nije ni znala čemu je namijenjen. Dozvolu za trošenje novca zapravo je imala Mornarica. Novac je bio kanaliziran u Odjel mornaričke inženjerije u Chesapeakeu, koji također nije znao čemu služi. Čak ni glavni zapovjednik, admiral, nije znao za što se trebaju koristiti ta sredstva. Samo jedan čovjek, mornarički zapovjednik dodijeljen odjelu Chesapeake no odgovoran samo Vojnom uredu Bijele kuće, znao je pravu svrhu, količinu i krajnji cilj tog vrlo tajnog novca. Potpuna tajnost oko tih sredstava značila je da je šačica ljudi koja ih je kontrolirala mogla izbrisati gotovo svaki njihov trag. Nikada nije bilo i najvjerojatnije nikada neće biti revizije računa tog tajnog novca.

Velike količine novca bile su prebačene iz tajnog fonda u mjesto Peanut Island u Palm Beachu, Kalifornija, koje pripada Obalnoj straži. Taj otok nalazi se pored posjeda koji je bio u vlasništvu Josepha Kennedyja. Novac se navodno koristio za uređenje krajolika i opće uljepšavanje. Prije nekog vremena jedna posebna televizijska emisija o Kennedyevom ubojstvu govorila je o časniku Obalne straže koji je u aktovci prebacivao novac jednom zaposleniku Kennedyevih preko granice tog posjeda. Je li to mogla biti tajna isplata obitelji Kennedy za gubitak njihovog sina Johna F. Kennedyja? Isplate su se nastavile tijekom 1967. i onda su stale. Ukupna količina prebačenog novca nepoznata je, a nepoznato je i za što se zapravo koristio.

MJ-12

U međuvremenu je Nelson Rockefeller ponovno prešao na drugi položaj. Ovaj put je došao na stari položaj C. D. Jacksona, mjesto specijalnog pomoćnika za psihološku strategiju. S Nelsonovim imenovanjem ime je promijenjeno u

NSC 5412/1 u ožujku 1955. Ta grupa sastojala se od raznih *ad hoc* članova, ovisno o temi koja je bila na dnevnom redu. Osnovni članovi bili su Rockefeller, predstavnik Ministarstva obrane, predstavnik Ministarstva vanjskih poslova i direktor Središnje obavještajne agencije. Ubrzo je dobila naziv Odbor 5412 ili Specijalna grupa. NSC 5412/1 uveo je pravilo da tajne operacije trebaju imati odobrenje izvršnog odbora, dok su u prošlosti te operacije bile pokretane isključivo po naređenju direktora Središnje obavještajne agencije. Tajnim Izvršnim memorandumom NSC 5510 Eisenhower je i prije NSC 5412/1 formirao trajni odbor (ne *ad hoc*), koji je postao poznat kao Majesty Twelve (MJ-12), za nadzor i provedbu svih tajnih aktivnosti povezanih s pitanjem izvanzemaljaca. NSC 5412/1 je stvoren kako bi se objasnila svrha tih sastanaka kad su Kongres i tisak postali znatiželjni.

Članovi Majesty Twelve bili su Nelson Rockefeller, direktor Središnje obavještajne agencije Allen Welsh Dulles,

Ta su mjesta doslovno rupe u zemlji, na dovoljnoj dubini da podnesu nuklearni udar, a opremljena su najmodernijom komunikacijskom opremom. Sredstvima iz tog fonda do danas je izgrađeno preko 75 takvih objekata širom zemlje

„specijalni savjetnik za strategiju hladnog rata”. Taj položaj tijekom godina evoluirao je u položaj na kojem je na kraju bio Henry Kissinger za vrijeme predsjednika Nixona. Službeno je trebao pružati „savjete i pomoć u razvoju razumijevanja i suradnje među svim narodima”. Službeni opis služio je kao dimna zavjesa jer je potajno bio predsjednikov koordinator za obavještajnu zajednicu. Na svom novom položaju Rockefeller je odgovarao izravno i isključivo predsjedniku. Prisustvovao je sastancima kabineta, Vijeća za vanjsku ekonomsku politiku i Vijeća za nacionalnu sigurnost, koje je bilo najviše tijelo za određivanje politika u vladi. Nelson Rockefeller također je dobio drugi važan posao na čelu tajne jedinice zvane Grupa za koordinaciju planiranja, koja je formirana pod ukazom

državni tajnik John Foster Dulles, ministar obrane Charles E. Wilson, predsjednik Združenog stožera admiral Arthur W. Radford, direktor Saveznog istražnog ureda J. Edgar Hoover, šest ljudi iz upravnog odbora Vijeća za vanjske odnose poznatih kao ‘mudraci’, šest ljudi iz upravnog odbora Grupe JASON i dr. Edward Teller.

Grupa JASON je tajna znanstvena grupa koja je bila formirana za vrijeme Projekta Manhattan a kojom upravlja korporacija Mitre. Jezgra Vijeća za vanjske odnose novači svoje članove iz društava „Lubanja i kosti” te „Svitak i ključ” sveučilišta Harvard i Yale. Mudraci su ključni članovi Vijeća za vanjske odnose, a također i članovi tajnog „Reda potrage” poznatog kao Društvo JASON. Majesty Twelve imao je 19 članova. Prvo pravilo Majesty Twelve bilo je da

se nijedna zapovijed ne smije izdati i nijedna akcija ne smije poduzeti bez većine od dvanaest glasova 'Za', od čega potječe naziv Majority Twelve (Većinskih 12). Zapovijedi koje izdaje Majesty Twelve postale su poznate kao direktive Majority Twelve.

Ta se grupa tijekom godina sastojala od najviših dužnosnika i direktora Vijeća za vanjske odnose, a kasnije Trilateralne komisije. Među njima su

Izvanzemaljci su izjavili da manipuliraju i da su tada manipulirali i masama kroz tajna društva, vještice, magiju, okultno i religiju. Treba imati u vidu da bi i ta tvrdnja mogla biti manipulacija

bili Gordon Dean, George Bush i Zbigniew Brzezinski. Najvažniji i najutjecajniji među Mudracima bili su John McCloy, Robert Lovett, Averell Harriman, Charles Bohlen, George Kennan i Dean Acheson. Njihove politike trajale su sve do duboko u '70-e. Značajno je da su predsjednik Eisenhower i prvih šest članova Majesty Twelve iz vlade također bili članovi Vijeća za vanjske odnose. To je kontrolu nad najtajnijom i najmoćnijom grupom u vladi dalo klubu s posebnim interesima koji je i sam bio pod kontrolom Illuminata. Temeljiti istraživači uskoro su otkrili da se nisu svi Mudraci školovali na Harvardu ili Yaleu, i da nisu svi tijekom studiranja bili izabrani za članstvo u društvima Lubanja i kosti ili Svitak i ključ. Tu zagonetku moći ćete lako razjasniti nabavite li knjigu *The Wise Men (Mudraci)* Waltera Isaacsona i Evana Thomasa, u izdanju Simona and Schustera, New York. Pod ilustracijom br. 9 na sredini knjige pronaći ćete tekst: „Lovett s jedinicom s Yalea, gore, krajnje desno, i na plaži: Njegova inicijacija u društvo Lubanja i kosti obavljena je u zrakoplovnoj bazi blizu Dunkirka”. Otkrio sam da se članovi tih dvaju društava neprestano biraju

na temelju zasluga nakon fakulteta i da nisu ograničeni samo na studente Harvarda ili Yalea. Zbog te činjenice potpun popis članova društva Lubanja i kosti nikada se neće moći sastaviti na temelju kataloga ili adresa fakultetskog segmenta Zaklade Russell, također poznate kao Bratstvo smrti ili Lubanja i kosti. Sada znate zašto je bilo nemoguće točno utvrditi članstvo bilo po broju ili po imenu. Vjerujem da odgovor leži

bi se prikrilo postojanje NSC 5410. Pod Nixonom, Fordom i Carterom zvao se Odbor 40, a pod Reganom je postao Odbor PI-40. Tijekom svih tih godina mijenjao se samo naziv.

SASTANCI U QUANTICU

Do 1955. postalo je očigledno da su izvanzemaljci izigrali Eisenhowera i prekršili sporazum. Širom Sjedinjenih Država nalaženi su osakaćeni lju-

Fotografija preuzeta sa www.projectcamelot.org prikazuje početak gradnje jedne od podzemnih vojnih baza

skriven u spisima Vijeća za vanjske odnose, ako oni postoje.

Nekolicina izabranih kasnije je bila inicirana u tajni ogranak Reda potrage zvan Društvo JASON. Svi su oni članovi Vijeća za vanjske odnose, i u to vrijeme bili su poznati kao Istočni establišment. Iz toga možete zaključiti koliko je dalekosežna i ozbiljna priroda tih tajnih fakultetskih društava. To društvo i danas je živo i zdravo, ali sada uključuje i članove Trilateralne komisije. Trilateralci su u tajnosti postojali i prije 1973. Naziv trilateralna komisija uzet je po zastavi izvanzemaljaca poznatoj kao „Trilateral insignia” (Trostrani simbol). Majesty Twelve održao se sve do današnjeg dana. Pod Eisenhowerom i Kennedym pogrešno su ga zvali Odbor 5412, ili pravilnije Specijalna grupa. Za vrijeme Johnsonove administracije nazvan je Odbor 303 zato što je naziv 5412 kompromitiran u knjizi *The Secret Government (Tajna vlada)*. Ustvari, NSC 5412/1 je procurio do autora kako

di i osakaćene životinje. Sumnjalo se da izvanzemaljci ne predaju potpune popise kontaktiranih i otimanih ljudi Majesty Twelveu, a sumnjalo se i da neki oti ljudi nisu bili vraćeni. Sovjetski Savez osumnjičen je za suradnju s izvanzemalcima i to se pokazalo točnim. Izvanzemaljci su izjavili da manipuliraju i da su tada manipulirali i masama kroz tajna društva, vještice, magiju, okultno i religiju. Treba imati u vidu da bi i ta tvrdnja mogla biti manipulacija. Nakon nekoliko zračnih sukoba Ratnog zrakoplovstva s izvanzemaljskim letjelicama također je postalo jasno da je naše oružje protiv njih nemoćno.

U studenome 1955. izdan je NSC-5412/2, kojim je osnovan Istražni odbor kako bi se istražili „svi faktori koji su uključeni u stvaranje i provedbu vanjske politike u nuklearnom dobu”. Time se samo htjelo zamaskirati stvarni predmet istraživanja: izvanzemaljsko pitanje.

Tajnim Izvršnim memorandumom NSC 5411 iz 1954. predsjednik Eisenhower angažirao je istraživačku grupu koja je trebala „istražiti sve činjenice, dokaze, laži i obmane i otkriti istinu o izvanzemaljskom pitanju”. NSC 5412/2 bio je samo paravan koji je postao nužan kad je tisak počeo ispitivati o razlozima redovnih susreta tako važnih ljudi. Prvi sastanci započeli su 1954. i nazvani su Sastanci u Quanticu jer su se održavali u Mornaričkoj bazi Quantico. Istraživačka grupa bila je sastavljena isključivo od 35 članova tajne istraživačke grupe Vijeća za vanjske odnose. Dr. Edwardu Telleru ponuđeno je da sudjeluje. Tijekom prvih 18 mjeseci voditelj istrage bio je dr. Zbigniew Brzezinski, a dr. Henry Kissinger bio je izabran za voditelja istrage tijekom sljedećih 18 mjeseci, počevši od studenog 1955. Nelson Rockefeller često je posjećivao sastanke za vrijeme istrage.

Sastanci druge faze također su se održavali u Mornaričkoj bazi u Quanticu u Virginiji, a ta grupa postala je poznata pod nazivom Quantico II. Negdje u Marylandu Nelson Rockefeller je sagradio utočište za Majesty Twelve i istraživački odbor. Do njega se moglo doći jedino zrakom. Na taj način mogli su se sastajati daleko od pažnje javnosti. To tajno sastajalište poznato je pod kodnim imenom „Ladanjski klub”. Na toj lokaciji postojali su svi potrebni objekti za život, rekreaciju, prehranu i sastanke. (Institut Aspen nije Ladanjski klub.) Istraživačka grupa službeno je raspuštena krajem 1956. Henry Kissinger je 1957. napisao ono što je službeno nazvano rezultatima u izvještaju „Nuklearno naoružanje i vanjska politika” koji je za Vijeće za vanjske poslove objavio Harper & Brothers, New York. Ustvari, 80 posto rukopisa bilo je napisano dok je Kissinger još bio na Harvardu.

Istraživačka grupa nastavila je postojati, obavijena tajnošću. Koliko je Kissinger ozbiljno shvaćao tu studiju možemo zaključiti iz izjava njegove supruge i prijatelja. Mnogi od njih izjavili su da bi Henry svakog jutra rano otišao od kuće i vraćao se kasno navečer a da s nikim nije govorio niti se bilo kome javljao. Činilo se kao da je bio u drugom svijetu u kojem nije bilo mjesta za neupućene. Te izjave vrlo su znakovite. Otkrića o prisutnosti i djelima izvanzemaljaca do kojih je došao za vrijeme istraživanja

sigurno su izazvala težak šok. Henry Kissinger je tijekom tog razdoblja definitivno bio drugačiji no inače. Nikada ga više ništa nije tako pogodilo, bez obzira na ozbiljnost kasnijih događaja. Često bi nakon napornog radnog dana nastavio raditi do vrlo kasno u noć. Takvo ponašanje na kraju je dovelo do razvoda.

JOSHUA I EXCALIBUR

Važno otkriće istraživanja o izvanzemalcima bilo je da se javnosti o tome ne smije govoriti. Smatralo se da bi to sigurno dovelo do ekonomskog sloma, raspada religijske strukture i nacionalne panike, što bi moglo dovesti do anarhije. Tajnost se stoga nastavila. Ako se nije smjelo reći javnosti, nije se smjelo reći ni Kongresu. Zato je novac za projekt morao dolaziti izvan vlade. Novac je u međuvremenu pribavljan iz vojnog budžeta i iz CIA-inih povjerljivih, nedoznačenih tajnih fondova.

Događaji u Fatimi početkom stoljeća detaljno su proučeni. Zbog sumnje da se radilo o manipulaciji od strane izvanzemaljaca pokrenuta je obavještajna operacija koja je trebala prodrijeti kroz tajnovitost koja je obavijala događaj

Drugo važno otkriće bilo je da izvanzemaljci koriste ljude i životinje kao izvor žljezdanih izlučevina, enzima, hormonskih izlučevina i krvne plazme, a možda i za genetske eksperimente. Izvanzemaljci su te postupke objasnili kao nužne za njihov opstanak. Rekli su da se njihova genetska struktura degradirala i da se više nisu u stanju razmnožavati. Rekli su da će, ne budu li uspjeli poboljšati svoju genetsku strukturu, njihova vrsta ubrzo izumrijeti. Njihova objašnjenja činila su nam se vrlo sumnjiva. Budući da su naša oružja bila doslovno beskorisna protiv izvanzemaljaca, Majesty Twelve je odlučio nastaviti prijateljske diplomatske odnose s njima dok ne uspijemo razviti tehnologiju koja će nam omogućiti da im se suprotstavimo u vojnom sukobu. Tada ćemo Sovjetskom Savezu i drugim zemljama morati predložiti da ujedinito snage radi opstanka čovječanstva. U međuvremenu, razrađeni su planovi za istra-

živanje i izradu dva oružana sustava, na principu konvencionalne i nuklearne tehnologije, za koje se nadamo da će nas dovesti u ravnopravan položaj. Rezultati tih istraživanja su bili projekti JOSHUA i EXCALIBUR. JOSHUA je oružje koje je bilo oduzeto Nijemcima, a moglo je probiti oklop debljine 10 cm na udaljenosti od 3,2 km. Koristilo je usmjerene zvučne valove niske frekvencije, a smatralo se da bi to oružje bilo djelotvorno protiv izvanzemaljskih letjelica i njihovih oružja sa zrakama. EXCALIBUR je bio oružje nošeno raketom do visine od najviše 10.000 metara iznad tla, s odstupanjem od cilja manjim od 50 metara, sposobno prodrijeti kroz „1.000 metara vulkanskih stijena, zbijenog tla poput onoga u Novom Meksiku”, s bojevom glavom od jednog megatona i namijenjeno uništavanju izvanzemaljaca u njihovim podzemnim bazama. JOSHUA je bio uspješno razvijen, ali koliko mi je

poznato, nikada nije upotrijebljen. Sve do zadnjih godina nije se forsirao razvoj EXCALIBURA, ali sada su, kako čujem, u tijeku neviđeni napor da se razvije to oružje. Javnosti će se reći da je EXCALIBUR potreban za uništavanje sovjetskih podzemnih zapovjednih centara. Znamo da to nije istina zato što je jedno od pravila rata da ne pokušavate uništiti vođe. Vođe su potrebni za bezuvjetnu predaju ili za dogovaranje uvjeta predaje. Također su potrebni kako bi se osigurao miran prijenos vlasti i pristanak stanovništva na sve dogovorene ili nametnute uvjete.

FATIMA

Događaji u Fatimi početkom stoljeća detaljno su proučeni. Zbog sumnje da se radilo o manipulaciji od strane izvanzemaljaca pokrenuta je obavještajna operacija koja je trebala prodrijeti kroz tajnovitost koja je obavijala događaj. Sjedinjene Države iskoristile su svoje

krtice u Vatikanu i uskoro su došle do potpune vatikanske studije, koja je sadržavala proročanstvo. Prema tom proročanstvu, ako se čovjek ne okrene od zla i ne klekne pred Kristove noge, doći će do samouništenja planeta, a događaji opisani u Knjizi Otkrivenja zaista će se ostvariti. Proročanstvo je zahtijevalo da se Rusija posveti Srcu Isusovom. Rečeno je da će se roditi dijete koje će ujediniti svijet planom za svjetski mir

Objasnili su da su nas stvorili genetskom manipulacijom u laboratoriju. Rekoše da su manipulirali ljudskom vrstom kroz religiju, sotonizam, vještice, magiju i okultizam. Također su objasnili da mogu putovati kroz vrijeme i da će se ti događaji uistinu ostvariti ako ne ispunimo uvjete. Kasnije su Sjedinjene Države i Sovjetski Savez, koristeći izvanzemaljsku tehnologiju putovanja kroz vrijeme u projektu pod

pretskazani u Bibliji? ODGOVOR NA TO NEMAM.

ALTERNATIVE 1, 2 I 3

Na simpoziju održanom 1957. prisustvovali su neki od najvećih znanstvenih umova tog vremena. Došli su do zaključka da će do 2000. ili ubrzo nakon toga ZAISTA doći do samouništenja Zemlje zbog rasta stanovništva i čovjekovog iskorištavanja okoliša – BEZ IKAKVE POMOĆI BOGA ILI IZVAN-ZEMALJACA.

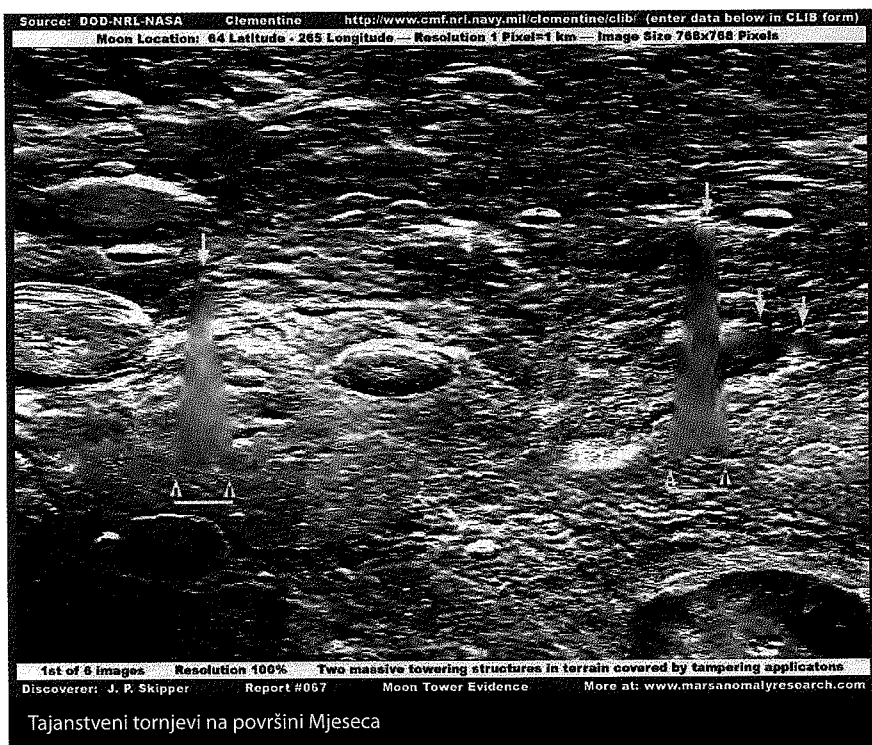
Tajnom izvršnom naredbom predsjednika Eisenhowera znanstvenici Društva JASON dobili su zadatak da prouče ovaj scenarij i da na temelju svojih otkrića predlože rješenja. Društvo JASON PO-TVRILO je zaključke znanstvenika i dalo tri preporuke zvane ALTERNATIVE 1, 2 i 3.

Alternativa 1 bila je da se nuklearnim oružjem probiju rupe u stratosferi kroz koje bi toplina i zagađenje mogli izlaziti u svemir. Nakon toga bi izmijenili ljudske kulture: od eksploatacijskih u kulture zaštite okoliša. Zaključeno je da od tri alternative ova ima najmanju vjerojatnost za uspjeh zbog čovjekove urođene prirode i dodatne štete koju bi uzrokovale same nuklearne eksplozije. Alternativa 2 bila je gradnja ogromne mreže podzemnih gradova i tunela u kojima bi preživjeli izabrani predstavnici svih kultura i zanimanja i osigurali opstanak ljudske vrste. Ostatak čovječanstva bio bi ostavljen na površini planeta da se sam bori za svoj život. Znamo da su ti objekti izgrađeni i da spremno očekuju malobrojne izabrane kada oni budu obaviješteni.

Alternativa 3 je da se iskoriste izvanzemaljska i konvencionalna tehnologija tako da malobrojni izabrani mogu napustiti Zemlju i osnovati kolonije u svemiru. Ne mogu ni potvrditi ni opovrgnuti postojanje 'pošiljki' ljudskih robova koji bi se u sklopu plana koristili kao radna snaga. Mjesec je, pod kodnim imenom ADAM, bio primarni kandidat, a nakon njega Mars, pod kodnim imenom EVA. Posjedujem službene NASA-ine fotografije jedne od mjesečevih baza. Vjerujem da kolonija na Marsu također već postoji.

Kao mjere za dobivanje na vremenu, SVE TRI ALTERNATIVE uključuju kontrolu rađanja, sterilizaciju i oslobađanje smrtonosnih mikroorganizama

Kao mjere za dobivanje na vremenu, SVE TRI ALTERNATIVE uključuju kontrolu rađanja, sterilizaciju i oslobađanje smrtonosnih mikroorganizama s ciljem kontrole ili usporavanja rasta stanovništva Zemlje. AIDS je samo JEDAN od rezultata ovih planova

i lažnu religiju. Ljudi će shvatiti da je on zao i da je zapravo Antikrist. Treći Svjetski rat počeo će na Bliskom istoku invazijom ujedinjene arapske nacije na Izrael uz upotrebu konvencionalnog oružja, što će kulminirati nuklearnim holokaustom. To će dovesti do strašnih patnji i smrti većine živih bića na planetu. Ubrzo nakon toga uslijedit će ponovni dolazak Krista. Kad su izvanzemaljce suočili s tim otkrićima, potvrdili su da je to istina.

nazivom RAINBOW (Duga), potvrdili istinitost proročanstva. Izvanzemaljci su pokazali hologram za koji tvrde da prikazuje pravo Kristovo raspeće. Vlada je snimila taj hologram. Nismo znali da li da im vjerujemo ili ne. Koriste li naše AUTENTIČNE religije kako bi nas manipulirali? Ili su doista oni izvor naših religija pomoću kojih nas cijelo vrijeme manipuliraju? Ili je to bio početak scenarija istinskih POSLJEDNJIH DANA i POVRATKA KRISTA koji su

s ciljem kontrole ili usporavanja rasta stanovništva Zemlje. AIDS je samo JE-DAN od rezultata ovih planova. Budući da broj stanovnika treba smanjiti i dovesti pod kontrolu, ELITA je odlučila da je od najboljeg interesa za ljudsku vrstu da se riješimo nepoželjnih elemenata našeg društva. Među ciljanim populacijama bili su CRNCI, HISPANO-AMERIKANCI i HOMOSEKSUALCI. Združeno američko i sovjetsko vodstvo je odbacilo Alternativu 1, ali je naredilo praktično istovremen početak radova na Alternativama 2 i 3.

Godine 1959. korporacija Rand bila je domaćin Simpozija o dubokoj podzemnoj gradnji. U izvještaju simpozija nalaze se fotografije i opisi strojeva koji su 1959. mogli bušiti tunel promjera 15 metara brzinom od 1,5 metara na sat. Također su prikazane slike ogromnih tunela i podzemnih komora koje sadrže nešto poput kompleksa građevina, a možda čak i gradova. Izgleda da je prethodnih 5 godina ulaganja svih snaga u podzemnu gradnju dovelo do znatnog napretka.

FINANCIRANJE CRNIH PROJEKATA

Vladajuće sile odlučile su da će jedan od načina financiranja projekata povezanih s izvanzemaljcima i drugih 'crnih' projekata biti monopol na tržištu droga. Englezi i Francuzi napravili su povijesni presedan kad su iskorištavali trgovinu opijumom na Dalekom istoku i koristili je za popunjavanje svojih blagajni i prodor u Kinu odnosno Vijetnam.

Kontaktiran je mladi, ambiciozni član Vijeća za vanjske odnose. Njegovo ime je George Bush, a u to vrijeme bio je predsjednik i generalni direktor Odjela za podmorje Zapata Oila smještenog u Texasu. Zapata Oil je eksperimentirao s novom tehnologijom bušenja na moru. Ispravno je zaključeno da bi se droga mogla prevoziti ribarskim brodovima iz Južne Amerike do platformi, odakle bi se mogla prebacivati na obalu uobičajenim sredstvima transporta za osoblje i opskrbu. Na taj način teret ne bi bilo izložen pregledima carinske ili policijske službe.

George Bush je pristao pomoći te je organizirao operaciju u suradnji s CIA-om. Plan je bio uspješniji nego što je itko mogao i sanjati, a u među-

vremenu se proširio cijelim svijetom. Danas postoje i mnoge druge metode unosa droge u zemlju. Uvijek moramo imati na umu da je George Bush taj koji je započeo prodaju droge našoj djeci. Danas CIA kontrolira većinu svjetskih tržišta droge.

Službeni svemirski program potaknuo je predsjednik Kennedy u svom inauguracijskom govoru zahtjevom da Sjedinjene Države dovedu čovjeka na Mjesec do kraja desetljeća. Iako je koncepcija tog zahtjeva bila nevina, omogućio je onima na vlasti da upumpaju ogromne količine novca u crne projekte i da od američkog naroda prikriju PRAVI svemirski program. U Sovjetskom Savezu sličan je program poslužio istoj svrsi. Ustvari, u vrijeme Kennedyevog govora, na Mjesecu je već postojala zajednička baza izvanzemaljaca, Sjedinjenih Država i Sovjetskog Saveza.

Dana 22. svibnja 1962. svemirska sonda sletjela je na Mars i potvrdila postojanje okoliša koji bi mogao podr-

s drogom, to učiniti on sam. Obavijestio je Majesty Twelve da tijekom sljedeće godine Amerikancima namjerava otkriti prisutnost izvanzemaljaca i naredio je pripremu plana provedbe njegove odluke. Predsjednik Kennedy nije bio član Vijeća za vanjske odnose i nije ništa znao o Alternativi 2 ili Alternativi 3. (Iako neki istraživači tvrde da je JFK bio član CFR-a, nisam uspio pronaći nijedan autentičan popis na kojem bi bilo njegovo ime). Na međunarodnoj razini operaciju je nadzirao elitni odbor bilderbergovaca poznat kao Odbor za politiku. U Sjedinjenim Državama nadzirao ju je Izvršni odbor CFR-a, a u Sovjetskom Savezu njegova sestrinska organizacija. Odluka predsjednika Kennedyja uplašila je vođe operacije. Odbor za politiku naručio je njegovo ubojstvo, a zapovijed su izvršili agenti u Dallasu. Predsjednika Johna F. Kennedyja ubio je agent tajne službe koji je vozio njegov automobil u automobilskoj povorci, i taj čin jasno je vidljiv na Zaprudеровom filmu. DOK GLEDATE

Tijekom početnih američkih svemirskih istraživanja i slijetanja na Mjesec svako lansiranje pratile su izvanzemaljske letjelice. Dana 20. studenog 1990. TV kanal 2 u Los Angelesu objavljuje da je odvojeni, crveni, svjetleći okrugli objekt pratio raketoplan Atlantis na njegovoj posljednjoj tajnoj vojnoj misiji.

To je bilo prvo javno priznanje

žavati život. Nedugo zatim pokrenuta je izgradnja prave kolonije na planetu Marsu. Vjerujem da danas na Marsu postoji kolonija naseljena posebno izabranim ljudima iz različitih kultura i zanimanja, uzetim iz svih dijelova Zemlje. Kroz sve te godine za javnost se održavala predstava o suparništvu između Sovjetskog Saveza i Sjedinjenih Država kako bi se financirali projekti u ime nacionalne obrane, iako smo zapravo bili najbliži saveznicima.

ATENTAT NA KENNEDYJA

U nekom trenutku predsjednik Kennedy je otkrio dijelove istine u vezi s drogom i izvanzemalcima. Godine 1963. dao je ultimatum Majesty Twelve. Predsjednik Kennedy zaprijetio im je da će, ne raščiste li oni problem

FILM GLEDAJTE VOZAČA, A NE KENNEDYJA. Svi svjedoci koji su bili dovoljno blizu automobilu da vide kako William Greer puca u Kennedyja i sami su ubijeni unutar dvije godine nakon tog događaja. Warrenova komisija bila je farsa, i većina njenih članova bili su iz Vijeća za vanjske odnose. Uspjeli su zavarati Američki narod. Mnogi drugi domoljubi koji su pokušali razotkriti tajnu o izvanzemalcima također su ubijeni u narednim godinama. Do ovog trenutka umrlo je preko 200 materijalnih svjedoka i ljudi koji su bili umiješani u samo ubojstvo. Vjerojatnost da se to dogodilo slučajno toliko je mala da je nitko nije bio u stanju izračunati. Procijenjeno je da je vjerojatnost za prvih 18 koji su umrli unutar dvije godine od atentata sto tisuća bilijuna prema jedan.

GRAĐEVINE NA MJESECU

Tijekom početnih američkih svemirskih istraživanja i slijetanja na Mjesec svako lansiranje pratilo su izvanzemaljske letjelice. Dana 20. studenog 1990. TV kanal 2 u Los Angelesu objavljuje da je odvojeni, crveni, svjetleći okrugli objekt pratio raketoplan Atlantis na njegovoj posljednjoj tajnoj vojnoj misiji. To je bilo prvo javno priznanje.

Mjesečevu bazu Luna fotografirao je Lunarni orbiter, a snimili su je i astronauti Apolla. Kupole, tornjevi, velike zaobljene strukture nalik na silose, ogromna

nih činjenica u toj knjizi zapravo dezinformacije. Čvrsto sam uvjeren da su te dezinformacije rezultat pritiska izvršenog na autore, a njihova je svrha da ponište učinak koji je na stanovništvo imalo britansko televizijsko razotkrivanje *Alternativa 003*.

Sjedište međunarodne zavjere je u Ženevi u Švicarskoj. Vodeće tijelo sastavljeno je od triju odbora u kojima je po trinaest članova, a sva tri zajedno čine 39 članova izvršnog odbora tijela poznatog kao Bilderberška skupina. Najmoćniji i najvažniji od ta tri odbora je Odbor za poli-

Mjesečevu bazu Luna fotografirao je Lunarni orbiter, a snimili su je i astronauti Apolla. Kupole, tornjevi, velike zaobljene strukture nalik na silose, ogromna rudarska vozila u obliku slova 'T' koja za sobom na Mjesečevoj površini ostavljaju tragove poput šavova, i ekstremno velike, kao i vrlo male izvanzemaljske letjelice, vidljivi su na službenim NASA-inim fotografijama

rudarska vozila u obliku slova "T" koja za sobom na Mjesečevoj površini ostavljaju tragove poput šavova, i ekstremno velike, kao i vrlo male izvanzemaljske letjelice, vidljivi su na službenim NASA-inim fotografijama. To je zajednička američka i sovjetska baza: Svemirski program je farsa i nevjerojatno bacanje novca. *Alternativa 3* je stvarnost. To nije znanstvena fantastika.

Astronaut Apolla ozbiljno je potreslo to iskustvo, a njihovi životi i kasnije izjave odražavaju posljedice tog otkrića i učinke zapovijedi o šutnji koja je u slijedila. Naređeno im je da šute o tome ili će ih snaći najteža kazna – smrt – koju su nazvali „brzim rješenjem”. Jedan astronaut ipak je progovorio producentima britanskog televizijskog razotkrivanja *Alternativa 3*. Objavljen je u dokumentarnoj, nefikcijskoj emisiji *Science Report (Znanstveni izvještaj)*, potvrdivši mnoge iznesene tvrdnje.

U knjizi *Alternativa 003* umjesto identiteta astronauta upotrijebljen je pseudonim „Bob Grodin”. (Pravi Bob Grodin je prijatelj Leslea Watkina i sudjeluje u zataškavanju Kenedyjevog ubojstva.) Navodno je taj astronaut 1978. počinio samoubojstvo. To ne potvrđuje nijedan izvor, a mislim da su nekoliko takozva-

tiku. (Više je nego zanimljivo spomenuti da su Sjedinjene Države izvorno imale trinaest kolonija i da je 39 izaslanika iz tih kolonija potpisalo Ustav nakon što je bio napisan i prihvaćen na prvoj Ustavotvornoj skupštini. Mislite li da je to slučajnost?) Sastanci Odbora za politiku održavaju se na nuklearnoj podmornici ispod polarne ledene kape. Tajnost je tolika da je to jedina metoda koja može osigurati zaštitu od prisluškivanja.

Na temelju vlastitog znanja i znanja mojih izvora mogu reći da je knjiga *Alternativa 003* barem 70% istinita. Vjerujem da su dezinformacije bile pokušaj da se kompromitira razotkrivanje Britanske televizije informacijama za koje se može dokazati da su lažne, baš kao što se za „Eisenhowerov brifing” koji je objavljen u Sjedinjenim Državama u sklopu plana za nuždu skupine Majestic Twelve, također može dokazati da je lažan. Otkad je počela naša suradnja s izvanzemalcima došli smo u posjed tehnologije o kojoj nismo mogli ni sanjati. U Nevadi u ovom trenutku imamo i koristimo antigravitacijsku letjelicu na nuklearni pogon. Naši piloti bili su na međuplanetarnim putovanjima u tim letjelicama, i bili su na Mjeseću, Marsu i drugim planetima. Lažu

nam o pravoj prirodi Mjeseca, planeta Marsa i Venere, i o pravom stanju tehnologije koju posjedujemo danas, u ovom trenutku.

Na Mjeseću postoje područja kojima raste biljni život i čak mijenja boju s godišnjim dobima. Učinak godišnjih doba javlja se zato što Mjesec nije uvijek okrenut prema Zemlji ili Suncu točno istom stranom, kao što se tvrdi. Na površini Mjeseca postoji nekoliko jezera i ribnjaka koje su izgradili ljudi, a u njegovoj atmosferi primijećeni su i snimljeni oblaci. Ima gravitacijsko polje – i ljudi mogu hodati njegovom površinom bez skafandera, dišući na boce s kisikom nakon što prođu dekompresiju, baš kao i bilo koji dubinski ronilac!

Imam službene NASA-ine fotografije. Neke od njih objavljene su u knjizi *We Discovered Alien Bases on the Moon (Otkrili smo baze vanzemaljaca na Mjeseću)* Freda Stecklinga i *Someone Else Is on the Moon (Netko drugi je na Mjeseću)*. Godine 1969. izbio je sukob između Sovjeta i Amerikanaca u bazi na Mjeseću. Sovjeti su pokušali preuzeti kontrolu nad bazom i držali su u zarobljeništvu američke znanstvenike i posadu. Uspjeli smo vratiti red, ali tek nakon što je ubijeno 66 ljudi. Sovjeti su bili privremeno isključeni iz programa na razdoblje od dvije godine. Na kraju je došlo do pomirenja i opet smo počeli surađivati.

Taj savez traje i danas. Scenarij sukoba u podzemnoj bazi Archuleta Mesa čista je dezinformacija koja je proširena kako bi se unijela zbrka. Znao sam da se sukob dogodio, ali se nisam mogao sjetiti detalja. John Lear me uvjeravao da su se izvanzemaljci i pripadnici odreda Delta borili u bazi Archuleta. (Novi svjetski poredak mora imati neprijatelja iz svemira.) Kasnije, kad sam koristio regresijsku hipnozu kako bih poboljšao pamćenje, na svjetlo su izašle prave činjenice. Koliko mi je poznato, jedini sukob između izvanzemaljaca i ljudi isprovocirala je američka vojska kad joj je naređeno da sruši NLO-e kako bi preuzela njihovu tehnologiju.

John Lear također kaže da smo izmislili AIDS kako bismo ubili vanzemaljce koji sišu krv i da smo mi samo spremnici za dušu. To su gluposti! To očigledno ide u prilog teoriji „izvanzemaljci ne postoje”.

- nastavlja se -